

วารสาร

บัณฑิตวิจัย

ปีที่ 14 ฉบับที่ 1 (มกราคม – มิถุนายน 2566)

Vol. 14 No. 1 (January - June 2023)

JOURNAL OF GRADUATE RESEARCH

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

GRADUATE SCHOOL CHIANG MAI RAJABHAT UNIVERSITY

CMRU

ISSN 2229-2756 (Print) ISSN 2651-1401 (Online)

วารสารบัณฑิตวิจัย

วารสารสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ปีที่ 14 ฉบับที่ 1 (มกราคม 2566 – มิถุนายน 2566)

วัตถุประสงค์

เพื่อเผยแพร่บทความวิจัย (Research Article) และบทความวิชาการ (Academic Article) ด้านการศึกษาที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดการศึกษา พัฒนาการเรียนการสอน และพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน

เจ้าของ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

ที่ปรึกษา

- รองศาสตราจารย์ ดร.ชาติรี มณีโกศล
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กมลณัฐ พลวัน

รักษาราชการแทนอธิการบดี
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ประเทศไทย
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
ประเทศไทย

บรรณาธิการ

- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ ร.อ.ดร.ขจร ตรีโสภณการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ประเทศไทย

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดุขฎิ รังษิ์ชัชวาล มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ประเทศไทย

กองบรรณาธิการ

- ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.มนัส สุวรรณ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ประเทศไทย
- รองศาสตราจารย์ ดร.ชูชีพ พุทธประเสริฐ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ประเทศไทย
- รองศาสตราจารย์ ดร.สมเกต อุทโยธา ข้าราชการเกษียณ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ประเทศไทย
- รองศาสตราจารย์ ดร.นิตยา สุวรรณศรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ประเทศไทย
- รองศาสตราจารย์ ดร.วาริรัตน์ แก้วอุไร มหาวิทยาลัยนเรศวร ประเทศไทย
- รองศาสตราจารย์ ดร.ปิยะพงศ์ เนียมทรัพย์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ประเทศไทย
- รองศาสตราจารย์ ดร.พูลพงศ์ สุขสว่าง มหาวิทยาลัยบูรพา ประเทศไทย
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรเทพ ลีทองอิน มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ประเทศไทย

คณะกรรมการกลั่นกรองบทความประจำปี (Reviewers)

บทความวิจัย บทความวิทยานิพนธ์ และบทความวิชาการที่ตีพิมพ์ในวารสารบัณฑิตวิจัย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ได้รับการตรวจสอบ กลั่นกรองและเสนอแนะให้ปรับปรุงจากผู้ทรงคุณวุฒิ ดังรายนามต่อไปนี้

• ศาสตราจารย์ ดร.บังอร เสรีรัตน์	มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ประเทศไทย
• รองศาสตราจารย์ ดร.ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์	มหาวิทยาลัยนเรศวร ประเทศไทย
• รองศาสตราจารย์ ดร.ชูชาติ พ่วงสมจิตร	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมิกราช ประเทศไทย
• รองศาสตราจารย์ ดร.ทิพรรัตน์ สิทธิวงศ์	มหาวิทยาลัยนเรศวร ประเทศไทย
• รองศาสตราจารย์ ดร.นันทิรัตน์ พิระพันธุ์	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ประเทศไทย
• รองศาสตราจารย์ ดร.นิตยา สุวรรณศรี	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ประเทศไทย
• รองศาสตราจารย์ ดร.พรศิริ ม่วงสมัย	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ประเทศไทย
• รองศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา อารีรัตน์	มหาวิทยาลัยขอนแก่น ประเทศไทย
• รองศาสตราจารย์ ดร.ศิวินิต อรรถกฤตกุล	มหาวิทยาลัยศิลปากร ประเทศไทย
• รองศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา นิยมภา	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ประเทศไทย
• รองศาสตราจารย์ ดร.ณัฐพล รำไพ	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ประเทศไทย
• รองศาสตราจารย์ ดร.ต่อศักดิ์ แก้วจรัสวิไล	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ประเทศไทย
• รองศาสตราจารย์ ดร.สายารุณ สุนทรโรทก	มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย
• ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติพงศ์ วงศ์ทิพย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ประเทศไทย
• ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บดินทร์ จินดา	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ประเทศไทย
• ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พงษ์เอก สุขใส	มหาวิทยาลัยนเรศวร ประเทศไทย
• ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิมพ์ภา ธรรมลสิทธิ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ประเทศไทย
• ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งระวี สมะวรรณะ	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ประเทศไทย
• ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฤดีรัตน์ ชุมนะโชติ	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ประเทศไทย
• ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาลินี ปิยพสุนทรา	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ประเทศไทย

กองจัดการวารสาร

- นางวิไลพัทธ์ จรุงโธสง
- นางกษมาศ ยาสุมุทร์
- นางสาวอรกมล สุวรรณประเทศ
- นางสาววิรัช ทรุณสนธยา
- นายณัฐวัฒน์ โรจนวุฒิธรรม
- นางสาวกมลรัตน์ เชื้อเสื่อน้อย
- นางศิริพร ประณต

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ประเทศไทย
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ประเทศไทย
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ประเทศไทย
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ประเทศไทย
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ประเทศไทย
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ประเทศไทย
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ประเทศไทย

วารสารบัณฑิตวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ได้ผ่านการพิจารณาและรับรองคุณภาพวารสารให้อยู่ในฐาน TCI (Thai-Journal Citation Index Centre) กลุ่มที่ 1 สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ บทความที่ส่งมายังกองบรรณาธิการ บรรณาธิการจะตรวจสอบรูปแบบและเนื้อหาเบื้องต้น และจะได้รับการตรวจสอบ โดยคณะกรรมการกลั่นกรองภายนอก (Peer Reviewer) เพื่อประเมินให้เป็นไปตามเกณฑ์ต่อไป

เนื้อหาของแต่ละบทความเป็นทัศนะของผู้นิพนธ์
ซึ่งกองบรรณาธิการไม่จำเป็นต้องเห็นด้วย

วารสารบัณฑิตวิจัย

ข้อมูลวารสาร

ชื่อวารสาร

(ภาษาไทย) วารสารบัณฑิตวิจัย

(ภาษาอังกฤษ) Journal of Graduate Research

ISSN 2229-2756 (ตีพิมพ์)

ISSN 2651-1401 (อิเล็กทรอนิกส์)

หน่วยงานเจ้าของวารสาร

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

บรรณาธิการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยเอก ดร.ชจร ตรีโสภณากร

สถานที่ติดต่อ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

202 ถ.ช้างเผือก ต.ช้างเผือก อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 50300

โทรศัพท์ 09-7970-4563

E-mail : banditviji@gmail.com

เว็บไซต์ของวารสาร

<https://so02.tci-thaijo.org/index.php/banditviji>

วัตถุประสงค์ (Aims)

เพื่อเผยแพร่บทความวิจัย (Research Article) และบทความวิชาการ (Academic Article) ด้านการศึกษา ที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดการศึกษา พัฒนาการเรียนการสอน และพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน

ขอบเขต (Scope)

วารสารบัณฑิตวิจัยพิจารณาบทความในสาขาวิชาการบริหารการศึกษา วิทยาการจัดการเรียนรู้ การศึกษา ปฐมวัย การประถมศึกษา หลักสูตรและการสอน วิทยาศาสตร์ศึกษา จิตวิทยาการศึกษา สังคมศึกษา การวิจัยและประเมินผลทางการศึกษา พลศึกษาและสุขศึกษา เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา การศึกษาพิเศษ และสาขาวิชาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องทางการศึกษา

นโยบาย (Policies)

วารสารบัณฑิตวิจัย กำหนดเผยแพร่ปีละ 2 ฉบับ คือ ฉบับที่ 1 (มกราคม – มิถุนายน) และฉบับที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม) บทความที่ตีพิมพ์เผยแพร่จะได้รับการกลั่นกรองจากผู้ทรงคุณวุฒิ (Reviewer) ในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง จำนวน 3 ท่าน โดยผู้ทรงคุณวุฒิจะไม่ทราบชื่อผู้นิพนธ์บทความและผู้นิพนธ์บทความไม่ทราบชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ (Double-blind Peer Review)

บทความจะต้องไม่เคยตีพิมพ์เผยแพร่หรืออยู่ในระหว่างการเสนอเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ในวารสาร รายงานหรือสิ่งพิมพ์อื่นใดมาก่อน ผู้นิพนธ์บทความต้องปฏิบัติตามจริยธรรมการตีพิมพ์บทความเพื่อเผยแพร่ในวารสารบัณฑิตวิจัย และต้องจัดทำบทความตามรูปแบบที่วารสารกำหนด ภาษาที่ใช้เขียนบทความเป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ โดยเนื้อหาหรือข้อคิดเห็นในบทความเป็นความคิดเห็นของผู้นิพนธ์บทความเท่านั้น กองบรรณาธิการไม่จำเป็นต้องเห็นด้วย ระยะเวลาในการดำเนินการพิจารณาบทความเพื่อตีพิมพ์ในวารสารบัณฑิตวิจัย ใช้เวลาประมาณ 60 วัน (ขึ้นอยู่กับการแก้ไขของผู้นิพนธ์บทความ) นับจากวันที่บทความได้แก้ไขตามคำแนะนำของกองบรรณาธิการก่อนที่จะส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณา ถ้ามีส่วนที่ต้องปรับปรุงแก้ไขจะแจ้งให้ผู้นิพนธ์บทความทราบ เมื่อผู้นิพนธ์ได้แก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิและผ่านการตรวจสอบความถูกต้องจากกองบรรณาธิการแล้วบทความ

จะได้รับการตีพิมพ์ลงในวารสารบัณฑิตวิจัย บทความอาจถูกดัดแปลง แก้ไขคำ สำนวน และรูปแบบการนำเสนอตามที่กองบรรณาธิการเห็นสมควร ภายหลังจากการพิจารณาบทความเรียบร้อยแล้ว กองบรรณาธิการจะส่งหนังสือตอบรับการตีพิมพ์เผยแพร่ให้แก่ผู้นิพนธ์บทความ

ทั้งนี้บทความที่ผู้ทรงคุณวุฒิมากกว่าหนึ่งท่านพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่สมควรตีพิมพ์เผยแพร่ กองบรรณาธิการจะแจ้งให้ผู้นิพนธ์บทความทราบ แต่จะไม่ส่งต้นฉบับคืนและผู้นิพนธ์บทความจะไม่ได้รับเงินคืน ไม่ว่ากรณีใด ๆ ผลการพิจารณาจากกองบรรณาธิการถือเป็นสิ้นสุด กองบรรณาธิการขอสงวนสิทธิ์ดำเนินการตามขั้นตอนให้แก่ผู้ที่ชำระค่าลงบทความแล้วเท่านั้น หากผู้นิพนธ์บทความมีความจำเป็นเร่งด่วนโปรดส่งตีพิมพ์ในวารสารฉบับอื่นแทน โดยกองบรรณาธิการจะไม่รับบทความหากผู้นิพนธ์บทความไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนด

กำหนดออกวารสาร

วารสารบัณฑิตวิจัยมีกำหนดออกราย 6 เดือน (ปีละ 2 ฉบับ) ดังนี้

ฉบับที่ 1 (มกราคม – มิถุนายน)

กำหนดออกสัปดาห์สุดท้ายของเดือนมิถุนายน

ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม)

กำหนดออกสัปดาห์สุดท้ายของเดือนธันวาคม

วิธีการส่งบทความ

ส่งต้นฉบับบทความในรูปแบบไฟล์เวิร์ด (Microsoft Word) ผ่านระบบจัดการวารสารอิเล็กทรอนิกส์ (ThaiJo) ที่ Website: <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/banditvijai> พร้อมทั้งส่งแบบนำส่งบทความเพื่อตีพิมพ์ หนังสือรับรองก่อนการตีพิมพ์ตามที่วารสารกำหนดและหลักฐานการโอนค่าธรรมเนียมการตีพิมพ์ ทางอีเมล banditvijai@gmail.com

หมายเหตุ นักศึกษาที่ส่งบทความวิจัยที่เป็นวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ จะต้องให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ ลงนามรับรองในแบบฟอร์มนำเสนอบทความเพื่อพิจารณาตีพิมพ์เผยแพร่

ค่าธรรมเนียมในการตีพิมพ์เผยแพร่บทความ

3,500 บาท / เรื่อง

วิธีการชำระค่าธรรมเนียมในการตีพิมพ์เผยแพร่บทความ

ชำระผ่านธนาคาร ชื่อบัญชี มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ (กองทุนบัณฑิตวิทยาลัย) ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ เลขที่บัญชี 821-289065-5 ประเภทบัญชี ออมทรัพย์

Journal of Graduate Research

Vol. 14 No. 1 January – June 2023

Objective

Journal of Graduate Research publishes educational research and academic articles that are beneficial to educational management, pedagogical development, and learning development of learners.

Publisher

Graduate School, Chiang Mai Rajabhat University

Consultants

• Associate Professor Dr. Chatree Maneekosol	Acting President of Chiang Mai Rajabhat University, Thailand
• Assistant Professor Dr. Kamolnut Pholwan	Dean of Graduate School, Chiang Mai Rajabhat University, Thailand

Editor in Chief

• Assistant Professor Acting Capt. Dr. Khajon Treesophanakorn	Chiang Mai Rajabhat University, Thailand

Assistant Editor

• Assistant Professor Dr. Dusadee Rangseechatchawan	Chiang Mai Rajabhat University, Thailand

Editorial Board

- Emeritus Professor Dr. Manat Suwan Chiang Mai Rajabhat University, Thailand
- Associate Professor Dr. Choocheep Puthaprasert Chiang Mai Rajabhat University, Thailand
- Associate Professor Dr. Somkate Uttayotha Chiang Mai Rajabhat University, Thailand
- Associate Professor Dr. Nitaya Suwanasei Uttaradit Rajabhat University, Thailand
- Associate Professor Dr. Wareerat Kaewurai Naresuan University, Thailand
- Associate Professor Dr. Piyapong Niamsup Chiang Mai University, Thailand
- Assistant Professor Dr. Poonpong Suksawang Burapha University, Thailand
- Assistant Professor Dr. Pornthep Leethong-in Suan Dusit University, Thailand

Reviewer

- Professor Dr. Bung-on Sereerat Bansomdej Chaopraya Rajabhat University, Thailand
- Associate professor Dr. Chaiwat Sutthirat Naresuan University, Thailand
- Associate professor Dr. Choochat Phuangsomjit Sukhothai Thammathirat Open University, Thailand
- Associate professor Dr. Tipparat Sittiwong Naresuan University, Thailand
- Associate professor Dr. Nutteerat Pheeraphan Srinakharinwirot University, Thailand
- Associate professor Dr. Nitaya Suwanasei Uttaradit Rajabhat University, Thailand
- Associate professor Dr. Pornsiri Muangsamai Kasetsart University, Thailand
- Associate professor Dr. Wallapha Ariratana Khon Kaen University, Thailand
- Associate professor Dr. Siwanit Autthawuttikul Silpakorn University, Thailand
- Associate professor Dr. Achara Niyamabha Kasetsart University, Thailand
- Associate professor Dr. Nattaphon Rampai Kasetsart University, Thailand
- Associate professor Dr. Toesak Kawjaratwilai Kasetsart University, Thailand
- Associate professor Dr. Saiwaroon Soontherotoke Ramkhamhaeng University, Thailand
- Assistant Professor Dr. Kittipong Wongtip Chiang Mai Rajabhat University, Thailand
- Assistant Professor Dr. Bordin Chinda Chiang Mai University, Thailand
- Assistant Professor Dr. Phong-ek Suksai Naresuan University, Thailand
- Assistant Professor Dr. Phimphaka Thammasit Uttaradit Rajabhat University, Thailand
- Assistant Professor Dr. Rungrawee Samawathdana Chulalongkorn University, Thailand
- Assistant Professor Dr. Ruedeerath Chusanachoti Chulalongkorn University, Thailand
- Assistant Professor Dr. Suthasinee Piyapasuntra Thammasat University, Thailand

- **Editorial Manager**

- Mrs. Wilaipug Jringthaisong
- Mrs. Kachamat Yasamout
- Ms. Ornkamon Suwanprates
- Ms. Veeranuch Daroonsontaya
- Mr. Natthawat Rojchanawutthitum
- Ms. Kamonrat Chuesuanoi
- Mrs. Siriporn Pranot

Chiang Mai Rajabhat University, Thailand
Chiang Mai Rajabhat University, Thailand
Chiang Mai Rajabhat University, Thailand
Chiang Mai Rajabhat University, Thailand
Chiang Mai Rajabhat University, Thailand
Chiang Mai Rajabhat University, Thailand
Chiang Mai Rajabhat University, Thailand

Journal of Graduate Research has been accredited and categorized under Tier 1 in the field of Humanities and Social Sciences of Thai-Journal Citation Index Center (TCI).

Submitted manuscripts are preliminarily examined for their formats and contents by the board of editors and subsequently reviewed by peer reviewers for further assessments according to the criteria.

**Contents of the article are solely opinions of the author(s)
and the board of editors does not necessarily have to agree with them.**

Journal Information

Name	(In Thai)	วารสารบัณฑิตวิจัย
	(In English)	Journal of Graduate Research
		ISSN 2229–2756 (Print)
		ISSN 2651–1401 (Online)
Affiliation		Graduate School, Chiang Mai Rajabhat University
Editor-in-chief		Assistant Professor Acting Capt. Dr. Khajorn Treesophanakorn
Contact		Graduate School, Chiang Mai Rajabhat University
		202 Chang Puak Rd., Chang Puak, Muang,
		Chiang Mai, 50300
		Tel. 09–7970–4563
Website		Email: banditvijai@gmail.com
		https://so02.tci-thaijo.org/index.php/banditvijai

Objective

Journal of Graduate Research publishes educational research and academic articles that are beneficial to educational management, pedagogical development, and learning development of learners.

Scope

Journal of Graduate Research publishes articles in the fields of educational administration, learning management, early childhood education, primary education, curriculum and instruction, educational sciences, educational psychology, social studies, educational assessment and research, physical education and health education, educational innovation and technology, special education, and other related educational fields.

Policies

Journal of Graduate Research is published biannually: January–June for the first issue and July–December for the second issue. Each article is double-blind peer reviewed by three reviewers in the same or related fields

The submitted article must not be published previously or in the process of reviewing for publication in other journals, reports, or any printed materials. The author is required to strictly follow the publication ethical guidelines of the journal and to prepare his/her manuscript according to the format established by the journal. The article can be written in either Thai or English, and the contents or opinions in the article are solely of the author, and the board of editors does not necessarily have to agree with them. The duration for considering publication of an article is approximately 60 days (depending on how speedy the author revises his/her work) from the date that the author receives revising recommendations from the board before submitting the article to the reviewers. Further revising recommendations from the reviewers will be notified to the author. After improving the article and going through the process of examination for its accuracy by the board of editors, the article will be published in the journal. The article may be altered or corrected in its styles and presentation format deemed appropriate by the board. The author will be notified by a letter of acceptance when his/her article has been accepted for publication. The author whose article

is deemed unsuitable for publication by the reviewers will also be notified accordingly; however, the manuscript and the publication fees will not be returned in any case. The decision of the board of editors is regarded as final.

The board of editors maintains the right to proceed with the entire processes exclusively for those who have paid the publication fees. The board declines to accept any article whose author does not comply with the regulations of the journal.

Publication Frequency

Journal of Graduate Research is issued biannually (2 issues/year).

No. 1 (January–June) out in last the week of June

No. 2 (July–December) out in last the week of December

Manuscript Submission

The manuscript must be in the Microsoft Word file and submitted electronically through the ThaiJo website: <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/banditvijai> The submission form, the approval form and the payment slip are submitted via the journal email at banditvijai@gmail.com

Remarks: Graduate students submitting their articles as a part of their theses or independent studies are required to attach an approval form from their thesis supervisors allowing the article to be published.

Publication Fees

3,500 baht/article

Payment Method

Payment must be paid through Siam Commercial Bank, Chiang Mai Rajabhat University Branch, Account No. 821–289065–5, Account Name: Chiang Mai Rajabhat University (Graduate Studies Fund)

บทบรรณาธิการ

วารสารบัณฑิตวิจัย ได้รับการรับรองคุณภาพจากศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) กลุ่มที่ 1 สาขา มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2564 จนถึง วันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2567

วารสารฉบับนี้เป็นปีที่ 14 ฉบับที่ 1 มีบทความวิจัยที่น่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการศึกษาของ ประเทศไทย ทุกบทความได้รับการพิจารณาและกลั่นกรองจากผู้ทรงคุณวุฒิ (Reviewer) ที่มีความเชี่ยวชาญตามศาสตร์ ที่เกี่ยวข้อง 3 ท่าน เพื่อให้บทความมีความถูกต้องตามหลักวิชาการ ตั้งแต่ฉบับนี้เป็นต้นไปวารสารได้ปรับการเขียน อ้างอิงในเนื้อหาและเอกสารอ้างอิงท้ายบทความเป็นภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาและเตรียมความพร้อมยกระดับมาตรฐาน ของวารสารไปสู่ฐานที่สูงขึ้นต่อไป

กองบรรณาธิการขอขอบคุณคณาจารย์ นักวิจัย และนักวิชาการทุกท่านที่ส่งบทความมาเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าวารสารบัณฑิตวิจัยจะเป็นแหล่งเผยแพร่ผลงานวิชาการด้านการศึกษาที่ดีและมีคุณภาพเพื่อประโยชน์ ต่อการจัดการศึกษา พัฒนาการเรียนการสอน และพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน อันจะนำมาซึ่งประโยชน์ในการพัฒนา ด้านการศึกษาของประเทศต่อไป

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยเอก ดร.ขจร ตริโสภณากร

บรรณาธิการวารสารบัณฑิตวิจัย

สารบัญ

บทความวิจัย

ผลการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียน เพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช ณรงค์ฤทธิ์ สุทธิรักษ์, อาวีรักษ์ มีแจ้ง และ คิตา เยี่ยมขันติถาวร	1
ผลการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานการว่ายน้ำท่าผีเสื้อที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สุนันท์ วิริยะสุข, ลักษมี ฉิมวงษ์ และ ชาญกิจ คำพวง	17
การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนทักษะชีวิตด้วยระบบออนไลน์แบบเปิด (MOOCs) พรเทพ สี่ทองอิน, ชนิมทร์ รัฐิเพชรกุล, อัสฎา พลอยโสภณ และ ลำไย สมนรัมย์	31
การพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบปรากฏการณ์เป็นฐาน สุภัทรชัย ศรีปานวงศ์, เชษฐรัฐ กองรัตน์ และ จุติพร เวฬุวรรณ	51
การพัฒนาความสามารถและคุณลักษณะด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดวิถีธรรมชาติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2 พระอาทิตย์ อินทร์ดีบ และ วีระศักดิ์ ชมภูคำ	67
แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2 ภาณุมาศ เกษรสุริวงศ์ และ สกิตพร เชาวนชัย	81
แนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีในการบริหารการจัดการเรียนรู้โรงเรียนบ้านโฆ่งรัตนวิทยา จังหวัดลำพูน ปาณิศรา อินตะขุ้ม, สังวาร์ วังแจ่ม และ จันทร์น่าย ยมสูงเนิน	99
การศึกษาเปรียบเทียบการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ในกลุ่มโรงเรียนอำเภอเมืองตาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1 กนกเรขา ชื่นาภู และ จารุวรรณ นาดัน	113

ผลการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
กับกลวิธีการเรียนเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช

THE EFFECTS OF LEARNING MANAGEMENT BASING ON INTEGRATING
COMMUNICATIVE LANGUAGE TEACHING WITH LEARNING STRATEGIES
TO DEVELOP ENGLISH SPEAKING ABILITY OF MATTAYOMSUKSA 3 STUDENTS
IN SCHOOLS UNDER THE SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE
NAKHON SI THAMMARAT

ณรงค์ฤทธิ์ สุธธิรักษ์^{1*}, อาวีร์รักษ์ มีแจ้ง² และ คีตา เยี่ยมขันติถาวร³

Narongrit Suttirak^{1*}, Areerug Mejang² and Sita Yiemkuntitavorn³

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช 9/9 ถนนแจ้งวัฒนะ ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี 11120^{1, 2, 3}
Sukhothai Thammatthirat Open University, 9/9 Chaengwatana Road, Bang Phut Sub-district, Pak Kret District, Nonthaburi 11120^{1, 2, 3}

*Corresponding author E-mail: narongrit.suttirak@gmail.com

(Received: 4 Oct, 2022; Revised: 11 Mar, 2023; Accepted: 22 Mar, 2023)

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการพูดภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียน กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนแห่งหนึ่งในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 30 คน รวม 60 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียน แผนการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียน แบบทดสอบความสามารถการพูดภาษาอังกฤษ และแบบวัดเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานการวิจัยด้วย t-test แบบ Independent

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียนมีเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษดีกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้, การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร, กลวิธีการเรียน, การพูดภาษาอังกฤษ

¹ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

²⁻³ รองศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ABSTRACT

The objectives of this research were to compare English speaking ability and attitudes towards English speaking of Mattayomsuksa 3 students who were taught through normal communicative language teaching approach with those who were taught through integrating communicative language teaching with learning strategies. The research samples consisted of Mattayomsuksa 3 students in the academic year 2022 at one school under the secondary educational service area office Nakhon Si Thammarat, consisting of two classes with 30 students in each, 60 students in total, obtained by multi-stage sampling. The research instruments included learning management plans based on normal communicative language teaching approach, learning management plans based on integrating communicative language teaching with learning strategies, an English-speaking ability test, and a questionnaire to assess attitudes towards English speaking. The data were analyzed using the mean, standard division, and testing the research hypotheses with t-test (Independent).

The findings were as follows: 1) the students learning through integrating communicative language teaching with learning strategies had more English speaking ability after learning than the students learning through normal communicative language teaching, being different at the .05 level of statistical significance; and 2) the students learning through integrating communicative language teaching with learning strategies had more positive attitudes towards English speaking than the students learning through normal communicative language teaching, being different at the .05 level of statistical significance.

KEYWORDS: Learning Management, Communicative Language Teaching, Learning Strategies, English Speaking

บทนำ

ภาษาอังกฤษมีความสำคัญและมีบทบาทในฐานะภาษาสากลที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร การศึกษาแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ รวมทั้งสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิสัยทัศน์ของชุมชนโลก โดยใช้ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ซึ่งทักษะการพูดถือเป็นทักษะสำคัญที่สุดในยุคสังคมแห่งการเรียนรู้ (Rao, 2019) เนื่องจากการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก และความต้องการของผู้พูดไปสู่ผู้ฟัง (Ilyosovna, 2020) ผู้เรียนจึงต้องศึกษาและนำมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Megawati & Mandarani, 2017)

การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ผ่านมา ผู้เรียนไม่สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Phueakphud, 2019) เนื่องจากการออกแบบการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับความมุ่งหวังของหลักสูตรที่เน้นการสื่อสารตามธรรมชาติของภาษาที่สอดคล้องกับความต้องการและศักยภาพของผู้เรียน นอกจากนี้กิจกรรมการเรียนรู้ไม่ส่งเสริมการพูดและแสดงออก ส่งผลให้ผู้เรียนไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้องตามหลักภาษา (Maartlert, 2017; Pamroch, 2018; Phueakphud, 2019) สอดคล้องกับผลทดสอบความสามารถการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครศรีธรรมราชอยู่ในระดับที่ต้องพัฒนา (Secondary Educational Service Area Office 12, 2018) และมีคะแนนวิชาภาษาอังกฤษต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศในการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET) ทุกมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด (The National Institute of Educational Testing Service (Public Organization), 2021)

Teh (2021) ได้เสนอแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) ที่เน้นให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์จริง และเน้นความสำคัญของการใช้ภาษามากกว่าความรู้ในตัวภาษา (Wangmuthitakul, 2022) แต่มีข้อจำกัดคือวิธีนี้ให้ความสำคัญกับการใช้ภาษามากกว่าการจำการออกเสียง คำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์ ในขณะที่ผู้เรียนยังไม่มี ความเข้าใจรูปแบบ

การใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ และไม่สอดคล้องกับวิธีการที่จะนำมาช่วยในการสื่อสารเพื่อไม่ให้เกิดการสื่อสารหยุดชะงัก (Rumbouw, 2021) วิธีหนึ่งจะช่วยลดข้อจำกัดดังกล่าว คือ การใช้กลวิธีการเรียน (Learning Strategies) ซึ่งเป็นกระบวนการคิดหรือการกระทำเฉพาะที่ช่วยพัฒนากระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนได้เร็วและง่ายขึ้น สามารถพัฒนาทักษะทางภาษาของผู้เรียนและแก้ปัญหาการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในสถานการณ์ต่าง ๆ และนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ได้ (Xiao & Lynch, 2017; Anwar, 2020; O'Malley & Chamot, 1990; Oxford, 1990; Murdewi, 2021) แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ 1) กลวิธีโดยตรง (Direct Strategies) เป็นกลวิธีที่เกี่ยวข้องกับภาษาโดยตรง ใช้กระบวนการทางสมองด้านภาษา ประกอบด้วย กลวิธีการจำ (Memory Strategies) ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเก็บรวบรวมความรู้ทางภาษาไว้ในสมองเพื่อนำมาใช้เมื่อต้องการ กลวิธีด้านความเข้าใจ (Cognitive Strategies) ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาและสร้างภาษาใหม่ด้วยวิธีการต่าง ๆ และกลวิธีการชดเชย (Compensation Strategies) ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและแสดงออกทั้งที่มีข้อจำกัดในตัวภาษา และ 2) กลวิธีโดยอ้อม (Indirect Strategies) เป็นกลวิธีที่ไม่เกี่ยวข้องกับภาษาโดยตรง แต่ช่วยสนับสนุนและกำกับวิธีการเรียนรู้ ประกอบด้วย กลวิธีการรู้คิด (Metacognitive Strategies) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ กลวิธีด้านอารมณ์ความรู้สึก (Affective Strategies) ใช้ควบคุมอารมณ์และทัศนคติในการเรียน และกลวิธีด้านสังคม (Social Strategies) เป็นการส่งเสริมด้านปฏิสัมพันธ์และเข้าใจผู้อื่น (Oxford, 1990) สอดคล้องกับ Arisman (2020) ที่ศึกษาพบว่ากลวิธีการเรียนสามารถพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนอังกฤษ (Suwannasit, 2018; Grisales & Cruz, 2017; Wael, Asnur & Ibrahim, 2018;)

จากความสำคัญของปัญหาดังที่กล่าวมาข้างต้น จึงเห็นควรที่จะมีการศึกษาการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียน เพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช ผลการศึกษาจะเป็นแนวทางพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น และส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน

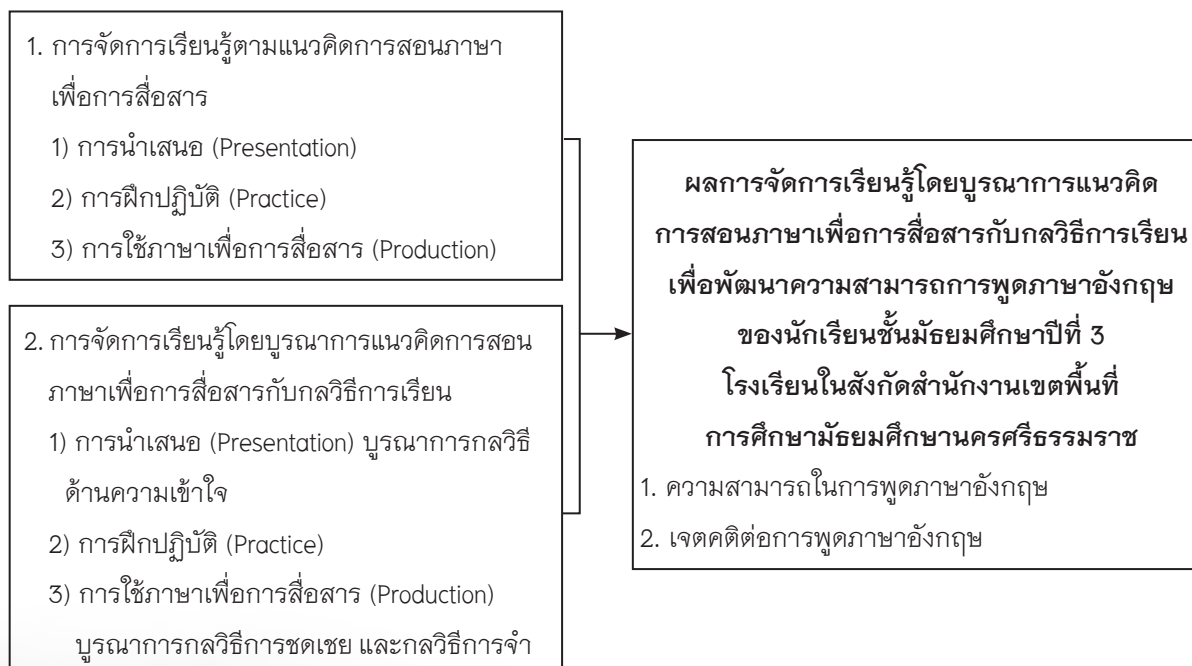
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารปกติกับการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียน
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารปกติกับการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียน

สมมุติฐานการวิจัย

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารปกติ
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียนมีเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารปกติ

ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Design) แบบแผน Two-group Posttest-only Design มีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากร

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2565 จำนวน 10,909 คน

กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนแห่งหนึ่ง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2565 ได้มาด้วยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน โดยสุ่มแบบแบ่งชั้น ใช้ขนาดของโรงเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม ซึ่งสุ่มได้โรงเรียนขนาดใหญ่ จากนั้นสุ่มโรงเรียน 1 โรงเรียน แล้วสุ่มอย่างง่ายเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 1 ห้อง ห้องละ 30 คน รวม 60 คน แต่ละห้องเรียนจัดกลุ่มแบบความสามารถ และผลการทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนของนักเรียนทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ

เครื่องมือการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารปกติ และแผนการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียน

2. แบบวัดความสามารถการพูดภาษาอังกฤษ

3. แบบวัดเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษ

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้

1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร กลวิธีการเรียน และการนำกลวิธีการเรียนไปใช้พัฒนาทักษะการฟัง-พูด

1.2 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารปกติ และแผนการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียน อย่างละ 8 แผน จำนวน 18 คาบเรียน แต่ละแผน ประกอบด้วย 1) สารสำคัญ 2) มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด 3) วัตถุประสงค์ 4) สื่อที่ใช้ในการเรียนการสอน 5) เนื้อหาทางภาษา และ 6) กระบวนการเรียนการสอน รายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารปกติกับแผนการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง Introducing Someone		จำนวน 2 คาบเรียน
สาระสำคัญ การแนะนำตัวเป็นจุดเริ่มต้นการพัฒนาความสัมพันธ์ของบุคคลในสังคม ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้คำศัพท์จำนวน และรูปแบบของประโยคที่ใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ พร้อมทั้งออกเสียงคำและประโยคให้ถูกต้อง ตลอดจนรู้จักวัฒนธรรม มารยาทในการปฏิบัติต่าง ๆ เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดให้สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ		
มาตรฐานการเรียนรู้ ต1.1/2 ต1.2/1 ต2.1/1		
ขั้นตอน	การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารปกติ	การบูรณาการแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียน
ขั้นการนำเสนอ (Presentation)	1. ครูทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับการทักทายโดยให้นักเรียนฟังบทสนทนา แล้วครูตั้งคำถาม เช่น What is the woman's name? What is the man's name? How does the man feel? 2. ครูนำเสนอคำศัพท์ international, introduce, technical assistant, economist ครูและนักเรียนตรวจสอบความหมายของคำศัพท์ร่วมกัน	1. ครูทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับการทักทายโดยให้นักเรียนฟังบทสนทนา แล้วครูตั้งคำถาม เช่น What is the woman's name? What is the man's name? How does the man feel? 2. ครูนำเสนอคำศัพท์ international, introduce, technical assistant, economist ครูและนักเรียนตรวจสอบความหมายของคำศัพท์ร่วมกัน

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ขั้นตอน	การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสารปกติ	การบูรณาการแนวคิดการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียน
	3. ครูให้นักเรียนศึกษาใบความรู้ เรื่อง Introducing Someone พร้อมทั้งฝึกการออกเสียง คำศัพท์ และโครงสร้างประโยค โดยให้นักเรียนทำเครื่องหมายกำกับต่าง ๆ เช่น การออกเสียงหนักเบาในคำ การเชื่อมเสียง การออกเสียงท้ายคำ รูปย่อ ตามไฟล์เสียงที่ครูเปิดให้ฟัง 1-2 เทียบ	3. ครูให้นักเรียนศึกษาใบความรู้ เรื่อง Introducing Someone พร้อมทั้งฝึกการออกเสียง คำศัพท์ และโครงสร้างประโยค โดยให้นักเรียนทำเครื่องหมายกำกับต่าง ๆ เช่น การออกเสียงหนักเบาในคำ การเชื่อมเสียง การออกเสียงท้ายคำ รูปย่อ ตามไฟล์เสียงที่ครูเปิดให้ฟัง 1-2 เทียบ 4. ครูให้นักเรียนวิเคราะห์บทสนทนาเกี่ยวกับการทักทายและแนะนำผู้อื่นให้รู้จักกัน หลังจากนั้นครูเป็นผู้นำในการตั้งคำถามของแต่ละบทสนทนา เช่น – Do you think Mr. A has ever met Mr. B before? How did you know? – Did Mr. A know Mr. B before? Show me some reasons to support your answer. – How are these three people related to one another? How did you know?
ขั้นการฝึกปฏิบัติ (Practice)	1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 3 คน แบบคณะกรรมการ และให้ฟังบทสนทนา โดยยังไม่แจกต้นฉบับบทสนทนา ครูถามคำถามเกี่ยวกับบทสนทนาที่ได้ฟังไป 2. ครูแจกต้นฉบับบทสนทนาให้นักเรียน และทำความเข้าใจบทสนทนายร่วมกัน โดยเน้นการแนะนำผู้อื่นแบบ Formal และ Informal 3. นักเรียนจับคู่กันในกลุ่มและฝึกสนทนาตามไฟล์เสียงที่ครูเปิดให้จนคล่อง จากนั้นให้แต่ละกลุ่มเลือกบทสนทนาหนึ่งบท และส่งตัวแทนกลุ่มออกมาแสดงบทบาทสมมติหน้าชั้นเรียน	1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 3 คน แบบคณะกรรมการ และให้ฟังบทสนทนา โดยยังไม่แจกต้นฉบับบทสนทนา ครูถามคำถามเกี่ยวกับบทสนทนาที่ได้ฟังไป 2. ครูแจกต้นฉบับบทสนทนาให้นักเรียน และทำความเข้าใจบทสนทนายร่วมกัน โดยเน้นการแนะนำผู้อื่นแบบ Formal และ Informal 3. นักเรียนจับคู่กันในกลุ่มและฝึกสนทนาตามไฟล์เสียงที่ครูเปิดให้จนคล่อง จากนั้นให้แต่ละกลุ่มเลือกบทสนทนาหนึ่งบท และส่งตัวแทนกลุ่มออกมาแสดงบทบาทสมมติหน้าชั้นเรียน
ขั้นการใช้ภาษา เพื่อการสื่อสาร (Production)	1. ครูให้นักเรียนชมวิดีโอทัศน์การสนทนาทักทาย และแนะนำผู้อื่นโดยปิดเสียงไว้ (Sound Off) แล้วให้แต่ละกลุ่มแต่งบทสนทนายระหว่างบุคคลในวิดีโอทัศน์ และออกมาแสดงบทสนทนาที่แต่งไว้ หลังจากนั้นครูเปิดวิดีโอทัศน์อีกครั้งพร้อมเสียงการสนทนาให้นักเรียนฟังเพื่อเปรียบเทียบว่าบทสนทนาของกลุ่มใดใกล้เคียงกับต้นฉบับมากที่สุดหรือเป็นที่ยอมรับมากที่สุด โดยให้นักเรียนร่วมกันประเมินการพูดของแต่ละกลุ่มในประเด็นที่กำหนด และร่วมกันให้ข้อมูลป้อนกลับ (Feedback) การพูดของแต่ละกลุ่ม	1. ครูให้นักเรียนชมวิดีโอทัศน์การแนะนำผู้อื่น โดยย้าให้นักเรียนสังเกตการใช้ภาษาท่าทางของบุคคลในวิดีโอทัศน์ เมื่อชมวิดีโอทัศน์เสร็จแล้วครูและนักเรียนพูดคุยร่วมกันอภิปรายตัวละครในวิดีโอทัศน์ใช้ภาษาท่าทางอะไรบ้าง 2. ครูให้นักเรียนชมวิดีโอทัศน์การสนทนาทักทาย และแนะนำผู้อื่นโดยครูปิดเสียงไว้ (Sound Off) แล้วให้แต่ละกลุ่มแต่งบทสนทนายระหว่างบุคคลในวิดีโอทัศน์ และออกมาแสดงบทสนทนาที่แต่งไว้ หลังจากนั้นครูเปิดวิดีโอทัศน์อีกครั้งพร้อมเสียงการสนทนาให้นักเรียนฟังเพื่อเปรียบเทียบว่าบทสนทนาของกลุ่มใด

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ขั้นตอน	การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสารปกติ	การบูรณาการแนวคิดการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียน
	2. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาของบทเรียน ทั้งในประเด็นเนื้อหาทางภาษาและการใช้ภาษา	ใกล้เคียงกับต้นฉบับมากที่สุดหรือเป็นที่ยอมรับ มากที่สุด โดยให้นักเรียนร่วมกันประเมินการพูด ของแต่ละกลุ่มในประเด็นที่กำหนด และร่วมกันให้ ข้อมูลป้อนกลับ (Feedback) การพูดของแต่ละกลุ่ม 3. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาของบทเรียน ทั้งในประเด็นเนื้อหาทางภาษาและการใช้ภาษา 4. ครูให้นักเรียนฝึกภาษาเพิ่มเติมผ่านแอปพลิเคชัน ติ๊กต็อก (TikTok) และให้นักเรียนส่งวิดีโอทัศน์ การถาม-ตอบของตนในแอปพลิเคชันไลน์ (LINE) เพื่อให้ผู้สอนประเมินการพูดของนักเรียน

1.3 นำแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ปรับปรุง
แล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ 3 ท่าน
พิจารณาสาระสำคัญ วัตถุประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาทาง
ภาษา กระบวนการเรียนการสอน สื่อการเรียนรู้ การวัดและ
ประเมินผล โดยใช้แบบประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า
5 ระดับ (Rating Scale) พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้
ตามแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารปกติทั้ง
8 แผน มีความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ที่สุด (ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.90) และรายแผนอยู่ในระดับ
มากที่สุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.78 4.82 4.95 4.93 5.00
4.93 4.97 และ 4.85 ตามลำดับ) และแผนการจัดการ
เรียนรู้โดยบูรณาการแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
กับกลวิธีการเรียนทั้ง 8 แผน มีความเหมาะสมในภาพ
รวมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.91) และ
รายแผนอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.83 4.88 4.95
4.95 4.97 4.90 4.95 และ 4.88 ตามลำดับ) แสดงดัง
ตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญ

แผนจัดการเรียนรู้	แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสารปกติ		แผนการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวคิด การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียน	
	คะแนนเฉลี่ย	ระดับความเหมาะสม	คะแนนเฉลี่ย	ระดับความเหมาะสม
1. Introducing Someone	4.78	เหมาะสมมากที่สุด	4.83	เหมาะสมมากที่สุด
2. Complimenting Someone's Clothes and Accessories	4.82	เหมาะสมมากที่สุด	4.88	เหมาะสมมากที่สุด
3. Asking for Permission	4.95	เหมาะสมมากที่สุด	4.95	เหมาะสมมากที่สุด
4. Shopping for Clothes	4.93	เหมาะสมมากที่สุด	4.95	เหมาะสมมากที่สุด
5. Asking and Giving Directions	5.00	เหมาะสมมากที่สุด	4.97	เหมาะสมมากที่สุด
6. Reserving a Hotel Room	4.93	เหมาะสมมากที่สุด	4.90	เหมาะสมมากที่สุด
7. Ordering Food and Drinks	4.97	เหมาะสมมากที่สุด	4.95	เหมาะสมมากที่สุด
8. Talking about Activities in the Past	4.85	เหมาะสมมากที่สุด	4.88	เหมาะสมมากที่สุด
ภาพรวม	4.90	เหมาะสมมากที่สุด	4.91	เหมาะสมมากที่สุด

2. แบบทดสอบความสามารถการพูดภาษาอังกฤษ

2.1 ศึกษาเนื้อหา กำหนดขอบเขตเนื้อหาของแบบทดสอบ และวิเคราะห์ความเหมาะสมของเวลา และคะแนนของแบบทดสอบ

2.2 ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบความสามารถการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา

2.3 สร้างแบบทดสอบความสามารถการพูดภาษาอังกฤษ แบ่งเป็น 4 ตอน ประกอบด้วย ตอนที่ 1 การสัมภาษณ์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เรียน ตอนที่ 2 การตอบคำถามตามสถานการณ์ที่กำหนด ตอนที่ 3 การบรรยายเส้นทางไปยังสถานที่ต่าง ๆ ตอนที่ 4 การสนทนาตามสถานการณ์ที่กำหนด ซึ่งเป็นการสัมภาษณ์การอธิบาย และการสนทนาเกี่ยวกับการแนะนำผู้อื่น การชื่นชมเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายของผู้อื่น การขออนุญาต การซื้อเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย การถาม-ตอบเกี่ยวกับเส้นทาง การจองห้องพักในโรงแรม การสั่งอาหารและเครื่องดื่ม และการสนทนาเกี่ยวกับกิจกรรมที่ทำในอดีต ซึ่งผู้วิจัยได้พัฒนาเกณฑ์การให้คะแนนของแต่ละตอนโดยประเมินจากความเร็วการตอบคำถาม ความคล่องแคล่ว ความถูกต้องของภาษาที่ใช้ เนื้อหาสาระในการพูด การออกเสียง การแสดงท่าทาง และน้ำเสียงประกอบการพูด

2.4 นำแบบทดสอบฯ ที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ 3 ท่าน พิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item-Objective Congruence: IOC) ได้ค่า IOC ระหว่าง 0.67 – 1.00

2.5 นำแบบทดสอบฯ ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อหาค่าความเชื่อมั่นในการให้คะแนน ซึ่งเปรียบเทียบระหว่างคะแนนของผู้วิจัยกับคะแนนที่ได้จากครูผู้สอนชาวต่างชาติอีก 2 ท่าน (Inter-rater Reliability) (Janprasert, Lawthong & Ngudgratoke, 2020) พบว่าคะแนนที่ได้ใกล้เคียงกัน

3. แบบวัดเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษ

3.1 ศึกษาแนวคิด และทฤษฎีการสร้างแบบวัดเจตคติจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.2 สร้างแบบวัดเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 20 ข้อ โดยปรับมาจากแบบวัดเจตคติของ Canceran & Temporal (2020)

3.3 นำแบบวัดเจตคติฯ ที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา แล้วหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item-Objective Congruence: IOC) ได้ค่า IOC ระหว่าง 0.67 – 1.00

3.4 นำแบบวัดเจตคติฯ นำไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วหาค่าความเชื่อมั่นโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.93

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บข้อมูลภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 มีขั้นตอนดังนี้

1. ทดสอบความสามารถการพูดภาษาอังกฤษ ผู้เรียนทั้งกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองก่อนการทดลอง (Pretest) โดยใช้แบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ใช้เวลา 15-20 นาที ต่อคน และทำแบบวัดเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษ ใช้เวลา 10 นาที

2. จัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น โดยกลุ่มควบคุมใช้แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารปกติ และกลุ่มทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียน ใช้เวลาสอนกลุ่มละ 18 คาบเรียน

3. ทดสอบความสามารถการพูดภาษาอังกฤษ ผู้เรียนทั้งสองกลุ่มหลังจากการจัดการเรียนรู้ (Posttest) โดยใช้แบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ใช้เวลา 15-20 นาที ต่อคน และทำแบบวัดเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษ ใช้เวลา 10 นาที ซึ่งเป็นฉบับเดียวกับการทดสอบก่อนเรียน แล้วนำข้อมูลไปวิเคราะห์ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานการวิจัยด้วย t-test แบบ Independent

ผลการวิจัย

1. การเปรียบเทียบความสามารถการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษา เพื่อการสื่อสารปกติกับการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียน รายละเอียดดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบความสามารถการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างกลุ่มควบคุมกับกลุ่มทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	คะแนนเต็ม 30 คะแนน		t	p
		$\bar{x}$	S.D.		
กลุ่มควบคุม	30	19.67	4.28	-5.84	.00*
กลุ่มทดลอง	30	25.03	2.65		

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 3 ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 คะแนนเต็ม 30 คะแนน กลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารปกติ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 19.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.28 กลุ่มทดลองที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 25.03 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.65

เมื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียน พบว่า กลุ่มทดลองที่เรียนด้วย

การจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียนมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารปกติ แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. การเปรียบเทียบเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารปกติกับการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียน รายละเอียดดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างกลุ่มควบคุมกับกลุ่มทดลอง

รายการประเมิน	กลุ่มควบคุม			กลุ่มทดลอง			t	p
	$\bar{x}$	S.D.	การแปลผล	$\bar{x}$	S.D.	การแปลผล		
1. ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกเมื่อได้พูดภาษาอังกฤษ	3.40	0.50	ปานกลาง	4.57	0.50	มากที่สุด	-9.02	.00*
2. การพูดภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่ฝึกฝนได้ง่าย	3.37	0.49	ปานกลาง	4.77	0.43	มากที่สุด	-11.76	.00*
3. ข้าพเจ้ารู้สึกมีความสุขเมื่อสามารถพูดภาษาอังกฤษได้	3.30	0.53	ปานกลาง	4.60	0.62	มากที่สุด	-8.68	.00*
4. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าประสบความสำเร็จเมื่อสามารถพูดภาษาอังกฤษได้	3.40	0.81	ปานกลาง	4.57	0.50	มากที่สุด	-6.68	.00*

ตารางที่ 4 (ต่อ)

รายการประเมิน	กลุ่มควบคุม			กลุ่มทดลอง			t	p
	$\bar{x}$	S.D.	การ แปลผล	$\bar{x}$	S.D.	การ แปลผล		
5. การพูดภาษาอังกฤษมีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน	3.47	0.73	ปานกลาง	4.33	0.61	มาก	-5.00	.00*
6. การพูดภาษาอังกฤษทำให้ครอบครัวและผู้สอนภูมิใจในตัวข้าพเจ้า	3.63	0.72	มาก	4.40	0.56	มาก	-4.60	.00*
7. ข้าพเจ้าพูดภาษาอังกฤษเพราะคิดว่าการพูดภาษาอังกฤษทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นได้	3.73	0.74	มาก	4.43	0.57	มาก	-4.11	.00*
8. ข้าพเจ้าพูดภาษาอังกฤษเพื่อที่จะสื่อสารกับชาวต่างชาติ	3.47	0.68	ปานกลาง	4.50	0.51	มาก	-6.66	.00*
9. การพูดภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อข้าพเจ้าในการทำควมรู้จักกับชาวต่างชาติ	3.53	0.82	มาก	4.67	0.48	มากที่สุด	-6.54	.00*
10. การพูดภาษาอังกฤษมีความสำคัญกับการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น	3.43	0.73	ปานกลาง	4.50	0.51	มาก	-6.58	.00*
11. การพูดภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อการประกอบอาชีพ	3.43	0.73	ปานกลาง	4.67	0.55	มากที่สุด	-7.42	.00*
12. ข้าพเจ้าพูดภาษาอังกฤษเพราะคิดว่าเป็นความสามารถของคนที่มีการศึกษา	3.43	0.63	ปานกลาง	4.67	0.55	มากที่สุด	-8.13	.00*
13. ข้าพเจ้าคิดว่า ข้าพเจ้าสามารถพูดภาษาอังกฤษได้ดี	3.50	0.73	ปานกลาง	4.50	0.57	มาก	-5.90	.00*
14. ข้าพเจ้ามักจะพูดเลียนแบบสำเนียงของเจ้าของภาษา	3.50	0.68	ปานกลาง	4.40	0.56	มาก	-5.57	.00*
15. ข้าพเจ้าสามารถพูดเลียนแบบเจ้าของภาษาได้เป็นอย่างดี	3.33	0.66	ปานกลาง	4.50	0.51	มาก	-7.66	.00*
16. ข้าพเจ้ามีความสนใจในการฝึกพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเองเพิ่มมากขึ้น	3.40	0.62	ปานกลาง	4.43	0.57	มาก	-6.72	.00*
17. ข้าพเจ้าคิดว่าการพูดภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่น่าตื่นเต้นและท้าทายความสามารถ	3.40	0.62	ปานกลาง	4.67	0.48	มากที่สุด	-8.84	.00*
18. ข้าพเจ้ารู้สึกดีที่ได้พูดภาษาอังกฤษกับเพื่อนในชั้นเรียน	3.40	0.62	ปานกลาง	4.40	0.50	มาก	-6.88	.00*
19. การพูดภาษาอังกฤษทำให้ข้าพเจ้ากล้าแสดงออกมากขึ้น	3.53	0.57	มาก	4.50	0.51	มาก	-6.92	.00*
20. ข้าพเจ้าไม่รู้สึกกังวลกับข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นเมื่อพูดภาษาอังกฤษ	3.50	0.57	ปานกลาง	4.43	0.50	มาก	-6.70	.00*
ค่าเฉลี่ยรวม	3.46	0.40	มาก	4.53	0.23	มากที่สุด	-7.02	.00*

ตารางที่ 4 นักเรียนกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารปกติมีเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 3.46, S.D. = 0.40) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ พูดภาษาอังกฤษเพราะคิดว่าการพูดภาษาอังกฤษทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น มีเจตคติอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 3.73, S.D. = 0.74) รองลงมาคือ การพูดภาษาอังกฤษทำให้ครอบครัวและผู้สอนภูมิใจ มีเจตคติอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 3.63, S.D. = 0.72) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ รู้สึกมีความสุขเมื่อสามารถพูดภาษาอังกฤษได้ มีเจตคติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}$ = 3.30, S.D. = 0.53)

ส่วนกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีแตกต่างกันมีเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.53, S.D. = 0.23) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ การพูดภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่ฝึกฝนได้ง่าย มีเจตคติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.77, S.D. = 0.43) รองลงมาคือ การพูดภาษาอังกฤษมีความสำคัญในการทำมาค้าขายกับชาวต่างชาติ การพูดภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อการประกอบอาชีพ พูดภาษาอังกฤษเพราะคิดว่าเป็นความสามารถของคนที่มีการศึกษา และการพูดภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่น่าตื่นเต้นและท้าทายความสามารถ มีเจตคติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.67, S.D. = 0.48, 0.55, 0.55, 0.48) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การพูดภาษาอังกฤษมีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน มีเจตคติอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.33, S.D. = 0.61)

เมื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษพบว่า กลุ่มทดลองที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียน มีเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษดีกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียนมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารปกติ แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียน มีเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษดีกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การอภิปรายผลการวิจัย

1. การเปรียบเทียบความสามารถการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารปกติกับการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียน พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียนมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียน ให้ความสำคัญกับการจดจำการออกเสียง คำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนทำความเข้าใจรูปแบบของภาษาและใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ มีการสอดแทรกวิธีการที่จะนำมาช่วยเพื่อไม่ให้เกิดการสื่อสารหยุดชะงัก ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เร็วและง่ายขึ้น นอกจากนี้ยังช่วยพัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเองและสามารถแก้ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรู้ทางภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในสถานการณ์ต่าง ๆ และสามารถนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปประยุกต์กับการฟัง-พูดในชีวิตจริงได้ (Oxford, 1990;

Teng, 2023, Obando & Lozada, 2023) ซึ่งกลวิธีการเรียนรู้ประกอบด้วย 3 กลวิธี ได้แก่ กลวิธีด้านความเข้าใจ กลวิธีด้านการชดเชย และกลวิธีในการจำ หากนำมาบูรณาการกับการจัดการเรียนรู้จะสามารถพัฒนาทักษะการฟัง-พูดของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Teng, 2023) การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้นำทั้งสามวิธีมาบูรณาการออกแบบการจัดการเรียนรู้ มีประเด็นการอภิปรายผลดังนี้

1.1 กลวิธีด้านความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมวิเคราะห์บทสนทนาซึ่งครูตั้งคำถามแล้วให้นักเรียนระบุความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง บริบทการสนทนา และระดับของภาษาที่ใช้ ทำให้นักเรียนเข้าใจการนำภาษาไปใช้มากขึ้น ดังที่ Dipta (2019) ได้กล่าวไว้ว่า การวิเคราะห์บทสนทนาทำให้ผู้เรียนเข้าใจบริบทการสนทนาระหว่างผู้พูดและผู้ฟังนั้นมีความสัมพันธ์อย่างไร การสนทนาผู้พูดและผู้ฟังอยู่ที่ไหน และภาษาที่ใช้ในการสนทนานั้นเป็นภาษาระดับใด สอดคล้องกับ Aroo (2019) Luqman (2020) และ Irwandi, Hudri and Apriana (2022) ที่ศึกษาพบว่า กลวิธีด้านความเข้าใจช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบริบทในการสนทนามากขึ้น

1.2 กลวิธีในการชดเชย ประกอบด้วย 2 กิจกรรมย่อย คือ การให้นักเรียนดูตัวอย่างการสนทนาและสังเกตท่าทางของบุคคลในวิดีโอ ทำให้นักเรียนเรียนรู้การใช้ท่าทางประกอบการสนทนาอย่างเป็นธรรมชาติ เช่น การจับมือเมื่อทำความรู้จักกัน การโบกมือลา การชี้นิ้วประกอบการอธิบายเส้นทาง ดังที่ Clough and Duff (2020) ได้กล่าวไว้ว่า การแทรกกิจกรรมโดยให้เห็นตัวอย่างการใช้ท่าทางขณะสนทนามาก่อนที่จะผลิตภาษาด้วยตนเองทำให้ผู้เรียนสามารถถาม-ตอบได้อย่างมีความหมาย การสนทนาเป็นธรรมชาติ และทำให้เข้าใจมากขึ้น นอกจากนี้ การใช้กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนฝึกใช้คำศัพท์ที่แทนกันได้หรือการฝึกพูดซ้ำโดยครูเป็นผู้อธิบาย เช่น การใช้ book แทน reserve ในประโยค I'd like to book a double room. และการพูดซ้ำว่า I like it! It's something around your neck. แทนการพูดว่า I like your necklace. เป็นต้น เมื่อต้องผลิตภาษาด้วยตนเอง นักเรียนสามารถถาม-ตอบได้อย่างต่อเนื่อง ดังที่ Ragab, El-Marsafy and Abdu-Allah (2021) ได้กล่าวไว้ว่า การแทรกกิจกรรมการฝึกพูดซ้ำหรือ

คำศัพท์ที่ใช้แทนกันได้ก่อนที่จะสนทนาในบริบทที่กำหนดทำให้ผู้เรียนมีความรู้ในตัวภาษามากขึ้น เมื่อต้องถาม-ตอบ ผู้เรียนจะมีข้อจำกัดภาษาน้อยลง และทำให้การสื่อสารต่อเนื่อง สอดคล้องกับ Syafryadin, Martina and Salmawati (2020) Sani and Ismail (2021) และ Ragab, El-Marsafy and Abdu-Allah (2021) ที่ศึกษาพบว่า กลวิธีในการชดเชยช่วยลดข้อจำกัดทางภาษาในการฟัง-พูดของผู้เรียนส่งผลให้การสื่อสารต่อเนื่องและมีความเข้าใจ

1.3 กลวิธีในการจำ โดยการฝึกถาม-ตอบผ่านแอปพลิเคชันติ๊กต็อก (TikTok) ที่นักเรียนสามารถฝึกซ้ำได้ตามความพึงพอใจทำให้สามารถจดจำตัวภาษาและใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วมากขึ้น ดังที่ Laksanasut (2022) ได้กล่าวไว้ว่า การฝึกสนทนาโดยใช้แอปพลิเคชันติ๊กต็อก (TikTok) ซึ่งเป็นการฝึกซ้ำ ๆ ช่วยให้ผู้เรียนมีความคุ้นเคยการใช้ภาษาและสามารถจดจำเนื้อหาภาษาได้เมื่อถาม-ตอบ ผู้เรียนจะใช้ภาษาได้คล่องแคล่วมากขึ้น กิจกรรมที่กล่าวมาเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเห็นตัวอย่างของภาษาและฝึกใช้ภาษาในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งในระดับของคำ ประโยค และการสื่อสาร ทำให้นักเรียนสามารถสนทนาได้ดีขึ้น สอดคล้องกับ Faisal and Atei (2022) Najm and Kareem (2021) และ Rodhiyaty (2020) ที่ศึกษาพบว่า กลวิธีในการเรียนทำให้นักเรียนคุ้นเคยการใช้ภาษา รวมทั้งจดจำเนื้อหาภาษาได้ง่ายขึ้นและใช้ในสถานการณ์จริงได้อย่างคล่องแคล่ว

2. การเปรียบเทียบเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารปกติกับการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีในการเรียน พบว่านักเรียนกลุ่มที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีในการเรียน มีเจตคติต่อการพูดภาษาอังกฤษดีกว่า แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งในภาพรวมและรายข้อ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีให้ความสำคัญกับการทำความเข้าใจรูปแบบของภาษา ผู้เรียนใช้ภาษาได้อย่างมั่นใจ รู้สึกสนุกและตื่นเต้น

ในการถาม-ตอบกับเพื่อนร่วมชั้น อีกทั้งช่วยกระตุ้นการเรียนรู้ทางภาษา และเพิ่มโอกาสในการฝึกภาษานอกห้องเรียน ทำให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของภาษาและกระตือรือร้นในการฝึกภาษาด้วยตนเอง (Habok, Magyar & Molnar, 2022; Obando & Lozada, 2023)

นอกจากนี้การบูรณาการกลวิธีด้านความเข้าใจกลวิธีการชดเชย และกลวิธีการจำ ทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจเกี่ยวกับการนำภาษาไปใช้มากยิ่งขึ้นเนื่องจากได้วิเคราะห์บทสนทนา เมื่อต้องผลิตภาษานักเรียนก็จะคิดว่าการฝึกภาษาเป็นสิ่งที่ง่าย กิจกรรมการฝึกใช้คำเหมือนหรือพูดอ้อมทำให้นักเรียนสื่อสารได้อย่างต่อเนื่อง เมื่อสามารถสื่อสารให้เข้าใจตรงกันก็จะภาคภูมิใจในความสามารถของตน และการฝึกถาม-ตอบซ้ำ ๆ ผ่านแอปพลิเคชันติ๊กต็อก (TikTok) ทำให้นักเรียนมั่นใจและสนุกกับการใช้ภาษา รวมทั้งสนใจการฝึกภาษาด้วยตนเองมากขึ้นและไม่กังวลกับข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นเมื่อพูดภาษาอังกฤษ ดังที่ Nitiwatthana (2017) ได้กล่าวไว้ว่า กลวิธีการเรียนช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจว่าการเรียนรู้ทักษะการฟัง-พูดนั้นไม่ซับซ้อนเมื่อผู้เรียนผลิตภาษาด้วยตนเองและสามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างเข้าใจจะมีความภาคภูมิใจในความสามารถของตนเอง และเรียนรู้การสื่อสารที่เป็นธรรมชาติในระหว่างการสนทนา (Clough & Duff, 2020) สามารถสร้างแรงจูงใจในการพูดภาษาอังกฤษ เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนกระตือรือร้นในการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน รวมทั้งมีความมั่นใจและกล้าที่จะฝึกทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ตลอดจนตระหนักถึงความสำคัญของการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น (Laksanasut, 2022) สอดคล้องกับ Toro, Camacho-Minuche, Pinza-Tapia and Paredes (2019), Habok and Magyar (2018) และ Obando and Lozada (2023) ที่ศึกษาพบว่า การนำกลวิธีการเรียนไปบูรณาการกับแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารสามารถทำให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การนำกลวิธีการเรียนมาบูรณาการกับการสอนผู้สอนควรออกแบบกิจกรรมที่ส่งเสริมการใช้กลวิธีการเรียนให้หลากหลายและน่าสนใจ เช่น การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลวิธีการชดเชยโดยออกแบบกิจกรรมให้ผู้เรียนสัมภาษณ์ชาวต่างชาติตามประเด็นที่กำหนดกิจกรรมถาม-ตอบกับเพื่อนร่วมชั้นเพื่อให้ได้ข้อมูลที่หายไป (Information Gap) กิจกรรมสนทนาผ่านมือถือเพื่อสอบถามข้อมูลหรือจองห้องพัก เป็นต้น

2. การนำกลวิธีการเรียนไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ผู้สอนควรทำความเข้าใจกลวิธีการเรียนที่จะนำไปใช้ เช่น กลวิธีการจำจะเกี่ยวข้องกับกลไกทางสมองช่วยให้ผู้เรียนจดจำความรู้ในตัวภาษาได้ ประกอบด้วย 4 กลวิธีย่อย ได้แก่ 1) การสร้างความเชื่อมโยงทางความคิด 2) การใช้จินตนาการและเสียง 3) การทบทวนอย่างมีประสิทธิภาพ และ 4) การใช้ท่าทาง ดังนั้นควรออกแบบกิจกรรมโดยให้ผู้เรียนถาม-ตอบผ่านแอปพลิเคชันติ๊กต็อก (TikTok) จะเป็นวิธีที่ผู้เรียนใช้กลวิธีจินตนาการและเสียง

3. การนำแอปพลิเคชันมาประยุกต์ใช้กับกลวิธีการเรียน ผู้สอนควรศึกษาวิธีการใช้อย่างละเอียดเพื่อสามารถให้คำแนะนำการใช้งานแอปพลิเคชันแก่ผู้เรียนได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับความคงทนในการเรียนรู้ (Retention) ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียน

2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับกลวิธีการเรียนกับการจัดการเรียนรู้วิธีอื่น ๆ เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- Anwar, D. (2020). *Language learning speaking strategies used by non-English department students*. Retrieved from <http://eprints.walisongo.ac.id/11210/1/NIM1503046056.pdf>
- Arisman, R. (2020). The relationship between direct language learning strategies and English learning proficiency at senior high school students. *J-SHMC: Journal of English for Academic*, 7(2), 41–51. Retrieved from <https://journal.uir.ac.id/index.php/jshmic/article/view/5339>
- Aroo, G. (2019). The effect of cognitive strategy instruction on reading comprehension of Malaysian undergraduate ESL students: With a focus on highlighting and taking notes strategies. *Sapiens Journal of Modern Education*, 1(1), 13–22. Retrieved from <https://www.academia.edu/40285552>
- Canceran, D. B. & Temporal, C. M. (2020). *Attitude of grade 12 SHS academic tracks students towards speaking in English*. Retrieved from <https://www.researchgate.net/profile/Conchita-Temporal-2/publication/347096542>
- Clough, S. & Duff, M. (2020). The role of gesture in communication and cognition: Implications for understanding and treating neurogenic communication disorders. *Frontiers in Human Neuroscience*, 14, 1–22. doi:10.3389/fnhum.2020.00323
- Dipta, D. (2019). Conversation analysis as a discourse approach to teaching speaking skill. *Journal of English Language Teaching and Learning*, 1(1), 1–9. Retrieved from <http://ejournal.uin-malang.ac.id/index.php/jetle/article/download/01/pdf>
- Faisal, W. M. & Atei, A. S. (2022). Using “memory strategies” to enhance EFL grammar to 6th secondary students. *Multicultural Education*, 8(1), 306–313. doi:10.5281/zenodo.6335287
- Grisales, M. S. & Cruz, A. S. (2017). Oral skills development through the use of language learning strategies, podcasting and collaborative work. *Gist Education and Learning Research Journal*, 14, 32–48. doi:10.26817/16925777.370
- Habok, A. & Magyar, A. (2018). The effect of language learning strategies on proficiency, attitudes and school achievement. *Frontiers in Psychology*, 8(2358), 1–8. doi:10.3389/fpsyg.2017.02358
- Habok, A., Magyar, A., & Molnar, G. (2022). Investigating the relationship among English language learning strategies, language achievement, and attitude. *Frontiers in Psychology*, 13, 1–9. doi:10.3389/fpsyg.2022.867714
- Ilyosovna, N. A. (2020). The importance of English language. *International Journal on Orange Technologies*, 2(1), 22–24. Retrieved from <https://journals.researchparks.org/index.php/IJOT/article/view/478>
- Irwandi, I., Hudri, M., & Apriana, D. (2022). ESL students’ learning strategies for the improvement of their language skills. *Linguistics and English Language Teaching Journal*, 10(1), 55–60. Retrieved from <https://journal.ummat.ac.id/index.php/JELTL/article/view/10986/5349>
- Janprasert, B., Lawthong, N., & Ngudgratoke, S. (2020). Inter-rater reliability of alignment between science items and indices. *Journal of Education Studies*, 48(3), 144–163. Retrieved from <http://eresource.car.chula.ac.th/chula-ejournals/openpdf/openpdf.php?id=12719> [In Thai]
- Laksanasut, S. (2022). Effects of utilizing TikTok application on English speaking skills development of English as a foreign language (EFL) high school students amidst the Covid-19 pandemic situation. *Journal of Learning Innovation and Technology (JLIT)*, 2(1), 61–71. Retrieved from <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/JLIT/article/view/255379/173266> [In Thai]

- Luqman, L. (2020). Applying cognitive learning strategies in developing the students' speaking ability. *English Language Teaching for EFL Learners*, 2(1), 12–23. doi:10.24252/elties.v2i1.11422
- Maartlert, N. (2017). *Communication strategies used in speaking English by matthayomsuksa 6 students, Sattahip Wittayakom School, Chon Buri*. (Master's thesis, English for Communication, Burapha University). Retrieved from <https://webopac.lib.buu.ac.th> [In Thai]
- Megawati, F. & Mandarani, V. (2017). Ways for tertiary level students in building English speaking performance. *Script Journal: Journal of Linguistic and English Teaching*, 2(2), 136–144. doi:10.24903/sj.v2i2.111
- Murdewi, S. (2021). *A survey on vocabulary learning strategies used by the students at SMP Muhammadiyah Palangka Raya*. Retrieved from <http://digilib.iain-palangka.ac.id/3596>
- Najm, A. Q. & Kareem, N. H. (2021). Using memory strategies to enhance EFL grammar to 1st university level. *Multicultural Education*, 7(3), 150–156. doi:10.5281/zenodo.4618533
- Nitiwatthana, K. (2017). *The study of English language learning strategies used by second-year students of the Faculty of Education, Chaiyaphum Rajabhat University*. Retrieved from http://www.edu-journal.ru.ac.th/AbstractPdf/2560-5-1_1510839338_is-eng-bkk03-0008.pdf [In Thai]
- O'Malley, J. M. & Chamot, A. U. (1990). *Learning strategies in second language acquisition*. Cambridge, England: Cambridge University Press.
- Obando, M. E. & Lozada, H. R. (2023). Communicative Language Teaching strategies to develop senior students' English language speaking skill. *Journal of Research Scholars and Professionals of English Language Teaching*, 7(35), 1–8. doi:10.54850/jrspelt.7.35.006
- Oxford, R. L. (1990). *Language learning strategies: What every teacher should know*. Boston, Massachusetts: Heinle & Heinle Publishers.
- Parnroch, T. (2018). *English speaking skills of graduate students in a public university in Thailand*. (Master's thesis, Career English for International Communication, Thammasat University). Retrieved from <http://digital.library.tu.ac.th/>
- Phueakphud, P. (2019). *Effects of using tiered instruction and gamification teaching method on English oral communication ability of ninth grade students*. (Master's thesis, Teaching English as a Foreign Language, Chulalongkorn University). Retrieved from <https://portal.edu.chula.ac.th/pub/tefl/index.php/research/tefl-research-thesis>
- Ragab, M. F., El-Marsafy, A. H. & Abdu-Allah, A. M. (2021). The effectiveness of compensation strategies for developing some media translation skills for educational media students at the faculty of specific education. *PalArch's Journal of Archaeology of Egypt / Egyptology*, 18(1), 4371–4380. Retrieved from <https://archives.palarch.nl/index.php/jae/article/view/6522>
- Rao, P. S. (2019). The importance of speaking skills in English classrooms. *Alford Council of International English & Literature Journal*, 2(2), 6–18. Retrieved from https://www.researchgate.net/profile/Parupalli-Rao/publication/334283040_the_importance_of_speaking_skills_in_english_classrooms/links/5d21b2db458515c11c18dbf3/the-importance-of-speaking-skills-in-english-classrooms.pdf

- Rodhiyaty, I. (2020). *Memory strategies used in improving English vocabulary repertoire: A case study of third semester students at department of English education Universitas Muhammadiyah Surakarta*. Retrieved from <http://v2.eprints.ums.ac.id/archive/etd/82162>
- Rumbouw, O. (2021). The communicative language teaching and students' vocabulary memorizing improvement: A library research. *Langua – Journal of Linguistics, Literature, and Language Education*, 4, 43–83. doi:10.5281/zenodo.4643005
- Sani, S. & Ismail, H. H. (2021). Assessing the use of learning strategies among young Malaysian English as second language learners. *Creative Education*, 12, 2124–2145. doi:10.4236/ce.2021.129163
- Secondary Educational Service Area Office 12. (2018). *Communicative language teaching for creative teachers*. Nakhon Si Thammarat: Secondary Educational Service Area Office 12.
- Suwannasit, W. (2018). Effects of listening strategy training on the listening performance of Thai EFL adult learners. *Srinakharinwirot Research and Development (Journal of Humanities and Social Sciences)*, 6(11), 132–146. Retrieved from <http://ejournals.swu.ac.th/index.php/swurd/article/download/10849/9235>
- Syafryadin, S., Martina, F. & Salniwati, S. (2020). Compensation strategies in speaking activities for non-English department students: Poor and competent speakers. *Journal of English Educators Society*, 5(2). doi: 10.21070/jees.v5i2.819
- Teh, W. (2021). Communicative Language Teaching (CLT) in the context of online learning: A literature review. *International Journal of TESOL & Education*, 1(2), 65–71. Retrieved from <https://i-jte.org/index.php/journal/article/view/23>
- Teng, M. F. (2023). *Language learning strategies*. Retrieved from <https://www.researchgate.net/publication/367050363>
- The National Institute of Educational Testing Service (Public Organization). (2021). *Results of the ordinary national educational test (O-NET) grade 9 academic year 2020*. Retrieved from <http://www.newonetresult.niets.or.th/announcementweb> [In Thai]
- Toro, V., Camacho-Minuche, G., Pinza-Tapia, E., & Paredes, F. (2019). The use of the Communicative Language Teaching approach to improve students' oral skills. *English Language Teaching*, 12(1), 110–118. doi: 10.5539/elt.v12n1p110
- Wael, A., Asnur, M. N. & Ibrahim, I. (2018). Exploring students' learning strategies in speaking performance. *International Journal of Language Education*, 2, 65–71. doi:10.26858/ijole.v2i1.5238
- Wangmuthitakul, K. (2022). *Effects of using communicative language teaching (CLT) and flipped classroom method on English learning achievement and satisfaction of matthayom 3 students*. (Master's thesis, Curriculum and Instruction, Burapha University). Retrieved from <https://webopac.lib.buu.ac.th> [In Thai]
- Xiao, H. & Lynch, R. (2017). The relationship between the use of indirect language learning strategies and Chinese language achievement in reading and writing among students in years 7 to 10 at Ascot international school in Bangkok, Thailand. *Scholar: Human Sciences*, 9(1), 262–271. Retrieved from <http://www.assumptionjournal.au.edu/index.php/Scholar/article/view/2301>

ผลการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานการว่ายน้ำท่าผีเสื้อที่มีต่อผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
THE EFFECTS OF BLENDED LEARNING IN BUTTERFLY STROKE ON LEARNING
ACHIEVEMENT FOR MATHAYOMSUKSA TWO MALE STUDENTS

สุวนันท์ วิริยะสุข^{1*}, ลักขมี ฉิมวงษ์² และ ชัญญกิจ คำพวง³

Suwanan Wiriyasuk^{1*}, Luxsamee Chimwong² and Chankit Kumpuang³

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 114 ซอยสุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร 10110^{1,2,3}

Srinakharinwirot University, 114 Sukhumvit 23, Wattana, Bangkok 10110^{1,2,3}

*Corresponding author E-mail: luxsamee@g.swu.ac.th

(Received: 29 Oct, 2022; Revised: 29 Apr, 2023; Accepted: 11 May, 2023)

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานการว่ายน้ำท่าผีเสื้อที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 2) เปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานการว่ายน้ำท่าผีเสื้อที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้และด้านทักษะของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างก่อนเรียน หลังเรียนสัปดาห์ที่ 4 สัปดาห์ที่ 6 และสัปดาห์ที่ 8 และ 3) ศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานการว่ายน้ำท่าผีเสื้อที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) จำนวน 30 คน ได้มาด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน แบบวัดความรู้และแบบประเมินทักษะว่ายน้ำท่าผีเสื้อ และแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวชนิดวัดซ้ำ ทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี LSD กำหนดระดับความแตกต่างนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และทดสอบค่าที แบบ One Sample t-test

ผลการวิจัย พบว่า 1) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานการว่ายน้ำท่าผีเสื้อด้านความรู้และด้านทักษะว่ายน้ำท่าผีเสื้อสูงกว่าก่อนเรียน 2) นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้และด้านทักษะว่ายน้ำท่าผีเสื้อหลังสัปดาห์ที่ 4 สัปดาห์ที่ 6 และสัปดาห์ที่ 8 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานการว่ายน้ำท่าผีเสื้อในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดและสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน, ทักษะว่ายน้ำท่าผีเสื้อ, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

¹ นิสิตหลักสูตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย

²⁻³ อาจารย์ ดร. สาขาวิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา

ABSTRACT

The objectives of this research were to: (1) investigate the effects of blended learning in terms of the butterfly stroke on the learning achievement of Mathayomsuksa Two male students; (2) compare the effects of blended learning achievement in knowledge and skills of Mathayomsuksa Two male students before, during and after the fourth, sixth and eighth weeks; and (3) to investigate the satisfaction of blended learning among Mathayomsuksa Two male students in the butterfly stroke in terms of learning achievement. The samples consisted of 30 male students in Mathayomsuksa Two at Srinakharinwirot Prasarnmit Demonstration School (Secondary) in the first semester of the 2022 academic year and selected by the purposive sampling method. The instruments in this study included the following: (1) blended learning in butterfly stroke lesson plans; (2) a knowledge of the butterfly stroke skill test; and (3) a satisfaction questionnaire. The data were analyzed using of mean, standard deviation, One-Way Repeated Measure ANOVA, and Least Significant Difference (LSD) at a statistically significant level of .05, and one sample t-test.

The results of the research were as follows: (1) after using blended learning in terms of the butterfly stroke on the learning achievement of Mathayomsuksa Two male students was significantly higher than before using blended learning on the butterfly stroke; (2) when comparing before and after the fourth, sixth and eighth week, it was found that the cognitive and skill domains of the before treatment were higher than after the fourth, sixth and eighth week treatment at a significantly different level of .05; and (3) the satisfaction of students towards blended learning and the butterfly stroke was at the highest level with a statistically significant level of .05.

KEYWORDS: Blended Learning, Butterfly Stroke Skill, Learning Achievement

บทนำ

การจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพ ผู้สอนต้องสามารถจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อมและสื่อการสอนเพื่ออำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ (Ministry of Education, 2019)

การจัดการเรียนการสอนพลศึกษาช่วยพัฒนาร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามความถนัดและความสนใจในกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ มีสุขนิสัยที่ดี ส่งเสริมการพัฒนาบุคลิกภาพส่วนตน รวมทั้งมีกระบวนการคิดการแก้ปัญหาและใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ประยุกต์ใช้ในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา (Srinakharinwirot University Prasarnmit Demonstration School (Secondary), 2022) โดยใช้กีฬาเป็นสื่อ เช่น กีฬา เทเบิลเทนนิส กีฬาแชร์บอล กีฬาบาสเกตบอล กีฬากรีฑา กีฬาวolleyball กีฬาวอลเลย์บอล และกีฬาฟุตบอล เป็นต้น กีฬาวolleyball สามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน จึงจัดให้มีการจัดการเรียนการสอนกีฬาวolleyball ขั้นพื้นฐาน ซึ่งในปีการศึกษา 2564 พบว่า ผลการประเมินรายวิชาเพิ่มเติมเลือกทักษะวอลเลย์บอล นักเรียนผ่านการประเมินร้อยละ 40 และต้องสอบซ่อมเพิ่มอีกร้อยละ 60 โดยผู้เรียนส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจสามารถปฏิบัติทักษะการวอลเลย์บอลท่าฟรีสไตล์ ท่ากรเซียง และท่ากบได้ เนื่องจากเป็นท่าที่มีการเคลื่อนไหวไม่ซับซ้อน ส่วนท่าผีเสื้อเป็นท่าที่มีการเคลื่อนไหวซับซ้อนประกอบกับช่วงเวลาเรียนที่มีจำกัดผู้เรียนได้เรียนรู้จากครูผู้สอนเพียงอย่างเดียวส่งผลให้ปฏิบัติทักษะการวอลเลย์บอลท่าผีเสื้อได้ไม่ดีเท่าที่ควรและไม่บรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ (Srinakharinwirot University Prasarnmit Demonstration School (Secondary), 2022; Sports Authority of Thailand, 2015; Swimgym, 2021; MasterClass staff, 2021) ดังนั้นครูผู้สอนจึงได้หาแนวทางการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้เพิ่มเติมนอกเหนือจากการสอนในห้องเรียน โดยนำการจัดการเรียนการสอนรูปแบบใหม่ ๆ และเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning) เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่บูรณาการทั้งการเรียนแบบเผชิญหน้าในห้องเรียนปกติ (On Site) และแบบออนไลน์ (Online) เข้าด้วยกัน (Thungkanai, 2021) สามารถตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนสามารถทบทวนเนื้อหาได้ตลอดเวลาและเป็นการเสริมสร้างทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่สำคัญการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (Sukpom, Papan, and Techaraungrong, 2020) แบ่งสัดส่วนการสอนแบบเผชิญหน้าในห้องเรียน ร้อยละ 70 และการสอนออนไลน์ ร้อยละ 30 (Sukkaseam, 2019) การจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบผสมผสานให้ความสำคัญกับการฝึกปฏิบัติในชั้นเรียนเป็นหลักและเพิ่มการเรียนรู้แบบออนไลน์ในบางขั้นตอนของกิจกรรม (Kuna-apisit, 2020) ซึ่งจากศึกษาที่ผ่านมาพบว่า การเรียนรู้แบบผสมผสานช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น (Thanawon, and Robroo, 2020; Fernandez and Waldi, 2020; Khamwichai, 2023)

จากปัญหาและความสำคัญดังกล่าวมา จึงเห็นควรมีการศึกษาเรื่องการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานการวอลเลย์บอลท่าผีเสื้อที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ทักษะกีฬาวอลเลย์บอลรวมทั้งผู้เรียนสามารถเรียนรู้และปฏิบัติทักษะการวอลเลย์บอลท่าผีเสื้อได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนเป็นแนวทางสำหรับครูพลศึกษาและผู้สนใจนำไปประยุกต์ใช้พัฒนารูปแบบการเรียนรู้พลศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานการวอลเลย์บอลท่าผีเสื้อที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
2. เพื่อเปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานการวอลเลย์บอลท่าผีเสื้อที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้และด้านทักษะของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างก่อนเรียน หลังเรียนสัปดาห์ที่ 4 สัปดาห์ที่ 6 และสัปดาห์ที่ 8

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานการว่ายน้ำท่าผีเสื้อของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

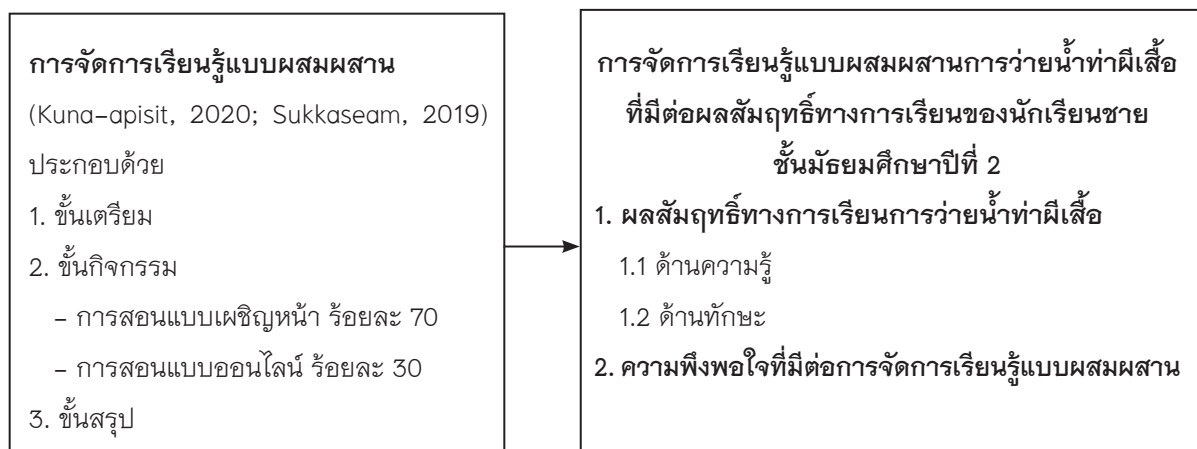
สมมติฐานงานวิจัย

นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานการว่ายน้ำท่าผีเสื้อมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ และด้านทักษะการว่ายน้ำท่าผีเสื้อหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานการว่ายน้ำท่าผีเสื้อมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้และด้านทักษะหลังสัปดาห์ที่ 4 สัปดาห์ที่ 6 และสัปดาห์ที่ 8 สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานการว่ายน้ำท่าผีเสื้อมีความพึงพอใจสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) ใช้แบบแผนการทดลองกลุ่มเดียววัดหลายครั้งแบบอนุกรมเวลา (The One-Group Time Series Design) มีรายละเอียดดังนี้

ประชากร

นักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) จำนวน 120 คน

กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) จำนวน 30 คน ได้มาด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เป็นนักเรียนที่สมัครใจเรียนวิชาเพิ่มเติมทักษะว่ายน้ำ

มีพื้นฐานทักษะการว่ายน้ำท่าฟรีสไตล์ ท่ากบ และท่ากรรเชียง มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง ไม่มีโรคประจำตัวที่เป็นอุปสรรคต่อการว่ายน้ำหรือโรคติดต่ออันตรายต่อผู้อื่น ผู้ปกครองและนักเรียนยินยอมเข้าร่วมการวิจัย

เครื่องมือการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานการว่ายน้ำท่าผีเสื้อของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
2. แบบวัดความรู้ทักษะว่ายน้ำท่าผีเสื้อ
3. แบบประเมินทักษะว่ายน้ำท่าผีเสื้อ
4. แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. แผนจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานการว่ายน้ำท่าผีเสื้อของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

1.1 ศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสาน (Blended Learning) จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2 กำหนดจุดมุ่งหมายการสอน และวิเคราะห์เนื้อหาวิชาว่าเนื้อหาที่จะนำมาออกแบบแผนจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานการว่ายน้ำท่าผีเสื้อของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

1.3 สร้างแผนจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานฯ แบ่งเนื้อหาเป็น 2 ส่วน คือ การสอนแบบออนไลน์โดยใช้ Microsoft Teams ร้อยละ 30 (40 นาที) โดยให้นักเรียนศึกษาสื่อวีดิทัศน์พร้อมทำใบงานและข้อสอบออนไลน์ ส่วนการสอนแบบเผชิญหน้าในห้องเรียนปกติ ร้อยละ 70 (80 นาที) โดยให้นักเรียนฝึกปฏิบัติทักษะด้วยตนเอง จำนวน 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง ในเวลาเรียน

1.4 นำแผนจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานฯ ที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านทักษะว่ายน้ำท่าผีเสื้อ 3 ท่าน และด้านการผลิตสื่อ

เทคโนโลยีทางการศึกษาออนไลน์ 2 ท่าน พิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ด้วยการประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ (Prasertsin, 2020) ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.80 มีความเหมาะสมมากที่สุด และปรับปรุงแผนจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานฯ ตามคำแนะนำผู้เชี่ยวชาญ

1.6 นำแผนจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานฯ ที่สร้างขึ้นไปศึกษานำร่อง (Pilot Study) กับนักเรียนที่ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง 5 คน พิจารณาความเป็นไปได้ (Feasibility) ของแผนจัดการเรียนรู้ พบว่า แผนที่ 1 ทักษะการใช้ขาท่าผีเสื้อ นักเรียนไม่สามารถปฏิบัติได้ตามแผนที่กำหนด เนื่องจากแบบฝึกที่นำมาใช้ 3 ท่ามีความยาก และแผนที่ 4 ทักษะการใช้แขนท่าผีเสื้อมีจำนวนแบบฝึกมากทำให้เวลาที่ใช้ในกิจกรรมไม่เพียงพอ จึงปรับปรุงกิจกรรมให้เหมาะสม

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานฯ ไปใช้จริง

ตารางที่ 1 ตัวอย่างแผนจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานการว่ายน้ำท่าผีเสื้อของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ทักษะการใช้ขาท่าผีเสื้อ		จำนวน 2 ชั่วโมง
สาระสำคัญ การว่ายน้ำท่าผีเสื้อ ส่วนที่มีความสำคัญในการเริ่มต้นฝึก คือ ทักษะการเตะขาท่าผีเสื้อ เพราะเป็นส่วนที่ต้องฝึกให้ถูกต้องและเกิดความชำนาญ ซึ่งควรเริ่มจากการทำความเข้าใจของทักษะการเตะขาท่าผีเสื้อ ได้แก่ เท้าชิด งอเข่าเล็กน้อย เตะขาและยกสะโพก เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเตะขาท่าผีเสื้อให้ถูกต้องและเกิดการเคลื่อนไหวที่ดี การฝึกปฏิบัติ (รูปแบบผสมผสาน) ● นั่งเตะขาท่าผีเสื้อบนบก ● กระโดดหมุนแขนสองข้างพร้อมกัน ● นั่งเตะขาท่าผีเสื้อบนขอบสระ ● นอนคว่ำตัวบนขอบสระเตะขาผีเสื้อ ● จับขอบสระก้มหน้าเตะขาท่าผีเสื้อ		 QR Code คลิปวีดิทัศน์ทักษะการใช้ขาท่าผีเสื้อ
ขั้นตอนการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการสอน
ขั้นเตรียม 20 นาที	1. ครูชี้แจงกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาเพิ่มเติมเลือกทักษะว่ายน้ำท่าผีเสื้อ รวมถึงขนาดของสระว่ายน้ำสำหรับการเรียนการสอน มีความยาว 25 เมตร ความลึก 1.2 – 2.2 เมตร (การสอนแบบเผชิญหน้า โดยการอธิบาย) 2. ครูให้นักเรียนศึกษาทักษะการเตะขาท่าผีเสื้อผ่านแพลตฟอร์ม YouTube ขณะครูตรวจสอบรายชื่อ (การสอนแบบออนไลน์) 3. ครูให้นักเรียนอบอุ่นร่างกาย โดยวิ่งรอบสระว่ายน้ำ 2 รอบ หลังจากนั้นยืดเหยียดกล้ามเนื้อ และฝึกทักษะเตะขาฟรีสไตล์ ระยะ 25 เมตร 2 เที้ยว (การสอนแบบเผชิญหน้า โดยการอธิบายและสาธิต)	คลิปวีดิทัศน์ทักษะการใช้ขาท่าผีเสื้อ EP.1 แผ่นโฟมฝึกว่ายน้ำ

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ขั้นตอนการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	สื่อการสอน
ขั้นกิจกรรม 80 นาที	- ครูเปิดคลิปวีดิทัศน์ทักษะการใช้ท่าผีเสื้อ EP.1 ผ่านแพลตฟอร์ม YouTube พร้อมอธิบายและสาธิตการเตะท่าผีเสื้อทั้งแบบที่ถูกต้องและไม่ถูกต้องบนบก โดยนักเรียนสามารถถามประเด็นที่สงสัยได้ตลอดการอธิบายและสาธิต (การสอนแบบเผชิญหน้าและการสอนแบบออนไลน์) - ครูให้นักเรียนยืนเรียงแถวหน้ากระดาน 1 แถว ตามแนวยาวสระว่ายน้ำ และเริ่มฝึกทักษะการเตะท่าผีเสื้อ ประกอบด้วย - นั่งเตะท่าผีเสื้อบนบก 20 ครั้ง จำนวน 3 เซต - กระโดดหมุนแขนสองข้างพร้อมกันบนบก 20 ครั้ง จำนวน 3 เซต - นั่งเตะท่าผีเสื้อบนขอบสระ 20 ครั้ง จำนวน 3 เซต - นอนคว่ำตัวบนขอบสระเตะท่าผีเสื้อ 20 ครั้ง จำนวน 3 เซต - จับขอบสระก้มหน้าเตะท่าผีเสื้อ 20 ครั้ง จำนวน 3 เซต - ครูสังเกตและวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการปฏิบัติทักษะการเตะท่าผีเสื้อของนักเรียน (การสอนแบบเผชิญหน้า) - ครูแก้ไขข้อผิดพลาดการปฏิบัติทักษะการเตะท่าผีเสื้อของนักเรียนเป็นรายบุคคล และสอบถามปัญหาการฝึกทักษะต่าง ๆ หากในภาพรวมนักเรียนปฏิบัติไม่ถูกต้อง ครูเป่านกหวีดเพื่อหยุดการฝึกทันที แล้วอธิบายและสาธิตการปฏิบัติที่ถูกต้อง จากนั้นให้ฝึกใหม่ตามจำนวนครั้งและจำนวนเซตที่กำหนดไว้จนครบทุกท่า (การสอนแบบเผชิญหน้า) - ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 6 คน ให้แข่งขันจับโฟมก้มหน้าเตะท่าผีเสื้อ ระยะทาง 10 เมตร แบบผลัด กลุ่มไหนทำครบก่อนเป็นผู้ชนะ (การสอนแบบเผชิญหน้า)	คลิปวีดิทัศน์ทักษะการใช้ท่าผีเสื้อ EP.1
ขั้นสรุป 20 นาที	- ครูให้นักเรียนรวมบนขอบสระ ให้ยึดเหยียดผ่อนคลายกล้ามเนื้อ (การสอนแบบเผชิญหน้า) - ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายและสรุปการเตะท่าผีเสื้อที่ถูกต้อง (การสอนแบบเผชิญหน้า) - ครูให้นักเรียนเขียนสะท้อนผลการเรียนรู้การเตะท่าผีเสื้อที่ถูกต้องลงในห้องเรียนออนไลน์ผ่านแพลตฟอร์ม Microsoft Teams และครูชี้แจงการเรียนรู้ในครั้งต่อไป (การสอนแบบออนไลน์) กิจกรรมเสนอแนะ : นักเรียนทบทวนการเตะท่าผีเสื้อ ผ่านคลิปวีดิทัศน์ในห้องเรียน Microsoft Teams และฝึกทักษะบนบกก่อนมาเรียนจะช่วยพัฒนาทักษะได้ดียิ่งขึ้น	

2. แบบวัดความรู้ทักษะว่ายน้ำท่าผีเสื้อ

2.1 ศึกษาการสร้างแบบวัดความรู้ทักษะว่ายน้ำท่าผีเสื้อ จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2 สร้างแบบวัดความรู้ทักษะว่ายน้ำท่าผีเสื้อเป็นข้อสอบปรนัยแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ แบ่งเป็น ความจำ ความเข้าใจ และการวิเคราะห์

2.3 นำแบบวัดความรู้ทักษะว่ายน้ำท่าผีเสื้อ

ที่สร้างขึ้น เสนอผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนว่ายน้ำ 3 ท่าน และด้านวัดและประเมินผล 2 ท่าน พิจารณาความถูกต้อง ความเหมาะสม และความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (The Index of Item Objective Congruence:

IOC) (Prasertsin, 2020) ได้ค่า IOC ระหว่าง .60–1.00

2.4 นำแบบวัดความรู้ทักษะว่ายน้ำท่าผีเสื้อที่ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ ไปทดลองใช้กับนักเรียนที่มีความใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยวิธีของ Kuder–Richardson Method: KR–20 (Prasertsin, 2020) ค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกข้อสอบ (Kanjanaawasee, 2019) ด้วยโปรแกรม Test Analysis Program: TAP ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .89 ค่าความยากง่ายเท่ากับ .56 มีความยากง่ายในระดับปานกลาง และค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ .25 มีอำนาจจำแนกพอใช้

2.5 นำแบบวัดความรู้ทักษะว่ายน้ำท่าผีเสื้อไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง ระหว่างก่อนเรียน หลังเรียน สัปดาห์ที่ 4 สัปดาห์ที่ 6 และสัปดาห์ที่ 8

3. แบบประเมินทักษะว่ายน้ำท่าผีเสื้อ

3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบประเมินทักษะว่ายน้ำ

3.2 สร้างแบบประเมินทักษะว่ายน้ำท่าผีเสื้อ มีลักษณะเป็นแบบการให้คะแนนแบบแยกส่วน (Analytic Rubrics) แล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนว่ายน้ำ 3 ท่าน และด้านวัดและประเมินผลทักษะกีฬา 2 ท่าน พิจารณาความถูกต้อง ความเหมาะสม และความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (The Index of Item Objective Congruence: IOC) (Prasertsin, 2020) ได้ค่า IOC ระหว่าง .80–1.00

3.3 นำแบบประเมินทักษะว่ายน้ำท่าผีเสื้อที่ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้กับนักเรียนที่มีความใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง 10 คน เพื่อหาค่าความเป็นปรนัย โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของผลการประเมินที่วัดโดยครูพลศึกษา 2 คน ตามวิธีของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ได้ค่าเท่ากับ .97 และค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินทักษะด้วยวิธีการทดสอบซ้ำ (Test–retest Method) 2 ครั้ง ในเวลาที่ต่างกัน โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์วิธีของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) (Prasertsin, 2020) ได้ค่าเท่ากับ .96

3.4 นำแบบประเมินทักษะว่ายน้ำท่าผีเสื้อไปเก็บข้อมูลด้วยการประเมินทักษะว่ายน้ำท่าผีเสื้อระยะ 25 เมตร โดยเก็บก่อนเรียน หลังเรียนสัปดาห์ที่ 4 สัปดาห์ที่ 6 และสัปดาห์ที่ 8

4. แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน

4.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

4.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านรูปแบบการเรียนการสอน 2) ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ 3) ด้านสื่อวิดิทัศน์ และ 4) ด้านอื่น ๆ

4.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้น เสนอผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านพลศึกษา 3 ท่าน ด้านการเรียนการสอน 2 ท่าน พิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา แล้วหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (The Index of Item Objective Congruence: IOC) ได้ค่า IOC เท่ากับ .80–1.00

4.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจ ที่ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach Alpha Coefficient) (Prasertsin, 2020) ได้ค่าเท่ากับ .97

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ประชุมนักเรียนและผู้ปกครองเพื่อชี้แจง และให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานทักษะว่ายน้ำท่าผีเสื้อ โดยแจกเอกสารชี้แจงการเข้าร่วม (Information Sheet) และผู้ปกครองลงนามยินยอมให้นักเรียนเข้าร่วมการวิจัย (Consent Form)

2. ทดสอบความรู้และทักษะการว่ายน้ำท่าผีเสื้อก่อนเรียน

3. จัดการเรียนรู้แบบผสมผสานการว่ายน้ำท่าผีเสื้อตามแผนการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น เป็นเวลา 8 สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง

4. ทดสอบความรู้และทักษะการว่ายน้ำท่าผีเสื้อ หลังเรียนสัปดาห์ที่ 4 สัปดาห์ที่ 6 และสัปดาห์ที่ 8

5. หลังเรียนครบ 8 สัปดาห์ ให้นักเรียน กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามความพึงพอใจ

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ทดสอบ สมมติฐานการวิจัยด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวน แบบทางเดียวชนิดวัดซ้ำ (One – Way Repeated Measure

ANOVA) ทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี LSD กำหนด ระดับความแตกต่างนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และทดสอบ ค่าที่ แบบ One Sample t-test

ผลการวิจัย

1. ผลการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน การว่ายน้ำท่าผีเสื้อที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานการว่ายน้ำท่าผีเสื้อที่มีต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของคะแนนด้านความรู้และด้านทักษะ ระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียนสัปดาห์ที่ 4, 6, 8 (n=30)

ผลการจัดการเรียนรู้	ก่อนเรียน		หลังสัปดาห์ที่ 4		หลังสัปดาห์ที่ 6		หลังสัปดาห์ที่ 8	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านความรู้	10.93	2.24	13.37	2.34	15.07	1.87	17.30	2.05
ด้านทักษะ	7.73	3.92	9.90	2.99	11.90	2.22	13.57	1.50

จากตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมี คะแนนเฉลี่ยด้านความรู้ก่อนเรียน เท่ากับ 10.93 (S.D.=2.24) หลังสัปดาห์ที่ 4 เท่ากับ 13.37 (S.D.=2.34) หลังสัปดาห์ที่ 6 เท่ากับ 15.07 (S.D.=1.87) และหลังสัปดาห์ที่ 8 เท่ากับ 17.30 (S.D.=2.05)

ส่วนคะแนนเฉลี่ยด้านทักษะก่อนเรียน เท่ากับ 7.73 (S.D.=3.92) หลังสัปดาห์ที่ 4 เท่ากับ 9.90 (S.D.=2.99)

หลังสัปดาห์ที่ 6 เท่ากับ 11.90 (S.D.=2.22) และหลัง สัปดาห์ที่ 8 เท่ากับ 13.57 (S.D.=1.50)

2. ผลการเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้ แบบผสมผสานการว่ายน้ำท่าผีเสื้อที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ ทางเรียนด้านความรู้และด้านทักษะของนักเรียนชาย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างก่อนเรียน หลังเรียน สัปดาห์ที่ 4 สัปดาห์ที่ 6 และสัปดาห์ที่ 8 ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานการว่ายน้ำท่าผีเสื้อที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้าน ความรู้และด้านทักษะของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียนสัปดาห์ที่ 4, 6, 8 (n=30)

แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
ด้านความรู้					
ระยะเวลาในการเรียน	651.67	1.88	346.00	163.15*	<.01
ความคลาดเคลื่อน	115.83	54.62	2.12		
ด้านทักษะ					
ระยะเวลาในการเรียน	572.29	1.41	405.21	70.94*	<.01
ความคลาดเคลื่อน	233.96	40.96	5.71		

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 3 พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้และด้านทักษะ หลังเรียนสัปดาห์ที่ 4 สัปดาห์ที่ 6 และสัปดาห์ที่ 8 สูงกว่า

ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึง เปรียบเทียบเป็นรายคู่ตามวิธีของ LSD ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของระยะเวลาในการเรียนที่มีต่อด้านความรู้และด้านทักษะของนักเรียนโดยวิธี LSD

ระยะเวลา	ค่าเฉลี่ย	ก่อนเรียน	หลังสัปดาห์ที่ 4	หลังสัปดาห์ที่ 6	หลังสัปดาห์ที่ 8
ด้านความรู้					
ก่อนเรียน	10.93	–	–2.43*	–4.13*	–6.37*
หลังสัปดาห์ที่ 4	13.37		–	–1.70*	–3.93*
หลังสัปดาห์ที่ 6	15.07			–	–2.23*
หลังสัปดาห์ที่ 8	17.30				–
ด้านทักษะ					
ก่อนเรียน	7.73	–	–2.17*	–4.17*	–5.83*
หลังสัปดาห์ที่ 4	9.90		–	–2.00*	–3.67*
หลังสัปดาห์ที่ 6	11.90			–	–1.67*
หลังสัปดาห์ที่ 8	13.57				–

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 4 พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้หลังสัปดาห์ที่ 4 สัปดาห์ที่ 6 และสัปดาห์ที่ 8 สูงกว่าก่อนเรียน หลังสัปดาห์ที่ 6 สัปดาห์ที่ 8 สูงกว่าสัปดาห์ที่ 4 และหลังสัปดาห์ที่ 8 สูงกว่าสัปดาห์ที่ 6 และด้านทักษะหลังสัปดาห์ที่ 4 สัปดาห์ที่ 6 และสัปดาห์ที่ 8 สูงกว่าก่อนเรียน หลังสัปดาห์ที่ 6 สัปดาห์ที่ 8 สูงกว่า

สัปดาห์ที่ 4 และหลังสัปดาห์ที่ 8 สูงกว่าสัปดาห์ที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานการว่ายน้ำท่าผีเสื้อของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานการว่ายน้ำท่าผีเสื้อของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (n=30)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	t	ความพึงพอใจ
ด้านรูปแบบการเรียนการสอน	4.41	.59	8.52*	มากที่สุด
1. รูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสานทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาวิชา	4.43	.73	7.02*	มากที่สุด
2. รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบผสมผสานเหมาะสมกับรายวิชาและวัตถุประสงค์การจัดการเรียนรู้	4.53	.73	7.75*	มากที่สุด
3. รูปแบบการเรียนการสอนช่วยให้นักเรียนรับรู้ข้อมูลทักษะการว่ายน้ำด้วยตนเอง	4.30	.79	5.52*	มากที่สุด
4. รูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสานนำไปประยุกต์ใช้ในรายวิชาอื่น ๆ ได้	4.13	.90	3.86*	มาก
5. รูปแบบการเรียนการสอนทำให้นักเรียนพัฒนาทักษะการว่ายน้ำท่าผีเสื้อได้ดียิ่งขึ้น	4.23	.82	4.92*	มากที่สุด
6. รูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสานช่วยให้นักเรียนสามารถทบทวนหลังการเรียนเพื่อเพิ่มความเข้าใจทักษะการว่ายน้ำท่าผีเสื้อ	4.47	.73	7.25*	มากที่สุด
7. รูปแบบการเรียนการสอนทำให้เกิดความเข้าใจในชั้นเรียนออนไลน์ควบคู่กับการเรียนในห้องเรียนแบบเผชิญหน้า	4.43	.68	7.53*	มากที่สุด

ตารางที่ 5 (ต่อ)

รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	t	ความพึงพอใจ
8. รูปแบบการสอนแบบผสมผสานส่งเสริมทักษะการว่ายน้ำท่าผีเสื้อนำไปประยุกต์ใช้กับทักษะการว่ายน้ำท่าอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.50	.78	7.05*	มากที่สุด
9. รูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสานทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากขึ้น	4.60	.77	7.82*	มากที่สุด
10. รูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสานช่วยให้นักเรียนปฏิบัติทักษะการว่ายน้ำท่าผีเสื้อได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.47	.68	7.77*	มากที่สุด
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้	4.40	.62	7.97*	มากที่สุด
1. กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาทักษะการว่ายน้ำท่าผีเสื้อ	4.50	.57	9.57*	มากที่สุด
2. กิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์เนื้อหาวิชาทักษะการว่ายน้ำท่าผีเสื้อ	4.60	.62	9.69*	มากที่สุด
3. สามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้โดยผ่านการเรียนแบบผสมผสานได้ดียิ่งขึ้น	4.20	.85	4.53*	มาก
4. ส่งเสริมความสามารถทักษะการว่ายน้ำท่าผีเสื้อในรูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสานผ่านสื่อวีดิทัศน์	4.27	.78	5.35*	มากที่สุด
5. กล้าแสดงทางความคิดและการถาม-ตอบผ่านการเรียนแบบเผชิญหน้าและแบบออนไลน์	4.37	.85	5.58*	มากที่สุด
6. สามารถว่ายน้ำท่าผีเสื้อได้อย่างมีคุณภาพ	4.23	.97	4.13*	มากที่สุด
7. สามารถเข้าใจการเรียนการสอนแบบผสมผสานในกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการว่ายน้ำท่าผีเสื้อได้อย่างถูกต้อง	4.57	.68	8.61*	มากที่สุด
8. กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการว่ายน้ำท่าผีเสื้อมีความหลากหลาย	4.43	.73	7.02*	มากที่สุด
ด้านสื่อวีดิทัศน์	4.39	.65	7.53*	มากที่สุด
1. การออกแบบสื่อวีดิทัศน์ มีความน่าสนใจต่อนักเรียน	4.30	.75	5.84*	มากที่สุด
2. สื่อวีดิทัศน์การเรียนรู้ทักษะว่ายน้ำท่าผีเสื้อเข้าถึงง่าย ไม่ซับซ้อน	4.33	.76	6.02*	มากที่สุด
3. สื่อวีดิทัศน์ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ทักษะว่ายน้ำท่าผีเสื้อ	4.40	.72	6.81*	มากที่สุด
4. สื่อวีดิทัศน์มีความน่าสนใจ ในการเรียนรู้ของนักเรียน	4.43	.82	6.26*	มากที่สุด
5. สื่อวีดิทัศน์มีเวลาในการนำเสนอเหมาะสมกับการเรียนรู้	4.47	.63	8.42*	มากที่สุด
6. สื่อวีดิทัศน์ มีเนื้อหาตรงตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ของนักเรียน	4.53	.63	9.00*	มากที่สุด
7. นักเรียนชอบเรียนรู้ผ่านสื่อวีดิทัศน์เพราะเข้าใจง่าย	4.30	.88	5.00*	มากที่สุด
8. นักเรียนชอบเรียนรู้แบบปฏิบัติควบคู่กับดูสื่อวีดิทัศน์	4.33	.96	4.76*	มากที่สุด
ด้านอื่น ๆ	4.49	.61	8.92*	มากที่สุด
1. นักเรียนพึงพอใจในห้องเรียนรูปแบบผสมผสาน	4.57	.73	8.03*	มากที่สุด
2. นักเรียนมีความรับผิดชอบในตนเอง	4.50	.68	8.03*	มากที่สุด
3. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในกิจกรรมการเรียนรู้	4.47	.73	7.25*	มากที่สุด
4. นักเรียนมีความเป็นอิสระเรียนรู้เพิ่มเติมนอกห้องเรียนได้ตลอดเวลา	4.53	.68	6.40*	มากที่สุด
5. นักเรียนนำความรู้จากการเรียนทั้งแบบเผชิญหน้าและแบบออนไลน์แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนได้	4.40	.77	6.40*	มากที่สุด
ภาพรวม	4.42	.57	8.87*	มากที่สุด

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 5 พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน การว่ายน้ำท่าผีเสื้อในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = .57) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านอื่น ๆ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = .61) รองลงมาคือ ด้านรูปแบบการเรียนการสอน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = .59)

เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด 3.50 พบว่า ทุกด้านมีความพึงพอใจสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย

1. นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน การว่ายน้ำท่าผีเสื้อด้านความรู้และด้านทักษะว่ายน้ำท่าผีเสื้อสูงกว่าก่อนเรียน

2. นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้และด้านทักษะว่ายน้ำท่าผีเสื้อหลังเรียนสัปดาห์ที่ 4 สัปดาห์ที่ 6 และสัปดาห์ที่ 8 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานการว่ายน้ำท่าผีเสื้อในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดและสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

1. การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน การว่ายน้ำท่าผีเสื้อที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้และด้านทักษะหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานด้วยการเรียนรู้แบบเผชิญหน้าช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทักษะจากการปฏิบัติจริง ได้รับผลสะท้อนกลับและแนวทางแก้ไขการปฏิบัติทักษะที่ถูกต้องจากผู้สอนทันทีเป็นการส่งเสริมให้เกิดการแก้ไขปัญหาาร่วมกันในชั้นเรียนส่งผลให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติทักษะได้ถูกต้องมากขึ้น นอกจากนี้ยังใช้การเรียนแบบออนไลน์เพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนแบบเผชิญหน้าโดยใช้วีดิทัศน์

เป็นสื่อการเรียนรู้ ผู้เรียนสามารถศึกษาได้ตลอดเวลา เป็นการเตรียมความพร้อมก่อนเรียนและใช้ทบทวนหลังเรียน ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ทักษะการว่ายน้ำท่าผีเสื้อเพิ่มมากขึ้น สามารถประเมินการเรียนรู้ของตนเองกับขั้นตอนการปฏิบัติทักษะที่ถูกต้องทำให้เห็นสิ่งที่ควรพัฒนา ส่งผลให้มีทักษะและด้านความรู้สูงขึ้นกว่าก่อนเรียนสอดคล้องกับ Rahayu, Ali, Anggita, and Castyana (2022) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ สามารถเพิ่มแรงจูงใจและสร้างความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ได้ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีอิสระและพัฒนาการเรียนของผู้เรียนได้สอดคล้องกับมนตร์รัตน์ สุจิรกุลไกร (Sugeerakunkui, 2021) ที่ศึกษาพบว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบผสมผสานการเรียนแบบปกติและแบบออนไลน์ช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะการปฏิบัติสูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติ คล้ายกับสมชาย พาชอบ (Pachob, 2021) ที่ศึกษาพบว่า การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Khamwichai, 2023)

2. การเปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานการว่ายน้ำท่าผีเสื้อที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างก่อนเรียน หลังเรียนสัปดาห์ที่ 4 สัปดาห์ที่ 6 และสัปดาห์ที่ 8 พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้และด้านทักษะว่ายน้ำท่าผีเสื้อหลังเรียนสัปดาห์ที่ 4 สัปดาห์ที่ 6 และสัปดาห์ที่ 8 สูงกว่าก่อนเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานโดยให้ผู้เรียนได้เตรียมตัวก่อนเรียนในแต่ละสัปดาห์ด้วยการศึกษาเนื้อหาที่จะเรียนผ่านคลิปวีดิทัศน์จากการเรียนแบบออนไลน์ช่วยให้เห็นภาพทักษะการว่ายน้ำท่าผีเสื้อที่ต้อง มีความเข้าใจและสามารถนำมาฝึกปฏิบัติจริงในการเรียนแบบเผชิญหน้าในชั้นเรียน นอกจากนี้ผู้เรียนสามารถประเมินข้อผิดพลาดในการฝึกปฏิบัติของตนเองและแก้ไขได้อย่างถูกต้องดังที่ทูลธิดา พุงคาโน (Thungkana, 2021) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบเผชิญหน้าในชั้นเรียนปกติผสมผสานกับการเรียนแบบออนไลน์เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ดีและมี

ประสิทธิภาพมากกว่าการเรียนเพียงรูปแบบเดียว การเรียนรู้แบบเผชิญหน้าในชั้นเรียนทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและเพื่อนในการอภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้ ส่วนการเรียนแบบออนไลน์ช่วยให้ผู้เรียนสามารถทบทวนเนื้อหาในประเด็นที่ไม่เข้าใจเพิ่มเติมได้ตลอดเวลา สอดคล้องกับ Feng (2018) ที่ศึกษาพบว่า การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานสามารถกระตุ้นความคิดริเริ่มการเรียนรู้ ส่งเสริมทักษะกีฬาของผู้เรียน และพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งด้านความรู้และทักษะกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Wang, 2022; Khamwichai, 2023)

3. ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานการว่ายน้ำท่าผีเสื้อของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดและสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การสอนแบบผสมผสานระหว่างการสอนเผชิญหน้าปกติและการสอนออนไลน์ทำให้กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย และผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน นอกจากนี้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงเนื้อหาและกิจกรรมในบทเรียนได้ง่ายขึ้น รวมทั้งสามารถซักถามปัญหาหรือประเด็นที่ไม่เข้าใจกับผู้สอนได้เร็วขึ้น ทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับ Rahayu, et al. (2020) ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้แบบผสมผสานช่วยพัฒนากระบวนการเรียนรู้พลศึกษาเชิงบวก และสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกเวลาอย่างอิสระสอดคล้องกับ สุวรรณ จุ้ยทอง (Juithong, 2022) ได้ศึกษาพบว่า การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานโดยออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และทำงานร่วมกันในการคิดแก้ปัญหา สืบค้นข้อมูล ตลอดจนการใช้สื่อการสอนที่มี

ความหลากหลาย เช่น การสร้างภาพเคลื่อนไหว ข้อความเคลื่อนไหวแบบเร่งเร็ว ทั้งในการเรียนแบบเผชิญหน้าและแบบออนไลน์ ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจในเนื้อหาของกิจกรรมการเรียนรู้และมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด (Pachob, 2021; Wang, 2022; Khamwichai, 2023)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานตั้งแต่ขั้นเตรียม ขั้นกิจกรรม และขั้นสรุป ควรออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้และกำกับการปฏิบัติกิจกรรมให้เหมาะสมกับเวลาเรียนเพื่อให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพและบรรลุตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนด

2. การจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบออนไลน์โดยใช้ใบความรู้ ใบงานต่าง ๆ และสื่อวีดิทัศน์ เนื้อหาควรกระชับและเข้าใจง่าย เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และนำไปใช้ในการฝึกทักษะปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานทักษะการว่ายน้ำท่าอื่น ๆ เช่น ฟรีสไตล์ กบ กรรเชียง เป็นต้น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ทักษะการว่ายน้ำ

2. ควรมีการศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานทักษะการว่ายน้ำท่าผีเสื้อที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้านเจตคติ ด้านสมรรถภาพ และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้ครอบคลุมการประเมินทุกด้าน

เอกสารอ้างอิง

- Fernandez, R., & Waldi, E. P. (2020). Development of online learning video for blended learning in teletraffic course. *Advances in Social Science, Education and Humanities Research*, 506, 215 – 218.
- Feng, S. (2018). Applied research on college sports blended learning based on moodle platform. *Educational Sciences: Theory & Practice*, 18(5), 1077.
- Juithong, S. (2022). Outcomes of the new normal online blended learning management during COVID-19 pandemic towards student teachers' learning abilities. *Rajabhat Rambhai Barni Research Journal*, 16(2), 126–134. [in Thai]
- Khamwichai, K. (2023) The development of blended physical education lesson plans on hitting skills in Krabi Krabong course of lower secondary school students. *Journal of Education and Human Development Sciences*, 7(1), 52–68. [in Thai]
- Kuna-apisit, W. (2020). *Programs and physical education leaning management*. (4th edition). Bangkok: School of Language and Culture Book Center. [in Thai]
- Kanjanawasee, S. (2019). *Research methodology*. (9th edition). Bangkok: Chulalongkorn University Press. [in Thai]
- MasterClass staff. (2021). *Butterfly stroke: How to swim the butterfly stroke*. Retrieved from <https://www.masterclass.com/articles/butterfly-stroke-guide>
- Ministry of Education. (2019). *National Education Act of B.E. 2019*. Bangkok: Ministry of Education. [in Thai]
- Rahayu, T., Ali, M.A., Anggita, G.M., & Castyana, B. (2022). *Blended learning for physical Education*. Semarang.
- Prasertsin, U. (2020). *Research Instruments in education and social sciences*. Bangkok: Chulalongkorn University Press. [in Thai]
- Pachob, S. (2021). The effect of blended learning in Innovation and educational technology courses of students in the Faculty of Education Pitchayabundit College. *Academic Journal of Mahamakut Buddhist University Roi Et Campus*, 10(1), 316–326. [in Thai]
- Rahayu, T., Ali, M.A., Anggita, G.M., & Castyana, B. (2022). *Blended learning for physical education*. Semarang.
- Rahayu, T., Ali, M.A., Koenen, K., Blume, A., Anggita, G.M., Castyana, B., & Raharjo, H.P. (2020). *Blended learning as the new innovation in physical education class*. Retrieved from https://www.researchgate.net/publication/346451852_Blended_Learning_as_The_New_Innovation_in_Physical_Education_Class
- Srinakharinwirot University Prasarnmit Demonstration School (Secondary). (2022). *Evaluation manual for learning achievement in swimming supplementary course*. Bangkok: Srinakharinwirot University. [in Thai]
- Sugeerakunkui, M. (2021). Effects of health education learning management using blended learning model on learning achievement and executive functions of ninth grade students. *Academic Journal of Thailand National Sports University*, 13(3), 249–262. [in Thai]
- Swimgym. (2021). *The 5 key elements of butterfly*. retrieved from <https://www.swimming.org/masters/advanced-butterfly-stroke-technique>
- Sukpom, T., Papan, N., & Techaraungrong, P. (2020). Teachers and instructional technology in 21st century. *Journal of Graduate studies*, 15(2), 1–17. [in Thai]

- Sukkaseam, S. (2019). Development of blended learning model in introduction to computer information science course for undergraduate students. *Journal of Education Naresuan University*, 21(4), 317–328. [in Thai]
- Sports Authority of Thailand. (2015). *Swimming training guide for Instructors*. Bangkok: Sports Authority of Thailand. [in Thai]
- Thungkanai, K. (2021). Blended learning in a new normal. *Journal of Educational Studies*, 15(1), 29–43. [in Thai]
- Thanawon, S., & Robroo, I. (2020). Instructional design of blended learning activities using problem-based learning in chemistry 3 subject for upper secondary students at Sumutsakhonwittayalai School, Sumutsakhon Province. *Journal of Graduate School Sakonnakhon Rajabhat University*, 17(79), 128–140 [in Thai]
- Wang, C. (2022). Effects of blended learning in physical education among university students: A systematic review. *Educational Sciences*, 12(1), 9–12.

**การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนทักษะชีวิตด้วย
ระบบออนไลน์แบบเปิด (MOOCs)**
**THE DEVELOPMENT OF INSTRUCTIONAL MODEL FOR LIFE SKILLS WITH
MASSIVE OPEN ONLINE COURSES (MOOCs)**

พรเทพ ลีทองอิน^{1*}, ชนินทร์ ฐิติเพชรกุล², อัษฎา พลอยโสภณ³ และ ลำไย สนันรัมย์⁴
Pornteap Leethong-in^{1*}, Chanin Thitipetchakul², Asada Ploysophon³ and Lumyai Sananram⁴

มหาวิทยาลัยสวนดุสิต 295 ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300^{1, 2, 3}
กระทรวงศึกษาธิการ 319 วังจันทรมณฑล ถนนราชดำเนินนอก เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300⁴
Suan Dusit University, 295, Nakhon Ratchasima Rd, Dusit, Dusit District, Bangkok 10300^{1, 2, 3}
Ministry of Education, 319, Ratchadamnoen Nok Rd, Dusit, Bangkok, 10300⁴

*Corresponding author E-mail: pornteap_lee@dusit.ac.th

(Received: 2 Feb, 2023; Revised: 16 Jun, 2023; Accepted: 27 June, 2023)

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาทักษะชีวิตที่จำเป็นของเด็กและเยาวชนในการป้องกันและลดปัญหาความรุนแรง 2) พัฒนาและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการเรียนการสอนทักษะชีวิตด้วยระบบออนไลน์แบบเปิด 3) ทดลองและศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะชีวิตด้วยระบบออนไลน์แบบเปิด และ 4) ประเมินรูปแบบการเรียนการสอนทักษะชีวิตด้วยระบบออนไลน์แบบเปิด กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักเป็นผู้เชี่ยวชาญ 10 ท่าน ได้มาด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง และกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 500 คน ได้มาด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบสอบถามทักษะชีวิตที่จำเป็นของเด็กและเยาวชนในการป้องกันและลดปัญหาความรุนแรง 2) รูปแบบการเรียนการสอนทักษะชีวิตด้วยระบบออนไลน์แบบเปิด ประกอบด้วย คู่มือการใช้รูปแบบและบทเรียนทักษะชีวิตด้วยระบบออนไลน์แบบเปิด 15 หน่วย 3) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะชีวิต และ 4) แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบ วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการวิเคราะห์เนื้อหา และตรวจสอบความถูกต้องของการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการตรวจสอบแบบสามเส้า (Triangulation) วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test แบบ Dependent Sample t-test

ผลการวิจัย พบว่า 1) ทักษะชีวิตที่จำเป็นของเด็กและเยาวชนในการป้องกันและลดปัญหาความรุนแรง ประกอบด้วย 4 ทักษะ ได้แก่ การมีความรักและมองเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น การมีความภาคภูมิใจในตนเองและผู้อื่น การเคารพในสิทธิของตนเองและผู้อื่นตามวิถีทางประชาธิปไตย และการปฏิบัติตนได้เหมาะสมและเกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม 2) รูปแบบการเรียนการสอนทักษะชีวิตด้วยระบบออนไลน์แบบเปิด ประกอบด้วย กลุ่มผู้ใช้ 3 กลุ่ม องค์ประกอบหลัก 4 ด้าน และปัจจัยสนับสนุน 3 ปัจจัย บทเรียนออนไลน์ ประกอบด้วย หน่วยการเรียนรู้ 15 หน่วย มีประสิทธิภาพของกระบวนการและประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_1/E_2) เท่ากับ 82.08/80.14 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 3) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนทักษะชีวิตด้วยระบบออนไลน์แบบเปิด

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณะครุศาสตร์

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณะครุศาสตร์

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะครุศาสตร์

⁴ ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาเครื่องมือวัดผล สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สูงกว่าก่อนเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 และ 4) รูปแบบการเรียนการสอนทักษะชีวิตด้วยระบบออนไลน์แบบเปิด มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: รูปแบบการเรียนการสอน, ทักษะชีวิต, ระบบออนไลน์แบบเปิด

ABSTRACT

This research aims to: 1) study the life skills necessary for children and adolescents to prevent and reduce violence; 2) examine and develop the quality teaching and learning model for life skills using the Massive Open Online Courses (MOOCs); 3) investigate and analysis the outcome of implementing the life skills teaching and learning model using MOOCs; and 4) evaluate the life skills teaching and learning model using MOOCs. The key informants included 10 experts in the quality of the educational research, the basic education, the life skills, child support and help care, and educational technology selected through purposive sampling. The sampling was 500 middle secondary school students affiliated with the Basic Education Commission selected by stratified random sampling. The research tools included; 1) a questionnaire on the life skills necessary for children and adolescents to prevent and reduce violence, 2) the model and its manual, and life skills MOOCs Lesson, 3) a life skills achievement test, and 4) an evaluation form for the model. Qualitative analysis employed content analysis and triangulation was employed to ensure the validity of the data analysis. Quantitative analysis included frequency, percentage, mean, standard deviation, Dependent Sample t-test.

Research result showed that: 1) the life skills that necessary for children and adolescents to prevent and reduce violence include love and self-awareness and others, pride in oneself and others, human rights democracy, and active behavior and usefulness; 2) The MOOCs model include three useful groups, four main components, and three supporting effects with 15 units of online lessons. The efficiency results and process efficiency scores were 82.08/80.14 that was higher than criteria 80/80; 3) the student's achievement scores after was higher than before at the significant level 0.01; and 4) the life skills model for preventing and reducing violence among children and adolescents was suitable in the high level.

KEYWORDS: Instructional Model, Life Skills, Massive Open Online Courses (MOOCs)

บทนำ

สถานการณ์ปัญหาการใช้ความรุนแรงในเด็กและเยาวชนที่เกิดขึ้นทั่วโลกพบว่าเด็กและเยาวชนประมาณหนึ่งพันเจ็ดร้อยล้านคนทั่วโลกตกเป็นเหยื่อหรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับการใช้ความรุนแรง การถูกรังแกกลั่นแกล้ง การทารุณกรรม การใช้ความรุนแรงทางเพศ การถูกล่วงละเมิดทางร่างกายทั้งในบ้านและสถานศึกษา (Know Violence in Childhood, 2017) นอกจากนี้ยังพบว่าสถานที่ที่พบความรุนแรงมากที่สุดคือสถานศึกษา เด็กอายุ 13–15 ปี ประมาณ 150 ล้านคนทั่วโลก เคยเผชิญกับความรุนแรงในโรงเรียน ปัญหาการถูกรังแกหรือล้อเลียน (Bullying) ในโรงเรียนเป็นหนึ่งในปัญหาที่ใหญ่ที่สุด (United Nations International Children's Emergency Fund [UNICEF], 2018) สำหรับประเทศไทยพบว่าเด็กโดนกลั่นแกล้งในสถานศึกษาประมาณ 600,000 คนต่อปี ผลจากการสำรวจในเดือนกันยายน พ.ศ. 2561 มีเด็กนักเรียนอายุ 13–15 ปี ร้อยละ 29 ถูกข่มเหง และร้อยละ 36 มีการทะเลาะชกต่อยกัน (Department of Mental Health, 2018)

องค์การอนามัยโลก (World Health Organization [WHO], 2002) ได้แบ่งลักษณะการใช้ความรุนแรงเป็น 4 รูปแบบ ประกอบด้วย 1) ความรุนแรงทางร่างกาย (Physical Violence) 2) ความรุนแรงทางจิตใจ (Psychological Violence) 3) ความรุนแรงทางเพศ (Sex Violence) และ 4) ความรุนแรงที่ก่อให้เกิดความสูญเสียหรือละเลย/ทอดทิ้ง (Deprivation or Neglect) ความรุนแรงที่เกิดขึ้นจะสร้างบาดแผลให้กับเด็กที่ถูกทำร้าย ส่งผลให้กลายเป็นเด็กที่มีปัญหาด้านอารมณ์ มีความเสี่ยงต่อปัญหาสุขภาพจิต วิตกกังวล เสียใจ สิ้นหวัง อาจซึมเศร้า หรือร้ายแรงอาจถึงขั้นฆ่าตัวตาย บางรายที่ถูกกระทำทารุณกรรมทางกาย ส่งผลทำให้เกิดการบาดเจ็บหรือพิการ (UNICEF, 2016) ซึ่งสามารถแก้ไขปัญหาคความรุนแรงที่เกิดขึ้นได้ด้วยการใช้ทักษะชีวิต (WHO, 2009)

ทักษะชีวิต (Life Skills) เป็นทักษะที่มีความจำเป็นช่วยให้เกิดการรับรู้และตอบสนองกับสถานการณ์เพื่อให้สามารถปรับตัวและดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข เป็นภูมิคุ้มกันความเสี่ยงในการดำเนินชีวิตทั้งในปัจจุบันและอนาคต (Rosen, 2003) สถานศึกษา

เป็นที่เหมาะสมสำหรับการเริ่มต้นการสอนทักษะชีวิต (WHO, 2009) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (Office of the Basic Education Commission, 2011) กำหนดให้ทักษะชีวิตเป็น 1 ใน 5 สมรรถนะสำคัญที่ผู้เรียนต้องได้รับการพัฒนาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อให้ก้าวทันกับโลกและการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย 1) การตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น 2) การคิดวิเคราะห์ตัดสินใจแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ 3) การจัดการกับอารมณ์และความเครียด และ 4) การสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น ซึ่งการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ให้ความสำคัญกับการพัฒนาผู้เรียนโดยองค์รวมทั้งร่างกาย สติปัญญา ความคิด การเรียนรู้ตลอดชีวิต ทักษะการปฏิบัติงาน และการปฏิบัติตนเพื่อสร้างสรรค์สังคม (Nunan, 1997; Caine and Caine, 1991) รวมทั้งสามารถวิเคราะห์และพัฒนาศักยภาพด้านต่างๆ ของตนเองผ่านการฝึกฝนและสั่งสมประสบการณ์ตามกรอบแนวคิดเพื่อการเติบโต (Growth Mindset) (Hildrew, 2018; Smith and Firth, 2018) ซึ่งเป็นพื้นฐานนำไปสู่คุณลักษณะการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Stager, 2015; Clark and Sousa, 2018) ที่สามารถเรียนรู้และปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ดังนั้น การพัฒนาการศึกษาโดยการปรับเปลี่ยนวิธีการสอนที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนมีความสนใจและสร้างแรงจูงใจในการเรียนจึงเป็นจุดมุ่งหมายสำคัญประการหนึ่งในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถด้านทักษะความรู้และทักษะชีวิต

การสร้างทักษะชีวิตในสถานศึกษามี 2 วิธี คือ 1) การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นเองจากประสบการณ์และแบบอย่างที่ดี และ 2) การเรียนรู้ด้วยกระบวนการเรียนการสอนผ่านรูปแบบกิจกรรมต่างๆ ที่เชื่อมโยงกับการดำเนินชีวิตของผู้เรียน ซึ่งสถานศึกษาส่วนใหญ่เลือกใช้วิธีที่ 2 โดยบูรณาการองค์รวมหรือสอดแทรกใน 8 สารการเรียนรู้และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ซึ่งการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านมาพบว่า ครูขาดการเชื่อมโยงสิ่งที่ผู้เรียนอยากรู้กับเนื้อหาหรือการนำเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นกรณีศึกษา รวมทั้งขาดการใช้เหตุผลทั้งเชิงทฤษฎีและการปฏิบัติเข้ามาประกอบเพื่อให้ผู้เรียนได้อภิปรายร่วมกันและนำไปประยุกต์ใช้ ตลอดจน

ไม่มีกระบวนการประเมินผลอย่างเป็นรูปธรรมชัดเจน (Office of the Basic Education Commission, 2011) จึงควรพัฒนาการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

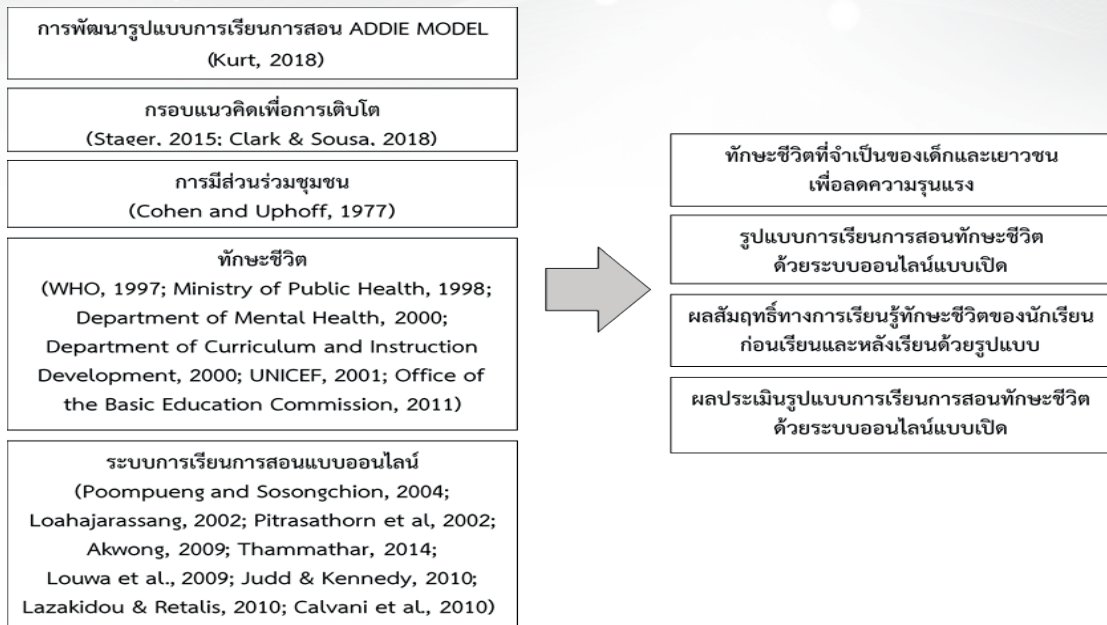
หลักสูตรการเรียนการสอนแบบออนไลน์แบบเปิด หรือ MOOCs (Massive Open Online Courses) เป็นการเรียนการสอนแบบออนไลน์ที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยเทคโนโลยี (Bordoloi, Das, and Das, 2021) ใช้ทรัพยากรค่อนข้างน้อยและช่วยให้ผู้เรียนเข้าถึงหลักสูตรมาตรฐานระดับโลกได้ (Anand and Kallarakal, 2021) ช่วยเพิ่มคุณภาพการเรียนรู้และประสิทธิภาพของผู้เรียนโดยรวม (Ahmed et al., 2021) การพัฒนาการเรียนการสอนออนไลน์ที่มีประสิทธิภาพต้องมีการออกแบบและพัฒนากระบวนการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ ซึ่ง ADDIE Model ประกอบด้วย 1) Analysis เป็นการศึกษาวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น 2) Design เป็นการนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์มาออกแบบเครื่องมือ 3) Development เป็นพัฒนาเครื่องมือ นำไปติดตั้งบนระบบอินเทอร์เน็ต และหาประสิทธิภาพ 4) Implement เป็นการนำเอาเครื่องมือไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง และจัดเก็บข้อมูลผลสัมฤทธิ์ 5) Evaluation เป็นการประเมินผลความเหมาะสมของเครื่องมือ เป็นหลักการออกแบบและพัฒนากระบวนการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ (Kurt, 2018; Trust and Pektas, 2018) ที่มีโครงสร้างที่ยืดหยุ่นสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับสภาพ

แวดล้อมการเรียนรู้ได้อย่างหลากหลาย (Almelhi, 2021) และสะดวกต่อการนำไปใช้ในการออกแบบและพัฒนาหลักสูตรอีเลิร์นนิง (Draper-Rodi, Vogel, and Bishop, 2018) จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังที่กล่าวมาข้างต้น จึงเห็นควรที่จะมีการศึกษาการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนทักษะชีวิตด้วยระบบออนไลน์แบบเปิด (MOOCs) เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนทักษะชีวิตให้มีประสิทธิภาพ ส่งผลให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และมีทักษะชีวิต สามารถรับรู้และจัดการกับปัญหาความรุนแรงที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งปรับตัวและดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีศักยภาพในการพัฒนาประเทศ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาทักษะชีวิตที่จำเป็นของเด็กและเยาวชนในการป้องกันและลดปัญหาความรุนแรง
2. เพื่อพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการเรียนการสอนทักษะชีวิตด้วยระบบออนไลน์แบบเปิด
3. เพื่อทดลองและศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะชีวิตด้วยระบบออนไลน์แบบเปิด
4. เพื่อประเมินรูปแบบการเรียนการสอนทักษะชีวิตด้วยระบบออนไลน์แบบเปิด

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยประยุกต์ใช้ ADDIE Model (Kurt, 2018) เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย มีรายละเอียดดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาทักษะชีวิตที่จำเป็นของเด็กและเยาวชนในการป้องกันและลดปัญหาความรุนแรง (Analysis)

ประชากร

นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 6 ภูมิภาค

กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 6 ภูมิภาค ภูมิภาคละ 2 จังหวัด จังหวัดละ 4 โรงเรียน โรงเรียนละ 126 คน (ครูระดับชั้นละ 2 คน นักเรียนระดับชั้นละ 40 คน) รวมทั้งสิ้น 6,048 คน ได้มาด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามทักษะชีวิตที่จำเป็นของเด็กและเยาวชนในการป้องกันและลดปัญหาความรุนแรง

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. วิเคราะห์ความจำเป็นทักษะชีวิต รูปแบบการเรียนการสอนออนไลน์ระบบเปิด ลักษณะการมีส่วนร่วมของชุมชนที่เกื้อกูลต่อการลดความรุนแรงในเด็กและเยาวชน และการออกแบบบทเรียนตามแนวคิดของทฤษฎีการสร้างความรู้ (Constructivist Theory) ในกรอบแนวคิดเพื่อเติบโต (Growth Mindset) จาก WHO (1997); กระทรวงสาธารณสุข (Ministry of Public Health, 1998); กรมสุขภาพจิต (Department of Mental Health, 2000); กรมวิชาการ (Department of Curriculum and Instruction Development, 2000); UNICEF (2001) และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (Office of the Basic Education Commission, 2011)

2. ร่างแบบสอบถามทักษะชีวิตที่จำเป็นของเด็กและเยาวชนในการป้องกันและลดปัญหาความรุนแรง เป็นแบบมาตราประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 60 ข้อ

3. นำร่างแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัย พัฒนาคูณภาพการศึกษา ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน ด้านการดูแลและช่วยเหลือเด็ก ด้านทักษะชีวิต และด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา พิจารณาความตรงเชิงโครงสร้าง

(Content Validity) แล้วนำมาหาค่าความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item – Objective Congruence : IOC) ได้ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงไปทดลองกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach) มีความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.92

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างไปที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2. ประสานครูตัวแทนโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ดูแลนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มากกว่า 2 ปี ขึ้นไป โรงเรียนละ 1 คน เป็นผู้ช่วยนักวิจัยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างและเก็บข้อมูลวิจัย

3. เก็บข้อมูลระหว่างวันที่ 15–30 กันยายน 2564 โดยจัดส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ พร้อมซองจดหมายตอบกลับ

4. ส่งแบบสอบถามไป 48 โรงเรียน โรงเรียนละ 126 ชุด รวมทั้งสิ้น 6,048 ชุด ได้รับกลับคืน 6,048 ชุด คิดเป็นอัตราการตอบกลับร้อยละ 100 แล้วตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม และนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการเรียนการสอนทักษะชีวิตด้วยระบบออนไลน์แบบเปิด (Design and Development)

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก

ผู้เชี่ยวชาญ 10 ท่าน ได้มาด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ด้านการวิจัยพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านทักษะชีวิต ด้านการดูแลและช่วยเหลือเด็ก และด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา ไม่น้อยกว่า 5 ปี

กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสมุทรปราการ จำนวน 51 คน ได้มาด้วยวิธีการอาสาสมัคร ไม่มีประวัติความรุนแรง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับเก่ง ปานกลาง และอ่อน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

รูปแบบการเรียนการสอนทักษะชีวิตด้วยระบบออนไลน์แบบเปิด ประกอบด้วย คู่มือการใช้ และบทเรียนทักษะชีวิตออนไลน์แบบเปิด

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากขั้นตอนที่ 1 มาสนทนากลุ่มย่อยโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 10 ท่าน ประกอบด้วย ด้านการวิจัยพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน ด้านการดูแลและช่วยเหลือเด็ก ด้านทักษะชีวิต และด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา เพื่อร่างรูปแบบการเรียนการสอนทักษะชีวิตด้วยระบบออนไลน์แบบเปิด ประกอบด้วย คู่มือการใช้ และบทเรียนทักษะชีวิตออนไลน์แบบเปิด จำนวน 15 หน่วยการเรียนรู้

2. นำรูปแบบการเรียนการสอนทักษะชีวิตฯ ที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ประกอบด้วย ด้านการวิจัยพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน ด้านการดูแลและช่วยเหลือเด็ก ด้านทักษะชีวิต และด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา พิจารณาความตรงเชิงโครงสร้าง (Content Validity) แล้วนำมาหาค่าความสอดคล้องรูปแบบกับวัตถุประสงค์ (Index of Item – Objective Congruence: IOC) ได้ค่า IOC อยู่ระหว่าง .80 – 1.00 ซึ่งเป็นค่าที่ยอมรับได้ (Ronna and Laurie, 2003)

3. นำรูปแบบฯ ที่ผ่านการหาคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญไปหาประสิทธิภาพสื่อการสอน ด้วยวิธีการหาประสิทธิภาพของกระบวนการและประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_1/E_2) โดยกำหนดเกณฑ์ 80/80 (Brahmawong, 2013) จากนักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 51 คน แบ่งเป็น ทดสอบแบบเดี่ยว 1:1 จำนวน 3 คน ทดสอบแบบกลุ่ม 1:5 จำนวน 15 คน และทดสอบภาคสนาม 1:11 จำนวน 33 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. จัดสนทนากลุ่มย่อย เพื่อร่างรูปแบบการเรียนการสอนทักษะชีวิตฯ ประกอบด้วย คู่มือการใช้ และบทเรียนทักษะชีวิตออนไลน์แบบเปิด แล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญพิจารณา
2. นำรูปแบบเรียนการสอนทักษะชีวิตฯ ที่ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญไปติดตั้งบนระบบอินเทอร์เน็ต โดยใช้แพลตฟอร์มการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ ระบบเปิดของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต (SDU-MOOCs) <https://mooc.dusit.ac.th/course/view.php?id=53> ทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาประสิทธิภาพสื่อการสอน และนำผลไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา และตรวจสอบความถูกต้องของการวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการตรวจสอบแบบสามเส้า (Triangulation) วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองและศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะชีวิตด้วยระบบออนไลน์แบบเปิด (Implementation)

ประชากร

นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ผู้บริหารโรงเรียนสมัครใจเข้าร่วมงานวิจัย 19 โรงเรียน จำนวน 22,904 คน

กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ผู้บริหารโรงเรียนสมัครใจเข้าร่วมงานวิจัย 19 โรงเรียน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีเปิดตาราง Taro Yamane (Yamane, 1973) ความเชื่อมั่นที่ระดับ .05 ได้จำนวน 393 คน ผู้วิจัยเพิ่มกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 20 เพื่อป้องกันการสูญหายของข้อมูล รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 500 คน ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะชีวิต

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. สร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะชีวิต เป็นข้อสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ
3. นำแบบทดสอบฯ ที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ประกอบด้วย ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านทักษะชีวิต ด้านความรุนแรง ด้านการดูแลและช่วยเหลือเด็ก พิจารณาความตรงเชิงโครงสร้าง (Content Validity) แล้วนำมาหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item – Objective Congruence: IOC) ได้ค่า IOC อยู่ในระหว่าง 0.80 – 1.00 ซึ่งเป็นค่าที่ยอมรับได้ (Ronn and Laurie, 2003)
4. นำแบบทดสอบฯ ที่ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ ไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความยากง่าย (p) ได้ค่าเท่ากับ 0.66 อยู่ในระดับที่เหมาะสม (Gronlund and Linn, 1990) ค่าอำนาจจำแนก (r) โดยการใช้ค่าดัชนีบี (B-Index) ของแบรนแนน ได้ค่าเท่ากับ 0.27 มีความเหมาะสม (Miller, Linn, and Gronlund, 2013) และหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร K-R 20 ของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) ได้ค่าเท่ากับ 0.80 มีความเหมาะสม (Eisinga, Te Grotenhuis, Pelzer, 2012)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ประชุมครูผู้ช่วยนักวิจัยตัวแทนโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนละ 1 คน เพื่อชี้แจงขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล และแจ้งให้กลุ่มตัวอย่างทราบว่าการศึกษาคครั้งนี้ขึ้นอยู่ด้วยความสมัครใจ ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาจะเก็บเป็นความลับ และนำเสนอผลการวิจัยในภาพรวม กลุ่มตัวอย่างสามารถขอถอนตัวจากการเข้าร่วมการวิจัยก่อนครบกำหนดได้โดยไม่มีผลกระทบแต่อย่างใด
2. ดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะชีวิตฯ กับกลุ่มตัวอย่าง เป็นระยะเวลา 6 สัปดาห์ ตั้งแต่วันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2565 ถึงวันที่ 30 มีนาคม 2565 ผ่านระบบออนไลน์แบบเปิดของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต มีขั้นตอนดังนี้

2.1 ครูปฐมนิเทศนักเรียนที่ร่วมการทดลอง เพื่อชี้แจงแนวทางและทำความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการเรียนออนไลน์แบบเปิด

2.2 ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ด้วยแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะชีวิต

2.3 ดำเนินการเรียนการสอนออนไลน์แบบเปิดตามแผนที่วางไว้

2.4 เมื่อเรียนครบเนื้อหาตามที่กำหนด ทดสอบหลังเรียน (Posttest) ด้วยแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะชีวิตฉบับเดียวกับที่ทดสอบก่อนเรียน แล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนด้วยสถิติ t-test แบบ Dependent Sample t-test

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินรูปแบบการเรียนการสอนทักษะชีวิตด้วยระบบออนไลน์แบบเปิด (Evaluation)

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก

ผู้ทรงคุณวุฒิ 20 ท่าน ได้มาด้วยวิธีเลือกแบบเจาะจง กำหนดเกณฑ์เป็นผู้มีความรู้ความสามารถด้านการวิจัยพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน ด้านการดูแลและช่วยเหลือเด็ก ด้านทักษะชีวิต และด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบประเมินรูปแบบการเรียนการสอนทักษะชีวิตด้วยระบบออนไลน์แบบเปิด

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง การสร้างแบบประเมินรูปแบบ

2. สร้างแบบประเมินรูปแบบการเรียนการสอนทักษะชีวิตด้วยระบบออนไลน์แบบเปิด เป็นแบบมาตราประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 10 ข้อ

3. นำแบบประเมินรูปแบบการเรียนการสอนทักษะชีวิตด้วยระบบออนไลน์แบบเปิด ที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ประกอบด้วย ด้านการวิจัยพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน ด้านการดูแลและช่วยเหลือเด็ก ด้านทักษะชีวิต และด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา พิจารณาความตรงเชิงโครงสร้าง (Content

Validity) แล้วนำมาหาค่าความสอดคล้องข้อคำถามกับวัตถุประสงศ์ (Index of Item – Objective Congruence: IOC) ได้ค่า IOC อยู่ระหว่าง .80 – 1.00

4. นำแบบประเมินที่ปรับปรุง ไปติดตั้งในโปรแกรม Google Forms เก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิเก็บข้อมูลประชุมออนไลน์ วันที่ 30 พฤศจิกายน พ.ศ. 2565 เวลา 13.00–16.00 น. ผ่านระบบ Zoom Meeting ประสานวันเวลาที่ดำเนินการประชุม

2. จัดประชุม ผู้ทรงคุณวุฒิ 20 ท่าน เพื่อประเมินรูปแบบการเรียนการสอนฯ และให้ข้อเสนอแนะผ่านทางออนไลน์โปรแกรม Google Forms นำผลที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

1. การศึกษาทักษะชีวิตที่จำเป็นของเด็กและเยาวชนในการป้องกันและลดปัญหาความรุนแรง จากการสอบถามทักษะชีวิตที่จำเป็น 60 ทักษะ วิเคราะห์ข้อมูลพบว่าทักษะชีวิตที่จำเป็น 4 ทักษะ พิจารณาจากค่าเฉลี่ยมากที่สุด 4 อันดับแรก ประกอบด้วย การมีความรักและมองเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น การมีความภาคภูมิใจในตนเองและผู้อื่น การเคารพในสิทธิของตนเองและผู้อื่น ตามวิธีทาง และการปฏิบัติตนได้เหมาะสมและเกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม เมื่อวิเคราะห์ความจำเป็น 4 ทักษะพบว่า ในภาพรวมมีความจำเป็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.49) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การมีความรักและมองเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.71) มีความจำเป็นอยู่ในระดับมากรองลงมา คือ การมีความภาคภูมิใจในตนเองและผู้อื่น ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.45) และการเคารพในสิทธิของตนเองและผู้อื่นตามวิธีทางประชาธิปไตย ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.55) มีความจำเป็นอยู่ในระดับมากด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การปฏิบัติตนได้เหมาะสมและเกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.25) มีความจำเป็นอยู่ในระดับมาก ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การศึกษาทักษะชีวิตที่จำเป็นของเด็กและเยาวชนชีวิตในการป้องกันและลดปัญหาความรุนแรง

ทักษะชีวิตที่จำเป็น	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความจำเป็น
มีความรักและมองเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น	4.38	0.71	มีความจำเป็นมาก
มีความภาคภูมิใจในตนเองและผู้อื่น	4.37	0.45	มีความจำเป็นมาก
เคารพในสิทธิของตนเองและผู้อื่นตามวิถีทางประชาธิปไตย	4.36	0.55	มีความจำเป็นมาก
ปฏิบัติตนได้เหมาะสมและเกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม	4.33	0.25	มีความจำเป็นมาก
ภาพรวม	4.36	0.49	มีความจำเป็นมาก

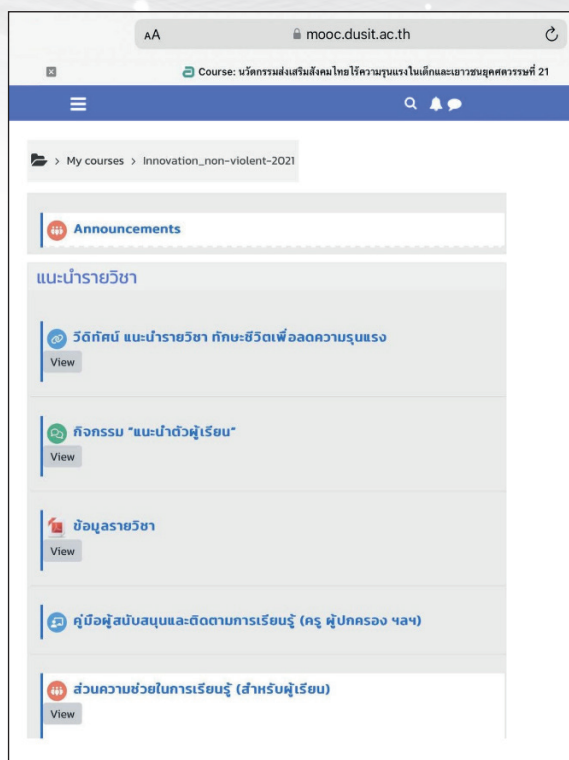
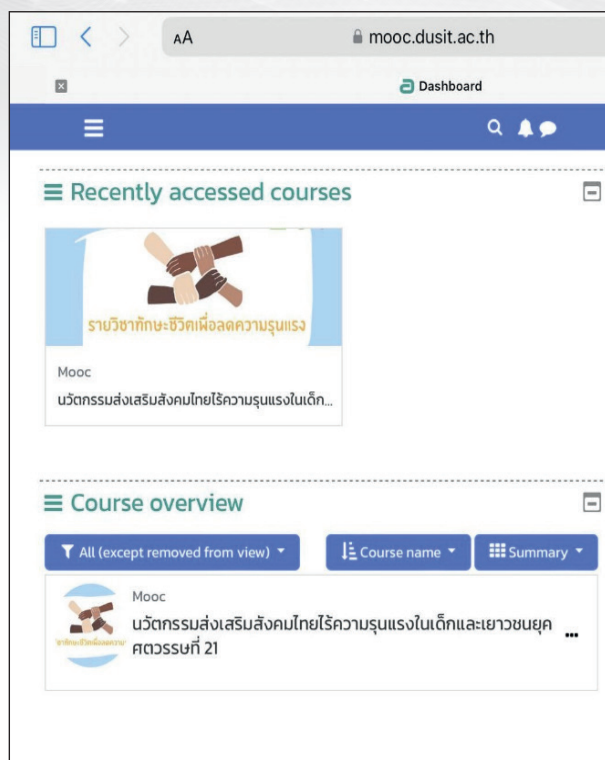
2. การพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบ
การเรียนการสอนทักษะชีวิตด้วยระบบออนไลน์แบบเปิด

2.1 รูปแบบการเรียนการสอนทักษะชีวิต
 ด้วยระบบออนไลน์แบบเปิด ประกอบด้วย 1) กลุ่มผู้ใช้
 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผู้เรียน กลุ่มผู้สอน และกลุ่ม
 ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง 2) องค์ประกอบหลัก 4 ด้าน ได้แก่
 การจัดการหลักสูตร การจัดการบทเรียน การจัด

การทดสอบและติดตามผล และการจัดการสื่อสาร และ
 3) ปัจจัยสนับสนุน 3 ปัจจัย ได้แก่ พื้นฐานการใช้เทคโนโลยี,
 การนำเทคโนโลยีมาสนับสนุน และการมีส่วนร่วมปฏิสัมพันธ์
 บทเรียนทักษะชีวิตด้วยระบบออนไลน์แบบเปิด
 มี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) บทเรียนทักษะชีวิต 15 หน่วย
 2) วิธีการเรียนรู้ 6 ขั้นตอน 3) การจัดหน้าจอภาพ 9 หน้าจอ
 รายละเอียดดังตารางที่ 2 และภาพที่ 2

ตารางที่ 2 องค์ประกอบบทเรียนทักษะชีวิตด้วยระบบออนไลน์แบบเปิด

องค์ประกอบ	รายละเอียด
1. บทเรียนทักษะชีวิต 15 หน่วย	1) การค้นพบความถนัด ความสามารถ และบุคลิกภาพของตนเอง 2) การค้นพบ จุดแข็งและจุดอ่อนของตนเอง 3) การยอมรับความแตกต่างระหว่างตนเองกับผู้อื่น 4) การเคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่น 5) รู้เท่าทันและจัดการอารมณ์ที่เกิดขึ้น กับตนเอง 6) การเลือกรับข้อมูลข่าวสารอย่างไตร่ตรองและรู้เท่าทันสังคม ที่มีการเปลี่ยนแปลง 7) ตัดสินใจในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เผชิญอย่างมีเหตุผล และรอบคอบ 8) การจัดการความขัดแย้งต่าง ๆ ได้ด้วยวิธีที่เหมาะสม 9) การยืนยัน ความต้องการของตนเอง ปฏิเสธและต่อรองบนพื้นฐานของความถูกต้อง 10) การแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์ 11) การรับผิดชอบต่อสังคม 12) การกลั่นแกล้ง การรังแก และแก้ปัญหาในสถานการณ์วิกฤตได้ 13) การกลั่นแกล้ง ผ่านสังคมออนไลน์ 14) การละเมิดทางเพศ และ 15) การกลั่นแกล้งทางสังคม
2. วิธีการเรียนรู้ 6 ขั้นตอน	1) การลงทะเบียนเรียน 2) แนะนำรายวิชา 3) ทดสอบก่อนเรียน 4) เข้าสู่ บทเรียน 5) ทดสอบหลังเรียน และ 6) ประเมินความคิดเห็นต่อรูปแบบ
3. การจัดหน้าจอภาพ 9 หน้าจอ	1) หน้าแรก (Home Page) 2) หน้าลงทะเบียนเรียน 3) หน้าภาพรวมรายวิชา 4) หน้ากระดานข่าว 5) หน้าการทดสอบก่อนเรียน 6) หน้าหน่วยการเรียนรู้ 7) หน้าห้องสนทนา 8) หน้าการทดสอบหลังเรียน และ 9) หน้าการสอบถาม ความคิดเห็นต่อรูปแบบ

ภาพที่ 2 ตัวอย่างภาพหน้าจอบทเรียนการสอนทักษะชีวิตด้วยระบบออนไลน์แบบเปิด

2.2 การหาประสิทธิภาพบทเรียนการสอนทักษะชีวิตด้วยระบบออนไลน์แบบเปิด มีค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 82.08 และประสิทธิภาพของ

ผลลัพธ์ (E_2) มีค่าเท่ากับ 80.14 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การหาประสิทธิภาพบทเรียนการสอนทักษะชีวิตด้วยระบบออนไลน์แบบเปิด (N=33 คน)

ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)			ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)			การเปรียบเทียบกับเกณฑ์ 80/80
แบบฝึกหัดระหว่างเรียน			แบบทดสอบหลังเรียน			
คะแนนเต็ม	Mean	E_1	คะแนนเต็ม	Mean	E_2	
40	34	82.08	60	48	80.14	82.08/80.14

3. การทดลองและศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะชีวิตด้วยระบบออนไลน์แบบเปิด

จากการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะชีวิตด้วยระบบออนไลน์แบบเปิด พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง 500 คน ถอนตัวจากการเข้าร่วมการวิจัย 16 คน เนื่องจากมีปัญหาด้านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และ

มีปัญหาด้านสายตาไม่สามารถมองเห็นหน้าจออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ได้เป็นเวลานาน ๆ นักเรียนเรียนจบบทเรียนตามที่กำหนด 484 คน นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ทักษะชีวิตหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ทักษะชีวิตด้วยระบบออนไลน์แบบเปิด

การทดสอบ	n	Mean	S.D.	t	df	Sig.
ก่อนเรียน	484	22.32	4.06	-31.52	516	.000*
หลังเรียน		27.45	3.09			

*p< 0.01

4. การประเมินรูปแบบการเรียนการสอนทักษะชีวิตด้วยระบบออนไลน์แบบเปิด จากผู้ทรงคุณวุฒิพบว่า ในภาพรวมรูปแบบมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.44$, $\sigma = 0.59$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านความถูกต้อง ($\mu = 4.50$, $\sigma = 0.52$) รองลงมาคือ ด้านความเหมาะสม ($\mu = 4.49$, $\sigma = 0.48$) และด้านการใช้ประโยชน์ ($\mu = 4.43$, $\sigma = 0.79$) สำหรับด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านความเป็นไปได้ ($\mu = 4.33$, $\sigma = 0.56$) ทุกด้านมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

นอกจากนี้ผู้ทรงคุณวุฒิมีข้อเสนอแนะว่าการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอน ผู้เรียน และผู้เกี่ยวข้องเป็นสิ่งสำคัญช่วยสร้างแรงจูงใจในการเรียนจนประสบผลสำเร็จ เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันเสมือนเรียนอยู่ในห้องเรียนจริง แสดงดังตารางที่ 5

ผลจากการปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอนทักษะชีวิตด้วยระบบออนไลน์แบบเปิดตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ แสดงรายละเอียดดังภาพที่ 3

ตารางที่ 5 การประเมินรูปแบบการเรียนการสอนทักษะชีวิตด้วยระบบออนไลน์แบบเปิด

รายการ	μ	σ	ระดับความเหมาะสม
ด้านการใช้ประโยชน์	4.43	0.79	เหมาะสมมาก
ด้านความเป็นไปได้	4.33	0.56	เหมาะสมมาก
ด้านความเหมาะสม	4.49	0.48	เหมาะสมมาก
ด้านความถูกต้อง	4.50	0.52	เหมาะสมมาก
ภาพรวม	4.44	0.59	เหมาะสมมาก

ภาพที่ 3 รูปแบบการเรียนการสอนทักษะชีวิตด้วยระบบออนไลน์แบบเปิด

สรุปผลการวิจัย

1. ทักษะชีวิตที่จำเป็นของเด็กและเยาวชนเพื่อลดความรุนแรง ประกอบด้วย 4 ทักษะ ได้แก่ 1) การมีความรักและมองเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น 2) การมีความภาคภูมิใจในตนเองและผู้อื่น 3) การเคารพในสิทธิของตนเองและผู้อื่นตามวิถีทางประชาธิปไตย 4) การปฏิบัติตนได้เหมาะสมและเกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม

2. รูปแบบการเรียนการสอนทักษะชีวิตด้วยระบบออนไลน์แบบเปิด ประกอบด้วย กลุ่มผู้ใช้ 3 กลุ่ม องค์ประกอบหลัก 4 ด้าน ปัจจัยสนับสนุน 3 ปัจจัย และบทเรียนทักษะชีวิตด้วยระบบออนไลน์แบบเปิด 15 หน่วย วิธีการเรียนรู้ 6 ขั้นตอน และการจัดหน้าจอภาพ 9 หน้าจอ มีประสิทธิภาพกระบวนการและประสิทธิภาพผลลัพธ์ (E_1/E_2) เท่ากับ 82.08/80.14 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80

3. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนทักษะชีวิตด้วยระบบออนไลน์แบบเปิดสูงกว่าก่อนเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1

4. รูปแบบการเรียนการสอนทักษะชีวิตด้วยระบบออนไลน์แบบเปิด มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

การอภิปรายผลการวิจัย

1. การศึกษาทักษะชีวิตที่จำเป็นของเด็กและเยาวชนในการป้องกันและลดปัญหาความรุนแรง ประกอบด้วย

1.1 การมีความรักและมองเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การมีความรักและมองเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่นเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยสร้างเจตคติที่ดีให้เกิดขึ้นกับตนเอง มีความเชื่อมั่น และมีความรู้สึกที่ดีกับบุคคลรอบข้าง ตลอดจนสามารถปรับตัวทางอารมณ์ สังคม เผชิญกับอุปสรรคและลดปัญหาความรุนแรงได้ ซึ่งการมีความรักและมองเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่นจะช่วยลดผลกระทบทางลบให้แก่บุคคลได้ บุคคลที่มีความรักและมองเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่นสูงจะมีความรู้สึกที่ตนเองมีความมั่นคงทางอารมณ์ สามารถจัดการกับสถานการณ์ที่ไม่น่าพึงพอใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Cast and Burke, 2002) สอดคล้องกับ

ทิพย์วัลย์ สุรินยา (Surinya, 2015) ที่พบว่า ความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองช่วยลดพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กวัยรุ่นชาย (Kaenchampa, 2017)

1.2 การมีความภาคภูมิใจในตนเองและผู้อื่น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า เด็กและเยาวชนที่มีความภาคภูมิใจในตนเองและผู้อื่นสูงจะสามารถเผชิญปัญหาต่าง ๆ ได้ และดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข มีสุขภาพจิตดี และสามารถแสดงออกทางพฤติกรรมอย่างเหมาะสม และลดพฤติกรรมก้าวร้าว (Naseri, and Babakhani, 2014) สอดคล้องกับ สมรัก ครองยุทธ, นุจรี ไชยมงคล และดวงใจ วัฒนสินธุ์ (Krongyudh, Chaimongkol, and Vatanasin, 2017) ที่ศึกษาพบว่า ความภาคภูมิใจในตนเองและผู้อื่นจะช่วยควบคุมอารมณ์ของตนเอง ลดความก้าวร้าว และลดความรุนแรง

1.3 การเคารพในสิทธิของตนเองและผู้อื่นตามวิถีประชาธิปไตย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การเคารพในสิทธิของตนเองและผู้อื่นตามวิถีประชาธิปไตย จะช่วยให้เด็กและเยาวชนเข้าใจสิทธิและเสรีภาพของตนเอง โดยไม่ละเมิดสิทธิและเสรีภาพของผู้อื่น ทุกคนได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกัน ทำให้เกิดความรักความสามัคคี สังคมมีความสงบ ไร้ความรุนแรง (Srivipat, 2017) สอดคล้องกับบุญสกรรัตน์, หงสกุลตระกูล จิตวัฒนากร และพิศมัย จารุจิตติพันธ์ (Hongsakul, Chitwattanakorn, and Jarujittipon, 2018) ที่ศึกษาพบว่า การไม่ละเมิดสิทธิเสรีภาพของผู้อื่นสามารถลดการกระทำความรุนแรงต่อเด็กและสตรีได้

1.4 การปฏิบัติตนได้เหมาะสมและเกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการปฏิบัติตนได้เหมาะสมและเกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม เป็นกระบวนการขัดเกลาทางสังคมที่จะเกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนด้วยการลงมือกระทำและปฏิบัติ นำไปสู่การเปลี่ยนความคิดจิตใจ และพฤติกรรมบนพื้นฐานของการให้ ช่วยเหลือ และแบ่งปันเสียสละ ทำให้สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข (Heng, 2018) สอดคล้องกับบุษราภรณ์ ดิยาวร์, ปาริชาติ วลัยเสถียร และวิวัฒน์ หามนตรี (Tiyao, Valaisathien, and Harmontree, 2019) ที่ศึกษาพบว่า การขัดเกลาทางสังคมส่งผลต่อการพัฒนาตนเองของเยาวชนเห็นคุณค่าตนเอง เชื่อมั่นกล้าแสดงออก มีความรับผิดชอบ ต่อตนเองและผู้อื่น ไม่สร้างความเดือดร้อนให้กับผู้อื่น

2. รูปแบบการเรียนการสอนทักษะชีวิตด้วยระบบออนไลน์แบบเปิด ประกอบด้วย 3 กลุ่ม 7 ปัจจัย บทเรียน 15 หน่วย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ารูปแบบที่สร้างขึ้นได้พัฒนาตามแนวคิดการออกแบบการเรียนการสอนของ ADDIE Model (Kurt, 2018) เป็นปัจจัยสำคัญช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียน ดังที่สุตารัตน์ จงบุรณสิทธิ์ (Jongburanasit, 2019) ได้กล่าวไว้ว่า ADDIE Model เป็นกระบวนการออกแบบและพัฒนาสื่อการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ ธวัชชัย สหพงษ์ (Sahapong, 2020) ที่ศึกษาพบว่า ADDIE Model ช่วยพัฒนาสื่ออิเล็กทรอนิกส์สำหรับการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพ

นอกจากนี้รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมีค่าประสิทธิภาพกระบวนการและประสิทธิภาพผลลัพธ์ (E_1/E_2) เท่ากับ 82.08/80.14 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 ผลของ E_1 และ E_2 มีค่าใกล้เคียงกัน แสดงให้เห็นว่ารูปแบบการเรียนการสอนมีคุณภาพ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ารูปแบบที่สร้างขึ้นได้กำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม การเรียนการสอนอย่างชัดเจนและสามารถวัดได้ เนื้อหา บทเรียนที่สร้างขึ้นผ่านกระบวนการวิเคราะห์เนื้อหาตามจุดประสงค์ของการเรียนการสอน แบบฝึกหัดและแบบทดสอบ มีการประเมินความเที่ยงตรงของเนื้อหา ความยากง่ายและอำนาจจำแนก ช่วยให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (Brahmawong, 2013) ได้กล่าวไว้ว่า การทดสอบประสิทธิภาพสื่อการสอนเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยพัฒนาการเรียนการสอน หากผลลัพธ์ของค่า E_1 และ E_2 ใกล้เคียงกันหรือต่างกันไม่เกินร้อยละ 5 แสดงว่าสื่อการสอนมีคุณภาพ สอดคล้องกับชัยมงคล ไบรักษา และภานุวัฒน์ ศรีไชยเลิศ (Bairaksa and Srichailard, 2020) ที่ศึกษาพบว่า การหาประสิทธิภาพกระบวนการ และประสิทธิภาพผลลัพธ์ (E_1/E_2) ช่วยพัฒนาสื่อการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Ratchatasomboon, 2022)

3. การทดลองและศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะชีวิตด้วยระบบออนไลน์แบบเปิด พบว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ ทักษะชีวิตหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า

รูปแบบการเรียนการสอนทักษะชีวิตด้วยระบบออนไลน์แบบเปิดพัฒนาตามแนวคิดทฤษฎีการสร้างความรู้ในกรอบแนวคิดเพื่อเติบโต ตามกระบวนการพัฒนาสื่อออนไลน์ ของ ADDIE Model ทำให้มีรูปแบบการเรียนที่น่าสนใจ เนื้อหาและบทเรียนเหมาะสมกับระยะเวลาที่เรียน ช่วยกระตุ้นและดึงดูดความสนใจ เพิ่มแรงจูงใจให้กับผู้เรียน อีกทั้งผู้เรียนยังสามารถเรียนหรือทบทวนเนื้อหาได้ทุกที่ทุกเวลา ส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สู่ศตวรรษที่ 21 ทำให้ผู้เรียนจึงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน สอดคล้องกับเดชินี ภิรมย์ (Phirom, 2017) ที่ศึกษาพบว่า บทเรียนออนไลน์ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และพัฒนาการเรียนของผู้เรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Yongphot, 2018) คล้ายกับสุริพร ชาบุตรบุญทวี, พระมหาวัฒนา สุรจิตโต, พระสิทธิชัย รินฤทธิ์, สมควร นามศรีฐาน, และชาติรีเพ็งท่า (Chabudboontarik, Suracitto, Rinrit, Namseethan, and Pengtham, 2022) ที่ศึกษาพบว่า การใช้สื่อดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Denmoree, Tachaphahapong, and Chandrachai, 2021)

นอกจากนี้ยังมีปัจจัยอื่นที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ ได้แก่ ด้านการจัดการหลักสูตร เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดประสิทธิผลของการเรียนรู้ดีขึ้น เนื่องจากก่อนสอนมีการมอบหมายงานสำหรับผู้เรียนและผู้สอน และเกณฑ์การประเมิน ออกแบบไว้ถูกต้องเป็นระบบ เชื่อมโยงผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตรได้อย่างชัดเจน (Fisher et al., 2016) มีแหล่งข้อมูลดิจิทัลช่วยเพิ่มแรงจูงใจของผู้เรียน (Herrington and Herrington, 2006) ช่วยสนับสนุนผู้เรียนตลอดการเรียนรู้ (Lee and Choi, 2011) และแบ่งผู้ใช้งานออกเป็น 3 กลุ่ม 1) กลุ่มผู้เรียน: เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ส่วนใหญ่สามารถควบคุมตนเองในการเรียนรู้ มีทักษะในการใช้เทคโนโลยี ส่งผลต่อการยอมรับและความพร้อมในการเรียนการสอนออนไลน์ (Cohen and Baruth, 2017; Kintu, Zhu, and Kagambe, 2017) 2) กลุ่มผู้สอน: เป็นหนึ่งในปัจจัยที่สำคัญที่สุดที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จของผู้เรียนทางออนไลน์ (Kim and Thayne, 2015) สร้างปฏิสัมพันธ์

กับผู้เรียนตลอดเวลา ช่วยแก้ปัญหาในสถานการณ์ที่ไม่คาดฝันที่เกิดขึ้นในพื้นที่การเรียนรู้ออนไลน์ (Churchill, 2017) เกิดความมั่นใจ จูงใจในการคงอยู่ในบทเรียนและหลีกเลี่ยงความรู้สึกโดดเดี่ยวที่อาจเกิดขึ้นในการเรียนรู้ออนไลน์ (Simpson, 2018) และกลุ่มผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น ผู้บริหารสถานศึกษา บุคลากรในสถานศึกษา ผู้ปกครอง ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้นำชุมชน ฯลฯ มีส่วนช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ กระตุ้น และสร้างแรงจูงใจให้เรียนจนประสบความสำเร็จ นอกจากนี้ปัจจัยสำคัญที่ช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ทางออนไลน์ของผู้เรียน ได้แก่ 1) พื้นฐานการใช้เทคโนโลยีโดยจัดการประชุมผู้สอนและผู้เรียนก่อนการเริ่มโครงการ แนะนำวิธีใช้ และวิธีแก้ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในขณะที่เรียนออนไลน์ ทำให้มีทักษะการใช้เทคโนโลยีที่เพียงพอสามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างเรียนส่งผลต่อการเข้าถึงการเรียนรู้ของผู้เรียน (Easton, 2003) และเกิดประโยชน์แก่ผู้สอน (Roblyer et al., 2009) 2) การจัดเตรียมอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ระบบอินเทอร์เน็ตที่มีความเร็วเพื่อให้การเรียนการสอนออนไลน์ไม่มีปัญหา (Theanthong, 2011) และ 3) การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน (Marks et al., 2005) และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง (Jung, 2011) ส่งผลต่อการรับรู้และความพึงพอใจของผู้เรียน (Sebastianelli, Swift, and Tamimi, 2015; Jaggars and Xu, 2016) ทำให้ผู้เรียนเข้าเรียนครบตามระยะเวลาที่กำหนดและเรียนจนสำเร็จ

ด้านการจัดการบทเรียน ก่อนเริ่มเรียนออนไลน์ได้จัดให้มีการปฐมนิเทศทำให้ผู้เรียนปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์ (Cho, 2012) จัดการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์แบบกรอบแนวคิดเพื่อการเติบโตโดยผู้สอนให้ผู้เรียนตรวจสอบความคิดก่อนเรียนเป็นการสร้างแรงจูงใจ ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ โดยใช้ความสามารถของตนเอง มากกว่าการพึ่งพาบุคคลอื่น (Grant and Dweck, 2003) อีกทั้งยังสามารถลดความวิตกกังวลที่อาจเกิดขึ้นในการเรียนรู้ (Struggle) โดยใช้กระบวนการแก้ปัญหาและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับบุคคลอื่น (Yeager and Dweck, 2012) มีวินัยในตนเองสามารถกำหนดเป้าหมายและกำกับกับการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Dockterman and Blackwell, 2014) มีความต้องการ

เรียนรู้ในสิ่งที่ท้าทายความสามารถ เรียนรู้ในสิ่งที่ยังไม่เคยเรียนรู้และไม่กลัวความล้มเหลว เพราะมีแนวคิดที่ว่าความล้มเหลวนำมาซึ่งการเรียนรู้และพัฒนาเสมอ (Weiss and Fortus, 2013) การมีกรอบแนวคิดเพื่อการเติบโตเป็นพื้นฐานนำไปสู่คุณลักษณะการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Stager, 2015; Clark and Sousa, 2018) และช่วงท้ายของหน่วยการเรียนรู้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนนำเสนอผลงาน มีการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากครูผู้เรียน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกัน (Cundell and Sheepy, 2018) เกิดการเรียนรู้จากการสะท้อนประสบการณ์ (Dewey, 1933)

ด้านการจัดการทดสอบและติดตามผล ได้จัดให้มีการทดสอบก่อนและหลังเรียนทุกหน่วยการเรียนรู้เพื่อติดตามการพัฒนา ความก้าวหน้า และความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนา และเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพของผู้เรียน และเป็นข้อมูลย้อนกลับสำหรับผู้เรียนนำไปวางแผนพัฒนาดตนเอง (Sisidhngam, Kaenampompan, & Vilailuck, 2019) ส่งผลต่อประสิทธิภาพการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Watanakanjana, Trichan, Puapompong, and Rittiboonchai, 2021)

ด้านการจัดการสื่อสาร ระบบหรือแพลตฟอร์มได้ออกแบบมาเพื่อช่วยให้ผู้ใช้สามารถเข้าถึงเนื้อหาและสื่อการเรียนรู้ดิจิทัลได้ง่าย (Miller and CohenMiller, 2019) ซึ่งคุณภาพของการสื่อสารมีส่วนสัมพันธ์กับความพึงพอใจของผู้ใช้ ช่วยให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ แบ่งปันข้อมูล และบูรณาการของผู้ใช้ระบบ (Wang & Chiu, 2011) นอกจากนี้การสื่อสารเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเรียนรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการโต้ตอบบนกระดานสนทนาช่วยให้ผู้เรียนมีเวลาเพียงพอในการตรวจสอบและมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ปลุกฝังให้ผู้เรียนตระหนักรู้ในตนเองเกี่ยวกับกระบวนการสร้างความรู้ (Zidoun, Dehbi, Talea, and El Arroum, 2019; Lambropoulos, Faulkner, and Culwin, 2012)

4. รูปแบบการเรียนการสอนทักษะชีวิตด้วยระบบออนไลน์แบบเปิด มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า รูปแบบได้พัฒนาโดยใช้แนวคิด ADDIE Model (Kurt, 2018) เริ่มจากการวิเคราะห์

ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน การออกแบบและพัฒนา รูปแบบโดยใช้ผู้เชี่ยวชาญประชุมกลุ่มย่อย นำไปทดลองใช้รูปแบบ แล้วนำรูปแบบที่ได้มาพัฒนาปรับปรุงตามแนวทางอย่างเป็นระบบ (Allen, 2006) จึงทำให้รูปแบบมีความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้อง สอดคล้องกับวิชาชีพ สหพงษ์ (Sahapong, 2020) ที่ได้พัฒนาสื่อมัลติมีเดียตามรูปแบบ ADDIE Model พบว่าสื่อมัลติมีเดียมีความเหมาะสมอยู่ระดับมากที่สุด เช่นเดียวกับพิสิฐ น้อยวงศ์คลัง (Noiwangklang, 2020) ที่ศึกษาพบว่า การออกแบบบทเรียนออนไลน์โดยใช้มาตรฐานการผลิตบทเรียนแบบเปิด ตามแนวคิดของ ADDIE Model ช่วยทำให้บทเรียนออนไลน์มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การนำรูปแบบการเรียนการสอนทักษะชีวิตด้วยระบบออนไลน์แบบเปิดไปใช้จัดการเรียนการสอน ผู้สอนควรแนะขั้นตอนการเรียน วิธีแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น

ระหว่างเรียนให้กับผู้เรียน เพื่อเป็นการสร้างความเข้าใจเตรียมความพร้อมและป้องกันการเลิกเรียนกลางคัน

2. การนำรูปแบบการเรียนการสอนทักษะชีวิตด้วยระบบออนไลน์แบบเปิดไปใช้ ครูผู้สอนควรติดตามและตอบข้อความกับผู้เรียนในกระดานสนทนาออนไลน์อย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ผู้เรียนมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และสร้างบรรยากาศการเรียนรู้แบบเป็นกันเอง มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และกระตุ้นเสริมแรงบวกให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ให้สำเร็จตามหลักสูตร

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษารูปแบบการเรียนการสอนทักษะชีวิตด้วยระบบออนไลน์แบบเปิดกับการจัดการเรียนการสอนผสมผสาน เพื่อนำผลการศึกษามาประยุกต์ใช้พัฒนาการจัดการเรียนการสอนทักษะชีวิตให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. ควรมีการศึกษาการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนทักษะชีวิตด้วยระบบออนไลน์แบบเปิด เพื่อให้การเรียนและการประเมินผลได้มาตรฐานเดียวกัน ผู้เรียนสามารถสะสมหน่วยการเรียนรู้ (Credit Bank) และนำไปใช้ในการเรียนต่อระดับที่สูงขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- Ahmed, M. M., Sultana, N., Astri Dwi Jayanti, S., Mardoni, Y., and Helmiatin, H. (2021). Attitude towards entrepreneurship development courses of MOOCs. *Asian Association of Open Universities Journal*, 16(1), 129–141.
- Akwong, C. (2009). *A study of state problem and needs of using e-learning for teaching and learning of the lecturer and students in the Rajamangala University of Technology Krungthep*. Bangkok: The Rajamangala University of Technology. [In Thai]
- Allen, W. C. (2006). Overview and evolution of the addie training system. *Advances in Developing Human Resources*, 8(4), 430–441.
- Almelhi, A. M. (2021). Effectiveness of the ADDIE model within an E-learning environment in developing creative writing in EFL students. *Engl. Lang. Teach*, 14, 20–36.
- Anand, S. R. M., and Kallarakal, T.K. (2021). Covid-19 and students perception about MOOCs: A case of Indian higher educational institutions. *Interactive Technology and Smart Education*, 18(3), 450–474.
- Bairaksa, C., & Srichailard, P. (2020). The development of computer assisted instruction lessons by using think pair share techniques a case study of using Microsoft PowerPoint for Mathayomsuksa 1 students at Tessaban 2 Wat Saneha School (Samak Phol Padung). In V. Pinkaew (Ed.), *The 10th NPRU National Academic Conference*, Nakhon Pathom Rajabhat University: Fostering the King's Philosophy in Research and Sustainability Regional Development. Nakhon Pathom Rajabhat University. [In Thai]

- Bordoloi, R., Das, P. and Das, K. (2021). Perception towards online/blended learning at the time of Covid-19 pandemic: An academic analytics in the Indian context. *Asian Association of Open Universities Journal*, 16(1), 41–60.
- Brahmawong, C. (2013). Developmental testing of media and instructional package. *Silpakorn Educational Research Journal*, 5(1), 7–20. [in Thai]
- Caine, R. N., and Caine, G. (1991). *Making connections: Teaching and the human brain*. Alexandria, Va: Association for Supervision and Curriculum Development.
- Calvani, A., Fini, A., Molino, M., & Ranieri, M. (2010). Visualizing and monitoring effective interactions in online collaborative groups. *British Journal of Educational Technology*, 41(2), 213–226.
- Cast, A. D., and Burke, P. J. (2002). A theory of self-esteem. *Social Forces*, 80(3), 1041–1068.
- Chabudboontarik, S., Suracitto, P. W., Rinrit, P. S., Namseethan, S., and Pengtham, C. (2022). ADDIE model – based development of digital media on world regions and historical development for Mathayomsuksa 3 students. *Journal of Srilanchang Review*, 8(2), 91–100. [In Thai]
- Cho, M.–H. (2012). Online student orientation in higher education: a developmental study. *Educ. Technol. Res.*, 60, 1051–1069.
- Churchill, D. (2017). *Using digital resources for learning in a learning activity*. Singapore: Springer Nature Singapore Pte Ltd.
- Clark, A., and Sousa, B. (2018). *How to be a happy academic*. Thousand Oaks, CA: SAGE Publications Inc.
- Cohen, A., & Baruth, O. (2017). Personality, learning, and satisfaction in fully online academic courses. *Computers in Human Behavior*, 72, 1–12.
- Cohen, J. M., & Uphoff, N.T. (1977). *Rural development participation: Concept and measure for project design implementation and evaluation*. New York: Cornell University.
- Cundell, A., & Sheepy, E. (2018). Student perceptions of the most effective and engaging online learning activities in a blended graduate seminar. *Online Learning*, 22(3), 87–102.
- Denmoree, P., Tachaphahapong, S. S., and Chandrachai, A. (2021). Development of Entrepreneurship 5.0 Program for Students through Online Learning by Using ADDIE Model. *Journal of Yala Rajabhat University*, 17(3), 54–63. [In Thai]
- Department of Curriculum and Instruction Development. (2000). *Manual of life skills development for primary students*. Bangkok: Department of Religious Affairs. [In Thai]
- Department of Mental Health. (2018). *News from newspaper about mental health “Oppressive!! Thai children bullying themselves rank 2nd after Japan*. Retrieved from <https://www.dmh.go.th/news-dmh/view.asp?id=27511> [In Thai]
- Department of Mental Health. (2000). *Manual of life skills teaching for prevention drug in the primary school*. Bangkok: Express Transportation Organization of Thailand. [In Thai]
- Dewey, J. (1933). *How we think: A restatement of the relation of reflective thinking to the educative process*. DC Heath.

- Dockterman, D., and Blackwell, L. (2014). *Growth mindset in context content and culture matter too*. International Center for Leadership in Education. Retrieved from <https://kmhs.typepad.com/files/growthmindset-1.pdf>
- Draper-Rodi, J., Vogel, S., and Bishop, A. (2018). Design and development of an e-learning programme: An illustrative commentary. *International Journal of Osteopathic Medicine*, 29, 36–40.
- Easton, S. S. (2003). Clarifying the instructor's role in online distance learning. *Commun. EDUC*, 52, 87–105.
- Eisinga, R., Te Grotenhuis, M., and Pelzer, B. (2012). The reliability of a two-item scale: Pearson, Cronbach or Spearman-Brown?. *Int J Public Health*, 58(4), 637–42.
- Fisher, K., Kouyoumdjian, C., Roy, B., Talavera-Bustillos, V., and Willard, M. (2016). Building a culture of transparency. *Peer Review*, 18(1/2), 8.
- Grant, H., and Dweck, C. (2003). Clarifying achievement goals and their impact. *Journal of Personality and Social Psychology*, 85(3), 541–553.
- Gronlund, N.E., and Linn, R.L. (1990). *Measurement and evaluation in teaching*. (6th ed.) New York: MacMillan.
- Heng, P. (2018). *Royal volunteer spirit "We do good by heart"*. Retrieved from <https://www.posttoday.com/social/general/558992>
- Herrington, A., & Herrington, J. (2006). What is an authentic learning environment? In A. Herrington & J. Herrington (Eds.), *Authentic learning environments in higher education*. Hershey: Information Science Publishing.
- Hildrew, C. (2018). *Becoming mindset school: The powerful of mindset to transform teaching, leadership and learning*. New York, NY: Routledge.
- Hongsakul, B., Chitwattanakorn, T., and Jarujittipan, P. (2018). Management process for the protection of the rights and prevention of violence against children and women in Bangkok and vicinity. *Journal of MCU Social Science Review*, 7(3), 193–205. [In Thai]
- Jaggars, S. S., and Xu, D. (2016). How do online course design features influence student performance?. *Computers and Education*, 95, 270–284.
- Jongburanasit, S. (2019). The use of ADDIE model for the improvement and development of teaching and learning chinese language to conform with the learning in the 21st century. In *The 2nd National Conference on Humanities and Social Sciences*, August 5–6, 2019. Songchala: Songchala Rajabhat University, [In Thai]
- Judd, T., and Kennedy, G. (2010). A five-year study of on-campus internet use by undergraduate biomedical students. *Computers & Education*, 55(4), 1564–1571.
- Jung, I. (2011). The dimensions of e-learning quality: From the learner's perspective. *Educational Technology Research and Development*, 59(4), 445–464.
- Kaenchampa, A. (2517). *Self-esteem of child and youth in juvenile vocational training center*. (Master's thesis, department of social work, faculty of social administration, Thammasat University. [In Thai])
- Kim, Y., and Thayne, J. (2015). Effects of learner-instructor relationship-building strategies in online video instruction. *Distance EDUC*, 36, 100–114.

- Kintu, M. J., Zhu, C., and Kagambe, E. (2017). Blended learning effectiveness: The relationship between student characteristics, design features and outcomes. *International Journal of Educational Technology in Higher Education*, 14(7), 2–20.
- Know Violence in Childhood. (2017). *Ending violence in childhood*. New Delhi, India: Know Violence in Childhood.
- Krongyudh, S., Chaimongkol, N., and Vatanasin, D. (2017). Influencing of life skills on mental health in early adolescents. *Journal of Nursing and Health Care*, 35(2), 54–62. [In Thai]
- Kurt, S. (2018). *ADDIE model: Instructional design*. Eeducational Technology. Retrieved from <https://educationaltechnology.net/the-addie-model-instructional-design/>
- Lambropoulos, N., Faulkner, X., and Culwin, F. (2012). Supporting social awareness in collaborative e-learning. *British Journal of Educational Technology*, 43(2), 295–306.
- Lazakidou, G., and Retalis, S. (2010). Using computer supported collaborative learning strategies for helping students acquire self-regulated problem-solving skills in mathematics. *Computers & Education*, 54(1), 3–13.
- Lee, Y., and Choi, J. (2011). A review of online course dropout research: Implications for practice and future research. *Educ. Technol. Res. Dev*, 59, 593–618.
- Loahajarassang, T. (2002). *Designing e-learning: Principle of design and create web for teaching and learning*. Chiang Mai: Chiang Mai University. [In Thai]
- Louwa, J., Brown, C., Muller, J., & Soudien, C. (2009). Instructional technologies in social science instruction in South Africa. *Computers & Education*, 53(2), 234–242.
- Marks, R. B., Sibley, S. D., and Arbaugh, J. B. (2005). A structural equation model of predictors for effective online learning. *Journal of Management Education*, 29(4), 531–563.
- Miller, M. V., & CohenMiller, A. S. (2019). Open video repositories for college instruction: A guide to the social sciences. *Online Learning Journal*, 23(2), 40–66.
- Miller, M. D., Linn, R., and Gronlund, N.E. (2013). *Measurement and assessment in teaching*. (11th ed.). NJ: Pearson Education.
- Ministry of Public Health. (1998). *Manual of supporting mental health in the secondary school for teachers*. Bangkok: The War Veterans Organization of Thailand. [In Thai]
- Musselman, J. G., Lock, C., Long, C., Loughran, S., and Saclolo, M. P. (2016). Design and implementation: Transparency and problem-based learning at St. Edwards University. *Peer Review*, 18(1/2), 28–30.
- Naseri, A., and Babakhani N. (2014). The effect of life skills training on physical and verbal aggression male delinquent adolescents marginalized in Karaj. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 116(2014), 4875–4879.
- Noiwangklang, P. (2020). Development of MOOCs in visual arts education for adult learners. *TLA Bulletin*, 60(1), 20–35. [In Thai]
- Nunan, D. (1997). Designing and adapting materials to encourage learner autonomy. In P. Benson and P. Voller (Eds.), *Autonomy and Independence in Language Learning*, 192–203. London: Longman
- Office of the Basic Education Commission. (2011). *Life skills development in basic education system*. Bangkok: The Agricultural Co-Operative Federation of Thailand, Ltd. [In Thai]

- Phirom, T. (2017). *A study and development of online courses with Moodle program for supporting learning activity in the 21st century, Case study: Plai Phraya Witthayakom School Krabi Province*. Bangkok: Ministry of Education. [In Thai]
- Pitrasathorn, P. (2002). *Here e-learning*. Bangkok: T.J. Book. [In Thai]
- Poompueng, K., and Sosongchion, A. (2004). *Manual of MOODLE users for teachers*. Nakhonrachasima: Suranaree University of Technology. [In Thai]
- Ratchatasomboon, W. (2022). Development of electronic equipment and circuit kits according to the professional certificate program, 1999 in the field of study mechatronics and robotics mechatronics field Samut Sakhon Technical College Mechatronics Field Samut Sakhon Technical College. *Vocational Education Central Region Journal*, 6(2), 91–106. [In Thai]
- Roblyer, M. D., Porter, M., Bielefeldt, T., and Donaldson, M. B. (2009). Teaching online made me a better teacher”: Studying the impact of virtual course experiences on teachers’ face-to-face practice. *J. Comput. Teach. Educ*, 25, 121–126.
- Ronna, C.T., and Laurie, C. (2003). Indexes of item-objective congruence for multidimensional items. *Int J Test*, 3(2), 163–71.
- Rosen, K. H. (2003). *Discrete mathematics and its applications*. Boston: McGraw Hill.
- Sahapong, T. (2020). Effect of developing the multimedia (ADDIE Model) to enhance the tradition and culture in the subject of development of electronics media for learning. *Journal of Technology Management Rajabhat Maha Sarakham University*, 7(2), 7–14. [In Thai]
- Sebastianelli, R., Swift, C., and Tamimi, N. (2015). Factors affecting perceived learning, satisfaction, and quality in the online MBA: A structural equation modeling approach. *Journal of Education for Business*, 90(6), 296–305.
- Simpson, O. (2018). *Supporting students in online, open and distance learning*. Routledge.
- Smith, M., and Firth, J. (2018). *Psychology in the classroom: A teacher’s guide to what works*. Oxon: Routledge.
- Srivipat, S. (2017). Development of protection and defense mechanisms for the children experiencing the household violence problems in Muang District, Buriram province. *Interdisciplinary management journal*, 1(1), 73–82. [In Thai]
- Stager, P. (2015). The power of growth mindset. *The Direct Support Workers Newsletter*, 4(9), 1–7.
- Surinya, T. (2015). The effects of self-esteem, anger control, coping behavior and attitudes toward the violence on aggressive behavior of Thai male adolescence. *Journal of Social Sciences and Humanities Research in Asia*, 21(2), 193–244. [In Thai]
- Thammathar, T. (2014). *E-learning: From theory to practice*. Bangkok: Office of the Higher Education Commission. [In Thai]
- Theanthong, M. (2011). *Designing and developing the computer lesson*. (3rd ed.). Bangkok: King Mongkut’s University North Bangkok. [In Thai]
- Tiyao, B., Valaisathien, P., and Harmontree, W. (2019). Volunteer spirit movement: The socialization of youth self-development in Bangkok metropolitan Region. *Journal of MCU Peace Studies*, 7, 67–78. [In Thai]

- Trust, T., and Pektas, E. (2018). Using the ADDIE model and universal design for learning principles to develop an open online course for teacher professional development. *J. Digit. Learn. Teach. Educ.*, 34, 219–233.
- United Nations International Children’s Emergency Fund [UNICEF]. (2001). “What is the life skills approach ?”, *Explore ideas articles, opinions, and research about teaching and learning*. Retrieved from <http://www.unicef.org/teachers/teacher/lifeskill/htm>
- United Nations International Children’s Emergency Fund [UNICEF]. (2016). *The impact of school violence on children. and guidelines for child–friendly schools*. Retrieved from <https://thailandunicef.blogspot.com/2016/09/violence-against-children-at-school.html>
- United Nations International Children’s Emergency Fund [UNICEF]. (2018). *An everyday lesson #ENDviolence in schools*. New York: UNICEF.
- Wang, H. C., and Chiu, Y. F. (2011). Assessing e–learning 2.0 system success. *Computers and Education*, 57(2), 1790–1800.
- Weiss, D., and Fortus, D. (2013). School, teacher, peers, and parents’ goals emphases and adolescents’ motivation to learn science in and out of school. *Journal of Research in Science Teaching*, 50(8), 952–988.
- World Health Organization [WHO]. (1997). *Life skill education for children and adolescents in school*. Geneva: World Health Organization.
- World Health Organization [WHO]. (2002). *World report on violence and health*. Geneva: World Health Organization.
- World Health Organization [WHO]. (2009). *Preventing violence by developing life skills in children and adolescents*. Retrieved from <https://apps.who.int/iris/handle/10665/44089>
- Yamane, T. (1973). *Statistics: An introductory analysis*. (3rd ed.). New York: Harper and Row.
- Yeager, D., and Dweck, C. (2012). Mindsets that promote resilience: When Students believe that personal characteristics can be develop. *Educational Psychologist*, 47(4), 302–314.
- Yongphot, K. (2019). *Development of online learning lessons of history based on constructivist theory for Mathayomsuksa 1 students at Khaokalavittayakhom school*. Retrieved from <http://www.edu.nu.ac.th/th/info/stdresearch.php?page=12>
- Zidoun, Y., Dehbi, R., Talea, M., and El Arroum, F. Z. (2019). Designing a theoretical integration framework for mobile learning. *International Journal of Interactive Mobile Technologies (IJIM)*, 13(12), 152– 170.

การพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
โดยการจัดการเรียนรู้แบบปรากฏการณ์เป็นฐาน
THE DEVELOPMENT OF ANALYTICAL THINKING ABILITY OF MATTHAYOMSUKSA 1
STUDENTS USING PHENOMENON-BASED LEARNING (PhBL)

สุภัทรชัย ศรีปานวงศ์¹, เชษฐรัฐ กองรัตน์^{2*} และ จุติพร เวฬุวรรณ³

Suphattharachai Sripanwong¹, Chedtharat Kongrat^{2*} and Jutiporn Weluwan³

มหาวิทยาลัยขอนแก่น 123 หมู่ 16 ถ.มิตรภาพ ต.ในเมือง อ.เมือง จ.ขอนแก่น 40002^{1,2}

โรงเรียนเทศบาลวัดกลาง 9 ถ.เหล่านาดี ต.ในเมือง อ.เมือง จ.ขอนแก่น 40000³

Khon Kaen University, 123 Moo 16, Mittraphap Rd., Nai-Mueang Subdistrict, Mueang District, Khon Kaen Province, 40002^{1,2}

Watklang Municipal School, 9, Lao Na Di Rd., Nai-Mueang Subdistrict, Mueang District, Khon Kaen Province, 40000³

*Corresponding author E-mail: chedko@kku.ac.th

(Received: 29 Oct, 2022; Revised: 29 Apr, 2023; Accepted: 11 May, 2023)

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบปรากฏการณ์เป็นฐาน 2) พัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบปรากฏการณ์เป็นฐานจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 และ 3) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบปรากฏการณ์เป็นฐาน กลุ่มเป้าหมายคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนเทศบาลวัดกลาง จำนวน 36 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบปรากฏการณ์เป็นฐาน จำนวน 6 แผน 6 ชั่วโมง 2) แบบบันทึกผลการจัดการเรียนรู้ 3) แบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ท้ายวงจรปฏิบัติการ 4) แบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และ 5) แบบสอบถามความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบปรากฏการณ์เป็นฐาน วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย พบว่า 1) นักเรียนที่เรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบปรากฏการณ์เป็นฐานมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการคิดวิเคราะห์ 19.25 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 64.17 2) นักเรียนที่เรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบปรากฏการณ์เป็นฐานมีคะแนนความสามารถในการคิดวิเคราะห์ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 75 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 70 และ 3) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบปรากฏการณ์เป็นฐานในภาพรวมเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การพัฒนา, ความสามารถในการคิดวิเคราะห์, การจัดการเรียนรู้แบบปรากฏการณ์เป็นฐาน

¹ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต วิชาเอกการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์

² อาจารย์ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น คณะศึกษาศาสตร์

³ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนเทศบาลวัดกลาง สำนักการศึกษา เทศบาลนครขอนแก่น

ABSTRACT

The purposes of this research were to: 1) investigate the analytical thinking ability of Matthayomsuksa 1 students using phenomenon-based learning; 2) develop the analytical thinking ability of Matthayomsuksa 1 students using phenomenon-based learning so that at least 70 percent of them satisfy the 70 percent requirement; and 3) examine the perceptions of Matthayomsuksa 1 students towards phenomenon-based learning. The target group was comprised of 36 students in Matthayomsuksa 1, Class 9, at Watklang Municipal School during the first semester of the academic year 2022, which was obtained by purposive sampling. The research tools were: 1) 6 phenomenon-based lesson plans for 6 hours; 2) teacher post-lesson reflection forms; 3) post-cycle analytical thinking ability assessment tests; 4) an analytical thinking ability assessment test; and 5) a questionnaire of students' perceptions towards phenomenon-based learning. The quantitative data were analyzed using percentage, mean, and standard deviation. The qualitative data were analyzed using content analysis.

The results revealed that: 1) the analytical thinking ability of students using phenomenon-based learning obtained a mean score of 19.25 out of 30, which equated to 64.17 percent; 2) 27 students using phenomenon-based learning, which equated to 75 percent, satisfied the analytical thinking ability requirement of 70 percent; 3) the students expressed the highest level of agreement on their overall perceptions of phenomenon-based learning.

KEYWORDS: The Development, Analytical Thinking Ability, Phenomenon-Based Learning

บทนำ

การคิดวิเคราะห์เป็นพื้นฐานสำคัญนำไปสู่ความสามารถในการประเมินค่าหรือการคิดสร้างสรรค์ (Anderson et al., 2001) ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561–2580 กำหนดให้การคิดวิเคราะห์เป็นหนึ่งในสมรรถนะที่จะต้องพัฒนาคนช่วงวัยเรียน ซึ่งเป็นทรัพยากรสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ ให้มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ วิจัยและสร้างสรรค์เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม (Office of the National Economic and Social Development Council [NESDC], Office of Secretary to National Strategy Committee, 2018; Ministry of Education [MOE], 2008) สอดคล้องกับองค์การเพื่อความร่วมมือและการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่กำหนดให้ความสามารถในการคิดวิเคราะห์และการคิดขั้นสูง เป็นหนึ่งในสมรรถนะสำคัญการประเมินสมรรถนะด้านการอ่านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ของนักเรียนอายุ 15 ปี ตามโครงการประเมินสมรรถนะนักเรียนมาตรฐานสากล (Programme for International Student Assessment: PISA) (The Organisation for Economic Co-operation and Development [OECD], 2019) ซึ่งผลการประเมิน PISA ในปี ค.ศ. 2018 พบว่านักเรียนไทยมีผลการประเมินสมรรถนะการอ่านลดลงเมื่อเทียบกับปี ค.ศ. 2015 ซึ่งลดลงอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี ค.ศ. 2000 และมีผลคะแนนการประเมินทุกสมรรถนะต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของ OECD (The Institute for the Promotion of Teaching Science and Technology [IPST], 2021) สะท้อนให้เห็นว่านักเรียนไทยยังขาดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถในการคิดขั้นสูงด้วย (Armstrong, Rockloff, Browne & Blaszczyński, 2020)

โรงเรียนเทศบาลวัดกลางเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ สังกัดสำนักงานการศึกษาเทศบาลนครขอนแก่น จัดการเรียนการสอนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กำหนดคุณลักษณะของนักเรียนให้มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและแก้ปัญหา จากรายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา (Self-Assessment Report: SAR) ปีการศึกษา 2563 พบว่า ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ

อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และแก้ปัญหา ร้อยละ 76 ซึ่งสูงกว่าค่าเป้าหมายที่ตั้งไว้ร้อยละ 70 อย่างไรก็ตามโรงเรียนยังต้องการพัฒนาความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์และสังเคราะห์อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทางสังคมอย่างรวดเร็วและหลายมิติในปัจจุบัน (Watklang Municipal School, 2021)

การจัดการเรียนรู้แบบต่าง ๆ ช่วยพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนได้ เช่น การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ที่เสริมด้วยการใช้ผังกราฟิก (Wongsom and Pankaew, 2016) การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน (Soythongdee and Konkitsuwan, 2017) การเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ (Buranasen, 2020) การเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษา (Aupatham and Poonpaiboonpipat, 2021) และการจัดการเรียนรู้แบบปรากฏการณ์เป็นฐาน (Tassaniyom and Chookhampaeng, 2020) ซึ่งการจัดการเรียนรู้แบบปรากฏการณ์เป็นฐานมุ่งเน้นการศึกษาปรากฏการณ์สภาพจริงแบบองค์รวมผ่านกระบวนการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อพัฒนาทักษะต่าง ๆ ของผู้เรียนให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันของโลกในศตวรรษที่ 21 (Symeonidis and Schwarz, 2016) และช่วยพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียน (Tassaniyom and Chookhampaeng, 2020; Dammak, Pana, and Boonpook, 2022; Tachaphol, Nantachad, and Passago, 2021)

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังที่กล่าวมาข้างต้น จึงเห็นควรมีการศึกษาเรื่องการจัดการเรียนรู้แบบปรากฏการณ์เป็นฐานเพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการศึกษาจะเป็นประโยชน์สำหรับผู้สอนนำไปพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และผู้เรียนได้รับการพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ตลอดจนเป็นข้อมูลสำหรับผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษานำไปพัฒนาหลักสูตรและแนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ วิจัยและสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมต่อไป

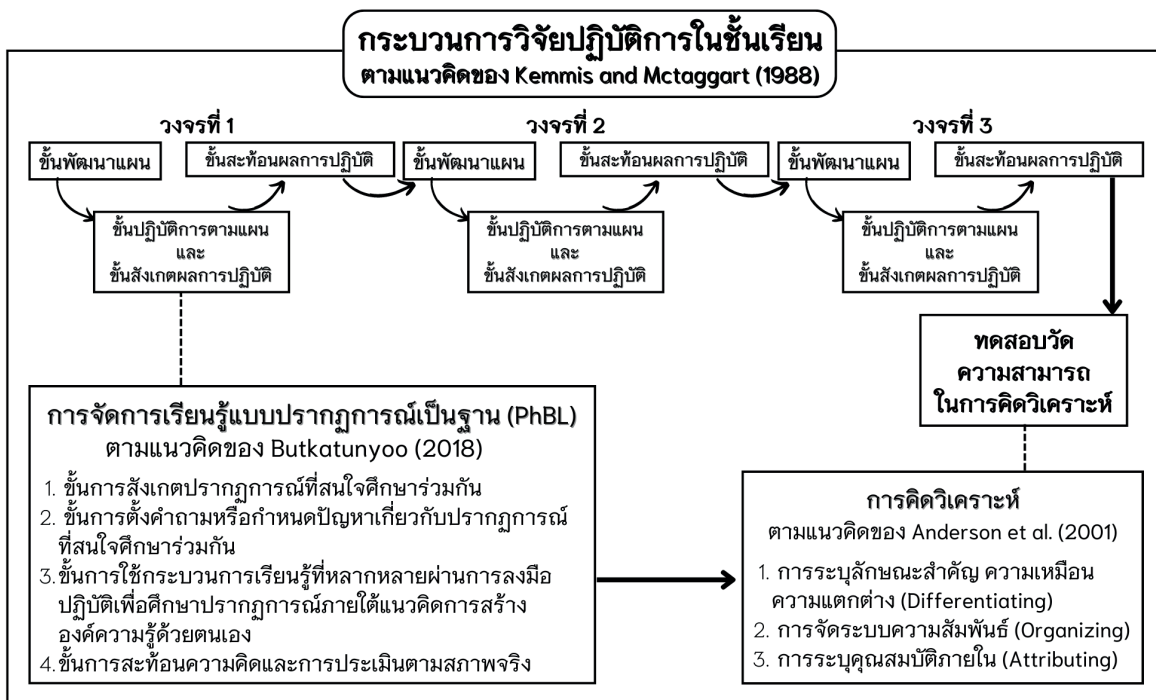
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบปรากฏการณ์เป็นฐาน
2. เพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบปรากฏการณ์เป็นฐานให้นักเรียนจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 มีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70

3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบปรากฏการณ์เป็นฐาน

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน (Classroom Action Research) ตามแนวคิดของ Kemmis and McTaggart (1988)

กลุ่มเป้าหมาย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/9 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนเทศบาลวัดกลาง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น จำนวน 36 คน ได้มาด้วยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เป็นชั้นเรียนที่ต้องการพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ตามนโยบายสถานศึกษา

เครื่องมือที่ใช้การวิจัย

- 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปรากฏการณ์เป็นฐาน
- 2) แบบบันทึกผลการจัดการเรียนรู้แบบปรากฏการณ์เป็นฐาน
- 3) แบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ท้ายวงจรปฏิบัติการ
- 4) แบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และ
- 5) แบบสอบถามความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบปรากฏการณ์เป็นฐาน

การสร้างและหาประสิทธิภาพเครื่องมือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปรากฏการณ์เป็นฐาน

1.1 วิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 รวมทั้งศึกษาเอกสารและงานวิจัย
ที่เกี่ยวข้องการจัดการเรียนรู้แบบปรากฏการณ์เป็นฐาน
และการพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์

1.2 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การ
จัดการเรียนรู้แบบปรากฏการณ์เป็นฐาน จำนวน 6 แผน
แผนละ 1 ชั่วโมง ใช้เวลา 6 ชั่วโมง เน้นการอ่านจับใจความ
และสาระสำคัญจากสื่อต่าง ๆ พร้อมทั้งสร้างสื่อการเรียนรู้
ที่สอดคล้องกับทักษะที่กำหนด

1.3 นำแผนการจัดการเรียนรู้ ที่สร้างขึ้น
เสนอผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย 3 ท่าน
พิจารณาความเหมาะสมและความตรงเชิงเนื้อหาโดยใช้
แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหาทั้งฉบับแบบมาตราส่วน
ประมาณค่า 4 ระดับ ได้ค่าดัชนีความตรงเชิงเนื้อหา
ทั้งฉบับ (S-CVI/Ave) (Yusoff, 2019) เท่ากับ 1.00

1.4 ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้
ที่สร้างขึ้นตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไป
เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป ตัวอย่างดังตารางที่ 1 และ 2

ตารางที่ 1 รายละเอียดแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบปรากฏการณ์เป็นฐาน

วงจร	แผนที่	แผนการเรียนรู้	ปรากฏการณ์	จำนวน (ชั่วโมง)
1	1	โควิดที่ซัดกัน ๆ เหมือนโรคที่คุณบอกว่าไม่มีอะไร	การเปลี่ยนแปลงโรคโควิด-19 เป็นโรคประจำถิ่น	1
	2	“รีบาวด์” ความเสี่ยงใหม่ ในยุคโอมิครอน	การเป็นกลับซ้ำของโรคโควิด-19 (รีบาวด์)	1
2	3	อ่านประสบการณ์ เกี่ยวกับตลาดต้นตาลม่วนหลาย	การนำเสนอ ตลาดต้นตาล สถานที่ ท่องเที่ยวในท้องถิ่นในรูปแบบสารคดี	1
	4	เที่ยวสวนสัตว์สนุกสนาน อ่านประสบการณ์จับใจ	การเล่าประสบการณ์ท่องเที่ยวสวนสัตว์ ขอนแก่นในรูปแบบวล็อก (Vlog) พร้อมคำบรรยายแทนเสียง	1
3	5	ฉลามนั้นชอบจับคุณ ประสบการณ์อุ่นชวน จับใจความ	การนำเสนอภาพของฉลามในสื่อ มีวลีวิดีโอและภาพยนตร์	1
	6	ฉลามไม่ชอบจับคุณ ขอรับรองคุณหยุดกินหูลฉลาม	การรณรงค์การปฏิเสธการกินหูลฉลาม	1

ตารางที่ 2 ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปรากฏการณ์เป็นฐาน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง ฉลามนั้นชอบจับคุณ ประสบการณ์ชวนจับใจความ จำนวน 1 คาบ		
สาระสำคัญ : การอ่านจับใจความสำคัญเป็นการอ่านเพื่อค้นหาสาระข้อเท็จจริงของเรื่อง รวมถึงเหตุผลและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน		
ขั้นตอนการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้การสอน	การคิดวิเคราะห์
ขั้นที่ 1 การสังเกต ปรากฏการณ์ที่สนใจ ศึกษาร่วมกันจากมุมมอง แบบองค์รวม	1. นักเรียนชมมิวสิควิดีโอเพลง “ฉลามชอบจับคุณ” ของ BONNADOL ร่วมกับ IIVY B เข้าถึงได้จาก https://youtu.be/lkxhsTwNyBU 2. นักเรียนชมตัวอย่างภาพยนตร์ “ฉลามคลั่งซัมเมอร์นรก (Shark Bait)” เข้าถึงได้จาก https://youtu.be/eQf42Ld6_cA 3. นักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับฉลามจากสื่อวิดีโอที่ชม	- การระบุลักษณะสำคัญ ความเหมือนและแตกต่าง ลักษณะของฉลามในวิดีโอ
ขั้นที่ 2 การตั้งคำถามหรือ กำหนดปัญหาเกี่ยวกับ ปรากฏการณ์ที่สนใจศึกษา ร่วมกัน	1. ครูตั้งคำถามว่า “จริงหรือไม่ที่ฉลามนั้นชอบจับคุณ” 2. นักเรียนร่วมกันอภิปรายพฤติกรรมและลักษณะของ ฉลามที่เป็นไปได้ที่อาจส่งผลให้เกิดปรากฏการณ์การนำเสนอสื่อ ภาพของฉลาม เช่น ขนาดตัวฉลามที่ใหญ่ ลักษณะของฟันฉลาม ที่แหลมคม	- การจัดระบบความสัมพันธ์ พฤติกรรมและลักษณะของ ฉลามในปรากฏการณ์จาก วิดีโอ
ขั้นที่ 3 การใช้กระบวนการ เรียนรู้ที่หลากหลายผ่าน การลงมือปฏิบัติเพื่อศึกษา ปรากฏการณ์ภายใต้แนวคิด การสร้างองค์ความรู้ด้วย ตนเอง	1. นักเรียนร่วมกันทบทวนหลักการอ่านจับใจความสำคัญ 2. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คน อ่านเรื่องเล่าประสบการณ์ “เรื่องราวของฉลามผ่านมุมมองของนักดำน้ำ” และเขียน สรุปใจความสำคัญลงในใบภารกิจการเรียนรู้ 3. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน แล้วร่วมกันอภิปรายเหตุผลและข้อเท็จจริงจากเรื่องที่อ่าน กับเพื่อนในชั้นเรียน 4. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันตอบคำถามในใบภารกิจการเรียนรู้ 5. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอคำตอบ จากนั้นผู้สอนจึงเฉลย คำตอบที่ถูกต้อง 6. ผู้สอนทบทวนปรากฏการณ์และคำถามที่ตั้งขึ้นในขั้นที่ 2 และ ให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายเหตุผลและข้อเท็จจริงจากเรื่องที่อ่าน	- การระบุลักษณะสำคัญ ความเหมือนและแตกต่าง เกี่ยวกับใจความสำคัญ และ ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับพฤติกรรม ของฉลามจากเรื่องที่อ่าน - การจัดระบบความสัมพันธ์ สาเหตุที่ส่งผลให้นักดำน้ำ กลัวฉลามเมื่อพบในครั้งแรก - การระบุคุณสมบัติภายใน เกี่ยวกับแนวคิดของผู้เขียนที่ ซ่อนอยู่ในข้อความ “ปัจจุบัน มันยากแล้วที่จะเห็นฉลาม ตอนดำน้ำ”
ขั้นที่ 4 การสะท้อนคิดและ การประเมินตามสภาพจริง	1. นักเรียนร่วมกันอภิปรายในประเด็นต่อไปนี้ - จริงหรือไม่ ที่ฉลามนั้นชอบจับคุณ - นักเรียนมีความรู้สึกอย่างไรหลังอ่านเรื่องนี้แล้ว 2. นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้จากเรื่องที่อ่าน	- การระบุลักษณะสำคัญ ความเหมือนและแตกต่าง พฤติกรรมของฉลาม

2. แบบบันทึกผลการจัดการเรียนรู้

2.1 กำหนดขอบเขตผลการเรียนรู้ตามขั้นตอน
การจัดการเรียนรู้แบบปรากฏการณ์เป็นฐานตามแนวทาง
ของ Butkatunyoo (2018)

2.2 สร้างแบบบันทึกผลการจัดการเรียนรู้

โดยแบ่งตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบปรากฏการณ์
เป็นฐาน

2.3 นำแบบบันทึกผลการจัดการเรียนรู้

ที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย

3 ท่าน พิจารณาความเหมาะสมและความตรงเชิงเนื้อหาของประเด็นที่ใช้ในการบันทึกผล ด้วยแบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหาทั้งฉบับแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ ได้ค่าดัชนีความตรงเชิงเนื้อหาทั้งฉบับ (S-CVI/Ave) (Yusoff, 2019) เท่ากับ 1.00 แล้วนำแบบบันทึกผลการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนา ปรับปรุง และแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้ว นำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพกับกลุ่มเป้าหมาย เพื่อใช้สะท้อนผลการปฏิบัติการวิจัย

3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ท้ายวงจรปฏิบัติการ

3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ตามแนวคิดของ Anderson et al. (2001)

3.2 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ท้ายวงจรปฏิบัติการ โดยกำหนดสถานการณ์แบบไม่อิงเนื้อหา เป็นคำถามชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 35 ข้อ แต่ละข้อวัดองค์ประกอบการคิดวิเคราะห์ตามแนวคิดของ Anderson et al. ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การระบุลักษณะสำคัญความเหมือน ความแตกต่าง 2) การจัดระบบความสัมพันธ์ และ 3) การระบุคุณสมบัติภายใน (Anderson et al., 2001; Kumpanat, Koonchayanggoon, Panchaariyakun, Pinthana, and Kasakij, 2020) องค์ประกอบละ 11-12 ข้อ โดยต้องการคำถามไปใช้จริงที่ครอบคลุมการคิดวิเคราะห์ทั้ง 3 องค์ประกอบ องค์ประกอบละ 10 ข้อ รวม 30 ข้อ

3.3 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย 3 ท่าน พิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อ (IOC) ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อระหว่าง .33-1.00 โดยคัดเลือกคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ .67 ขึ้นไป

3.4 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ที่ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 42 คน เพื่อหาค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) แล้วคัดเลือกข้อสอบ จำนวน 30 ข้อ ซึ่งมีค่าความยากอยู่ระหว่าง .20-.55 และมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .20-.90

3.5 นำข้อสอบที่ผ่านการคัดเลือกแบ่งเป็น 3 ฉบับ ฉบับละ 10 ข้อ แล้วให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 42 คน ทำแบบทดสอบเพื่อวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ตามสูตร Kuder-Richardson 20 (KR-20) (Kuder and Richardson, 1937) ซึ่งแบบทดสอบฯ ทั้ง 3 ฉบับ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .62, .68 และ .67 ตามลำดับ นำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มเป้าหมายเพื่อสะท้อนผลการปฏิบัติการวิจัย

4. แบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์

4.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ตามแนวคิดของ Anderson et al. (2001)

4.2 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ โดยกำหนดสถานการณ์แบบไม่อิงเนื้อหา เป็นคำถามชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 35 ข้อ แต่ละข้อวัดองค์ประกอบการคิดวิเคราะห์ตามแนวคิดของ Anderson et al. ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การระบุลักษณะสำคัญความเหมือน ความแตกต่าง 2) การจัดระบบความสัมพันธ์ และ 3) การระบุคุณสมบัติภายใน (Anderson et al., 2001) องค์ประกอบละ 11-12 ข้อ โดยต้องการคำถามไปใช้จริงที่ครอบคลุมการคิดวิเคราะห์ทั้ง 3 องค์ประกอบ องค์ประกอบละ 10 ข้อ รวม 30 ข้อ

4.3 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย 3 ท่าน พิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อ (IOC) ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อระหว่าง .33-1.00 โดยคัดเลือกคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ .67 ขึ้นไป

4.4 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ที่ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 42 คน เพื่อวิเคราะห์หาค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) แล้วคัดเลือกข้อสอบ จำนวน 30 ข้อ ซึ่งมีค่าความยากอยู่ระหว่าง .20-.70 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .20-.90 แล้ววิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของข้อสอบที่คัดเลือกแล้วตามสูตร

Kuder-Richardson 20 (KR-20) (Kuder and Richardson, 1937) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.75 แล้วจัดทำเป็นแบบทดสอบฉบับสมบูรณ์นำไปเก็บข้อมูลต่อไป

5. แบบสอบถามความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบปรากฏการณ์เป็นฐาน

5.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถาม แล้วกำหนดขอบเขตโครงสร้างข้อคำถามความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ในแบบสอบถาม

5.2 สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบปรากฏการณ์เป็นฐาน ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามวิธีของ Likert (1932) จำนวน 15 ข้อ แบ่งเป็น 3 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านผู้สอน 5 ข้อ 2) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน 6 ข้อ และ 3) ด้านคุณภาพการเรียน การสอน 4 ข้อ

5.3 นำแบบสอบถามความคิดเห็นฯ ที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย 3 ท่าน พิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา แล้วหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อความคิดเห็นกับจุดประสงค์รายข้อ (IOC) โดยแต่ละข้อมีค่า IOC ระหว่าง .67-1.00 และจัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์แล้วนำไปเก็บข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษานี้เป็นการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ดำเนินการวิจัยทั้งหมด 3 วงจรปฏิบัติการ วงจรละ 2 แผนการจัดการเรียนรู้ แผนละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 6 แผน 6 ชั่วโมง มีขั้นตอนดังนี้

1. จัดการเรียนรู้ตามแผนจัดการเรียนรู้ จำนวน 2 แผน พร้อมสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน และวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ท้ายวงจร 1 ครั้งต่อ 1 วงจร

2. บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้ในแบบบันทึกผลการจัดการเรียนรู้ และนำผลการวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ท้ายวงจรมาสะท้อนผลการปฏิบัติการวิจัย แล้วนำไปปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ในวงจรปฏิบัติการวิจัยถัดไป

3. หลังจากปฏิบัติการวิจัยครบทุกแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นเวลา 1 สัปดาห์ นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ไปทดสอบกลุ่มเป้าหมาย และให้ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบปรากฏการณ์เป็นฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ตรวจสอบความถูกต้องการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยครูผู้สอนวิชาภาษาไทยในกลุ่มชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ซึ่งอยู่ในพื้นที่ปฏิบัติการวิจัยร่วมกัน วิพากษ์ข้อมูล

ผลการวิจัย

1. การศึกษาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบปรากฏการณ์เป็นฐาน

1.1 ผลการจัดการเรียนรู้แบบปรากฏการณ์เป็นฐาน นำเสนอตามลำดับขั้นของการวิจัยปฏิบัติการแสดงดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการวิจัยปฏิบัติการเพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปรากฏการณ์เป็นฐาน

ขั้นตอน	วงจรที่ 1	วงจรที่ 2	วงจรที่ 3
ขั้นที่ 1 พัฒนาแผน (Plan)	สำรวจบริบทสถานศึกษาและสภาพปัญหาการเรียนรู้ในชั้นเรียนเป้าหมาย ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบปรากฏการณ์เป็นฐาน และการคิดวิเคราะห์ตามแนวคิดของ Anderson et al. (2001) เพื่อสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	นำข้อมูลการสะท้อนผลการปฏิบัติ (ขั้นที่ 4) ในวงจรที่ 1 มาใช้เลือกปรากฏการณ์ในการเรียนรู้ร่วมกัน โดยเลือกปรากฏการณ์เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวภายในท้องถิ่นของพื้นที่ปฏิบัติการวิจัย และพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้สำหรับนำไปเก็บข้อมูลในวงจรที่ 2	นำข้อมูลการสะท้อนผลการปฏิบัติ (ขั้นที่ 4) ในวงจรที่ 2 มาใช้เลือกปรากฏการณ์ในการเรียนรู้ร่วมกัน โดยเลือกปรากฏการณ์เกี่ยวกับ “ฉลาม” เนื่องจากมีข้อความที่กล่าวถึง “ฉลาม” เป็นกระแสในสื่อสังคมออนไลน์ ขึ้นมาอย่างรวดเร็ว และพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้สำหรับนำไปเก็บข้อมูลในวงจรที่ 3
ขั้นที่ 2 ปฏิบัติตาม แผน (Action)	นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 และ 2 ที่พัฒนาขึ้นไปจัดการเรียนรู้กับกลุ่มเป้าหมาย	นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 และ 4 ที่พัฒนาขึ้นไปจัดการเรียนรู้กับกลุ่มเป้าหมาย	นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 และ 6 ที่พัฒนาขึ้นไปจัดการเรียนรู้กับกลุ่มเป้าหมาย
ขั้นที่ 3 สังเกต ผลการปฏิบัติ (Observe)	สังเกตผลที่เกิดขึ้นระหว่างการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนและบันทึกผลลงในแบบบันทึกผลการจัดการเรียนรู้หลังจากสิ้นสุดการเรียนรู้โดยทันที		
ขั้นที่ 4 สะท้อนผล การปฏิบัติ (Reflect)	สะท้อนผลการปฏิบัติการทันทีหลังเสร็จสิ้นการจัดการเรียนรู้ทั้ง 2 แผน โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ท้ายวงจรปฏิบัติการเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 และแบบบันทึกผลการเรียนรู้ในแต่ละวงจร ดังนี้ วงจรที่ 1 ผู้วิจัยใช้ปรากฏการณ์เกี่ยวกับ “โรคโควิด-19” เนื่องจากเป็นปรากฏการณ์ที่อาจส่งผลกระทบต่อนักเรียนและสังคมรอบตัว และสอดคล้องกับสถานการณ์ในช่วงเวลาที่จะปฏิบัติการวิจัย มีนักเรียนร้อยละ 63.88 สามารถระบุสาระสำคัญของปรากฏการณ์จากเรื่องที่อ่านได้ และร้อยละ 36.11 สามารถให้เหตุผลที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยงจากเรื่องที่อ่านในการอธิบายปรากฏการณ์ที่กำหนด แต่ยังไม่สามารถระบุแนวคิดของผู้เขียนที่ซ่อนอยู่จากเรื่องที่อ่านได้ นอกจากนี้ นักเรียนร้อยละ 77.78 มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดและไม่มีส่วนร่วมในการสนทนา แสดงความคิดเห็น และนำเสนอประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับปรากฏการณ์ที่แสดงให้เห็นถึงความสนใจในปรากฏการณ์อาจเป็นเพราะปรากฏการณ์ที่นำมาใช้เป็นฐานในการเรียนรู้เป็นเรื่องราวสังคมรอบตัวนักเรียนในภาพกว้าง ซึ่งอาจไกลตัวและไม่อยู่ในความสนใจของนักเรียน วงจรที่ 2 ผู้วิจัยใช้ปรากฏการณ์สถานที่ท่องเที่ยวภายในท้องถิ่นของพื้นที่ปฏิบัติการวิจัย นักเรียนร้อยละ 80.55 สามารถระบุสาระสำคัญของปรากฏการณ์และเรื่องที่อ่านได้ มีนักเรียนร้อยละ 42.86 สามารถให้เหตุผลที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยงจากเรื่องที่อ่านในการอธิบายปรากฏการณ์ที่กำหนด และระบุแนวคิดของผู้เขียนที่ซ่อนอยู่ในเรื่องที่อ่านได้ นอกจากนี้ นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการสนทนา แสดงความคิดเห็น และนำเสนอประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับปรากฏการณ์ แสดงให้เห็นถึงความสนใจในปรากฏการณ์มากกว่าวงจรที่ 1 อาจเป็นเพราะปรากฏการณ์ที่นำมาใช้เป็นเรื่องราวที่อยู่ในพื้นที่ท้องถิ่น ซึ่งสัมพันธ์กับประสบการณ์เดิมของนักเรียน อย่างไรก็ตาม นักเรียนที่มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 มีจำนวนไม่ถึงร้อยละ 70 ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้		

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ขั้นตอน	วงจรที่ 1	วงจรที่ 2	วงจรที่ 3
ขั้นที่ 4 สะท้อนผล การปฏิบัติ (Reflect)	วงจรที่ 3 พบว่า ผู้วิจัยใช้ปรากฏการณ์เกี่ยวกับ “ฉลาม” เนื่องจากมีข้อความที่ถูกกล่าวถึงในสื่อสังคมออนไลน์และเป็นกระแสขึ้นมาอย่างรวดเร็ว (Viral) คือ “ฉลาม เป็นสัตว์ที่น่ารักที่สุด เพราะมันชอบจับคุณ แต่ผมอะชอบคุณจับ” ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการสนทนา แสดงความคิดเห็นและนำเสนอประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับปรากฏการณ์ แสดงให้เห็นถึงความสนใจในปรากฏการณ์ดังกล่าวเป็นอย่างมาก และมีส่วนร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้โดยที่ผู้สอนไม่ต้องคอยกระตุ้น ซึ่งอาจเป็นเพราะเรื่องที่น่าสนใจใช้เป็นปรากฏการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นอยู่ในความสนใจของนักเรียน นอกจากนี้ นักเรียนร้อยละ 83.33 สามารถระบุสาระสำคัญของปรากฏการณ์และเรื่องที่อ่านได้ รวมถึงให้เหตุผลที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยงจากเรื่องที่อ่านในการอธิบายปรากฏการณ์ที่กำหนด มีนักเรียนร้อยละ 47.22 ที่สามารถระบุแนวคิดของผู้เขียนที่ซ่อนอยู่ในเรื่องที่อ่านได้ และนักเรียนจำนวนร้อยละ 80.56 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป ซึ่งสูงกว่าเป้าหมายที่ตั้งไว้		

1.2 ผลการทดสอบความสามารถในการคิด วิเคราะห์ท้ายวงจรปฏิบัติการวิจัย โดยใช้แบบทดสอบ วัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ท้ายวงจรปฏิบัติการ แสดงดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนในแต่ละวงจรปฏิบัติการ (N=36)

วงจรปฏิบัติการ	คะแนนทดสอบ			คิดเป็นร้อยละ
	คะแนนเต็ม	μ	σ	
วงจรที่ 1	10	5.06	2.40	50.56
วงจรที่ 2	10	6.08	2.20	60.83
วงจรที่ 3	10	8.11	2.14	81.11
รวม	30	19.25	5.38	64.17

จากตารางที่ 4 พบว่า หลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปรากฏการณ์เป็นฐาน นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการคิดวิเคราะห์ภาพรวม เท่ากับ 19.25 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 64.17 เมื่อพิจารณาแต่ละวงจร พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์วงจรที่ 1 เท่ากับ 5.06 คิดเป็นร้อยละ 50.56 วงจรที่ 2 เท่ากับ 6.08 คิดเป็นร้อยละ 60.83

และวงจรที่ 3 เท่ากับ 8.11 คิดเป็นร้อยละ 81.11 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน

2. การพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบปรากฏการณ์เป็นฐาน ทดสอบด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ แสดงดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (N=36)

คะแนนทดสอบ			คิดเป็นร้อยละ	จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70	
คะแนนเต็ม	μ	σ		จำนวนนักเรียน (คน)	คิดเป็นร้อยละ
30	20.50	6.40	68.33	27	75.00

จากตารางที่ 5 หลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปรากฏการณ์เป็นฐานเพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ครบทั้ง 3 วงจรปฏิบัติการ เป็นเวลา 1 สัปดาห์ ผู้วิจัยประเมินความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการคิดวิเคราะห์เท่ากับ 20.50 จาก

คะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 68.33 โดยมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 27 คน จากทั้งหมด 36 คน คิดเป็นร้อยละ 75 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 70

3. การศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบปรากฏการณ์เป็นฐาน แสดงดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบปรากฏการณ์เป็นฐาน (N=36)

ความคิดเห็น	μ	σ	ระดับความคิดเห็น
ด้านผู้สอน	4.47	0.63	มากที่สุด
ผู้สอนจัดการเรียนรู้โดยเรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยาก	4.17	0.77	มาก
ผู้สอนจัดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน	4.53	0.56	มากที่สุด
ผู้สอนใช้ภาษาและการสื่อสารที่ดีในการจัดการเรียนรู้	4.56	0.56	มากที่สุด
ผู้สอนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อนักเรียน	4.58	0.65	มากที่สุด
ผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้	4.53	0.51	มากที่สุด
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	4.53	0.58	มากที่สุด
กระบวนการจัดการเรียนรู้ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์	4.50	0.51	มากที่สุด
กระบวนการจัดการเรียนรู้มีความน่าสนใจ	4.47	0.65	มากที่สุด
กระบวนการจัดการเรียนรู้มีรูปแบบที่หลากหลาย	4.61	0.49	มากที่สุด
สื่อการเรียนรู้เหมาะสมกับเนื้อหาและส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้	4.75	0.44	มากที่สุด
ภาระงานและการทำงานมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับเวลา	4.36	0.68	มากที่สุด
การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตรงตามจุดประสงค์และมีความหลากหลาย	4.50	0.61	มากที่สุด
ด้านคุณภาพการเรียนการสอน	4.56	0.59	มากที่สุด
ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจรายวิชา	4.44	0.61	มากที่สุด
ผู้เรียนเกิดทักษะการอ่านจับใจความเพิ่มมากขึ้น	4.67	0.48	มากที่สุด
ผู้เรียนทำงานร่วมกันและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างมีมารยาท	4.44	0.73	มากที่สุด
ผู้เรียนสามารถนำความสามารถในการคิดวิเคราะห์ไปใช้ได้จริง	4.67	0.48	มากที่สุด
ภาพรวม	4.52	0.60	มากที่สุด

จากตารางที่ 6 นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบปรากฏการณ์เป็นฐานในภาพรวมเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.52$, $\sigma = 0.60$) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านคุณภาพการเรียนการสอน ($\mu = 4.56$, $\sigma = 0.59$) รองลงมาคือด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ($\mu = 4.53$, $\sigma = 0.58$) และด้านผู้สอน ($\mu = 4.47$, $\sigma = 0.63$) ตามลำดับ สรุปได้ว่านักเรียนมีความคิดเห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบปรากฏการณ์เป็นฐานว่าเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เกิดคุณภาพการเรียนการสอนกับผู้เรียนในระดับมากที่สุด เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมมากที่สุด รวมทั้งสามารถส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนได้ดีมาก และผู้สอนสามารถจัดการเรียนรู้แบบปรากฏการณ์เป็นฐานได้เป็นอย่างดี

สรุปผลการวิจัย

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบปรากฏการณ์เป็นฐาน มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการคิดวิเคราะห์หลังเรียน 19.25 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 64.17
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบปรากฏการณ์เป็นฐาน จำนวนร้อยละ 75 มีคะแนนความสามารถในการคิดวิเคราะห์ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 70
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบปรากฏการณ์เป็นฐานในภาพรวมเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด

การอภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาเรื่องการพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบปรากฏการณ์เป็นฐาน มีประเด็นอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. การศึกษาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบปรากฏการณ์เป็นฐาน พบว่า หลังการจัดการเรียนรู้ครบ 3 วงจรปฏิบัติการ นักเรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์หลังเรียน 19.25 คะแนน จากคะแนนเต็ม

30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 64.17 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าแผนการจัดการเรียนรู้แบบปรากฏการณ์เป็นฐานที่พัฒนาขึ้นได้ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นจริงภายใต้บริบทการเรียนรู้ของผู้เรียน เช่น การเปลี่ยนแปลงโรคโควิด-19 เป็นโรคประจำถิ่นของประเทศไทย การนำเสนอสถานที่ท่องเที่ยวในท้องถิ่นจากสารคดีท่องเที่ยว การนำเสนอภาพของฉลามในบทเพลงและภาพยนตร์ที่กำลังเป็นกระแสสังคม โดยแต่ละชั้นของกิจกรรมการเรียนรู้ผู้เรียนจะได้ฝึกการระบุใจความสำคัญ การแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น การระบุเหตุและผล และการระบุเจตนาแฝงจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เช่น วิดีทัศน์ บทอ่านสั้น ๆ ที่เป็นเรื่องเล่าประสบการณ์หรือสารคดี ซึ่งผู้เรียนจะได้คิดวิเคราะห์ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ดังกล่าว นอกจากนี้ การใช้คำถามและสื่อที่เป็นรูปธรรม เช่น รูปภาพหรือวีดิทัศน์ปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจริงภายใต้บริบทใกล้ตัว ทำให้ผู้เรียนต้องคิดวิเคราะห์ข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็นต่อปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นและหากเกิดขึ้นอีกจะมีแนวทางแก้ไขอย่างไร แล้วร่วมอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนในชั้นเรียน ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ดังที่ Mattila and Silander (2015) และ Silander (2015) ได้กล่าวไว้ว่า กิจกรรมการเรียนรู้แบบปรากฏการณ์เป็นฐานมุ่งเน้นให้ผู้เรียนค้นหาคำตอบจากมุมมองที่หลากหลายผ่านองค์ความรู้ที่เป็นพหุวิทยาการและกระบวนการเรียนรู้เชิงรุกที่จะนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองและทำให้เกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ที่แสดงออกถึงความสามารถในการคิดวิเคราะห์สามารถแยกเป็น 3 ลักษณะคือ 1) การระบุลักษณะสำคัญ ความเหมือนความแตกต่าง ประเด็นที่สำคัญของประเด็นที่ศึกษา 2) การจัดระบบความสัมพันธ์ เป็นการระบุความเชื่อมโยงของปรากฏการณ์หรือการให้เหตุผลถึงความสัมพันธ์เชื่อมโยง และ 3) การระบุคุณสมบัติภายใน เป็นการระบุแนวคิด เจตนาที่ซ่อนอยู่ในปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น (Kumpanat et al., 2020; Anderson et al., 2001) สอดคล้องกับ Tassaniyom and Chookhampaeng (2020) ที่ศึกษาพบว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปรากฏการณ์เป็นฐานช่วยพัฒนาความสามารถ

ในการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Dammak, Pana, and Boonpook, 2022)

2. การพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบปรากฏการณ์เป็นฐาน พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์หลังเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 27 คน จาก 36 คน คิดเป็นร้อยละ 75 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 70 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดการจัดการเรียนรู้แบบปรากฏการณ์เป็นฐานเป็นการนำปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นจริงให้ผู้เรียนได้ฝึกการคิดวิเคราะห์ผ่านการสังเกตและลงมือปฏิบัติค้นหาคำตอบจากปรากฏการณ์เพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้หรือแก้ปัญหาตามสถานการณ์ที่กำหนด (Butkatunyoo, 2018) ซึ่งช่วยกระตุ้นผู้เรียนได้ใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์ซ้ำ ๆ จนพัฒนาเป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สอดคล้องกับ Tachaphol, Nantachad, and Passago (2021) ที่ศึกษาพบว่า การจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้การสืบเสาะหาความรู้ร่วมกับปรากฏการณ์เป็นฐานช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทำนองเดียวกับ Tassaniyom and Chookhampaeng (2020) ที่ศึกษาพบว่า ผู้เรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปรากฏการณ์เป็นฐานมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์หลังเรียนผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 75

3. การศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบปรากฏการณ์เป็นฐาน พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบปรากฏการณ์เป็นฐานในภาพรวมเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการเรียนรู้แบบปรากฏการณ์เป็นฐานมีการเชื่อมโยงคำถามหรือประเด็นการเรียนรู้กับปรากฏการณ์จริง ซึ่งเป็นความรู้และทักษะการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ เมื่อการเรียนรู้แบบปรากฏการณ์เป็นฐานเกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมที่มีการทำงานร่วมกัน เช่น กิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนทำงานเป็นทีม ส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ร่วมกันภายใต้บริบทสังคมและวัฒนธรรม (Mattila and Silander, 2015) ส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายและคงทนจนส่งผลให้มีความคิดเห็น

ต่อการจัดการเรียนรู้แบบปรากฏการณ์เป็นฐานว่ามีคุณภาพและเหมาะสม สอดคล้องกับ Tubboon and Pansri (2022) ที่ศึกษาพบว่า ผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปรากฏการณ์เป็นฐานมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เพราะการจัดการเรียนรู้แบบปรากฏการณ์เป็นฐานใช้ปรากฏการณ์ที่หลากหลาย กำหนดเนื้อหาที่มีความน่าสนใจ รวมทั้งเลือกใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียนและทันต่อเหตุการณ์ สามารถเชื่อมโยงการเรียนรู้กับชีวิตจริงจะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้อยากเรียนและพึงพอใจในการเรียนรู้ (Mahavijit, 2019; laolek and Anurakwatthana, 2022)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. การจัดการเรียนรู้แบบปรากฏการณ์เป็นฐานเป็นการเรียนรู้จากปรากฏการณ์จริงที่สอดคล้องกับบริบทของผู้เรียน ดังนั้น ผู้สอนควรศึกษาบริบทรอบตัวของผู้เรียนในหลาย ๆ มิติ เพื่อนำมาเลือกปรากฏการณ์และออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. การจัดการเรียนรู้แบบปรากฏการณ์เป็นฐานให้ความสำคัญกับการเรียนรู้แบบพหุวิทยาการและการทำความเข้าใจปรากฏการณ์จริงแบบองค์รวม ดังนั้น ควรเลือกปรากฏการณ์ให้สอดคล้องตามบริบทของสาระการเรียนรู้ และควรเป็นประเด็นหรือทักษะทั่วไปในชีวิตประจำวัน เช่น การอ่านจับใจความสำคัญจากบทอ่านภาษาไทยเกี่ยวกับปรากฏการณ์จริง อาทิ สื่อการอ่านเกี่ยวกับฝุ่น PM 2.5 ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่ต้องอาศัยองค์ความรู้จากวิชาที่หลากหลาย ได้แก่ วิทยาศาสตร์ สุขศึกษา รวมถึงสังคมศึกษาในสาระภูมิศาสตร์ เพื่อทำความเข้าใจและแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาค้นคว้าผลของการจัดการเรียนรู้แบบปรากฏการณ์เป็นฐานต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนโดยใช้การวิจัยเชิงทดลองที่มีการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการทางสถิติและสุ่มตัวอย่างโดยอาศัยความน่าจะเป็นเพื่อให้ผลการศึกษา

สามารถสรุปอ้างอิงไปยังกลุ่มประชากรได้

2. ควรมีการศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้แบบปรากฏการณ์เป็นฐานที่มีต่อตัวแปรอื่น ๆ เช่น ทักษะการคิดเชิงพื้นที่ (Spatial Thinking) ทักษะความเข้าใจ

ความต่างวัฒนธรรมต่างกระบวนทัศน์ (Cross-cultural Understanding) เป็นต้น เพื่อทำความเข้าใจปรากฏการณ์ทางสังคมและวัฒนธรรมของผู้เรียนจากมุมมองที่หลากหลายผ่านองค์ความรู้ที่เป็นพหุวิทยาการ

เอกสารอ้างอิง

- Anderson, L. R., Krathwohl, D. R., Airasian, P. W., Cruikshank, K. A., Mayer, R. E., Pintrich, P. R., ... , Wittrock, M. C. (2001). *A taxonomy for learning, teaching and assessing: A revision of Bloom's taxonomy of educational objectives: Complete edition*. New York: Longman.
- Armstrong, T., Rockloff, M., Browne, M., and Blaszczynski, A. (2020). Beliefs about gambling mediate the effect of cognitive style on gambling problems. *Journal of Gambling Studies*, 36, 871–886. <https://doi.org/10.1007/s10899-020-09942-5>
- Auppatham, R. and Poonpaiboonpipat, W. (2021). The case-based learning activities to enhance analytical thinking ability on ratio, proportion and percent for grade-7 students. *Journal of Science and Science Education*, 4(1), 84–95. Retrieved from <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/JSSE/article/view/251029> [In Thai]
- Buranasen, R. (2020). The development of mathematics instructional model based on the constructivist theory to enhance analytical thinking ability of grade 7 students on the topic exponentiation. *Journal of Legal Entity Management and Local Innovation*, 6(5), 81–97. Retrieved from <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/jsa-journal/article/view/242136> [In Thai]
- Butkatunyoo, O. (2018). Phenomenon based learning for developing a learner's holistic views and engaging in the real world. *Journal of Education Studies Chulalongkorn University*, 46(2), 348–365. Retrieved from <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/EDUCU/article/view/131909/99030> [In Thai]
- Dammak, P., Pana, S., and Boonpook, W. (2022). A study of analytical thinking skill and learning achievement by phenomenon-based learning in social studies subject. *Journal of Educational Technology and Communications Faculty of Education Mahasarakham University*, 5(15), 36–48. Retrieved from <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/etcedumsujournal/article/view/255040> [In Thai]
- Iaolek, C. and Anurakwatthana, O. (2022). The effect of phenomenon-based learning experience provision for development critical thinking skill's pre-service teachers. *Journal of Education Silpakorn University*, 20(1), 257–273. Retrieved from <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/suedujournal/article/view/246759> [In Thai]
- Kemmis, S., and McTaggart, R. (1988). *The action research planner: Action research and the critical analysis of pedagogy*. (3rd ed.). Geelong: Deakin University Press.
- Kuder, G.F. and Richardson, M.W. (1937). The theory of the estimation of test reliability. *Psychometrika* 2, 151–160. DOI: 10.1007/BF02288391
- Kumpanat, T., Koonchayangoon, S., Panchaariyakun, S., Pinthana, P., and Kasakij, S. (2020). Cognitive learning behavior based on the concept of bloom's revised taxonomy. *Journal of Graduate Research*, 11(2), 1–9. Retrieved from <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/banditvijai/article/view/242749> [In Thai]
- Likert, R. (1932). A technique for the measurement of attitudes. *Archives of Psychology*, 22(140), 5–55. Retrieved from https://legacy.voteview.com/pdf/Likert_1932.pdf

- Mahavijit, P. (2019). Application of phenomenon-based learning and active learning in elementary education course to enhance 21st century learning skills. *Journal of Education Khon Kaen University*, 42(2), 73–90. Retrieved from <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/EDKKUJ/article/view/195627> [In Thai]
- Mattila, P., and Silander, P. (Ed.). (2015). *How to create the school of the future–revolutionary thinking and design from Finland*. Oulu: Multprint. Retrieved from <https://www.classter.com/wp-content/uploads/2016/09/How-to-create-the-school-of-the-future.pdf>
- Ministry of Education (MOE). (2008). *Core indicators and learning strands of Thai language learning area according to basic education core curriculum B.E. 2551 (A.D. 2008)*. Bangkok: The Agricultural Co-operative Federation of Thailand. [In Thai]
- Office of the National Economic and Social Development Council (NESDC). Office of Secretary to National Strategy Committee. (2018). *National strategy B.E. 2561–2580 (A.D. 2021–2037) (Official Gazette)*. Bangkok: Office of Secretary to National Strategy Committee, Office of the National Economic and Social Development Council. Retrieved from https://www.nesdc.go.th/download/document/SAC/NS_PlanOct2018.pdf [In Thai]
- Silander, P. (2015). *Phenomenon based learning*. Retrieved from <http://www.phenomenaleducation.info/phenomenon-based-learning.html>
- Soythongdee, S., and Konkitsuwan, N. (2017). The development of analytical thinking in language learning of grade 1 students by problem-based learning (PBL). *Journal of Education Khon Kaen University*, 40(2), 52–62. Retrieved from <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/EDKKUJ/article/view/90417/73852> [In Thai]
- Symeonidis, V. and Schwarz, J. F. (2016). Phenomenon-based teaching and learning through the pedagogical lenses of phenomenology: The recent curriculum reform in Finland. *Forum OŚwiatowe*, 28(2), 31–47. Retrieved from <https://www.forumoswiatowe.pl/index.php/czasopismo/article/view/458/293>
- Tachaphol, P., Nantachad, K., and Passago, S. (2021). Development of learning activities by applying inquiry with phenomenal based learning to promote analytical thinking ability and attitude towards science learning of mathayomsuksa 2 students. *Udon Thani Rajabhat University Journal of Guru Education*, 3(1), 19–36. Retrieved from <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/edudru/article/view/248916> [In Thai]
- Tassaniyom, A., and Chookhampaeng, S. (2020). Developing analytical thinking ability of mathayomsuksa 4 students in biological science using phenomenon-based learning. *Journal of MCU Nakhondhat*, 7(6), 31–44. Retrieved from <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/JMND/article/view/244521> [In Thai]
- The Institute for the Promotion of Teaching Science and Technology (IPST). (2021). *PISA 2018 assessment in reading, mathematics and science*. Bangkok: The Institute for the Promotion of Teaching Science and Technology. Retrieved from <https://pisathailand.ipst.ac.th/pisa2018-fullreport/> [In Thai]
- The Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD). (2019). *PISA 2018 assessment and analytical framework*. Paris: OECD Publishing. DOI: 10.1787/b25efab8-en
- Tubboon, C., and Pansri, O. (2022). The development of critical reading ability of mathayomsuksa 3 students by phenomenon based learning with six thinking hat. *Journal of Modern Learning Development*, 7(6), 148–158. Retrieved from <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/jomld/article/view/255064> [In Thai]

- Watklang Municipal School. (2021). *School self-assessment report (SAR) of basic education level in academic year B.E. 2563 (A.D. 2020)*. Khon Kaen: Watklang Municipal School. (Mimeographed). [In Thai]
- Wongsom, J. and Pankaew, P. (2016). Science learning management through inquiry method with graphic organizers to develop analytical thinking ability of prathomsuksa 6 students. *Journal of Graduate Research*, 7(2), 47–59. Retrieved from <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/banditvijai/article/view/96239> [In Thai]
- Yusoff, M. S. B. (2019). ABC of content validation and content validity index calculation. *Education in Medicine Journal*, 11(2), 49–54. DOI: 10.21315/eimj2019.11.2.6

การพัฒนาความสามารถและคุณลักษณะด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดวิถีธรรมชาติ สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
เชียงใหม่ เขต 2

DEVELOPMENT ABILITY AND ATTRIBUTE OF LISTENING AND SPEAKING ENGLISH
BY USING THE LEARNING ACTIVITY PACKAGE BASED ON
NATURAL APPROACH FOR GRADE 4 STUDENTS OF CHIANG MAI PRIMARY
EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 2

พระอาทิตย์ อินทร์ดีป^{1*} และ วีระศักดิ์ ชมภูคำ²

Phra Artit Intib^{1*} and Weerasak Chomphucome²

มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่ 169 ตำบลหนองแก้ว อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ 50230^{1,2}

North-Chiang Mai University, 169, Nong Kaew Sub-district, Hang Dong District, Chiang Mai Province 50230^{1,2}

*Corresponding author E-mail: www.artit@gmail.com

(Received: 9 Feb, 2023; Revised: 22 Jun, 2023; Accepted: 23 Jun, 2023)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดวิถีธรรมชาติ 2) เพื่อศึกษาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2 ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดวิถีธรรมชาติ และ 3) เพื่อศึกษาคุณลักษณะด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดวิถีธรรมชาติ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 23 คน ได้มาด้วยวิธีการเลือกตัวอย่างแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดวิถีธรรมชาติ 2) แบบวัดความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ 3) แบบวัดคุณลักษณะด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์ความแปรผัน ฐานนิยม และทดสอบสมมติฐานการวิจัยโดยใช้สถิติ t-test (Paired Difference for Means Test)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดวิถีธรรมชาติมีค่าประสิทธิภาพของกระบวนการและประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_1/E_2) เท่ากับ 91.90/90.21 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 2) นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการฟังและการพูดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 3) นักเรียนมีคุณลักษณะด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ มีระดับคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: ชุดกิจกรรมการเรียนรู้, แนวคิดวิถีธรรมชาติ, การฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

¹ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะสังคมศาสตร์และศิลปศาสตร์

² รองศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะสังคมศาสตร์และศิลปศาสตร์

ABSTRACT

The purposes of this research were to: 1) create and determine the effectiveness of the Learning English Activity Package based on the Natural Approach, 2) assess English listening and speaking ability of grade 4 students in Chiang Mai Primary Educational Service Area Office 2 before and after using the Learning English Activity Package based on the Natural Approach, 3) examine the attributes of English listening and speaking of grade 4 students after using the Learning English Activity Package based on the Natural Approach. The sample consisted of 23 grade 4 students from a single classroom in Chiang Mai Primary Educational Service Area Office 2, selected using a cluster sampling method during the first semester of the academic year 2002. The research instruments included: 1) The Learning English Activity Package based on the Natural Approach, 2) an English listening and speaking ability test, and 3) an English listening and speaking attribute test. The statistics used to analyze data were mean, standard deviation, coefficient of variation, mode and a paired t-test to determine significant differences in means.

The findings were as follows: 1) The Learning English Activity Package based on the Natural Approach has the process efficiency (E_1) and the resultant efficiency (E_2) were 91.90/90.21, which were higher than the specified criteria at 80/80. 2) The students' average post-learning scores in listening and speaking ability were differently higher than the pre-learning average scores at a statistically significant level of .01. 3) The students has the level of English listening and speaking attribute at the highest level of quality.

KEYWORDS: Learning Activity Package, Natural Approach, Listening and Speaking English

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่มีความสำคัญด้านต่าง ๆ เช่น การติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศ การแสวงหาความรู้ในการเรียนการสอน การประกอบอาชีพ รวมทั้งการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก รัฐบาลจึงมีการส่งเสริมพัฒนาทักษะด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษให้กับประชาชนทุกช่วงวัยมากขึ้น (Patapianthong, 2019) กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน (Ministry of Education, 2008) มุ่งให้ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพและต่อยอดในระดับการศึกษาที่สูงขึ้น

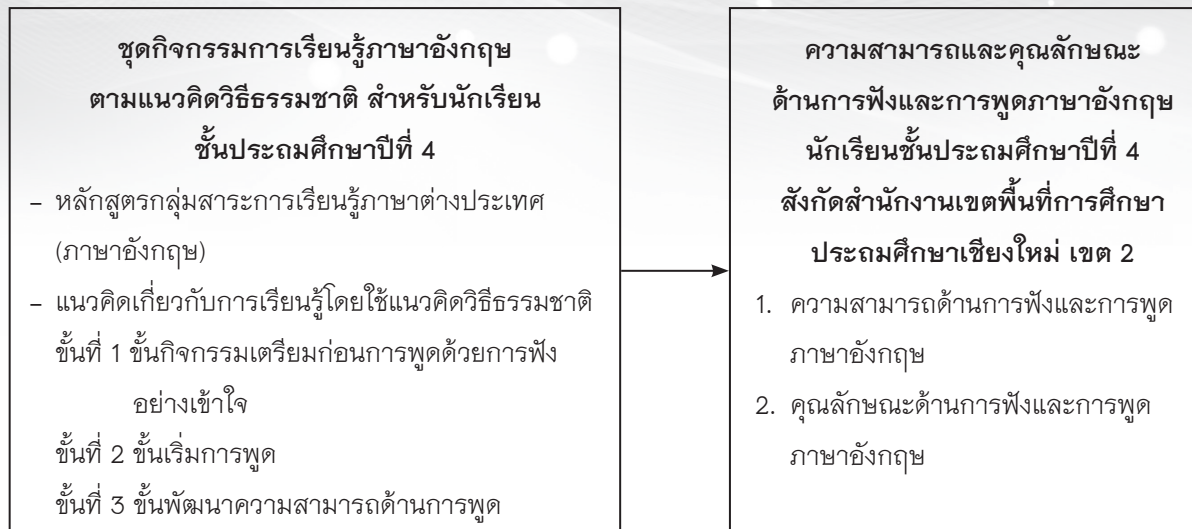
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2 ในฐานะหน่วยงานส่งเสริมการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความก้าวหน้าในการเรียนรู้ตามหลักสูตร มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น และมีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะการส่งเสริมภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) เพื่อการประกอบอาชีพ ส่งเสริมการค้าและการท่องเที่ยวต่างประเทศ จากรายงานการจัดการศึกษารายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2 พบว่า ผู้เรียนสามารถฟังคำศัพท์และประโยคที่ใช้สื่อสารได้ในระดับหนึ่ง ครูผู้สอนเน้นการฝึกท่องจำ ไม่ได้เน้นการสอนทักษะการฟังและการพูดซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการสื่อสาร ทำให้ผู้เรียนบางคนไม่เข้าใจและไม่สามารถสื่อสารได้ตอบเป็นภาษาอังกฤษได้ (Chiang Mai Primary Educational Service Area Office 2, 2022) สอดคล้องกับ จุฑามาต พิมพ์สินธ์ (Pimsin, 2023) ที่ศึกษาพบว่าการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ผู้เรียนมีปัญหาด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยเฉพาะทักษะการฟังและการพูด การเรียนการสอนคงยึดเนื้อหาในหนังสือแบบเรียนหรือรูปแบบการสอนแบบเก่า รูปแบบกิจกรรมการเรียนการสอนไม่มีความหลากหลายและไม่ได้เน้นการสร้างประสบการณ์ทางภาษาให้กับผู้เรียนอย่างแท้จริง

การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้แนวคิดวิธีธรรมชาติเป็นวิธีสอนที่สามารถใช้พัฒนาทักษะทักษะการพูดและการฟังทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าธรรมชาติการเรียนรู้ภาษาแม่หรือภาษาที่สองจะเริ่มจากการฟังจนเกิดความเข้าใจและสื่อสารได้ตรงความหมายแล้วจึงเริ่มพูดสื่อสารได้ตอบเพื่อบอกความต้องการให้ผู้ฟังได้รู้และเข้าใจความหมายได้อย่างถูกต้อง (Krashen & Terrell, 1983) สอดคล้องกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษที่ศึกษาพบว่า การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดวิธีธรรมชาติช่วยพัฒนาการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนโดยรวมทั้งช่วยลดความวิตกกังวลในการเรียนรู้ของผู้เรียนและเกิดกระบวนการรับภาษาได้มากที่สุด (Kanthawee, Jaisanit, & Boontham, 2017; Duangjit & Rattanavich, 2018)

จากความเป็นมาและความสำคัญดังที่กล่าวมาจึงเห็นควรที่จะมีการศึกษา เรื่อง การพัฒนาความสามารถและคุณลักษณะด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดวิธีธรรมชาติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2 เพื่อเป็นแนวทางสำหรับครูนำไปพัฒนาการสอนให้ผู้เรียนมีทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษดีขึ้น สามารถนำไปใช้ติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดวิธีธรรมชาติ
2. เพื่อศึกษาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2 ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดวิธีธรรมชาติ
3. เพื่อศึกษาคุณลักษณะด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2 หลังการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดวิธีธรรมชาติ

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมุติฐานการวิจัย

นักเรียนที่ได้รับการพัฒนาโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดวิถีธรรมชาติ มีความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง แบบทดสอบก่อนและหลังการทดลอง มีรายละเอียดดังนี้

ประชากร

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2 จำนวน 131 โรงเรียน รวม 159 ห้องเรียน จำนวน 3,101 คน

กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 23 คน ได้มาด้วยวิธีการเลือกตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) โดยวิธีจับฉลาก

เครื่องมือการวิจัย

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดวิถีธรรมชาติรายวิชาภาษาอังกฤษ
2. แบบวัดความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ

3. แบบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

4. แบบวัดคุณลักษณะด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดวิถีธรรมชาติรายวิชาภาษาอังกฤษ

1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมการสอนภาษาตามแนวคิดวิถีธรรมชาติ วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กำหนดเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

1.2 ออกแบบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดวิถีธรรมชาติ 3 ชั้น (Krashen & Terrell, 1983) ได้แก่ ขั้นที่ 1 ขั้นกิจกรรมเตรียมก่อนการพูดด้วยการฟังอย่างเข้าใจ ขั้นที่ 2 ขั้นเริ่มการพูด และขั้นที่ 3 ขั้นพัฒนาความสามารถด้านการพูด ประกอบด้วยเนื้อหาและสื่อทั้งรูปภาพ เพลง วิดีโอ และเกมต่าง ๆ เกี่ยวกับการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 7 หน่วย ประกอบด้วยหน่วยที่ 1 Body, หน่วยที่ 2 Number, หน่วยที่ 3 Food, หน่วยที่ 4 Animal, หน่วยที่ 5 Occupation, หน่วยที่ 6 Family, หน่วยที่ 7 Classroom Object ใช้เวลาจัดการเรียนรู้หน่วยละ 2 ชั่วโมง รวม 14 ชั่วโมง

1.3 นำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและการประเมินผล รวม 5 ท่าน ประเมินความเหมาะสมชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้วยแบบประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) (Buasonte, 2020) พบว่า ในภาพรวมชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ทั้ง 7 หน่วย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.71 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.44 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด (Buasonte, 2020)

1.4 นำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2 ที่ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง แบบ 1:1 และแบบ 1:4 จำนวน 12 คน (Chomphucome, 2022) เพื่อหาประสิทธิภาพของกระบวนการชุดกิจกรรมการเรียนรู้ (E_1) โดยกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพเท่ากับ 80

2. แบบวัดความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ

2.1 วิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 แนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถด้านการฟังที่สอดคล้องและเหมาะสมกับวิธีการสอนตามแนวคิดวิธีธรรมชาติ

2.2. สร้างแบบวัดความสามารถด้านการฟังเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีลักษณะให้นักเรียนฟังคำที่ครูออกเสียงและเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดลงในกระดาษคำตอบ และกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนตอบถูกได้ 1 คะแนน คำตอบผิดได้ 0 คะแนน

2.3 นำแบบวัดความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้น เสนอผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและการประเมินผล รวม 5 ท่าน ประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา แล้วนำไปหาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (Index of Item – Objective Congruence: IOC) มีค่า IOC เท่ากับ 1.00

2.4 นำแบบวัดความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษที่ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้น ป.5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2 ที่ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง และผ่านการเรียนเรื่องนี้แล้ว 32 คน เพื่อหาประสิทธิภาพ

ข้อสอบโดยการวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธี KR-20 ของคูเดอร์ – ริชาร์ดสัน โดยเลือกข้อสอบ 20 ข้อ มีค่าความยาก (p) อยู่ระหว่าง .34 – .84 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง .22 – .89 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ .84 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (Chomphucome, 2022)

2.6 นำแบบวัดความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษไปใช้ทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2 ที่ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาประสิทธิภาพของผลลัพธ์ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ (E_2) กำหนดเกณฑ์ผลลัพธ์เท่ากับ 80

3. แบบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

3.1 เอกสารและวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ที่สอดคล้องและเหมาะสมกับวิธีการสอนตามแนวคิดวิธีธรรมชาติวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551

3.2. สร้างแบบวัดความสามารถด้านการพูดเป็นแบบอัตนัย จำนวน 5 ข้อ ข้อละ 4 คะแนน รวม 20 คะแนน มีลักษณะครูถามแล้วให้นักเรียนตอบโดยพูดออกเสียงคำหรือวลี และสนทนาด้วยประโยค ให้ถูกต้องตรงความหมาย กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ตอบถูก 1 ข้อ ได้ 4 คะแนน ตอบผิด ได้ 0 คะแนน

3.3 นำแบบวัดความสามารถด้านพูดภาษาอังกฤษ เสนอผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและการประเมินผล รวม 5 ท่าน ประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา แล้วนำไปหาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (Index of Item – objective Congruence: IOC) มีค่า IOC เท่ากับ 1.00

3.5 นำแบบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 5 ข้อ ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้น ป.5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2 ที่ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่างและผ่านการเรียนเรื่องนี้แล้ว 32 คน เพื่อหาประสิทธิภาพข้อสอบโดยการวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นแบบวัดอัตนัยทั้งฉบับ โดยวิธีของฮอยท์ (Chomphucome, 2022) ได้ค่าเท่ากับ .76 เป็นข้อสอบที่มีความเชื่อมั่นค่อนข้างสูง (Chomphucome, 2022)

3.6 นำแบบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษไปใช้กับนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2 ที่ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่างเพื่อหาประสิทธิภาพของผลลัพธ์ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ (E₂) โดยกำหนดเกณฑ์ผลลัพธ์เท่ากับ 80

4. แบบวัดคุณลักษณะด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

4.1 ศึกษาเอกสาร แนวคิดที่เกี่ยวกับการสร้างแบบวัดคุณลักษณะ

4.2 การสร้างแบบวัดคุณลักษณะด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ลักษณะเป็นแบบสังเกต และบันทึกพฤติกรรมแสดงออกคุณลักษณะของนักเรียน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความรัก ด้านความตั้งใจ ด้านความมุ่งมั่น ด้านความอดทน และด้านความมีมารยาท แบ่งเกณฑ์คุณภาพ 4 ระดับ ได้แก่ ควรปรับปรุง พอใช้ ดี และดีมาก เพื่อประเมินคุณลักษณะด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจากการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดวิธีธรรมชาติในแต่ละหน่วย

4.3 นำแบบวัดคุณลักษณะด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ เสนอผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและการประเมินผล รวม 5 ท่าน ประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา แล้วนำไปหาความสอดคล้องของแบบวัดคุณลักษณะกับวัตถุประสงค์การวิจัย (Index of Item – Objective Congruence: IOC) มีค่า IOC เท่ากับ 1.00

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ประชุมนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเพื่อชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้และวิธีปฏิบัติในการเรียนรู้

2. ทดสอบนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนการจัดการเรียนรู้ (Pretest) โดยใช้แบบวัดความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ที่สร้างขึ้น ใช้เวลา 1 ชั่วโมง

3. นำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดวิธีธรรมชาติ ทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ใช้เวลาจัดการเรียนรู้หน่วยละ 2 ชั่วโมง จำนวน 7 หน่วย รวม 14 ชั่วโมง

4. ทดสอบนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังการจัดการเรียนรู้ (Posttest) โดยใช้แบบวัดความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษชุดเดียวกับที่ทดสอบก่อนจัดการเรียนรู้ นักเรียนจะต้องมีคะแนนเกินครึ่งหนึ่งของคะแนนสอบ (10 คะแนน) จึงผ่านเกณฑ์การฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

5. วัดคุณลักษณะด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดวิธีธรรมชาติ ด้วยแบบวัดคุณลักษณะด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ กำหนดเกณฑ์ผ่านระดับดีขึ้นไป (Chomphucome, 2022)

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์ความแปรผัน ฐานนิยม และทดสอบสมมติฐานการวิจัยโดยใช้สถิติ t-test (Paired Difference for Means Test)

ผลการวิจัย

1. การสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดวิธีธรรมชาติ

1.1 ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดวิธีธรรมชาติ มี 7 หน่วย ประกอบด้วย หน่วยที่ 1 Body, หน่วยที่ 2 Number, หน่วยที่ 3 Food, หน่วยที่ 4 Animal, หน่วยที่ 5 Occupation, หน่วยที่ 6 Family และหน่วยที่ 7 Classroom Object ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้แสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดวิธีธรรมชาติ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Body		เวลา 2 ชั่วโมง	
สาระสำคัญ : รู้และเข้าใจคำ สำนวนภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับร่างกาย และนำไปใช้สนทนาในชีวิตประจำวัน			
ขั้นตอน	รายละเอียดกิจกรรมการเรียนรู้	ทักษะภาษาอังกฤษ	สื่อการเรียนรู้
ขั้นที่ 1	– ครูเปิดเพลง Body ให้นักเรียนฟังและดูสื่อเพลงประกอบ	– ทักษะการฟัง	– เพลง Body
กิจกรรมเตรียมก่อนการพูดด้วยการฟังอย่างเข้าใจ	– นักเรียนและครูเดินตามจังหวะเพลงและทำท่าทางประกอบไปด้วยกัน		– วิดีโอ Body
	– นักเรียนดูรูปภาพ Body จากบัตรภาพ และเลือกว่ามีภาพใดบ้างที่ปรากฏในเพลง		– บัตรภาพ Arms, Hands, Legs, Head, Eyes, Ears, Mouth and Nose
	– ครูออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษตามรูปภาพ และให้นักเรียนฟังอย่างตั้งใจ		
	– ครูแจกรูปภาพ Body ให้นักเรียน จากนั้นครูออกเสียงคำภาษาอังกฤษ เมื่อตรงกับรูปภาพใดให้นักเรียนนำรูปภาพติดที่ร่างกายของตนเอง		
ขั้นที่ 2	–ครูออกเสียงคำศัพท์ในบัตรภาพและให้นักเรียนออกเสียงตาม จากนั้นแจกบัตรคำให้นักเรียน	– ทักษะการฟัง	– บัตรภาพ Arms, Hands, Legs, Head, Eyes, Ears, Mouth and Nose
การเริ่มการพูด	–ครูออกเสียงบัตรคำและให้นักเรียนออกเสียงตามพร้อมชูบัตรภาพที่ตรงกับความหมายของคำ	– ทักษะการพูด	– บัตรคำ Arms, Hands, Legs, Head, Eyes, Ears, Mouth and Nose
	–สุ่มบัตรภาพและบัตรคำให้นักเรียนช่วยกันตอบออกเสียงคำที่ตรงกับภาพ		
ขั้นที่ 3	– ครูชี้ไปที่อวัยวะในร่างกายและถามนักเรียนว่า What is this? ตามบทสนทนาใบกิจกรรม นักเรียนช่วยกันตอบเป็นคำศัพท์สั้น ๆ	– ทักษะการฟัง	– บัตรภาพ Arms, Hands, Legs, Head, Eyes, Ears, Mouth and Nose
การพัฒนาความสามารถด้านการพูด	– ครูอธิบายว่า เมื่อถาม What is this? ให้นักเรียนต้องตอบว่า This is a, an... ตามด้วยคำศัพท์อวัยวะส่วนต่าง ๆ ร่างกาย ที่มี 1 คำ และถามนักเรียนซ้ำอีกรอบ	– ทักษะการพูด	– บัตรคำ Arms, Hands, Legs, Head, Eyes, Ears, Mouth and Nose
	– ครูชี้ที่บัตรคำแล้วถามนักเรียนว่า What is this? แล้วให้นักเรียนชูบัตรภาพและพูดตอบเป็นประโยคที่ตรงความหมาย		– ใบกิจกรรม
	– ให้นักเรียนจับคู่ แล้วออกมาสนทนาถาม-ตอบหน้าชั้นเรียน ตามหลักการสื่อสารร่วมกัน (Information Gap)		

1.2 การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดวิธีธรรมชาติรายวิชา
ภาษาอังกฤษ แสดงดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดวิธีธรรมชาติรายวิชาภาษาอังกฤษ

ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) (เกณฑ์ 80)			ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) (เกณฑ์ 80)		
คะแนนระหว่างการใช้ชุดกิจกรรมฯ		คิดเป็นร้อยละ	คะแนนหลังการใช้ชุดกิจกรรมฯ		คิดเป็นร้อยละ
คะแนนเต็ม	คะแนนรวมที่ได้		คะแนนเต็ม	คะแนนรวมที่ได้	
840	772	91.90	480	433	90.20

จากตารางที่ 2 ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
ตามแนวคิดวิธีธรรมชาติ มีค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ
(E_1) เท่ากับ 91.90 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ
90.21 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (E_1/E_2) 80/80 แสดงว่า
ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ มีประสิทธิภาพผ่านเกณฑ์

2. การศึกษาความสามารถด้านการฟังและการพูด
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2
ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
ตามแนวคิดวิธีธรรมชาติ แสดงดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการทดสอบความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรม (n=23)

ความสามารถ	การวัดผล (คะแนน)	$\bar{x}$	S.D.	C.V.	t-Stat	P-value
การฟัง	ก่อนเรียน (20)	6.13	1.71	0.28	28.69**	3.15673E-19
	หลังเรียน (20)	17.00	2.41	0.14		
การพูด	ก่อนเรียน (20)	6.57	1.08	0.16	47.20**	6.617E-24
	หลังเรียน (20)	17.96	1.43	0.08		
การฟังและ การพูด	ก่อนเรียน (40)	12.70	2.30	0.18	43.85**	3.289E-23
	หลังเรียน (40)	34.96	3.75	0.11		

** $p \leq .01$

จากตารางที่ 3 พบว่า ความสามารถด้านการฟัง
ภาษาอังกฤษ นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ
6.13 (S.D.=1.71) และหลังเรียนเท่ากับ 17.00 (S.D.=2.41)
เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผันการฟังภาษา
อังกฤษก่อนเรียนมีค่าเท่ากับ 0.28 และหลังเรียนมีค่า
เท่ากับ 0.14 ซึ่งน้อยกว่าก่อนเรียน แสดงว่าหลังเรียน
นักเรียนมีคะแนนการฟังภาษาอังกฤษที่ใกล้เคียงกันกว่า
ก่อนเรียน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ย t-test ได้ค่า t-Stat
เท่ากับ 28.69 และได้ค่า P-value เท่ากับ 0.00 สรุปได้ว่า
ความสามารถด้านการฟังของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่า
ก่อนเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษนักเรียน
มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 6.57 (S.D.=1.08) และ

หลังเรียนเท่ากับ 17.96 (S.D.=1.43) เมื่อพิจารณา
ค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผันการพูดภาษา อังกฤษก่อนเรียน
มีค่าเท่ากับ 0.16 และหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 0.08 ซึ่ง
น้อยกว่าก่อนเรียน แสดงว่าหลังเรียนนักเรียนมีคะแนน
การพูดภาษาอังกฤษที่ใกล้เคียงกันกว่าก่อนเรียน และเมื่อ
ทดสอบค่าเฉลี่ย t-test ได้ค่า t-Stat เท่ากับ 47.20 และ
ค่า P-value เท่ากับ 0.00 สรุปได้ว่า ความสามารถด้าน
การพูดของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การทดสอบความสามารถทั้งด้านการฟังและ
การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการใช้
ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดวิธีธรรมชาติ พบว่า
มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 12.70 (S.D.=2.30) และ

หลังเรียนเท่ากับ 34.96 (S.D. =3.75) เมื่อพิจารณา ค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผันการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนมีค่าเท่ากับ 0.18 และหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 0.11 ซึ่งน้อยกว่าก่อนเรียนแสดงว่าหลังเรียนนักเรียนมีคะแนน การฟังและการพูดภาษาอังกฤษที่ใกล้เคียงกันกว่าก่อนเรียน เมื่อทดสอบค่าเฉลี่ย t-test ได้ค่า t-Stat เท่ากับ 43.85 และได้ค่า P-value เท่ากับ 0.00 แสดงว่าความสามารถ

ด้านการฟังและการพูดของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4. การศึกษาคุณลักษณะด้านการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2 หลังการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ตามแนวคิด วิถีธรรมชาติ แสดงดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 คุณลักษณะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2 หลังการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดวิถีธรรมชาติ

คุณลักษณะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ	$\bar{x}$	S.D.	การแปลผล
ด้านความรัก	3.87	0.11	มากที่สุด
ด้านความตั้งใจ	3.91	0.08	มากที่สุด
ด้านความมุ่งมั่น	3.96	0.04	มากที่สุด
ด้านความอดทน	3.91	0.08	มากที่สุด
ด้านความมีมารยาท	3.96	0.04	มากที่สุด
ภาพรวม	3.92	0.07	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 พบว่า หลังใช้ชุดกิจกรรม การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดวิถีธรรมชาติ นักเรียน มีคุณลักษณะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 3.92$, S.D.= 0.07) เมื่อพิจารณา รายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านความมุ่งมั่นและ ด้านความมีมารยาท มีคุณลักษณะ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 3.96$, S.D.= 0.04) รองลงมาคือด้านความตั้งใจ และด้านความอดทน มีคุณลักษณะ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 3.91$, S.D.= 0.08) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านความรัก มีคุณลักษณะ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 3.87$, S.D.= 0.11)

สรุปผลการวิจัย

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดวิถีธรรมชาติ มีประสิทธิภาพของกระบวนการ และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_1/E_2) เท่ากับ 91.90/90.21 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80

2. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดย ใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ตามแนวคิด วิถีธรรมชาติ มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการฟังและ

การพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดย ใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ตามแนวคิด วิถีธรรมชาติ มีคุณลักษณะด้านการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมากที่สุด

การอภิปรายผลการวิจัย

1. การสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดวิถีธรรมชาติ พบว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดวิถีธรรมชาติ ประกอบด้วย 7 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ หน่วยที่ 1 Body, หน่วยที่ 2 Number, หน่วยที่ 3 Food, หน่วยที่ 4 Animal, หน่วยที่ 5 Occupation, หน่วยที่ 6 Family และหน่วยที่ 7 Classroom Object มีประสิทธิภาพของกระบวนการและ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_1/E_2) เท่ากับ 91.90/90.21 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะชุด กิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นได้นำสถานการณ์รอบตัวผู้เรียน มาออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้และสอดแทรกโครงสร้าง ไวยากรณ์ในเนื้อหาที่เรียนพร้อมกับใช้สื่อการเรียนรู้ประกอบ

โดยขั้นที่ 1 กิจกรรมเตรียมก่อนการพูดด้วยการฟังอย่างเข้าใจ (Pre Speech) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนฝึกฟังการออกเสียงจากครู วีดีโอ เทปเพลง และคำคล้องจอง รวมทั้งใช้ท่าทาง การแสดงออก และอุปกรณ์ช่วยเสริม ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนจดจำและเข้าใจความหมายของคำ วลี หรือประโยคภาษาอังกฤษของใช้ที่อยู่รอบตัวผู้เรียน ขั้นที่ 2 การเริ่มการพูด (Early Production) ผู้เรียนสามารถเริ่มตอบสนองต่อคำ วลี หรือประโยค โดยใช้คำเดี่ยว คำง่าย ๆ รวมทั้งการพูดวลี หรือประโยคสั้น ๆ ในการตอบสนองต่อสิ่งที่ฟัง เช่น ให้ผู้เรียนดูบัตรภาพและบัตรคำเกี่ยวกับอาหารและพูดให้ถูกต้องตามที่ครูพูด หรือการเล่นเกมหายคำรูปภาพ จะทำให้ผู้เรียนสามารถพูดออกเสียงคำและพูดสื่อความหมายจากสิ่งของหรือรูปภาพอาหารได้อย่างถูกต้องชัดเจน ขั้นที่ 3 พัฒนาความสามารถด้านการพูด (Extending Production) มุ่งเน้นให้ใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น ผู้เรียนเริ่มเรียนรู้จากการพูดประโยคง่าย ๆ ไปประโยคที่ยากมากขึ้นตามลำดับ โดยนำความรู้ที่ได้จากการฟังคำ วลี หรือประโยคจากการเรียนในขั้นที่ 1 และขั้นที่ 2 มาใช้ เช่น ให้ผู้เรียนเลือกหยิบสื่ออาหารที่ครูเตรียมไว้ทั้งที่เป็นของจริงและบัตรภาพ บัตรคำเกี่ยวกับอาหาร จากนั้นครูถามว่า What do you like to eat? และให้ผู้เรียนพูดตาม แล้วให้ถามกลับ ครูจะตอบว่า I like to eat rice. และให้ผู้เรียนตอบว่า I like to eat... กิจกรรมดังกล่าวจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของคำถามที่ได้ฟังและสามารถตอบสื่อสารด้วยประโยคที่ตรงกับความหมายได้อย่างเข้าใจและถูกต้อง ดังที่ Krashen & Terrell (1983) ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้ภาษาตามแนวคิดวิธีธรรมชาติเป็นการออกแบบกิจกรรมให้สอดคล้องกับสถานการณ์ เป็นการสอนที่เน้นเฉพาะเรื่องการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งมีโครงสร้างทางไวยากรณ์ของภาษาสอดคล้องกับโยชิตา เทพศิริ (Thepsiri, 2017) ที่ศึกษาพบว่า การจัดกิจกรรมภาษาตามแนวคิดวิธีธรรมชาติช่วยพัฒนาการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ คล้ายกับ Yurisha (2019) ที่ศึกษาพบว่า การจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดวิธีธรรมชาติสามารถพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ ทักษะการพูด และสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนมากขึ้น

(Rahmawati, 2019; García, 2020)

นอกจากนี้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดวิธีธรรมชาติ มีค่าประสิทธิภาพของกระบวนการและประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_1/E_2) เท่ากับ 91.90/90.21 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่สร้างขึ้นเน้นพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ โดยออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้บรรยากาศเป็นไปตามแนวคิดวิธีธรรมชาติ ให้ผู้เรียนได้คิดและจินตนาการในการเรียนรู้ ให้ความสะดวกในการถามและตอบแก่ผู้เรียน สร้างการเรียนรู้ที่สามารถทำผิดได้ และคอยแนะนำให้ผู้เรียนเข้าใจในสิ่งที่ยังทำไม่ได้ เช่น ครูหยิบหนังสือขึ้นมาแล้วถามว่า What is it? นักเรียนอาจจะตอบว่า Pen เพราะไม่รู้จึงตอบผิด หรืออาจตอบว่า No เพราะไม่รู้จริง ๆ ซึ่งครูจะคอยช่วยนักเรียนโดยบอกว่า Book, A book This is book. เป็นต้น ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ แล้วเข้าใจความหมายที่ถูกต้องสามารถฟังและพูดภาษาอังกฤษได้อย่างเข้าใจ นอกจากนี้ได้สร้างแบบวัดความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ และแบบวัดคุณลักษณะด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้ สามารถประเมินเพื่อสะท้อนผลลัพธ์การฟังและการพูดภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ Krashen & Terrell (1983) ได้กล่าวไว้ว่า กิจกรรมการสอนภาษาตามแนวคิดวิธีธรรมชาติ ควรนำหัวข้อที่อยู่ในความสนใจของผู้เรียนมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จะช่วยส่งเสริมการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน สอดคล้องกับ ณัฏฐ์นรี สิทธิไกรพงษ์ (Sittikraipong, 2020) ที่ศึกษาพบว่า กิจกรรมเรียนรู้ตามแนวคิดวิธีธรรมชาติช่วยพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ และฝึกการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Aristo, Sudarsono, & Sada, 2019; García, 2021; Hikmayanti, 2020)

2. การศึกษาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2 ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดวิธีธรรมชาติ พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเน้นภาษาอังกฤษที่เป็นภาษาเป้าหมาย โดยให้ผู้เรียนฟังคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ใกล้ตัวจากเสียงบันทึก บทสนทนา การออกเสียงจากครู และการสร้างสถานการณ์ในชั้นเรียนให้ผู้เรียนได้ฟังเป็นประจำ ส่งผลให้เกิดความเข้าใจโดยธรรมชาติ รวมทั้งมีประสบการณ์และคุ้นเคยกับภาษาอังกฤษมากที่สุด ดังที่ Krashen & Terrell (1983) ได้กล่าวไว้ว่า แนวการสอนแบบธรรมชาติเป็นวิธีการสอนที่เลียนแบบการเรียนรู้ภาษาแม่ของเด็ก ต้องจัดประสบการณ์เรียนรู้ให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับภาษาอังกฤษมากที่สุด เช่น การจัดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้กับเจ้าของภาษาโดยตรง การตอบคำถามต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ได้เรียนมา หรือกิจกรรมที่มีการพูดเล่าเรื่องเกี่ยวกับตนเอง เป็นต้น ซึ่งจะช่วยสร้างความเข้าใจในการเรียนรู้ภาษา ผู้เรียนนำความรู้ไปพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาเป้าหมาย (ภาษาอังกฤษ) ได้ต่อไป สอดคล้องกับ ภัทราวดี ยวนชื่น (Yuanchuen, 2013) ที่ศึกษาพบว่า การเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามทฤษฎีธรรมชาติช่วยพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษได้ (Deepaiboon, Khanyot, & Pongajarn, 2016; Kanthawee, Jaisanit, & Boontham, 2017; Isming, 2017)

3. การศึกษาคุณลักษณะด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2 หลังการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดวิถีธรรมชาติ พบว่า นักเรียนมีคุณลักษณะด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษมีระดับคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดวิถีธรรมชาติที่สร้างขึ้น ทั้ง 7 หน่วยกิจกรรมการเรียนรู้ เนื้อหาเป็นเรื่องใกล้ตัวและจำเป็นต้องใช้ในชีวิตประจำวันของผู้เรียน ทำให้กิจกรรมน่าสนใจและกระตุ้นความต้องการอยากเรียนรู้ของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ผู้เรียนมีสมาธิในการฟังภาษาอังกฤษเมื่อครูพูดหรือตั้งคำถาม และมีความพร้อมในการเตรียมตัวตอบคำถาม กล่าวพูดได้ตอบในการตั้งคำถามและพูดแลกเปลี่ยนกับเพื่อนในชั้นเรียนมากยิ่งขึ้น ส่งผลให้มี

ความสนใจ กระตือรือร้น รวมทั้งมีความมุ่งมั่นในการเรียนด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้นกว่าก่อนเรียน และทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น สอดคล้อง Krashen & Terrell (1983) ได้กล่าวไว้ว่า แนวคิดวิถีธรรมชาตินี้มุ่งให้ผู้เรียนมีความกังวลน้อยที่สุด ให้ผู้เรียนพูดเมื่อมีความพร้อมและไม่จำเป็นต้องแก้ไขข้อผิดพลาด ในช่วงแรก ทำให้บรรยากาศการเรียนรู้ผ่อนคลายขึ้น ผู้เรียนกล้าพูดมากขึ้น สอดคล้องกับ Gojdová (2021) ที่ศึกษาพบว่า การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดวิถีธรรมชาติ นอกจากผู้เรียนจะได้รับการพัฒนาด้านภาษาแล้ว ยังได้รับการพัฒนาคุณลักษณะการเรียนรู้ได้อย่างชัดเจน เช่นเดียวกับ Dedić & Bećirović (2021) ที่ศึกษาพบว่า การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดวิถีธรรมชาติ ช่วยพัฒนาคุณลักษณะการกล้าแสดงออกอย่างอิสระทางความคิดและความรู้สึกตัวเอง การตอบสนองทางกายภาพโดยรวมต่อกระบวนการเรียนรู้ที่ดีของผู้เรียน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดวิถีธรรมชาติ ครูผู้สอนควรศึกษาแนวคิดและกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนให้เข้าใจอย่างละเอียด ทั้ง 3 ขั้นตอน เพื่อออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีความเหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน ผู้เรียนสามารถฟังและพูดภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดวิถีธรรมชาติ ควรเลือกใช้สื่อการเรียนการสอนให้มีความหลากหลายและน่าสนใจ โดยอาจนำเหตุการณ์หรือข่าวต่าง ๆ ที่อยู่ในความสนใจของผู้เรียนมาประยุกต์ใช้ เพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน ส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วและจดจำภาษาอังกฤษได้ง่ายมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดวิถีธรรมชาติกับการจัดการเรียนรู้แบบอื่น ๆ เพื่อพัฒนาแนวทางการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. ควรมีการศึกษาการเรียนรู้ตามแนวคิดวิธี ภาษาอังกฤษ และการเขียนภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนา
 ธรรมชาติกับความสามารถด้านอื่น ๆ เช่น การอ่าน ความสามารถทางภาษาอังกฤษครบทุกด้าน

เอกสารอ้างอิง

- Aristo, Sudarsono, & Sada, C. (2019). Circle talk in natural approach to improve students' participation in English speaking. (*IJLI International Journal of Learning and Instruction*, 1(1), 1–11.
- Buasonte, R. (2020). *Research and development of educational innovation*. (4th ed.). Bangkok: Chulalongkorn University. [In Thai]
- Chiang Mai Primary Educational Service Area Office 2. (2022). *Education management information*. Retrieved from <https://www.cme2.go.th/2023/> [In Thai]
- Chomphucome, P. (2022). *Curriculum research and teaching*. Chiang Mai: Faculty of Education, The Far Eastern University. [In Thai]
- Dedić, K., & Bećirović, S. (2021). Attitudes toward total physical response and the natural approach. *International Journal of Education and Humanities*, 1(3), 124–134.
- Deepaiboon, S., Khanyot, T., & Pongajarn, V. (2016). The development of English speaking skills of grade 1 students through the natural approach. *Humanities and Social Sciences Journal of Graduate School, Pibulsongkram Rajabhat University*, 10(1), 84–108. [In Thai]
- Duangjit, P., & Rattanavich, S. (2018). The development of listening and speaking of performance and satisfaction grade five students taught through a computer assisted program based on the natural approach. *Prae-wa Kalasin Journal of Kalasin University*, 5(2), 277–294. [In Thai]
- Gajdová, J. (2021). *The natural approach to language acquisition at preschool institution*. (Bachelor's thesis, Faculty of Education Department of English Language and Literature, Masaryk University).
- García, L. G. (2020). *Teaching English through children's literature in infant education*. (Master's thesis, Facultad De Educación De Palencia, Universidad De Valladolid).
- García, L. G. (2021). *Strategies based on the natural approach to reinforce the English-speaking skill in sophomores*. (Master's thesis, Maestría En Pedagogía De Los Idiomas Nacionales Y Extranjeros Mención Inglés, Universidad Técnica Del Norte).
- Hikmayanti, R. (2020). *The effect of natural approach using animation video as a media in improving students' vocabulary mastery*. (Master's thesis, English Language Education, Faculty of Tarbiyah and Teacher Sciences, Islamic University of Nahlatul Ulama Iepara).
- Isming, N. (2017). *Effects of instruction based on the natural approach and attention and noticing stimulation on English listening and speaking abilities of grade one students*. (Master's thesis, Program in Curriculum and Instruction, Prince of Songkla University). [In Thai]
- Kanthawee, S., Jaisanit, P., & Boontham, P. (2017). The development of English listening and speaking skills for Pratomsuksa 2 student through using natural approach. *Graduate School Journal*, 10(3), 25–36. [In Thai]
- Krashen, S.D., & Terrell, T.D. (1983). *The natural approach*. Pergamon press and Alemany Press.
- Ministry of Education. (2008). *The basic education core curriculum BE. 2008 ZA.D. 2008*. Bangkok: The Agricultural Cooperative Federation of Thailand, Limited. [In Thai]

- Patapianthong, T. (2019). *Development of learning achievement in vocabulary and retention using mnemonic technique with vocabulary picture book for Prathomsuksa 6 students of Nakhon Pathom Kindergarten School*. (Independent Research, Program in Curriculum and Teaching, Silpakorn University). [In Thai]
- Pimsin, J. (2023). The development of the communicative English listening and speaking competencies by using simulation tactic for Pratomsuksa 5 students. *RMU. J.*, 17(1), 127–138. [In Thai]
- Rahmawati, R. (2019). *The effect of natural approach toward students' speaking ability of the second grade At Smpn 3 Pekanbaru*. (Master's thesis, English Language Education, Faculty of Teacher Training, University Islam Riau).
- Sittikraipong, N. (2019). *Improving upper secondary school students' pronunciation skill on the problematic sounds through the natural approach*. (Master's thesis, Education in English Language Teaching, Mahasarakham University).
- Thepsiri, Y. (2017). *The effect of language activities based on the natural approach by Krashen on young children children's English ability, Anuban Changmongkol School, Bangkok*. (Master's thesis, Program in Early Childhood Education, Phranakhon Rajabhat University). [In Thai]
- Yuanchuen, P. (2013). A comparison of Matthayom Suksa ii students listening, speaking ability and interest in learning English through the instruction using learning center activities based on the natural and the traditional approaches. *Journal of Educational Research*, 7(2), 184–194. [In Thai]
- Yurisha, A. G. (2019). *The implementation of natural approach to improve students' achievement in vocabulary*. (Master's thesis, Faculty of Teacher Training and Education, University of Muhammadiyah Sumatera Utara Medan).

แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ
ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2
GUIDELINES DEVELOPMENT OF ENGLISH TEACHERS' LEARNING MANAGEMENT
COMPETENCY IN THE DIGITAL AGE UNDER THE OFFICE OF NAKHON SAWAN
PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 2

ภาณุมาศ เกษรสุริวงศ์^{1*}, และ สติรพร ชาวนิชัย²

Panumas Kesonsuriwong^{1*}, and Sathiraporn Chaowachai²

มหาวิทยาลัยนเรศวร ตำบลท่าโพธิ์ อำเภอเมือง พิษณุโลก 65000 ^{1, 2}

Naresuan University, Tha Pho Sub District, Muang District, Phitsanulok, 65000^{1, 2}

*Corresponding author E-mail: panumaske64@nu.ac.th

(Received: 30 Nov, 2022; Revised: 31 May, 2023; Accepted: 12 Jun, 2023)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสมรรถนะและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2 กลุ่มตัวอย่างคือ ครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2 จำนวน 103 คน ได้มาด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น และผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถามสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2 และแบบสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2 วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการวิเคราะห์เนื้อหาและตรวจสอบความถูกต้องของการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูล (Data Triangulation)

ผลการวิจัย พบว่า 1) ครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2 มีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลในภาพรวม อยู่ในระดับมาก 2. แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2 ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ ด้านที่ 1 การใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการจัดการเรียนรู้ ควรจัดอบรมเพื่อพัฒนาการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการจัดการเรียนรู้และเทคนิคการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลายผ่านช่องทางต่าง ๆ ด้านที่ 2 การใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมทางการศึกษา ควรจัดอบรมเพื่อพัฒนาการสร้างสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศนวัตกรรมใหม่ ๆ ด้านที่ 3 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เสริมสร้างสมรรถนะดิจิทัลของผู้เรียน ครูควรออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้และประยุกต์ใช้สื่อดิจิทัลที่สามารถตอบสนองความต้องการและความถนัดของผู้เรียนให้มีความรู้และทักษะตามมาตรฐาน

¹ นิสิตสาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชาบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

² อาจารย์ ดร. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชาบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

ที่กำหนด ด้านที่ 4 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาการคิดเชิงนวัตกรรมของผู้เรียน ควรจัดอบรมกระบวนการและการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาการคิดเชิงนวัตกรรมและทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงานของผู้เรียน และด้านที่ 5 การจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ควรส่งเสริมให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ

คำสำคัญ: สมรรถนะการจัดการเรียนรู้, การเรียนรู้ยุคดิจิทัล, ครูภาษาอังกฤษ

ABSTRACT

The objective of this research was to investigate the competency and guidelines for the development of learning management competency in the digital age of English teachers in schools under the supervision of Nakhon Sawan Primary Educational Service Area Office 2. The research methodology was divided into two steps: The first step was to study the competency and guidelines for the development of learning management in the digital age for English teachers in schools under the supervision of Nakhon Sawan Primary Educational Service Area Office 2. The sample consisted of 103 English teachers selected through stratified sampling. The research instrument was a questionnaire about learning management competency in the digital age for English teachers. The data were analyzed using basic statistics including mean and standard deviation. The second step was to study the guidelines for the development of learning management competency in the digital age for English teachers. The informants were five experts, selected by purposive sampling. The in-depth interview was conducted to gather information about the competency and guidelines for the development of learning management in the digital age. The data were statistically analyzed using content analysis.

The results of the study revealed that 1) The competency of English teachers in learning management in the digital age in schools under Nakhon Sawan Primary Educational Service Area Office 2 was found to be at a high level; 2) Five guidelines for the development of learning management competency in the digital age for English teachers were identified: 1) The Educational Service Area Office should provide support for the use of digital platforms in learning management and various teaching and learning techniques through various channels. 2) The Educational Service Area Office should provide training to develop the creation of new innovative approaches; 3) Teachers should design learning activities and apply digital media that can meet the needs and aptitudes of learners; 4) The Educational Service Area Office should provide training on processes and learning arrangements that develop innovative thinking and digital technology skills; and 5) English teachers should encouraged to organize learning activities that allow learners to practice their English language skills independently using various learning sources.

KEYWORDS: Learning Management Competency, Digital Age Learning, English Teachers

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้ติดต่อสื่อสาร และแลกเปลี่ยนความรู้ทั้งด้านการศึกษา การพาณิชย์ และการวิจัย การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในยุคดิจิทัลทำให้ การเข้าถึงข้อมูล ข่าวสารต่าง ๆ มีความรวดเร็วมากขึ้น ส่งผลต่อการจัดการศึกษามีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนและการสอน ดังนั้นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล จะช่วยพัฒนาทักษะความสามารถทางภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนและนำไปใช้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ข้อมูลต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นทักษะการเรียนรู้ที่จำเป็นต่อการดำรงชีพในศตวรรษที่ 21 (Prayoonwong, 2019)

สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูมีความสำคัญอย่างยิ่ง เป็นความสามารถการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค และวิธีการสอน สื่อ แหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล การเรียนรู้ที่เหมาะสมและหลากหลาย เพื่อให้จัดการเรียนรู้ บรรลุตามวัตถุประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งเป็นเครื่องมือในการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้ ได้มาตรฐานในการประกอบวิชาชีพของครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อสามารถปฏิบัติงานในวิชาชีพเพื่อพัฒนาผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนในยุคดิจิทัล จึงเป็นความสามารถในเชิงพฤติกรรมของครูที่เกิดจากการใช้ความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพบรรลุผลสำเร็จตามมาตรฐานที่ได้กำหนดไว้ สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล จำแนกได้เป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการจัดการเรียนรู้ ด้านการใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมทางการศึกษา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เสริมสร้างสมรรถนะดิจิทัลของผู้เรียน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาการคิดเชิงนวัตกรรมของผู้เรียน และด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง (Boonchai, 2021)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2 กำหนดนโยบายยกระดับความสามารถ ภาษาอังกฤษของผู้เรียน จึงได้ดำเนินโครงการพัฒนาครู ภาษาอังกฤษและการนิเทศ ติดตาม เพื่อพัฒนาการจัด

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษทั้งระบบ ผลการประเมิน โครงการ พบว่า นักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2 ยังมีทักษะ การใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับพอใช้ ทั้งนี้เกิดจากครู ผู้สอนมีการจัดการเรียนรู้ที่ไม่หลากหลาย ขาดการใช้ สื่อดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับการพัฒนา ผู้เรียนในยุคดิจิทัล (Nakhon Sawan Primary Educational Service Area Office 2, 2022)

จากความสำคัญและความเป็นมาของปัญหาดังที่กล่าวมาข้างต้นจึงเห็นควรที่จะมีการศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2 เพื่อนำผลการวิจัยมาใช้ในการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู ภาษาอังกฤษให้สามารถจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเป็นข้อมูลปรับปรุงหลักสูตรการพัฒนาครูและ บุคลากรสายการสอนภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับ ความเป็นจริง ส่งผลให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะ ภาษาอังกฤษและสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

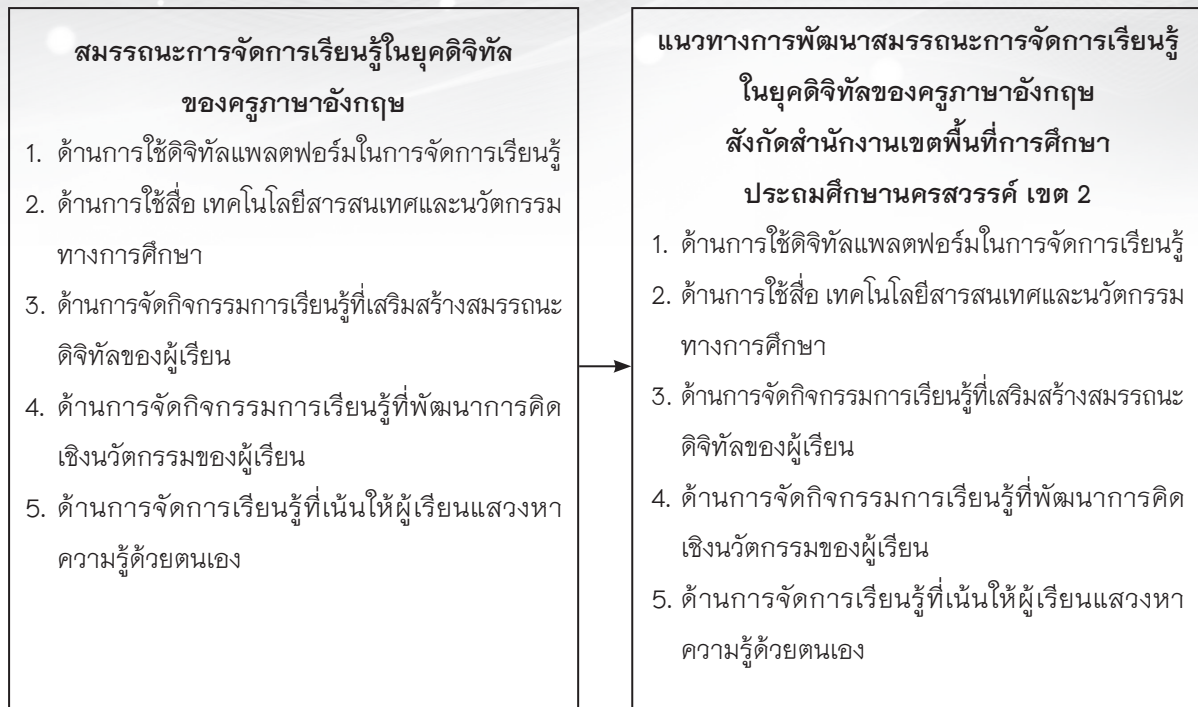
1. เพื่อศึกษาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2
2. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะ การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทั้งในประเทศและต่างประเทศ สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ ในยุคดิจิทัล ประกอบด้วย 11 ด้าน ผู้วิจัยเลือกเฉพาะด้าน ที่มีการใช้เป็นตัวแปรในการศึกษาเหมือนหรือคล้ายกัน 3 เรื่องขึ้นไป กำหนดเป็นตัวแปรในการศึกษาครั้งนี้ สรุปได้ว่า สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล มี 5 ด้าน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การสังเคราะห์สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลที่ได้จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล	แหล่งข้อมูล									
	Poovarawan (2015)	Pakotang (2018)	Phuttawattana (2018)	Chamchoy. (2015)	Ministry of Education (2019)	Rooncharoen (2019)	Phasuk et al., (2020)	Higgins (2018)	Wongyai and Phatphol. (2021)	Sillarot (2021)
1. ด้านการเข้าถึงหรือการสืบค้นข้อมูลสารสนเทศ					✓			✓		
2. ด้านการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการจัดการเรียนรู้					✓		✓		✓	
3. ด้านการใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมทางการศึกษา	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓			
4. ด้านการพัฒนาผู้เรียนให้พร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก		✓	✓							
5. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เสริมสร้างสมรรถนะดิจิทัลของผู้เรียน			✓		✓				✓	
6. ด้านการใช้แหล่งเรียนรู้ที่ทันสมัย หลากหลาย และเอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน						✓	✓			
7. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาการคิดเชิงนวัตกรรมของผู้เรียน						✓	✓			✓
8. ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง	✓					✓			✓	
9. ด้านการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยลงมือปฏิบัติ (Action Learning)	✓									✓
10. ด้านการบูรณาการเนื้อหาสาระกับกิจกรรมการเรียนรู้ทางดิจิทัล		✓							✓	
11. ด้านการจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ของผู้เรียน				✓						✓

ผู้วิจัยสังเคราะห์ได้สมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ 5 ด้าน แล้วกำหนดเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2 เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ

ประชากร

ครูภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 135 คน

กลุ่มตัวอย่าง

ครูภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 103 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (stratified Random Sampling) ตามสัดส่วนครูภาษาอังกฤษในแต่ละอำเภอ ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2

เครื่องมือการวิจัย

แบบสอบถามสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ
2. สังเคราะห์สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ
3. สร้างแบบสอบถามสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ (ฉบับร่าง) เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) และตรวจสอบรายการ (Check List) ประกอบด้วยสมรรถนะ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านที่ 1 การใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการจัดการเรียนรู้ 7 ข้อ ด้านที่ 2 การใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมการทางการศึกษา 8 ข้อ ด้านที่ 3 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เสริมสร้างสมรรถนะดิจิทัลของผู้เรียน 7 ข้อ ด้านที่ 4 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาการคิดเชิงนวัตกรรมของผู้เรียน 6 ข้อ และด้านที่ 5 การจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง 6 ข้อ รวม 34 ข้อ แล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหาร การศึกษา 3 ท่าน พิจารณาความตรงเชิงโครงสร้าง แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องเนื้อหา กับข้อคำถาม (Index of Item Objective Congruence: IOC) ได้ค่า IOC ตั้งแต่ .67 – 1.00

4. นำแบบสอบถามสมรรถนะการจัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพจากผู้เชี่ยวชาญ ไปทดลองใช้กับครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 ที่ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.87

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ส่งแบบสอบถามสมรรถนะการจัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 103 ฉบับทางไปรษณีย์และได้รับแบบสอบถามคืน จำนวน 103 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามแล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2 เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ มีรายละเอียดดังนี้

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์จัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ 5 ท่าน ได้มาด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) กำหนดเกณฑ์ดังนี้

1. อาจารย์ที่มีคุณวุฒิการศึกษาปริญญาเอกหรือเทียบเท่าหรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ในภาควิชาบริหารการศึกษาหรือภาควิชาภาษาอังกฤษ มีประสบการณ์ทำงานไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 2 คน

2. ผู้บริหารการศึกษาหรือผู้บริหารสถานศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาเอกหรือเทียบเท่า มีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ มีคุณวุฒิทางการศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ ภาษาศาสตร์ มีความรู้และประสบการณ์จัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ มีประสบการณ์ทางการบริหารไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 1 คน

3. ครูภาษาอังกฤษที่เป็นแบบอย่างที่ดีที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ ภาษาศาสตร์ มีความรู้และประสบการณ์จัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพไม่น้อยกว่า 10 ปี มีวิทยฐานะชำนาญการหรือชำนาญการพิเศษ มีผลงานเคยได้รับรางวัล หรือได้รับการยอมรับด้านการจัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพจากหน่วยงานต่าง ๆ จำนวน 1 คน

4. ศิษยานุศิษย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ดูแลกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มีวิทยฐานะชำนาญการหรือชำนาญการพิเศษ และมีประสบการณ์นิเทศครูผู้สอนและจัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพไม่น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 1 คน

เครื่องมือการวิจัย

แบบสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสารหลักการสร้างคำถามการสัมภาษณ์ เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดในการสร้างแบบสัมภาษณ์ให้ครอบคลุมขอบเขตเนื้อหาตามที่กำหนด

2. สร้างแบบสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นแบบกึ่งโครงสร้าง โดยนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพของครูภาษาอังกฤษ ในขั้นตอนที่ 1 จากข้อปฏิบัติที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด มาเป็นกรอบแนวคิดและสร้างข้อคำถามให้ครอบคลุม จำนวน 5 ด้าน ด้านละ 1 ข้อ รวมทั้งสิ้น 5 ข้อ

3. นำแบบสัมภาษณ์ ที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและแก้ไขตามข้อเสนอแนะแล้วนำไปเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ประสานผู้ทรงคุณวุฒิขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์ นัดหมายวัน เวลา และสถานที่ในการสัมภาษณ์

2. สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเป็นรายบุคคล ระหว่างวันที่ 1 ถึง 21 เดือนกันยายน พ.ศ. 2565

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ตรวจสอบความถูกต้องของการวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยวิธีการตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูล (Data Triangulation)

ผลการวิจัย

1. สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 แสดงดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2 ภาพรวม (n = 103)

ด้าน	สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับสมรรถนะ
1	ด้านการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการจัดการเรียนรู้	3.15	0.90	ปานกลาง
2	ด้านการใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมทางการศึกษา	4.42	0.50	มาก
3	ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เสริมสร้างสมรรถนะดิจิทัลของผู้เรียน	3.92	0.48	มาก
4	ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาการคิดเชิงนวัตกรรมของผู้เรียน	3.99	0.47	มาก
5	ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง	3.90	0.44	มาก
รวม		3.87	0.44	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ภาพรวมครูภาษาอังกฤษ มีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.87, S.D. = 0.44) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือการใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมทางการศึกษา มีสมรรถนะอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.42, S.D. = 0.50) รองลงมาคือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาการคิดเชิงนวัตกรรมของผู้เรียน มีสมรรถนะอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.99, S.D. = 0.47)

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการจัดการเรียนรู้ มีสมรรถนะอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 3.1, S.D. = 0.90)

1.1 สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2 ด้านการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการจัดการเรียนรู้ แสดงดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2 ด้านการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการจัดการเรียนรู้ (n = 103)

ที่	ด้านการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการจัดการเรียนรู้	$\bar{X}$	S.D.	ระดับสมรรถนะ
1	ครูสามารถใช้ Google Meet, Microsoft Teams, Zoom, Line, Facebook ในการสื่อสารหรือประชุมร่วมกับผู้เรียนแบบเรียลไทม์	3.40	1.11	ปานกลาง
2	ครูสามารถใช้ช่องทางกลุ่มสนทนา (Group Chat) ในการมอบหมาย และติดตามการปฏิบัติงานของผู้เรียน	3.42	0.79	ปานกลาง
3	ครูสามารถใช้เครื่องมือดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน เช่น คอมพิวเตอร์ และโทรศัพท์สมาร์ตโฟน เป็นต้น	3.23	1.19	ปานกลาง
4	ครูสามารถใช้บริการออนไลน์ในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกับผู้เรียน เช่น Google Doc, Google Sheet, Google Slide, Google Form เป็นต้น	3.17	1.12	ปานกลาง
5	ครูสามารถใช้ช่องทางกลุ่มสนทนา (Group Chat) หรืออีเมล (E-Mail) ในการเผยแพร่ ข้อความ ภาพ และวิดีโอในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่สอน	2.73	1.14	ปานกลาง

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ที่	ด้านการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการจัดการเรียนรู้	$\bar{x}$	S.D.	ระดับสมรรถนะ
6	ครูสามารถสร้างบรรยากาศของการมีส่วนร่วมและการสนทนาโต้ตอบที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับครูและเพื่อนในชั้นเรียนในระบบออนไลน์	3.32	0.90	ปานกลาง
7	ครูสามารถใช้แอปพลิเคชันต่าง ๆ ในการจัดการเรียนการสอนรูปแบบออนไลน์ที่ดึงดูดความสนใจและเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	2.76	1.18	ปานกลาง
รวม		3.15	0.90	ปานกลาง

จากตารางที่ 3 ครูมีสมรรถนะด้านการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการจัดการเรียนรู้ ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.15$, S.D. = 0.90) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ครูสามารถใช้ช่องทางกลุ่มสนทนา (Group Chat) ในการมอบหมายและติดตามการปฏิบัติงานของผู้เรียน มีสมรรถนะอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.42$, S.D. = 0.79) รองลงมาคือ ครูสามารถใช้ Google Meet, Microsoft Teams, Zoom, Line, Facebook ในการสื่อสารหรือประชุมร่วมกับผู้เรียนแบบเรียลไทม์ มีสมรรถนะอยู่ในระดับปานกลาง

($\bar{x} = 3.40$, S.D. = 1.11) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ครูสามารถใช้ช่องทางกลุ่มสนทนา (Group Chat) หรืออีเมล (E-Mail) ในการเผยแพร่ ข้อความ ภาพ และวิดีโอในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่สอน มีสมรรถนะอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.73$, S.D. = 1.14)

1.2 สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2 ด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมทางการศึกษา แสดงดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2 ด้านการใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมทางการศึกษา

ที่	ด้านการใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมทางการศึกษา	$\bar{x}$	S.D.	ระดับสมรรถนะ
1	ครูสามารถใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูลการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดหลักสูตร	4.26	0.63	มาก
2	ครูสามารถใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูล เพื่อออกแบบการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษให้ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์	4.27	0.64	มาก
3	ครูสามารถใช้โปรแกรมค้นหา (Search Engine) และฐานข้อมูลออนไลน์ในการสืบค้นข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับเนื้อหาสาระวิชาที่ใช้สอนจากอินเทอร์เน็ต	4.13	0.75	มาก
4	ครูสามารถใช้วิดีโอจากยูทูบ (YouTube) เป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอน และอัปโหลดวิดีโอการสอนของตนเองกับเนื้อหาต่าง ๆ ให้ผู้เรียนได้เข้าไปศึกษา	4.64	0.64	มากที่สุด
5	ครูสามารถออกแบบรูปภาพ อินโฟกราฟิก และวิดีโอที่ใช้เป็นสื่อการสอนด้วยโปรแกรมต่าง ๆ เช่น Microsoft PowerPoint, Canva, Adobe Photoshop เป็นต้น	4.58	0.76	มากที่สุด
6	ครูสามารถสร้างหรือแก้ไขสื่อดิจิทัลในรูปแบบต่าง ๆ มาเป็นสื่อการสอน เช่น ข้อความ (Text) เสียง (Audio) ภาพนิ่ง (Still Image) ภาพเคลื่อนไหว (Animation) และวิดีโอ (Video) เป็นต้น	4.53	0.74	มากที่สุด

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ที่	ด้านการใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมทางการศึกษา	$\bar{x}$	S.D.	ระดับสมรรถนะ
7	ครูสามารถใช้แอปพลิเคชันต่าง ๆ ในการฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน	4.60	0.65	มากที่สุด
8	ครูสามารถใช้วิดีโอที่มีคำบรรยาย (Subtitle) ในการฝึกทักษะการอ่านและการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของผู้เรียน	4.36	0.86	มาก
รวม		4.42	0.50	มาก

จากตารางที่ 4 ครูมีสมรรถนะด้านการใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมทางการศึกษาภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.42$, S.D. = 0.50) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ครูสามารถใช้วิดีโอจากยูทูป (YouTube) เป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอน และอัปโหลดวิดีโอการสอนของตนเองกับเนื้อหาต่าง ๆ ให้ผู้เรียนได้เข้าไปศึกษา มีสมรรถนะอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.64$, S.D. = 0.64) รองลงมา คือ ครูสามารถใช้แอปพลิเคชันต่าง ๆ ในการฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน มีสมรรถนะอยู่ในระดับมากที่สุด

($\bar{x} = 4.60$, S.D. = 0.65) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ครูสามารถใช้โปรแกรมค้นหา (Search Engine) และฐานข้อมูลออนไลน์ในการสืบค้นข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับเนื้อหาสาระวิชาที่ใช้สอนจากอินเทอร์เน็ต มีสมรรถนะอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.13$, S.D. = 0.75)

1.3 สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เสริมสร้างสมรรถนะดิจิทัลของผู้เรียน แสดงดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เสริมสร้างสมรรถนะดิจิทัลของผู้เรียน (n = 103)

ที่	ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เสริมสร้างสมรรถนะดิจิทัลของผู้เรียน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับสมรรถนะ
1	ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์ดิจิทัลในการทำงาน เพื่อเปิดโลกทัศน์ของการเรียนรู้รูปแบบดิจิทัลของผู้เรียนให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น	4.03	0.49	มาก
2	ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้อิสระแก่ผู้เรียน ในการเลือกใช้เทคโนโลยีดิจิทัลตามความคิดของผู้เรียนก่อน หากใช้เทคโนโลยีดิจิทัลไม่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์จึงชี้แนะการเรียนรู้หลักการเลือกใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่ถูกต้องและเหมาะสม	4.04	0.50	มาก
3	ครูส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ซอฟต์แวร์ในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการนำเสนองานหรือจัดทำเอกสารต่าง ๆ เช่น Microsoft PowerPoint และ Microsoft word เป็นต้น	3.95	0.65	มาก
4	ครูให้ผู้เรียนเรียบเรียงและสรุปสาระสำคัญข้อมูลออนไลน์ที่ได้สืบค้นมา เพื่อให้ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความถูกต้องและประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม	3.92	0.59	มาก
5	ครูให้ผู้เรียนนำข้อมูลออนไลน์ที่สืบค้นมาได้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนอย่างเหมาะสม	4.03	0.57	มาก
6	ครูเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจคำศัพท์ สัญลักษณ์และเทคนิคต่าง ๆ ในการสื่อสาร	4.11	0.58	มาก
7	ครูให้ผู้เรียนฝึกแต่งประโยคภาษาอังกฤษด้วยตนเองด้วยความสร้างสรรค์ เพื่อให้ผู้เรียนใช้การพูดและเขียนอย่างมีประสิทธิภาพ	3.35	0.74	ปานกลาง
รวม		3.92	0.48	มาก

จากตารางที่ 5 ครูมีสมรรถนะด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เสริมสร้างสมรรถนะดิจิทัลของผู้เรียน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.92$, S.D. = 0.48) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ครูเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจคำศัพท์ สัญลักษณ์ และเทคนิคต่าง ๆ ในการสื่อสาร มีสมรรถนะอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.11$, S.D. = 0.58) รองลงมา คือ ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้อิสระแก่ผู้เรียนในการเลือกใช้เทคโนโลยีดิจิทัลตามความคิดของผู้เรียนก่อน หากใช้เทคโนโลยีดิจิทัลไม่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ จึงชี้แนะการเรียนรู้

ตารางที่ 6 สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาการคิดเชิงนวัตกรรมของผู้เรียน (n = 103)

ที่	ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาการคิดเชิงนวัตกรรมของผู้เรียน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับสมรรถนะ
1	ครูจัดเนื้อหาสาระที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการบูรณาการด้วยการทำโครงงานอย่างมีระบบในรูปแบบของการสร้างสรรค์ผลงานทางด้านภาษา	4.00	0.70	มาก
2	ครูมอบหมายงานให้ผู้เรียนได้สร้างสิ่งประดิษฐ์หรือชิ้นงานในรายวิชาภาษาอังกฤษที่เป็นประโยชน์	3.99	0.69	มาก
3	ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาทักษะทางด้านการคิดด้วยการตั้งคำถามง่าย ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้ตอบเป็นภาษาอังกฤษ	4.02	0.56	มาก
4	ครูออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษาด้วยโปรแกรมหรือแอปพลิเคชันต่าง ๆ	3.96	0.67	มาก
5	ครูมอบหมายงานให้ผู้เรียนได้ฝึกการมีความรับผิดชอบ การมีวินัยในการทำงาน และการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบร่วมกัน	4.08	0.61	มาก
6	ครูออกแบบสถานการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงานร่วมกัน (Collaborative working)	3.86	0.74	มาก
รวม		3.99	0.47	มาก

จากตารางที่ 6 ครูมีสมรรถนะด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาการคิดเชิงนวัตกรรมของผู้เรียน ภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.99$, S.D. = 0.47) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ครูมอบหมายงานให้ผู้เรียนได้ฝึกการมีความรับผิดชอบ การมีวินัยในการทำงาน และการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบร่วมกัน มีสมรรถนะอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.08$, S.D. = 0.61) รองลงมา คือ ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาทักษะทางด้านการคิดด้วยการตั้งคำถามง่าย ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้ตอบเป็นภาษาอังกฤษ มีสมรรถนะอยู่ในระดับมาก

หลักการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่ถูกต้องและเหมาะสม มีสมรรถนะอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.04$, S.D. = 0.50) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ครูให้ผู้เรียนฝึกแต่งประโยคภาษาอังกฤษด้วยตนเองด้วยความสร้างสรรค์ เพื่อให้ผู้เรียนใช้การพูดและเขียนอย่างมีประสิทธิภาพ มีสมรรถนะอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.35$, S.D. = 0.74)

1.4 สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาการคิดเชิงนวัตกรรมของผู้เรียน แสดงดังตารางที่ 6

($\bar{x} = 4.02$, S.D. = 0.56) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ครูออกแบบสถานการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงานร่วมกัน (Collaborative Working) มีสมรรถนะอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.86$, S.D. = 0.74)

1.5 สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2 ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง แสดงดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง (n = 103)

ที่	ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง	$\bar{x}$	S.D.	ระดับสมรรถนะ
1	ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้วิเคราะห์บทสนทนาภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่าง ๆ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกัน	3.96	0.56	มาก
2	ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนค้นหาคำตอบ รวมทั้งมีความเข้าใจและสร้าง มโนทัศน์ที่ได้จากการเรียนรู้และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองได้	4.14	0.58	มาก
3	ครูให้ผู้เรียนฝึกการฟังบทสนทนาภาษาอังกฤษด้วยตนเองจากห้องปฏิบัติการ ทางภาษา หรือทั้งทางวิทยุ โทรทัศน์ และระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต	3.37	0.75	ปานกลาง
4	ครูให้ผู้เรียนสืบค้นคำศัพท์ สำนวนภาษา และประโยคต่าง ๆ ในภาษาอังกฤษ จากเว็บเบราว์เซอร์ (Web Browser) และโปรแกรมค้นหา (Search Engine)	3.96	0.66	มาก
5	ครูให้ผู้เรียนชมและฟังเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของเจ้าของ ภาษาผ่านยูทูบ (YouTube)	4.10	0.60	มาก
6	ครูมอบหมายงานให้ผู้เรียนได้มีการเตรียมตัวหรือค้นหาความรู้เกี่ยวกับ เนื้อหาที่เรียนจากอินเทอร์เน็ตด้วยตนเองก่อนเข้าเรียน	3.88	0.69	มาก
รวม		3.90	0.44	มาก

จากตารางที่ 7 ครูมีสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 3.90, S.D. = 0.44) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนค้นหาคำตอบ รวมทั้งมีความเข้าใจและสร้างมโนทัศน์ที่ได้จากการเรียนรู้ และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองได้ มีสมรรถนะอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.14, S.D. = 0.58) รองลงมาคือ ครูให้ผู้เรียนชมและฟังเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาผ่านยูทูบ (YouTube) มีสมรรถนะอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.10, S.D. = 0.60) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ครูให้ผู้เรียนฝึกการฟังบทสนทนาภาษาอังกฤษด้วยตนเองจากห้องปฏิบัติการทางภาษา หรือทั้งทางวิทยุ โทรทัศน์ และระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต มีสมรรถนะอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}$ = 3.37, S.D. = 0.75)

2. แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2

2.1 ด้านการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มใน

การจัดการเรียนรู้ พบว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ควรจัดอบรม/สัมมนา/ประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มรูปแบบต่าง ๆ เพื่อพัฒนาให้ครูภาษาอังกฤษสามารถใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มสำหรับการจัดการเรียนรู้ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และควรสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างครูผู้สอนเกี่ยวกับการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการจัดการเรียนรู้ เพื่อนำไปพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 ด้านการใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศ

และนวัตกรรมทางการศึกษา พบว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ควรจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการสร้างสื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมทางการศึกษา เพื่อพัฒนาครูภาษาอังกฤษให้สามารถใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสืบค้นข้อมูลสำหรับพัฒนานวัตกรรม และการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่

เสริมสร้างสมรรถนะดิจิทัลของผู้เรียน พบว่า ครูผู้สอนภาษาอังกฤษควรออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้และประยุกต์ใช้สื่อดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ที่สามารถตอบสนองความต้องการและความถนัดของผู้เรียน เช่น การให้ผู้เรียนใช้อินโฟกราฟิกหรือวิดีโอในการสร้างชิ้นงาน เป็นต้น เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้และทักษะตามมาตรฐานที่กำหนด รวมทั้งผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการนิเทศติดตามและประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษให้มีการจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้สร้างองค์ความรู้หรือฝึกฝนทักษะทางภาษาด้วยตนเอง จากสื่อวีดิทัศน์ภาษาอังกฤษประเภทต่าง ๆ เพื่อให้ครูภาษาอังกฤษ สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เสริมสร้างสมรรถนะดิจิทัลของผู้เรียนได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม และมีประสิทธิภาพ

2.4 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนา

การคิดเชิงนวัตกรรมของผู้เรียน พบว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ควรจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการคิดเชิงนวัตกรรมและทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงานของผู้เรียน เช่น การอบรมแนวทางการส่งเสริมผู้เรียนให้ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือเพื่อสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ ๆ ที่มีประโยชน์ต่อตนเอง เป็นต้น เพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนสามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้ ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญอย่างยิ่งในยุคดิจิทัล และควรส่งเสริมการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ด้านการสอนภาษาอังกฤษในระดับสถานศึกษา เพื่อให้ครูผู้สอนแลกเปลี่ยนประสบการณ์การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่สามารถเสริมสร้างทักษะการคิดเชิงนวัตกรรมของผู้เรียน และสามารถนำไปประยุกต์ใช้จัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างทักษะการคิดเชิงนวัตกรรมและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงานให้แก่ผู้เรียนได้

2.5 ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียน

แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง พบว่า ควรส่งเสริมให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง เช่น การให้ผู้เรียนค้นหาคำศัพท์ วลี หรือประโยคภาษาอังกฤษจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ เช่น โทรศัพท์ วิทยุ และสื่อออนไลน์ทางอินเทอร์เน็ต เพื่อให้ผู้เรียนมีประสบการณ์และทักษะ

การแสวงหาความรู้เพื่อเป็นพื้นฐานการศึกษาลดชีวิตต่อไป

สรุปผลการวิจัย

1. สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2 ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการจัดการเรียนรู้ 2) ด้านการใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมทางการศึกษา 3) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เสริมสร้างสมรรถนะดิจิทัลของผู้เรียน 4) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาการคิดเชิงนวัตกรรมของผู้เรียน และ 5) ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ในภาพรวมครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2 มีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลอยู่ในระดับมาก

2. แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2 ประกอบด้วย 1) ด้านการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการจัดการเรียนรู้ ควรจัดอบรมเพื่อพัฒนาการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการจัดการเรียนรู้และเทคนิคการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลายผ่านช่องทางต่าง ๆ 2) ด้านการใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมทางการศึกษา ควรจัดอบรมเพื่อพัฒนาการสร้างสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ นวัตกรรมใหม่ ๆ 3) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เสริมสร้างสมรรถนะดิจิทัลของผู้เรียน ครูควรออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้และประยุกต์ใช้สื่อดิจิทัลที่สามารถตอบสนองความต้องการและความถนัดของผู้เรียนให้มีความรู้และทักษะตามมาตรฐานที่กำหนด 4) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาการคิดเชิงนวัตกรรมของผู้เรียน ควรจัดอบรมกระบวนการและการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาการคิดเชิงนวัตกรรมและทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงานของผู้เรียน และ 5) ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ควรส่งเสริมให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ

การอภิปรายผลการวิจัย

1. การศึกษาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2 พบว่า ในภาพรวมครูมีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ครูมีการจัดการเรียนรู้ทั้งรูปแบบออนไลน์และออนไลนโดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย ส่งผลให้ครูผู้สอนต้องศึกษาสร้างความเข้าใจวิธีการใช้สื่อดิจิทัลหรือแพลตฟอร์มในการจัดการเรียนรู้ที่ใช้อย่างละเอียด ครูจึงมีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองโลกยุคดิจิทัลได้อย่างเหมาะสม ดังที่ฟาฏินา วงศ์เลขา (Wonglekha, 2015) ได้กล่าวไว้ว่า การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นทำให้การเรียนรู้สามารถเกิดขึ้นได้ทุกที่ทุกเวลาโดยผ่านระบบเครือข่าย ดังนั้นครูผู้สอนควรสามารถจัดการเรียนการสอนโดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มต่าง ๆ อย่างเหมาะสม และควรออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลด้านต่าง ๆ ได้อย่างเต็มศักยภาพ (Wongyai and Phatphol, 2021) สอดคล้องกับ ปิยาภรณ์ อัครลาวัณย์ (Akaralawan, 2019) ที่ศึกษาพบว่า ครูผู้สอนภาษาอังกฤษต้องมีทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม สมรรถนะดิจิทัลเป็นทักษะพื้นฐานที่จะสำคัญสำหรับครูผู้สอนในการออกแบบการเรียนรู้ที่ช่วยเสริมสร้างสมรรถนะดิจิทัลของผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม คล้ายกับ นวพัฒน์ เก็มกามาณ (Kemkaman, 2020) ที่ศึกษาพบว่า ครูมีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลอยู่ในระดับมากที่สุด เช่นเดียวกับ วราพินทร์ ชาววิวัฒน์ (Chawwiwat, 2022) ที่ศึกษาพบว่า ครูมีสมรรถนะด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสอนของครูอยู่ในระดับมาก

2. การศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2 มีประเด็นการอภิปรายผลดังนี้

2.1 ด้านการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการจัดการเรียนรู้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรจัดอบรม/สัมมนา/ประชุมเชิงปฏิบัติการการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการจัดการเรียนการสอนร่วมกับผู้เรียน เพื่อพัฒนาครูให้

มีความเข้าใจและสามารถจัดกิจกรรมเรียนรู้ผ่านดิจิทัลแพลตฟอร์มต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูผู้สอนควรได้รับการพัฒนาทักษะการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการจัดการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ เพื่อนำไปพัฒนาการเรียนรู้รูปแบบใหม่ ๆ ให้เหมาะสมกับบริบททางเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาซึ่งจะช่วยให้ครูมีสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่ ธีระ รุญเจริญ (Rooncharoen, 2019) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดการเรียนรู้ยุคดิจิทัล ครูควรมีทักษะดิจิทัล รวมทั้งสามารถจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อเทคโนโลยีและแพลตฟอร์มต่าง ๆ ได้ให้สอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงและมีความทันสมัย สอดคล้องกับสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (Office of the Education Council, 2022) ที่ศึกษาพบว่า ครูต้องสามารถใช้สื่อการสอนหรือดิจิทัลแพลตฟอร์มที่สอดคล้องกับความพร้อมความหลากหลายของผู้เรียนและความเหมาะสมของเนื้อหาวิชาช่วยให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับพิรดา ผาคำ, สมเกียรติ อินทสิงห์ และนัทธ อัครภากรณ์ (Phakam, Intrasingh, & Assapaporn, 2021) ได้ศึกษาพบว่า ควรมีการจัดอบรมการใช้เทคโนโลยีหรือแอปพลิเคชันในการจัดการเรียนรู้ใหม่ ๆ ให้แก่ครู เพื่อส่งเสริมสมรรถนะดิจิทัลให้ครูผู้สอนสามารถจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่นเดียวกับ ชัยวิชญ์ เข้มปัญญา, รชฏ สุวรรณภูมิ, และทัศนาศรี ประสานตรี (Khempanya, Suvanagoot, & Prasantree, 2019) ที่ศึกษาพบว่า ครูควรได้รับการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น การเรียนออนไลน์, Google Classroom, การสืบค้นข้อมูลออนไลน์, เพื่อให้ครูมีสมรรถนะการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มจัดการศึกษา นอกจากนี้ควรมีการนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผลการใช้สื่อการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

2.2 ด้านการใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการใช้สื่อและเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ รวมไปถึงการออกแบบ พัฒนา และผลิตนวัตกรรมการสอนภาษาอย่างสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาครูผู้สอนให้สมรรถนะ

การใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศและพัฒนานวัตกรรม มาใช้จัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากครูต้องสามารถจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ การใช้สื่อการเรียนรู้และเทคโนโลยีสารสนเทศ ช่วยสนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ ดังที่ปิยาภรณ์ อัครลาวัณย์ (Akaralawan, 2019) ได้กล่าวไว้ว่า การใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมเป็นสมรรถนะที่สำคัญต่อการจัดการเรียนรู้ ครูภาษาอังกฤษควรได้รับการพัฒนาสมรรถนะด้านการใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม นอกจากนี้ควรส่งเสริมให้ครูใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ในการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมและใช้สื่อออนไลน์พร้อมกับครู เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา (Khempanya, 2019) สอดคล้องกับ ภิญญา วงษ์ทอง (Wongthong, 2021) ที่ศึกษาพบว่า ครูผู้สอนควรเลือกใช้เครื่องมือหรือเทคโนโลยีช่วยสอนที่หลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียน ซึ่งจะช่วยสร้างความน่าสนใจส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นอยากที่จะเรียน เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจอยากเรียนรู้สนุกสนานและมีความสุขกับการเรียนออนไลน์มากขึ้น ส่งผลให้เกิดการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ด้านการใช้สื่อและเทคโนโลยี

2.3 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เสริมสร้างสมรรถนะดิจิทัลของผู้เรียน พบว่า ครูผู้สอนภาษาอังกฤษควรออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้และประยุกต์ใช้สื่อดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ที่สามารถตอบสนองความต้องการและความถนัดของผู้เรียน สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้และทักษะตามมาตรฐานที่กำหนด ทั้งนี้เนื่องมาจากการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ผู้เรียนต้องมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลพื้นฐานเพื่อการเรียนรู้ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน การสื่อสาร และการทำงานร่วมกับผู้อื่นในอนาคตได้ ครูต้องออกแบบและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และปฏิบัติโดยใช้แพลตฟอร์มเทคโนโลยีดิจิทัลต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะดิจิทัลให้กับผู้เรียน ดังที่กิตติชัย สุทธาสินอบ (Suthasinobon, 2020) ได้กล่าวไว้ว่า การศึกษาต้องเน้นกระบวนการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลบูรณาการกับการเรียนการสอนแบบปกติ เพื่อให้

เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล รวมทั้งส่งเสริมความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้และเสริมสร้างการเป็นพลเมืองดิจิทัลในอนาคต คล้ายกับกณิชา ศิริศักดิ์ (Sirisak, 2017) ที่ศึกษาพบว่า การส่งเสริมสมรรถนะดิจิทัลสำหรับผู้เรียนควรเพิ่มเนื้อหาเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัล และสอดแทรกการใช้ทักษะดิจิทัลในกิจกรรมการเรียนรู้ เช่นเดียวกับ มณีโชติรส เกิดปัญญา และसानนท์ ฉิมมณี (Gerdpanya & Chimanee, 2019) ที่ศึกษาพบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนใช้ทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียน สามารถส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะด้านดิจิทัลให้กับผู้เรียนได้

2.4 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาการคิดเชิงนวัตกรรมของผู้เรียน พบว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ควรจัดอบรมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมและประสบการณ์เรียนรู้ที่ฝึกให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ และฝึกทักษะการคิด การเชื่อมโยง และการสังเคราะห์ เพื่อนำไปสู่การคิดค้นและสร้างสรรค์สิ่งประดิษฐ์หรือชิ้นงานใหม่ ๆ เพื่อให้ครูมีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาการคิดเชิงนวัตกรรมและทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงานของผู้เรียน ทั้งนี้เนื่องมาจากนวัตกรรมมีความสำคัญสำหรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ผู้เรียนที่มีทักษะการคิดเชิงนวัตกรรมจะสามารถออกแบบและสร้างสรรค์เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันหรือพัฒนาสิ่งใหม่ ๆ สำหรับประเทศได้ ดังที่ธีระ รุญเจริญ (Rooncharoen, 2019) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดการศึกษายุคดิจิทัล ผู้สอนควรออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิดเชิงนวัตกรรมให้กับผู้เรียน ครูมีบทบาทในการตั้งคำถามและกำหนดเป้าหมายเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์ อีกทั้งต้องจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนได้คิดเชิงนวัตกรรม คิดสร้างสรรค์ เน้นให้มีการสร้างผลงานผลิต และเน้นกระบวนการเรียนรู้สร้างสรรค์ใหม่ ๆ (Sillarat, 2021) สอดคล้องกับ นภาพรณี เพียงดวงใจ (Peangduangjai, 2015) ที่ศึกษาพบว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีต่าง ๆ ช่วยพัฒนาความสามารถในการสร้างนวัตกรรม และกระบวนการคิดเชิงสร้างสรรค์ของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.5 ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ควรส่งเสริมให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเรียนรู้ด้วยตนเองมีความสำคัญอย่างยิ่ง ผู้เรียนควรได้รับการส่งเสริมประสบการณ์การแสวงหาความรู้ด้วยตนเองเพื่อให้เกิดทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิตสามารถปรับตนเองให้เข้ากับบริบทและสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงในชีวิตประจำวันได้ ดังที่ สุวิทย์ เมษินทรีย์ (Mesintree, 2016) ได้กล่าวไว้ว่า เป้าหมายการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ผู้เรียนต้องได้รับการพัฒนาคุณลักษณะด้านการเรียนรู้ด้วยตนเอง และพัฒนาให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ (Rooncharoen, 2019) สอดคล้องกับ Bernacki (2020) ได้ศึกษาพบว่า การจัดการเรียนรู้โดยการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองของแต่ละบุคคล ช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ทำนองเดียวกับ ไพบุลย์ วงศ์เมืองคำ (Wongmuangkham, 2020) ที่ศึกษาพบว่า ครูควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การใช้เทคโนโลยีแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Rattanaengsorn, 2020; Wongthong, 2021)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2 ควรส่งเสริมการพัฒนาสมรรถนะครูภาษาอังกฤษอย่างเป็นรูปธรรม เช่น กำหนดนโยบายและ

แผนยุทธศาสตร์การยกระดับสมรรถนะครูภาษาอังกฤษ จัดโครงการพัฒนาสมรรถนะครูภาษาอังกฤษโดยเชิญวิทยากรที่เชี่ยวชาญด้านการสอนด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลมาอบรมพัฒนาเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้กับครูเพื่อให้สามารถจัดการเรียนการสอนที่หลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลให้กับครูภาษาอังกฤษโดยจัดทำแผนพัฒนารายบุคคลร่วมกับครูผู้สอนรวมทั้งสนับสนุนงบประมาณและส่งเสริมเข้าร่วมการอบรมหลักสูตรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล เพื่อให้ครูผู้สอนนำมาประยุกต์ใช้พัฒนาการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา เพื่อขยายองค์ความรู้การส่งเสริมการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษให้ครอบคลุมระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2. ควรมีการศึกษาผลการใช้แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2 เพื่อประเมินผลและปรับปรุงการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับการพัฒนาผู้เรียนในยุคดิจิทัล

เอกสารอ้างอิง

- Akaralawan, P. (2019). *A study of needs and guidelines for development of English teachers' competency in schools under Secondary Educational Service Area Office 40*. (Master Thesis, Department of Educational Assessment, Naresuan University). [In Thai]
- Bernacki, M. L. (2020). *Mobile technology, learning, and achievement: Advances in understanding and measuring the role of mobile technology in education*. Retrieved from <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0361476X19304321>
- Boonchai, P. (2021). The development of a learning management competency model for 21st century learner development for primary teachers. *Journal of Teaching and Learning Development*, 15(1), 240–258. [In Thai]
- Chamchoy, S. (2015). Technology leadership: Bringing technology into classrooms and schools in the 21st century. *Journal of Education Naresuan University*, 16(4), 216–224. [In Thai]
- Chawwiwat, W. (2022). *Approaches to promoting teachers digital skills under Phitsanulok Primary Educational Service Area Office 2*. (Master Thesis, Department of Educational Assessment, Naresuan University). [In Thai]
- Gerdpanya, M., & Chimanee, S. (2019). Guideline of student development as standard competency framework of information technology Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi. *Journal of ARU Research*, (6)1, 73–80. [In Thai]
- Kemkaman, N. (2020). *Guidelines to develop digital literacy for teachers under Secondary Educational Service Area Office 7*. (Master Thesis, Department of Educational Assessment, University of Technology Thanyaburi). [In Thai]
- Khempanya, C., Suvanagoot, R., & Prasantree, T. (2019). Situations and guidelines for developing the usage of digital technology for education of schools under the Secondary Educational Service Area Office 22. *Journal of Education Sisaket Rajabhat University*, 14(3), 35–48. [In Thai]
- Mesintree, S. (2016). The concept of Thailand 4.0 creates a new set of seeds with a taproot. *Issara News Agency*. Retrieved from https://www.isranews.org/thaireform-other-news/51766-thailand-4-0_51766.html [In Thai]
- Nakhon Sawan Primary Educational Service Area Office 2. (2022). *3 year school development plan (2022– 2024)*. (Unpublished manuscript). [In Thai]
- Office of the Education Council. (2022). *Research report on approaches to promote learning linked to the national digital learning platform for Thailand*. Bangkok: Sweet Pepper Graphic. [In Thai]
- Pakotang, J. (2018). *Digital era leadership of school administrators*. Ubon Ratchathani: Siritham offset. [In Thai]
- Peangduangjai, N. (2015). *Developing a science learning management model by using the technique of doing the project is the foundation with knowledge-seeking techniques based on the inverted classroom concept in order to enhancing academic achievement Innovation capacity and scientific mind of Mathayomsuksa 3 students*. (Master Thesis, Department of Educational Assessment, University Silpakorn). [In Thai]
- Phakam, P., Intrasingh, S., & Assapaporn, N. (2021). Guidelines digital competency enhancement for undergraduate students of Faculty of Education, Chiang Mai University. in education 4.0 ERA. *Journal of graduate research*, 12(2), 119–130. [In Thai]

- Phasuk, P., Niyamabha, A., & Wichitpatthapron, W. (2020). The role of teachers in the digital age of schools under the Chonburi Primary Educational Service Area Office 1. *Journal of Educational Administration and Leadership Sakon Nakhon Rajabhat University*, 32(8), 204–214. [In Thai]
- Phuttawattana, P. (2018). Learning management for learner development in the digital age. *Journal of Learning Innovation and technology*, 1(2), 1–11. [In Thai]
- Poovarawan, Y. (2015). Teaching and learning innovation with system education 4.0. *Suranaree Journal of Social Science*, 9(2), 133–156. [In Thai]
- Prayoonwong, C. (2019). Digital larning: Learning English in the digital world of the 21st century. *Journal of Graduate Studies Valaya Alongkron Rajabhat University*, 13(1), 210–223. [In Thai]
- Rattanaengsorn, S. (2020). *Development of learning management skills by the use of media and information technology of teachers at bannawittayakhom school under the Secondary Education Service Area Office 11 in Surat Thani*. (Master Thesis, Department of Educational Assessment, University Rajabhat Surat Thani). [In Thai]
- Rooncharoen, T. (2019). *Approaches to educational administration in this era, education Thailand 4.0*. (Unpublished manuscript). [In Thai]
- Sillarat, P. (2021). Philosophy of creative education and productivity. In Paitoon Sillarat and Nakrob Meunlee (editor). *Productivity studies: Teaching and learning to create productivity and innovation*. Bangkok: Chulalongkorn University Press. [In Thai]
- Sirisak, K. (2017). *Curriculum reseach on teacher education program for developing digital competence enhancement guidance*. (Master Thesis, Department of Educational Assessment, Chulalongkorn University). [In Thai]
- Suthasinobon, K. (2020). Digital curriculum and learning. *Journal of Education Srinakharinwirot University*, 20(1), 200–211. [In Thai]
- Wonglekha, F. (3 November 2015). Teaching and learning management in the digital world. *Dailynews*. Retrieved from <https://d.dailynews.co.th/education/358284/> [In Thai]
- Wongmuangkham, P. and Rukponmongkol, P. (2020). Development guidelines for promoting the use of information and communication technology for learning development of schools in the Khlong Nam Lai Group under the Office of Kamphaengphet Primary Educational Service Area 2. *Journal of Education Lampang Rajabhat University*, 9(2), 52–63. [In Thai]
- Wongthong, P. (2021). Online learning management in new normal for upper elementary school students. *Rajapark Journal*, 43(15), 101–117. [In Thai]
- Wongyai, W., and Phatphol, M. (2021). *Online learning to create innovation*. Bangkok: Graduate school Srinakharinwiwot University. (In Thai)

**แนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีในการบริหารการจัดการเรียนรู้
โรงเรียนบ้านโฮ่งรัตนวิทยา จังหวัดลำพูน**
**THE DEVELOPMENT GUIDELINES OF TECHNOLOGY UTILIZATION FOR LEARNING
MANAGEMENT OF BAN HONG RATTANA WITTAYA SCHOOL
IN LAMPHUN PROVINCE**

ปาณิสรา อินตะชุม^{1*}, สังวาล วังแจ่ม² และ จันทร์ฉาย ยมสูงเนิน³
Panisara Intachum^{1*}, Sangwan Wangcham² and Janchai Yomsoongnern³

มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่ 169 ถนนหางดง-สันป่าตอง ตำบลหนองแก้ว อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ 50230^{1, 2, 3}
North Chiang Mai University, Hang Dong – San Pa Tong Road, Hang Doing Sub-district, Chiang Mai Province 50230

*Corresponding author E-mail: nongyao5000@gmail.com

(Received: 10 Mar, 2023; Revised: 23 Jun, 2023; Accepted: 28 Jun, 2023)

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและแนวทางการใช้เทคโนโลยีในการบริหารการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนบ้านโฮ่งรัตนวิทยา จังหวัดลำพูน กลุ่มประชากร จำนวน 81 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา 1 คน ครู 16 คน คณะกรรมการสถานศึกษา 7 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 สังกัดโรงเรียนบ้านโฮ่งรัตนวิทยา 57 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามการใช้เทคโนโลยีในการบริหารการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนบ้านโฮ่งรัตนวิทยา จังหวัดลำพูน และแบบสนทนากลุ่ม วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ตรวจสอบความถูกต้องของการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีสามเส้าด้านรวบรวมข้อมูล

ผลการวิจัยพบว่า 1) โรงเรียนบ้านโฮ่งรัตนวิทยา จังหวัดลำพูน มีการใช้เทคโนโลยีในการบริหารการจัดการเรียนรู้โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) แนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีในการบริหารการจัดการเรียนรู้ สถานศึกษาคควรกำหนดแผนและเป้าหมายการจัดหาวัสดุอุปกรณ์เทคโนโลยี แหล่งเรียนรู้สารสนเทศ ร่วมกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดหาวัสดุอุปกรณ์เทคโนโลยีและปรับปรุงห้องให้เพียงพอพร้อมใช้งาน จัดอบรมเชิงปฏิบัติการด้านการใช้สารสนเทศพัฒนาสื่อการเรียนการสอนในการจัดการเรียนรู้ให้กับครูเพื่อพัฒนาการจัดการสอนให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น และจัดระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่สามารถประมวลผลข้อมูลได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ เพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ของครู

คำสำคัญ: แนวทางการพัฒนา, เทคโนโลยี, การจัดการเรียนรู้

¹ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะสังคมศาสตร์และศิลปศาสตร์

²⁻³ อาจารย์ ดร. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะสังคมศาสตร์และศิลปศาสตร์

ABSTRACT

The objective of this research was to investigate the contexts and development guidelines of technological utilization for learning management of Ban Hong Rattana Wittaya School in Lamphun province. The population comprised 81 individuals, consisting of a school administrator, 16 teachers, seven school board members, and 57 Mathayom Suksa 4–6 students. The research instruments included a questionnaire on technological utilization for learning management and a focus group discussion record. The quantitative data were statistically analyzed for percentage, mean, and standard deviation. The content analysis was used to analyze the qualitative data and triangulation was applied to validate the data.

The research results revealed that the overall technological utilization for learning management of the school was at the high level. For the technological utilization development guidelines, the school should designate plans and targets for supplying technological equipment and information & learning resources in collaboration with concerned individuals in charge of supplies, as well as improve classrooms adequately and in good conditions. Workshops on information technology exploitation and learning media development should be conducted for teachers to improve their instructional management for better quality. A computer network system with rapid and efficient data processing should be provided to teachers to support their learning management.

KEYWORDS: Development Guidelines, Technology, Learning Management

บทนำ

การศึกษาในศตวรรษที่ 21 ผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนาทักษะที่สำคัญให้สอดคล้องกับบริบทสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง ผู้สอนต้องพัฒนาทักษะและกระบวนการจัดการเรียนรู้ในห้องเรียนในรูปแบบใหม่ ๆ การเรียนรู้แบบการสอนให้หน่อยเรียนรู้นี้ให้มาก เน้นให้ผู้เรียนได้ค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง (Daosri et al., 2021) โดยใช้เทคโนโลยีช่วยในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น (Promsatien, 2021) ผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนสื่อและเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของผู้สอนให้สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วย (Sithsungnoen, 2022; Muhummhed, 2021; Sukpom, 2020)

การใช้เทคโนโลยีในการบริหารการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ สถานศึกษาคควรกำหนดนโยบาย เป้าหมาย และแนวทางการใช้เทคโนโลยีครอบคลุม 4 ด้าน ประกอบด้วย 1) การใช้วัสดุอุปกรณ์เทคโนโลยี 2) การใช้แหล่งสารสนเทศ 3) การใช้สารสนเทศ และ 4) การใช้ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เช่น การจัดฝึกอบรมทักษะการใช้และผลิตสื่อการเรียนการสอน การจัดหาเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่สามารถประมวลผลข้อมูลได้รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ เป็นต้น เพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาให้ได้คุณภาพและมีมาตรฐาน (Tasrabeab & Jutipon, 2019, Dasa, 2020) สอดคล้องกับพันธยุทธ ทศระเปียบ และอรุณ จุติผล (Tasrabeab and Jutipon, 2019) ที่ศึกษาพบว่า การใช้เทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนรู้ให้ประสบความสำเร็จและช่วยกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียนนั้นจำเป็นต้องมีอุปกรณ์ที่มีประสิทธิภาพเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียน จัดเตรียมแหล่งสารสนเทศที่เชื่อมโยงกับสื่อที่ทันสมัยมาประยุกต์ใช้กับการจัดการเรียนการสอน มีระบบ

เครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่รวดเร็วสำหรับประมวลการจัดการเรียนรู้ รวมทั้งนำเทคโนโลยีมาพัฒนาสื่อการสอนของครูและสนับสนุนให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าความรู้ด้วยตนเอง (Mahanitipong, 2021)

โรงเรียนบ้านโสมรัตนวิทยาจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นการใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน จากรายงานการประเมินตนเองประจำปีการศึกษา 2564 พบว่า สถานศึกษาคควรส่งเสริมให้ครูใช้ระบบเครือข่ายจัดการเรียนรู้และบริหารจัดการชั้นเรียนผ่านระบบออนไลน์ให้มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ควรพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนประยุกต์ใช้เทคโนโลยีแสวงหาความรู้เพื่อสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ ด้วยตนเอง (Ban Hong Rattana Wittaya School, 2021)

จากความสำคัญของปัญหาดังที่กล่าวมาจึงเห็นควรมีการศึกษาเรื่องแนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีในการบริหารการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนบ้านโสมรัตนวิทยา จังหวัดลำพูน เพื่อพัฒนาการบริหารจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ส่งผลให้ผู้สอนมีความเชี่ยวชาญในการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ และผู้เรียนได้รับการจัดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการใช้เทคโนโลยีในการบริหารการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนบ้านโสมรัตนวิทยา จังหวัดลำพูน
2. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีในการบริหารการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนบ้านโสมรัตนวิทยา จังหวัดลำพูน

การใช้เทคโนโลยีในการบริหารการจัดการเรียนรู้

4 ด้าน (Tasrabeab & Jutipphon, 2019)

1. การใช้วัสดุอุปกรณ์เทคโนโลยีในการบริหารการจัดการเรียนรู้
2. การใช้แหล่งสารสนเทศในการบริหารการจัดการเรียนรู้
3. การใช้สารสนเทศในการบริหารการจัดการเรียนรู้
4. การใช้ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ในการบริหารการจัดการเรียนรู้

แนวทางการพัฒนาการใช้
เทคโนโลยีในการบริหาร
การจัดการเรียนรู้ของ
โรงเรียนบ้านโง้งรัตนวิทยา
จังหวัดลำพูน

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ โดยมีรายละเอียดการดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพการใช้เทคโนโลยีในการบริหารการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนบ้านโง้งรัตนวิทยา จังหวัดลำพูน เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีรายละเอียดดังนี้

ประชากร

ผู้บริหารสถานศึกษา 1 คน ครู 16 คน คณะกรรมการสถานศึกษา 7 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนบ้านโง้งรัตนวิทยา จังหวัดลำพูน 57 คน รวม 81 คน

เครื่องมือการวิจัย

แบบสอบถามการใช้เทคโนโลยีในการบริหารการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนบ้านโง้งรัตนวิทยา จังหวัดลำพูน

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีในการบริหารการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนบ้านโง้งรัตนวิทยา จังหวัดลำพูน
2. สร้างแบบสอบถามความคิดเห็น (ฉบับร่าง) เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) แบบตรวจสอบรายการ (Check List) ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ 1) การใช้วัสดุอุปกรณ์เทคโนโลยีในการบริหารการจัดการเรียนรู้ 2) การใช้แหล่งสารสนเทศในการบริหาร

จัดการเรียนรู้ 3) การใช้สารสนเทศในการบริหารการจัดการเรียนรู้ และ 4) การใช้ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ในการบริหารการจัดการเรียนรู้ แล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านการใช้เทคโนโลยี 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา แล้วหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหา กับข้อคำถาม (Index of Item Objective Congruence: IOC) ได้ค่า IOC รายข้อระหว่าง .67-1.00 และได้ค่า IOC ของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .99

3. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้บริหารสถานศึกษา ครู และนักเรียน สังกัดโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดลำพูนที่ไม่ใช่กลุ่มประชากร จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .87

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขสมบูรณ์และนำไปใช้เป็นเครื่องมือสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บข้อมูลระหว่างวันที่ 2 – 6 มกราคม 2566 โดยส่งแบบสอบถามแบบออนไลน์ในรูปแบบ Google Form ให้แก่ผู้บริหารสถานศึกษา ครู คณะกรรมการสถานศึกษา และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ของโรงเรียนบ้านโง้งรัตนวิทยา จำนวน 81 คน ด้วยตนเอง และได้รับการตอบกลับคืน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาแนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการการเรียนรู้ของโรงเรียนบ้านโสมรัตนวิทยา จังหวัดลำพูน เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ มีรายละเอียดดังนี้

กลุ่มเป้าหมาย

ผู้บริหารสถานศึกษา 1 คน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 คน รวม 9 คน ได้มาด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง เป็นผู้มีความรู้หรือประสบการณ์การทำงานด้านการสอนไม่ต่ำกว่า 2 ปี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการการเรียนรู้ของโรงเรียนบ้านโสมรัตนวิทยา จังหวัดลำพูน

2. นำผลการตอบแบบสอบถามขั้นตอนที่ 1 ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ 1) การใช้วัสดุอุปกรณ์เทคโนโลยีในการบริหารจัดการการเรียนรู้ 2) การใช้แหล่งสารสนเทศในการบริหารจัดการการเรียนรู้ 3) การใช้สารสนเทศในการบริหารจัดการการเรียนรู้ และ 4) การใช้ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ในการบริหารจัดการการเรียนรู้ โดยเลือกข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดด้านละ 1 ข้อ กำหนดประเด็นคำถามการสนทนาเพื่อหาแนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการการเรียนรู้ของโรงเรียนบ้านโสมรัตนวิทยา จังหวัดลำพูน

3. เสนอผู้ทรงคุณวุฒิด้านการใช้เทคโนโลยี

3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และประเด็นในการสนทนา

4. ปรับปรุงข้อคำถามตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อนำไปดำเนินการสนทนากลุ่มต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ติดต่อประสานกลุ่มเป้าหมายด้วยตนเอง เพื่อขอความอนุเคราะห์เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

2. จัดสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) กับกลุ่มเป้าหมาย วันศุกร์ที่ 10 กุมภาพันธ์ 2566 เวลา 9.00 -10.30 น. ณ ห้องโสตทัศนศึกษา โรงเรียนบ้านโสมรัตนวิทยา จังหวัดลำพูน เพื่อระดมความคิดเห็น แล้วนำข้อมูลไปสังเคราะห์สร้างแนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการการเรียนรู้ของโรงเรียนบ้านโสมรัตนวิทยา จังหวัดลำพูน

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ตรวจสอบความถูกต้องของการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีสามเส้าด้านรวบรวมข้อมูล

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 การศึกษาสภาพการใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการการเรียนรู้ของโรงเรียนบ้านโสมรัตนวิทยา จังหวัดลำพูน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 การใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการการเรียนรู้ของโรงเรียนบ้านโสมรัตนวิทยา จังหวัดลำพูน (N=81)

การใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการการเรียนรู้	μ	σ	ระดับการใช้งาน
1. ด้านการใช้วัสดุอุปกรณ์เทคโนโลยีในการบริหารจัดการการเรียนรู้	4.45	0.66	มาก
2. ด้านการใช้แหล่งสารสนเทศในการบริหารจัดการการเรียนรู้	4.32	0.70	มาก
3. ด้านการใช้สารสนเทศในการบริหารจัดการการเรียนรู้	4.41	0.70	มาก
4. ด้านการใช้ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ในการบริหารจัดการการเรียนรู้	4.30	0.76	มาก
ภาพรวม	4.37	0.71	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า โรงเรียนบ้านโสมรัตนวิทยา จังหวัดลำพูน มีการใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.37$, $\sigma = 0.71$) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการใช้วัสดุอุปกรณ์

เทคโนโลยีในการบริหารจัดการการเรียนรู้ มีการใช้อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.45$, $\sigma = 0.66$) รองลงมา คือ ด้านการใช้สารสนเทศในการบริหารจัดการการเรียนรู้ มีการใช้อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.41$, $\sigma = 0.70$) และด้านการใช้

แหล่งสารสนเทศในการบริหารจัดการเรียนรู้ มีการใช้ ในการบริหารจัดการจัดการเรียนรู้ มีการใช้อยู่ในระดับมาก อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.32$, $\sigma = 0.70$) ส่วนด้านที่มีการใช้ ($\mu = 4.30$, $\sigma = 0.76$) ตามลำดับ น้อยที่สุด คือ ด้านการใช้ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์

ตารางที่ 2 สภาพการใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนบ้านโง้งรัตนวิทยา จังหวัดลำพูน ด้านการใช้วัสดุอุปกรณ์เทคโนโลยีในการบริหารจัดการจัดการเรียนรู้ (N=81)

ด้านการใช้วัสดุอุปกรณ์เทคโนโลยีในการบริหารจัดการจัดการเรียนรู้	μ	σ	ระดับการใช้งาน
1. ครูมีการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ประกอบการเรียนการสอน	4.48	0.61	มาก
2. ครูมีการใช้คอมพิวเตอร์ประกอบการเรียนการสอนร่วมกับอุปกรณ์อื่น	4.38	0.78	มาก
3. ครูใช้อุปกรณ์แสดงผลจากคอมพิวเตอร์ เช่น Projector โทรทัศน์	4.52	0.63	มากที่สุด
4. ครูมีการคัดเลือกสื่อให้สอดคล้องและเหมาะสมกับหน่วยการเรียนรู้	4.47	0.59	มาก
5. ครูมีการสอนแบบบูรณาการการเรียนรู้โดยใช้อุปกรณ์เทคโนโลยีที่มีอยู่ในโรงเรียน เช่น โทรศัพท์เคลื่อนที่ โน้ตบุ๊ก คอมพิวเตอร์ เป็นต้น	4.38	0.66	มาก
ภาพรวม	4.45	0.66	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า โรงเรียนบ้านโง้งรัตนวิทยา จังหวัดลำพูน มีการใช้วัสดุอุปกรณ์เทคโนโลยีในการบริหารจัดการจัดการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.45$, $\sigma = 0.66$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ครูใช้อุปกรณ์แสดงผลจากคอมพิวเตอร์ เช่น Projector โทรทัศน์ มีการใช้ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.52$, $\sigma = 0.63$) รองลงมาคือ ครูมีการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ประกอบการเรียนการสอน มีการใช้ในระดับมาก ($\mu = 4.48$,

$\sigma = 0.61$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ครูมีการใช้คอมพิวเตอร์ประกอบการเรียนการสอนร่วมกับอุปกรณ์อื่น มีการใช้ในระดับมาก ($\mu = 4.38$, $\sigma = 0.78$) และครูมีการสอนแบบบูรณาการการเรียนรู้ผ่านการเล่นโดยใช้อุปกรณ์เทคโนโลยีที่มีอยู่ในโรงเรียน เช่น โทรศัพท์เคลื่อนที่ โน้ตบุ๊ก คอมพิวเตอร์ มีการใช้ในระดับมาก ($\mu = 4.38$, $\sigma = 0.66$) ตามลำดับ

ตารางที่ 3 สภาพการใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนบ้านโง้งรัตนวิทยา จังหวัดลำพูน ด้านการใช้แหล่งสารสนเทศในการบริหารจัดการจัดการเรียนรู้ (N=81)

ด้านการใช้แหล่งสารสนเทศในการบริหารจัดการจัดการเรียนรู้	μ	σ	ระดับการใช้งาน
1. ครูใช้ข้อมูลจากแหล่งสารสนเทศมาออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอน	4.36	0.62	มาก
2. ครูสร้างองค์ความรู้ของตนเองเพื่อจัดทำเอกสาร ตำราเพิ่มเติมให้กับนักเรียนจากแหล่งสารสนเทศ	4.22	0.72	มาก
3. ครูใช้บทเรียนสำเร็จรูปที่สร้างขึ้นจากแหล่งสารสนเทศให้นักเรียนได้ศึกษาหาความรู้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน	4.21	0.74	มาก
4. ครูมีการใช้แหล่งสารสนเทศของสถานศึกษาที่ให้บริการไว้ เช่น ห้องสมุดเสียง ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ เป็นต้น	4.23	0.78	มาก
5. ครูมีการจัดเก็บข้อมูลนักเรียนที่สอนไว้ในแหล่งสารสนเทศอินเทอร์เน็ต เช่น Google Drive เป็นต้น	4.47	0.61	มาก
6. สถานศึกษานำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้สำหรับนักเรียน	4.41	0.70	มาก
ภาพรวม	4.32	0.70	มาก

จากตาราง 3 พบว่า โรงเรียนบ้านโง้งรัตนวิทยา จังหวัดลำพูน มีการใช้แหล่งสารสนเทศในการบริหารจัดการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.32$, $\sigma = 0.70$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ครูมีการจัดเก็บข้อมูลนักเรียนที่สอนไว้ในแหล่งสารสนเทศอินเทอร์เน็ต เช่น Google Drive เป็นต้น มีการใช้อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.47$, $\sigma = 0.61$) รองลงมาคือ สถานศึกษา

นำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการติดต่อสื่อสาร แลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้สำหรับนักเรียน มีการใช้อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.41$, $\sigma = 0.70$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ครูใช้บทเรียนสำเร็จรูปที่สร้างขึ้นจากแหล่งสารสนเทศให้นักเรียนได้ศึกษาหาความรู้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน มีการใช้อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.21$, $\sigma = 0.74$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4 สภาพการใช้เทคโนโลยีในการบริหารการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนบ้านโง้งรัตนวิทยา จังหวัดลำพูน ด้านการใช้สารสนเทศในการบริหารการจัดการเรียนรู้ (N=81)

ด้านการใช้สารสนเทศในการบริหารการจัดการเรียนรู้	μ	σ	ระดับการใช้งาน
1. ครูใช้เทคโนโลยีเพื่อเป็นสื่อนำเข้าสู่บทเรียน	4.46	0.63	มาก
2. ครูรายงานผลคะแนนของนักเรียนผ่านเทคโนโลยี	4.40	0.75	มาก
3. ครูใช้เทคโนโลยีในการวัดผลและประเมินผลของบทเรียน	4.51	0.63	มากที่สุด
4. ครูมอบหมายงานและให้ส่งงานทางสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ	4.47	0.67	มาก
5. ครูใช้เทคโนโลยีในการสอน การทำเอกสารและการสรุปผลประเมินผล การเรียนการสอน	4.53	0.61	มากที่สุด
6. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนแลกเปลี่ยนความรู้ที่ได้สืบค้นจากการใช้เทคโนโลยี	4.42	0.74	มาก
7. สถานศึกษาสนับสนุนส่งครูหรือบุคลากรเข้าฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	4.37	0.68	มาก
8. ครูมีความรู้ความเข้าใจในหลักการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการเรียนรู้	4.27	0.84	มาก
9. สถานศึกษาสนับสนุนให้ครูผู้สอน สร้างหรือพัฒนาสื่อการเรียนการสอนของ ตนเองหรือเรื่องที่สนใจในรูปแบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT)	4.28	0.73	มาก
ภาพรวม	4.41	0.70	มาก

จากตาราง 4 พบว่า โรงเรียนบ้านโง้งรัตนวิทยา จังหวัดลำพูน มีการใช้สารสนเทศในการบริหารการจัดการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.41$, $\sigma = 0.70$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ครูใช้เทคโนโลยีในการสอน การทำเอกสารและการสรุปผลประเมินผล การเรียนการสอน มีการใช้อยู่ในระดับมากที่สุด

($\mu = 4.53$, $\sigma = 0.61$) รองลงมาคือ ครูใช้เทคโนโลยีในการวัดผลและประเมินผลของบทเรียน มีการใช้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.51$, $\sigma = 0.63$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือครูมีความรู้ความเข้าใจหลักการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการเรียนรู้ มีการใช้อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.27$, $\sigma = 0.84$) ตามลำดับ

ตารางที่ 5 สภาพการใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการการเรียนรู้ของโรงเรียนบ้านโง้งรัตนวิทยา จังหวัดลำพูน ด้านการใช้ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ในการบริหารจัดการการเรียนรู้ (N=81)

ด้านการใช้ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ในการบริหารจัดการการเรียนรู้	μ	σ	ระดับการใช้งาน
1. ครูให้นักเรียนฝึกทำแบบทดสอบออนไลน์	4.15	0.79	มาก
2. ครูนำเทคโนโลยีมาใช้ในการรับส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail)	4.21	0.81	มาก
3. ครูใช้เทคโนโลยีในการศึกษาและเลือกข้อสอบจากคลังข้อสอบออนไลน์	4.20	0.78	มาก
4. ครูนำเทคโนโลยีมาใช้ออกแบบการเรียนการสอนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต	4.31	0.74	มาก
5. ครูใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ตสื่อสารระหว่างนักเรียนกับผู้สอนผ่านระบบ Social Network	4.40	0.68	มาก
6. ครูใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสืบค้นและดาวน์โหลดข้อมูลผ่านอินเทอร์เน็ต เช่น Google YouTube เป็นต้น	4.56	0.76	มาก
7. ครูให้นักเรียนสรุปใจความสำคัญจากข้อมูลที่ได้จากการสืบค้นจากอินเทอร์เน็ต	4.37	0.71	มาก
8. สถานศึกษาส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนสร้างผลงานการเรียนรู้ผ่านระบบเครือข่าย	4.38	0.72	มาก
9. สถานศึกษาสนับสนุนให้ครู และบุคลากรจัดการเรียนการสอนผ่านระบบเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	4.23	0.78	มาก
10. สถานศึกษา มีจุดบริการเครือข่ายอินเทอร์เน็ตแก่นักเรียนและบุคลากรอื่น ๆ ในสถานศึกษาอย่างพอเพียง	4.17	0.79	มาก
ภาพรวม	4.30	0.76	มาก

จากตาราง 5 พบว่า โรงเรียนบ้านโง้งรัตนวิทยา จังหวัดลำพูน มีการใช้ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ในการบริหารจัดการการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.30$, $\sigma = 0.76$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ครูใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสืบค้นและดาวน์โหลดข้อมูลผ่านอินเทอร์เน็ต เช่น Google YouTube เป็นต้น มีการใช้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.56$, $\sigma = 0.76$) รองลงมา คือ ครูใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ตสื่อสารระหว่างนักเรียนกับผู้สอนผ่านระบบ Social Network มีการใช้อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.40$, $\sigma = 0.68$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ครูให้นักเรียนฝึกทำแบบทดสอบออนไลน์ มีการใช้อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.15$, $\sigma = 0.79$) ตามลำดับ

ตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการการเรียนรู้ของโรงเรียนบ้านโง้งรัตนวิทยา จังหวัดลำพูน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

1. ด้านการใช้วัสดุอุปกรณ์เทคโนโลยีในการบริหารจัดการการเรียนรู้ พบว่า สถานศึกษาควรจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์เทคโนโลยีต่าง ๆ เช่น เครื่องฉายภาพ

เหนือศีรษะ โน้ตบุ๊ก หรือคอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะและโทรทัศน์ เป็นต้น ให้พร้อมต่อการเรียนการสอนของครู โดยกำหนดแผนและเป้าหมายการจัดหาวัสดุอุปกรณ์เทคโนโลยีร่วมกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดหาวัสดุอุปกรณ์เทคโนโลยี และปรับปรุงห้องให้เพียงพอพร้อมใช้งาน

2. ด้านการใช้แหล่งสารสนเทศในการบริหารจัดการการเรียนรู้ พบว่า สถานศึกษาควรจัดเตรียมและแสวงหาแหล่งสารสนเทศสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์สำหรับค้นคว้าหาความรู้ที่มีความสะดวกในการเข้าใช้ได้อย่างรวดเร็ว ไม่จำกัดเวลา และสถานที่ โดยกำหนดแผนและเป้าหมายการจัดหาแหล่งสารสนเทศในการบริหารจัดการการเรียนรู้ให้เพียงพอต่อการใช้งาน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาแหล่งสารสนเทศโดยจัดประชุมร่วมกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

3. ด้านการใช้สารสนเทศในการบริหารจัดการการเรียนรู้ พบว่า สถานศึกษาควรส่งเสริมการใช้สารสนเทศในการบริหารจัดการการเรียนรู้ โดยจัดอบรมเชิงปฏิบัติการด้านการใช้สารสนเทศในการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนา

สื่อการเรียนการสอน รวมทั้งควรมีการนิเทศและประเมินผล
สมรรถนะการใช้สารสนเทศเพื่อปรับปรุงการสอนของครู
ให้เป็นไปตามเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนด

4. ด้านการใช้ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ใน
การบริหารจัดการการเรียนรู้ พบว่า สถานศึกษาควรจัด
ให้มีระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่สามารถประมวลผล
ข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว เพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ของ
ครูและนักเรียนให้สามารถสืบค้นข้อมูล ศึกษาหาความรู้
สร้างผลงานผ่านระบบออนไลน์ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปผลการวิจัย

1. โรงเรียนบ้านโสมรัตนวิทยา จังหวัดลำพูน
มีการใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการการเรียนรู้
โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. แนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีใน
การบริหารจัดการการเรียนรู้ของโรงเรียนบ้านโสม
รัตนวิทยา จังหวัดลำพูน ดังนี้

2.1 ด้านการใช้วัสดุอุปกรณ์เทคโนโลยีใน
การบริหารจัดการการเรียนรู้ สถานศึกษาควรกำหนดแผน
และเป้าหมายการจัดหาวัสดุอุปกรณ์เทคโนโลยีสำหรับ
การจัดการเรียนรู้

2.2 ด้านการใช้แหล่งสารสนเทศในการบริหาร
จัดการเรียนรู้ สถานศึกษาควรกำหนดแผนและเป้าหมาย
การจัดหาแหล่งสารสนเทศในการบริหารจัดการเรียนรู้ให้
เพียงพอต่อการใช้งาน ประชุมร่วมกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง
ในการวางแผนพัฒนาแหล่งสารสนเทศ

2.3 ด้านการใช้สารสนเทศในการบริหาร
จัดการเรียนรู้ สถานศึกษาควรจัดอบรมเชิงปฏิบัติ
การด้านการใช้สารสนเทศในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนา
ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ให้กับครู

2.4 ด้านการใช้ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์
ในการบริหารจัดการการเรียนรู้ สถานศึกษาควรจัดให้มี
ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่สามารถประมวลผลข้อมูล
ได้อย่างรวดเร็ว เพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ของครู
และนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การอภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยี
ในการบริหารจัดการการเรียนรู้ของโรงเรียนบ้านโสม
รัตนวิทยา จังหวัดลำพูน มีประเด็นอภิปรายผลดังนี้

1. สภาพการใช้เทคโนโลยีในการบริหารการ
จัดการเรียนรู้ของโรงเรียนบ้านโสมรัตนวิทยา จังหวัดลำพูน
ในภาพรวม พบว่า มีการใช้งานอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจ
เป็นเพราะว่าผู้บริหารสถานศึกษาได้ตระหนักและเห็น
ความสำคัญการใช้เทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียน
การสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้และสามารถพัฒนา
ตนเองได้ รวมทั้งส่งเสริมให้ครูนำอุปกรณ์เทคโนโลยี
เข้ามาช่วยในการสอน และจัดให้มีแหล่งสารสนเทศ
การเรียนรู้ที่สามารถเข้าถึงได้รวดเร็ว และจัดให้มีระบบเครือข่าย
คอมพิวเตอร์ที่สามารถประมวลผลข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว
และมีประสิทธิภาพเพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ของครู
ดังที่ พันธยุทธ ทศระเปียบ และอรุณ จตุผล (Tasrabeab
and Jutipon, 2019) ได้กล่าวไว้ว่า การนำเทคโนโลยีมา
ใช้ในการสอนสามารถช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้และสามารถ
พัฒนาตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ สุรพงษ์
แสงสีมุก (Saengseemok, 2021) ที่ศึกษาพบว่า การนำ
เทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารจัดการการเรียนรู้จะ
ช่วยพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
สอดคล้องกับ ยูไฮนี บากา (Baka, 2020) และวาทัญญ
การกล้า (Kanka, 2021) ที่ศึกษาพบว่า การใช้เทคโนโลยี
สารสนเทศมีความจำเป็นและมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อ
สถานศึกษาในการบริหารจัดการการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ
แต่ละด้านมีประเด็นที่นำมาอภิปรายผลดังนี้

1.1 ด้านการใช้วัสดุอุปกรณ์เทคโนโลยีใน
การบริหารจัดการการเรียนรู้ พบว่า โรงเรียนมีการใช้งาน
อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าสถานศึกษา
ตระหนักถึงความสำคัญการใช้อุปกรณ์เทคโนโลยีใน
การจัดการเรียนรู้ซึ่งจะช่วยให้ครูสามารถจัดการเรียนรู้
ให้สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ผ่านอุปกรณ์เทคโนโลยี
ที่เหมาะสมและทันสมัยดึงดูดความสนใจของผู้เรียน
ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
ดังที่ พันธยุทธ ทศระเปียบ และอรุณ จตุผล (Tasrabeab
and Jutipon, 2019) ได้กล่าวไว้ว่า เทคโนโลยีเป็น

สิ่งจำเป็นช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสถานศึกษาควรให้ความสำคัญกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการการเรียนรู้ (Kalhong, 2020) สอดคล้องกับศักดิ์เครต ประกอบผล (Pragobpol, 2022) และกฤษฎณา พาสว่าง (Pasawang, 2022) ที่ศึกษาพบว่า สถานศึกษาควรจัดหาอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ให้มีประสิทธิภาพพร้อมต่อการจัดการเรียนการสอนของครูอยู่เสมอ

1.2 ด้านการใช้แหล่งสารสนเทศในการบริหารจัดการเรียนรู้ พบว่า โรงเรียนมีการใช้งานอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าสถานศึกษาส่งเสริมให้ครูออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ข้อมูลจากแหล่งสารสนเทศต่าง ๆ รวมทั้งจัดให้มีแหล่งสารสนเทศการเรียนรู้สำหรับครูและนักเรียนที่สามารถเข้าถึงได้ง่ายและรวดเร็ว ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ดังที่พันธยุทธ ทัศระเปียบ และอรุณ จุตีผล (Tasrabeab and Jutipphon, 2019) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูใช้แหล่งสารสนเทศในการเรียนการสอนเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับกฤษฎณา พาสว่าง (Pasawang, 2022) ที่ศึกษาพบว่า เทคโนโลยีจะช่วยให้ครูและผู้เรียนเข้าถึงแหล่งสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้จัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น คล้ายกับกัญเกียรติ แดงสีดา (Dangseeda, 2020) ที่ศึกษาพบว่า สถานศึกษาที่มีแหล่งสารสนเทศภายในสถานศึกษาโดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยมาสนับสนุนอย่างต่อเนื่องจะช่วยพัฒนาการจัดการสอนของครูได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Tipayanon, 2021)

1.3 ด้านการใช้สารสนเทศในการบริหารจัดการเรียนรู้ พบว่า โรงเรียนมีการใช้งานอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าสถานศึกษาเห็นว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนานักเรียน จึงส่งเสริมให้ครูนำสารสนเทศมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ เช่น การวัดและการประเมินผล การจัดการเรียนการสอน จัดทำเอกสารประกอบการเรียน เป็นต้น ดังที่ พันธยุทธ ทัศระเปียบ และอรุณ จุตีผล (Tasrabeab and Jutipphon, 2019) ได้กล่าวไว้ว่า สารสนเทศมีความสำคัญต่อ

การจัดการเรียนรู้ ช่วยพัฒนาสื่อและนวัตกรรมการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ บุษบา เสนีย์ (Seni, 2019) และวีรยุทธ ทิพยานนท์ (Tipayanon, 2021) ที่ศึกษาพบว่า เทคโนโลยีและสารสนเทศเป็นเครื่องมือสำคัญช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการสอนอยู่ในระดับมาก (Nakasan, 2020)

1.4 ด้านการใช้ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ในการบริหารจัดการเรียนรู้ พบว่า สถานศึกษามีการใช้งานอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสถานศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้จึงจัดให้มีระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์เชื่อมต่อการเรียนรู้ เพื่อให้ครูและนักเรียนสามารถเข้าถึงข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ เช่น Google YouTube เป็นต้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่ ธนะวัฒน์ วรณประภา (Wannaprapha, 2019) ได้กล่าวไว้ว่า ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่มีประสิทธิภาพจะช่วยสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับ ปริญา ยวงทอง (Youngthong, 2021) ที่ศึกษาพบว่า การจัดระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่มีประสิทธิภาพช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าถึงแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ และนำมาใช้ในการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว ทำนองเดียวกับ จีรภูมิ คล่องแคล่ว (Klongkleaw, 2020) ที่ศึกษาพบว่า สถานศึกษาควรมีระบบเครือข่ายที่ทันสมัยเพื่อให้ครูและนักเรียนค้นคว้าความรู้ด้านวิชาการ คล้ายกับ สามารถ งามขำ (Ngamkam, 2020) ที่ศึกษาพบว่า ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ช่วยการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด ข้อมูลข่าวสาร ประสบการณ์ แหล่งความรู้ และการเรียนรู้ระหว่างบุคคล กลุ่มบุคคล ที่มีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องส่งผลให้เกิดการเผยแพร่และการประยุกต์ใช้ความรู้ใหม่ ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. แนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการการเรียนรู้ของโรงเรียนบ้านโองรัตน์วิทยา จังหวัดลำพูน

2.1 ด้านการใช้วัสดุอุปกรณ์เทคโนโลยีในการบริหารจัดการเรียนรู้ พบว่า สถานศึกษาควรกำหนดแผนและเป้าหมายการจัดหาวัสดุอุปกรณ์เทคโนโลยีสำหรับการจัดการเรียนรู้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าวัสดุอุปกรณ์

เทคโนโลยีสามารถสนับสนุนและพัฒนารูปแบบการจัดการ การเรียนรู้ของครูให้มีประสิทธิภาพและทันสมัย ดังที่ชูพงศ์ อยู่ภักดี (Upakdee, 2021) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ควรเป็นแบบอย่างและส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี จัดการเรียนรู้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการเรียนการสอน สร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ ที่ทันสมัย ช่วยพัฒนาและสนับสนุน รูปแบบการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น สอดคล้องกับ รัชนก ไทรักษ์ (Thairak, 2022) ที่ศึกษา พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาควรจัดหาอุปกรณ์เทคโนโลยี ทันสมัยมาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอน นอกจากนี้ควรพัฒนาครูให้มีความรู้และทักษะด้านการใช้ เทคโนโลยีจัดการเรียนการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Tasrabeab and Jutipon, 2019; Pasawang, 2022)

2.2 ด้านการใช้แหล่งสารสนเทศในการบริหาร การจัดการเรียนรู้ พบว่า สถานศึกษาควรกำหนดแผน และเป้าหมายการจัดหาแหล่งสารสนเทศในการบริหาร จัดการเรียนรู้ให้เพียงพอต่อการใช้งาน ทั้งนี้อาจเป็น เพราะแหล่งสารสนเทศสามารถนำมาใช้ออกแบบ การจัดการเรียนรู้ให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ ดังที่พันธยุทธ ทศระเบียบ และอรุณ จุติผล (Tasrabeab and Jutipon, 2019) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริม สนับสนุนการใช้สารสนเทศ เพื่อให้ครูและผู้เรียนค้นคว้า ข้อมูลต่าง ๆ ประกอบการเรียนการสอน ช่วยให้การจัดการ เรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพ สอดคล้องกับ นูรไลลา หลงปูเต๊ะ (Langputeh, 2022) ที่ศึกษาพบว่า ผู้บริหาร สถานศึกษาควรส่งเสริมการใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและ ภายนอกอย่างหลากหลาย รวมทั้งเลือกใช้แหล่งเรียนรู้ สารสนเทศที่ทันสมัยและเหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้ ยุคดิจิทัล (Dangseed, 2020)

2.3 ด้านการใช้สารสนเทศในการบริหาร การจัดการเรียนรู้ พบว่า สถานศึกษาควรจัดอบรมเชิง ปฏิบัติการด้านการใช้สารสนเทศเพื่อพัฒนาการจัดการ เรียนรู้ให้กับครู รวมทั้งควรมีการนิเทศและประเมินผล สมรรถนะเพื่อปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของครู ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการให้ความรู้การใช้สารสนเทศใน การจัดการเรียนรู้จะช่วยให้ครูมีความเข้าใจและสามารถ นำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ ส่งผลให้ผู้เรียนได้รับ

การพัฒนาการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่ชูพงศ์ อยู่ภักดี (Upakdee, 2021) ได้กล่าวไว้ว่า สถานศึกษา ควรส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน โดยจัดอบรมการใช้สารสนเทศและสื่อการสอนด้าน เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาให้ผู้สอนสามารถนำไปใช้ในการจัด การเรียนรู้ สอดคล้องกับ นิศาชล บำรุงภักดี (Bumrungpukdee, 2020) ที่ศึกษาพบว่า การอบรมการใช้สารสนเทศ และเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน สามารถ เพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนให้กับครู (Thairak, 2022; Piamphuechana, 2021)

2.4 ด้านการใช้ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ในการบริหารการจัดการเรียนรู้ พบว่า สถานศึกษาควร จัดให้มีระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่สามารถประมวลผล ข้อมูลได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ เพื่อสนับสนุน การจัดการเรียนรู้ของครู ทั้งนี้อาจเป็นเพราะระบบ เครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่มีประสิทธิภาพจะช่วยให้การจัด เก็บข้อมูลและประมวลการเรียนรู้ของผู้เรียนรวดเร็วและ มีประสิทธิภาพ ผู้บริหารและผู้สอนสามารถนำไปใช้วางแผน พัฒนาผู้เรียนได้ ดังที่ พันธยุทธ ทศระเบียบ และอรุณ จุติผล (Tasrabeab and Jutipon, 2019) ได้กล่าวไว้ว่า สถานศึกษา ควรจัดระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่รวดเร็ว เพื่อสืบค้น ข้อมูล และเอื้อต่อการจัดการศึกษา สอดคล้องกับ มหานิติพงษ์ (Mahanitipong, 2021) ที่ศึกษาพบว่า สถาน ศึกษาควรใช้ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ในการจัดการแหล่ง เรียนรู้ จัดเก็บนวัตกรรมการเรียนการสอน และรายงาน ผลการดำเนินงานให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทราบ นอกจากนี้ ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ช่วยให้ผู้เรียนสามารถ สืบค้นข้อมูลเพิ่มเติมจากที่ได้เรียนในชั้นเรียนเพื่อให้เกิด การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง (Ngamkam, 2020; Kalhong, 2020)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ด้านการใช้วัสดุอุปกรณ์เทคโนโลยีในการ บริหารการจัดการเรียนรู้ สถานศึกษาควรจัดประชุม ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อกำหนดแนวทางการจัดหา จัดเตรียม วัสดุอุปกรณ์เทคโนโลยีให้พร้อมและเพียงพอกับการใช้งาน เพื่อส่งเสริมให้ครูนำอุปกรณ์เทคโนโลยีไปใช้จัดการเรียนรู้ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ด้านการใช้แหล่งสารสนเทศในการบริหารจัดการเรียนรู้ สถานศึกษาควรจัดหาแหล่งสารสนเทศการเรียนรู้ โดยจัดประชุมผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อร่วมวางแผนและกำหนดแนวทางการใช้แหล่งสารสนเทศเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครูอย่างมีประสิทธิภาพ

3. ด้านการใช้สารสนเทศในการบริหารจัดการเรียนรู้ สถานศึกษาควรจัดอบรมเชิงปฏิบัติการด้านการใช้สารสนเทศในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการจัดการเรียนรู้ให้กับครู

4. ด้านการใช้ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ในการบริหารจัดการการเรียนรู้ สถานศึกษาควรจัดให้มีระบบ

เครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่สามารถประมวลผลข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว เพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ของครูและนักเรียน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา

2. ควรมีการศึกษาแนวทางการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการเรียนรู้โดยการมีส่วนร่วมเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องที่มีส่วนได้ส่วนเสีย มีส่วนร่วมในการบริหาร ตัดสินใจ และจัดการศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- Baka, Y. (2020). The information technology usage for administration of academic institutions under the Yala Primary Education Service area office 3. In *The 11th Hatyai National and International Conference*, (pp. 1280). (July 17, 2020), Songkhla: Hatyai University. [In Thai]
- Ban Hong Rattana Wittaya School. (2021). *Self – assessment report of Ban Hong Rattana Wittaya School*. Lamphun: Ban Hong Rattana Wittaya School. [In Thai]
- Bumrungpukdee, N. (2020). *The relationship between leadership in information technology of school administrators and school effectiveness under the local administrative organization in Sakon Nakhon Province*. (Master of Education Thesis, Education Administration Sakon Nakhon Rajamangala University). [In Thai]
- Dangseeda, K. (2020). Digital age and guidelines for managing learning resources in schools under the Office of Primary Education Area Phitsanulok, Area 1. *Journal of MCU Nakhondhat*, 7(6), 57–58. [In Thai]
- Daosri, T., Thipkonglad, P., Khemphong, P., Dubsork, S., Pengpis, S., Wisarutphaisan, W., Phutiariyawat, J. (2021). The study of the learning management approach of school in the 21st century. *Academic Journal of Humanities and Social Sciences*, 11(1), 72–73. [In Thai]
- Dasa, S. (2022). The Information technology management model in the 21st century for School Bangkok Metropolitan Administration. *Rajapark Journal*, 16(46), 523–524. [In Thai]
- Kalhong, P. (2020). Guidelines for the use of information technology for the administration of basic education Institutions under the office Chaiyaphum Primary Educational Service Area Region 1. *Journal of Graduate Research*, 11(1), 157–158. [In Thai]
- Kanka, W. (2021). Guideline development of information management system in digital age Chongkab – Keereerach School Group Tak Primary Educational Service Area 2. *Northern Academic Journal*, 8(3), 69–70. [In Thai]
- Klongkleaw, J. (2020). Conditions and problems of information technology utilization for administration in schools under Sakon Nakhon Primary Educational Service Area Office 3. *Journal of Educational Administration and Leadership, Online version*, 8(32), 146–157. [In Thai]

- Langputeh, N. (2022). *Academic administration of school administrators in Thungyangdaeng Educational Network Center under the Pattani Primary Educational Service Area 3*. (Master of Education, Education Administration, Yala Rajabhat University). [In Thai]
- Mahanitipong, N. (2021). Role of administrators in promoting information and communication technology for educational in Buntharik District Under Ubon Ratchathani Primary Educational Service Area Office 5. *Journal of Education Innovation and Research*, 5(1), 56–57. [In Thai]
- Muhummhed, Z. (2021). School administrators' views on distance education during the COVID–19 pandemic process. *Journal of Educational Technology*, 9(2), 52–66. [In Malaysian]
- Ngamkam, S. (2020). *Development guidelines of information technology in the new normal era for teachers of the sisters of Saint Paul De Chartres's Schools in Lop Buri Province*. (Master of Education Thesis, Education Administration, Rajamangala University of Technology Thanyaburi). [In Thai]
- Nakasan, P. (2020). The efficiency of using information technology for administration in the educational opportunity expansion schools Under Nakhon Si Thammarat Primary Educational Service Area. In *The 11th Hatyai National and International Conference*, (pp. 1250). (July 17 2020), Songkhla: Hatyai University. [In Thai]
- Pasawang, K. (2022). Conditions of using information and communication technology in the administration of basic educational institutions under the office of Secondary Education Service Area 29. *Journal of Sisaket Rajabhat University*, 16(2), 161–164. [In Thai]
- Piamphuechana, N. (2021). Guidelines for digital technology management for administration of the schools under the Office of KhonKaen Primary Educational Service Area 1. *Academic Journal of Mahamakut Buddhist University Roi Et Campus*, 10(1), 764–766. [In Thai]
- Pragobpol, S. (2022). Managing digital technology learning environment to promote the new normal learning management. *Journal of Educational Studies*, 16(1), 64–65. [In Thai]
- Promsatien, Y. (2021). Information technology really improve teaching and learning?. *Rajabhat Maha Sarakham University Journal*, 15(3), 12–13. [In Thai]
- Saengseemok, S. (2021). Guldelines for using information technology for school administration of school groups Chongkab–Keereerach under the Tak Primary Education Service Area Office 2. *Journal of MCU Nakhondhat*, 8(11), 190–192. [In Thai]
- Seni, B. (2019). Learning management model by using information technology of educational institutions Bangkok. *Journal of Education Science Faculty of Education Srinakharinwirot University*, 20(2), 34–38. [In Thai]
- Sithsungnoen, C. (2022). Activity–based learning management integrated with technology to promote students' innovativeness and creative products. *Journal of Humanities & Social Sciences*, 20(2), 106–107. [In Thai]
- Sukpom, T. (2020). Teacher and instructional technology in 21st century. *Chandrasem Rajabhat University Journal of Graduate School*, 15(2), 14–15. [In Thai]
- Tasrabeab, P., and Jutipon, A. (2019). The use of information technology for learning management of private school teachers Teaching Islam in Nakhon Si Thammarat Province. *Journal of Nakbutr Review Nakhon Si Thammarat Rajabhat University*, 11(1), 129–138. [In Thai]

- Thairak, R. (2022). The use of information and communications technology for school administration under Prachuapkirikhan Primary Educational Service Area Office 1. *Journal of Education Innovation and Research*, 7(1), 64–65. [In Thai]
- Tipayanon, W. (2021). Information in administration to media technology for learning management of educational personnel at Ban Kroksingkhon School, Chom Bueng District, Ratchaburi Province. *Journal of Science and Technology Phetchabun Rajabhat University*, 1(1), 7–8. [In Thai]
- Upakdee, C. (2021). Development guidelines on technological leadership of school administrators under Chaiyaphum Primary Educational Service Area Office 1. *Journal of Graduate Research*, 12(1), 37–38. [In Thai]
- Wannaprapha, T. (2019). Online learning environment in 21st century education. *e-Journal of Education Studies Burapha University*, 1(1), 1–2. [In Thai]
- Youngthong, P. (2021). The development of E-learning on computer networking for grade 9 students of school in The Secondary Educational Service Area 7. *Rambhai ni Research Journal*, 15(3), 113–115. [In Thai]

การศึกษาเปรียบเทียบการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ในกลุ่ม
โรงเรียนอำเภอเมืองตาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตากเขต 1

A COPARATIVE STUDY OF SCHOOL-COMMUNITY RELATIONSHIP BUILDING
IN MUANG TAK DISTRICT SCHOOL GROUP
UNDER THE TAK PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 1

กนกเรขา ชีนาวุธ^{1*} และ จารุวรรณ นาดัน²

Kanokrekha Cheenawut^{1*} and Jaruwat natun²

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม, ต.ในเมือง อ.เมืองพิษณุโลก จ.พิษณุโลก 65000^{1,2}

Pibulsongkram Rajabhat University, Nai Mueang Subdistrict, Mueang Phitsanulok District, Phitsanulok Province 65000^{1,2}

*Corresponding author E-mail: Kanokrekha.c@psru.ac.th

(Received: 12 Jan, 2022; Revised: 31 May, 2023; Accepted: 12 Jun, 2023)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ในกลุ่มโรงเรียนอำเภอเมืองตาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตากเขต 1 และ 2) เปรียบเทียบการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ในกลุ่มโรงเรียนอำเภอเมืองตาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตากเขต 1 โดยจำแนกตามขนาดของโรงเรียน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนและครู ในกลุ่มโรงเรียนอำเภอเมืองตาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตากเขต 1 จำนวน 225 คน ได้มาด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามขนาดของโรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน วิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) เมื่อพบความแตกต่างใช้วิธีทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ตามวิธีของเชฟเฟ

ผลการวิจัยพบว่า 1) กลุ่มโรงเรียนอำเภอเมืองตาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตากเขต 1 มีการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และ 2) โรงเรียนที่มีขนาดต่างกันมีการสร้างสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ในกลุ่มโรงเรียนอำเภอเมืองตาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตากเขต 1 โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การศึกษาเปรียบเทียบ, การสร้างความสัมพันธ์, โรงเรียน, ชุมชน, ประถมศึกษา

¹ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

² อาจารย์ ดร. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์

ABSTRACT

The purposes of this research were: 1) to study relationship building in school and community in the group of schools in Muang Tak district, under the Office of Tak Primary Educational Service Area 1; 2) to compare the relationship building between schools and communities in the group of schools in Muang Tak district under the Office of Tak Primary Educational Service Area 1, classified by school size. The sample group consisted of school administrators and teachers from the group of schools in Muang Tak district, under the Office of Tak Primary Educational Service Area 1. A total of 225 people were obtained using a stratified random sampling method based on school size. The instrument used for data collection was a questionnaire on relationship building between schools and communities. The data was analyzed using mean ($\bar{x}$), standard deviation (SD) and One –Way ANOVA. Pairwise differences were tested using Scheffe’s method.

The results revealed that: 1) in the Muang Tak District School Group under the Tak Primary Educational Service Area Office 1, there is a high level of relationship between the school and the community. 2) Schools of different sizes in the groups of Muang Tak district schools under the Tak Primary Educational Service Area Office 1 showed no significant differences in the relationship between the school and the community, both overall and in each aspect at the .05 level.

KEYWORDS: A comparative Study, Relationship Building, School, Community, Primary Education

บทนำ

ประเทศไทยมีการพัฒนาทั้งด้านเศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง และการศึกษา โดยคนเป็นศูนย์กลางในการพัฒนาเพื่อสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ต้องการให้สถานศึกษา ร่วมกับบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถานประกอบการ สถาบันศาสนา และสถาบันสังคมอื่น ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนโดยจัดกระบวนการเรียนรู้ภายในชุมชน เพื่อให้ชุมชนมีการจัดการศึกษา อบรม แสวงหาความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร เลือกสรรภูมิปัญญาและวิทยาการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับความต้องการ และหาวิธีสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การพัฒนา ระหว่างชุมชน (Ministry of Education, 2010) การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนเป็นการดำเนินงาน เพื่อให้เกิดความร่วมมือซึ่งกันและกันในการพัฒนาชุมชน รวมทั้งเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือ สนับสนุน และพัฒนาโรงเรียน (Boonmee, 2012) ตลอดจน แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนซึ่งส่งผลกระทบต่อโรงเรียน เช่น การขาดเรียนของนักเรียน ผู้ปกครองมีเวลาให้กับบุตรหลาน น้อย การให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนน้อยลงเพราะต้องใช้เวลาส่วนใหญ่ในการประกอบ อาชีพ ปัญหาอัตราครูไม่เพียงพอกับชั้นเรียน ต้องจ้างครูมา ช่วยดูแลนักเรียนระดับชั้นอนุบาล สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ไม่เพียงพอต่อการเรียนการสอนเพราะงบประมาณมีจำกัด จะต้องได้รับความร่วมมือจากชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา และสนับสนุนให้โรงเรียนมีบทบาทในการบริการด้านวิชาการแก่ชุมชน (Pungkhon, 2015) ดังนั้น การสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนจึงมีความสำคัญและ จำเป็นอย่างยิ่งที่โรงเรียนจะต้องให้ความสำคัญเพื่อทำให้เกิดความร่วมมือในการพัฒนาการศึกษา พัฒนาเยาวชน อันจะนำไปสู่การพัฒนาเพื่อความก้าวหน้าของโรงเรียน และประเทศชาติต่อไป

กลุ่มโรงเรียนในอำเภอเมืองตากสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1 ประกอบด้วย โรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ จำนวน

ทั้งสิ้น 39 โรงเรียน ได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมกับ ชุมชน อาทิ การจัดกิจกรรมวันสำคัญต่าง ๆ เช่น กิจกรรม วันแม่ กิจกรรมวันพ่อ กิจกรรมวันสำคัญทางพระพุทธ ศาสนา เป็นต้น โดยอำนวยความสะดวกด้านสถานที่ในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับชุมชน เป็นต้น นอกจากนี้ ยังเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม ของโรงเรียน อาทิ การจัดการประชุมผู้ปกครองเพื่อสร้าง ความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้บริหารสถานศึกษา ครู และ ผู้ปกครองนักเรียน การแต่งตั้งคณะกรรมการสถานศึกษา เพื่อช่วยเหลือโรงเรียนในด้านการบริหารโรงเรียน เป็นต้น แต่อย่างไรก็ตามยังมีปัญหาอีกหลายประการที่เกี่ยวข้องกับ การมีส่วนร่วมของชุมชนในการปฏิบัติงานกับโรงเรียน อาทิ การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนที่ยังไม่เป็น ระบบทำให้เกิดปัญหาด้านการประสานงาน ผู้บริหารสถานศึกษา และครูที่ยังไม่เข้าใจถึงวัฒนธรรมความเป็นอยู่ของคน ในชุมชน ทำให้โรงเรียนไม่ได้รับความร่วมมือเท่าที่ควร ซึ่งส่งผลต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนเป็นอย่างยิ่ง จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาระบบการดำเนินงาน สร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน (Tak Primary Educational Service Area Office Region 1, 2021)

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังที่กล่าวมา จึงเห็นควรที่จะมีการศึกษาเปรียบเทียบ การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนใน กลุ่มโรงเรียนอำเภอเมืองตาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาตากเขต 1 เพื่อใช้เป็นสารสนเทศที่ สำคัญสำหรับผู้บริหารและครูในการวางแผนและพัฒนา ระบบการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับบริบทของชุมชน ซึ่งจะทำให้เกิดความร่วมมือกับชุมชนในการพัฒนาการจัดการ ศึกษาของโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ ผู้เรียนได้รับการจัดการ ศึกษาที่มีคุณภาพเพื่อเป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อน พัฒนาประเทศต่อไป

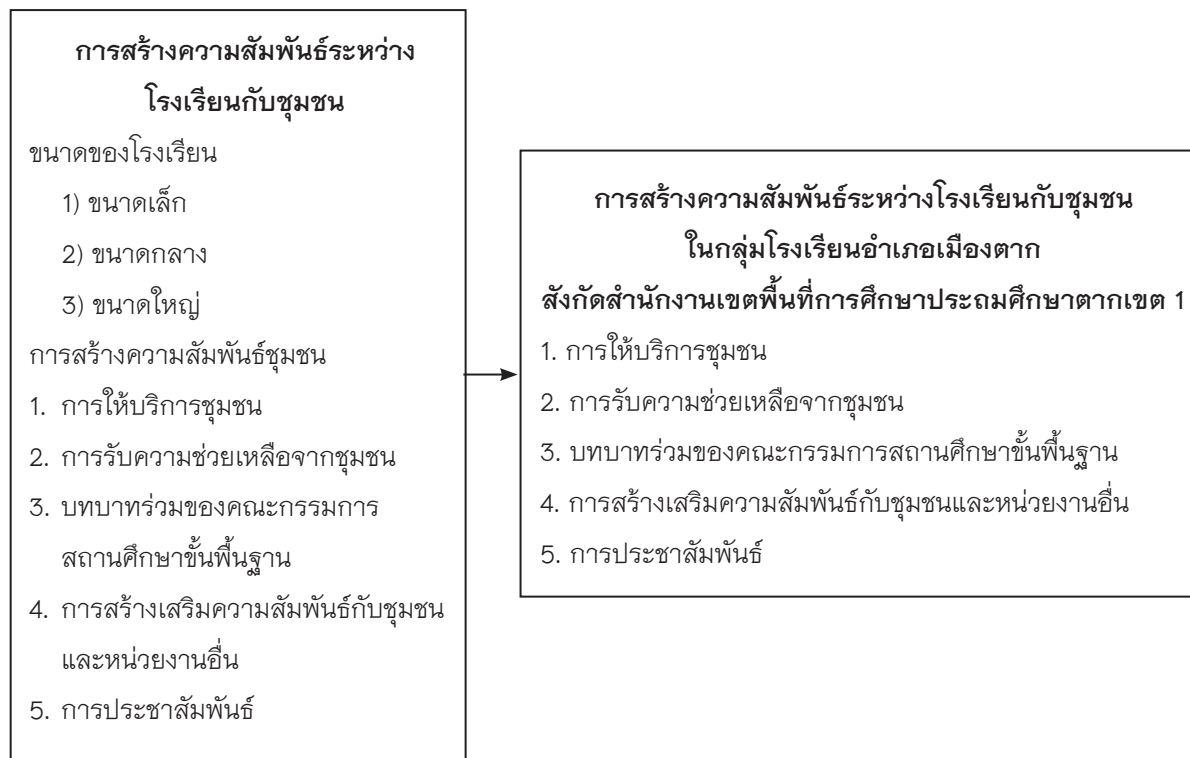
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการสร้างความสัมพันธ์ระหว่าง โรงเรียนกับชุมชน ในกลุ่มโรงเรียนอำเภอเมืองตาก สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตากเขต 1

2. เพื่อเปรียบเทียบการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ในกลุ่มโรงเรียนอำเภอเมืองตาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตากเขต 1 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

สมมุติฐานการวิจัย

การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ในกลุ่มโรงเรียนอำเภอเมืองตาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตากเขต 1 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณโดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากร

ผู้บริหารโรงเรียนและครูในกลุ่มโรงเรียนอำเภอเมืองตาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตากเขต 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 39 โรงเรียน รวม 399 คน (Tak Primary Educational Service Area Office Region 1, 2021)

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้บริหารโรงเรียนและครู ในกลุ่มโรงเรียนอำเภอเมืองตาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตากเขต 1 โดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามขนาดของโรงเรียน (Stratified Random Sampling) และเลือก

ผู้บริหารโรงเรียนด้วยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการศึกษา และมีประสบการณ์ทำงานด้านการศึกษาไม่น้อยกว่า 1 ปี และครูกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1986 cited in Panarach, 2021) ได้ผู้บริหารโรงเรียน 39 คน และครู 186 คน รวม 225 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ในกลุ่มโรงเรียนอำเภอเมืองตาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตากเขต 1 แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนของโรงเรียนเพื่อจัดทำร่างแบบสอบถาม

2. กำหนดกรอบแนวคิด เพื่อใช้ในการสร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และตัวแปรการวิจัย

3. สร้างแบบสอบถามการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในกลุ่มโรงเรียนอำเภอเมืองตาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตากเขต 1 แบ่งเป็น 2 ตอน ประกอบด้วยตอนที่ 1 ข้อมูลโรงเรียนเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) และตอนที่ 2 การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในกลุ่มโรงเรียนอำเภอเมืองตาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตากเขต 1 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ 1) ด้านการให้บริการชุมชน 2) ด้านการรับความช่วยเหลือจากชุมชน 3) ด้านบทบาทร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 4) ด้านการสร้างเสริมความสัมพันธ์กับชุมชนและหน่วยงานอื่น และ 5) ด้านการประชาสัมพันธ์

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ประกอบด้วย ด้านบริหารการศึกษา 3 ท่าน และด้านวิจัย 2 ท่าน เพื่อพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของคำถามกับวัตถุประสงค์ แล้วนำไปวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Item Objective Index: IOC) ได้ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.6–1.0

5. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-Out) กับผู้บริหารโรงเรียนและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีการหาสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Panarach, 2021) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.97

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ส่งหนังสือถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1 เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลการวิจัยกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในสังกัด

2. ส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลถึงผู้บริหารโรงเรียนและครูในกลุ่มโรงเรียนอำเภอเมืองตาก ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างพร้อมแนบ QR Code แบบสอบถามให้ตอบผ่าน Google Forms

3. ได้รับแบบสอบถามกลับคืน จำนวน 225 ฉบับ คิดเป็นอัตราการตอบกลับร้อยละ 100 แล้วนำมาตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ในการตอบ เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และวิเคราะห์เปรียบเทียบการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโดยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) และทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการทดสอบของเชฟเฟ (Scheffe Method)

ผลการวิจัย

1. การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ในกลุ่มโรงเรียนอำเภอเมืองตาก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตากเขต 1 แสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ในกลุ่มโรงเรียนอำเภอเมืองตาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตากเขต 1 โดยรวม

การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน	$\bar{x}$	SD	การแปลผล
1. ด้านการให้บริการชุมชน	4.47	0.49	มาก
2. ด้านการรับความช่วยเหลือจากชุมชน	4.37	0.55	มาก
3. ด้านบทบาทร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน	4.45	0.60	มาก
4. ด้านการสร้างเสริมความสัมพันธ์กับชุมชนและหน่วยงานอื่น	4.57	0.49	มากที่สุด
5. ด้านการประชาสัมพันธ์	4.49	0.53	มาก
ภาพรวม	4.47	0.47	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า โรงเรียนในกลุ่มโรงเรียนอำเภอเมืองตาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตากเขต 1 มีการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.47$, S.D.= 0.47) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการสร้างเสริมความสัมพันธ์กับชุมชนและหน่วยงานอื่น ($\bar{x}=4.57$, S.D.= 0.49) มีการสร้างความสัมพันธ์อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการประชาสัมพันธ์ ($\bar{x}=4.49$, S.D.= 0.53)

มีการสร้างความสัมพันธ์อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการรับความช่วยเหลือจากชุมชน ($\bar{x}=4.37$, S.D.= 0.55) มีการสร้างความสัมพันธ์อยู่ในระดับมาก

ผลการวิเคราะห์การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในแต่ละด้าน มีดังนี้

1.1 การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนด้านการให้บริการชุมชน แสดงดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ในกลุ่มโรงเรียนอำเภอเมืองตาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตากเขต 1 ด้านการให้บริการชุมชน

ด้านการให้บริการชุมชน	$\bar{x}$	S.D.	การแปลผล
1. โรงเรียนให้บริการปรึกษา แนะนำ แก่ผู้ปกครอง และคนในชุมชน	4.58	0.61	มากที่สุด
2. โรงเรียนเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามาใช้แหล่งเรียนรู้ และศึกษาหาความรู้ในโรงเรียน	4.55	0.60	มากที่สุด
3. โรงเรียนให้ความรู้และเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ	4.44	0.67	มาก
4. โรงเรียนให้บริการแก่ชุมชนด้านการฝึกอบรมและพัฒนาวิชาชีพในด้านต่าง ๆ	4.26	0.83	มาก
5. โรงเรียนเผยแพร่ให้ความรู้เกี่ยวกับการรักษาสุขภาพอนามัยให้กับชุมชนทราบ	4.36	0.75	มาก
6. โรงเรียนเผยแพร่ให้ความรู้เกี่ยวกับโภชนาการ	4.26	0.76	มาก
7. โรงเรียนให้บริการในการจัดกิจกรรมนันทนาการแก่ชุมชน	4.28	0.72	มาก
8. โรงเรียนเผยแพร่ให้ความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศที่จำเป็นให้กับชุมชน	4.20	0.72	มาก
9. โรงเรียนอำนวยความสะดวกให้ชุมชน เข้ามาใช้อาคารสถานที่ในการจัดกิจกรรม	4.67	0.53	มากที่สุด
10. โรงเรียนอำนวยความสะดวกให้ชุมชนใช้วัสดุอุปกรณ์ สื่อทัศนูปกรณ์และสื่อสิ่งพิมพ์ใช้ในกิจกรรมต่าง ๆ	4.50	0.61	มาก
11. โรงเรียนให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมประเพณีสำคัญต่าง ๆ ของท้องถิ่น	4.71	0.49	มากที่สุด
12. โรงเรียนส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมให้กับชุมชน	4.64	0.54	มากที่สุด
13. โรงเรียนส่งเสริมและให้ความรู้ในการอนุรักษ์ขนบธรรมเนียมวัฒนธรรมของชุมชน	4.63	0.58	มากที่สุด
ภาพรวม	4.47	0.49	มาก

จากตารางที่ 2 โรงเรียนในกลุ่มโรงเรียนอำเภอเมืองตาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตากเขต 1 มีการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนด้านการให้บริการชุมชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.47$, S.D.= 0.49) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ โรงเรียนให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมประเพณีสำคัญต่าง ๆ ของท้องถิ่น ($\bar{X}=4.71$, S.D.= 0.49) รองลงมาคือ โรงเรียนอำนวยความสะดวก

ความสะดวกให้ชุมชนเข้ามาใช้อาคารสถานที่ในการจัดกิจกรรม ($\bar{X}=4.67$, S.D.= 0.53) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ โรงเรียนเผยแพร่ให้ความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศที่จำเป็นให้กับชุมชน ($\bar{X}=4.20$, S.D.= 0.72)

1.2 การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนด้านการรับความช่วยเหลือจากชุมชน แสดงดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ในกลุ่มโรงเรียนอำเภอเมืองตาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตากเขต 1 ด้านการรับความช่วยเหลือจากชุมชน

ด้านการรับความช่วยเหลือจากชุมชน	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
1. โรงเรียนเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ	4.62	0.55	มากที่สุด
2. โรงเรียนได้รับความช่วยเหลือสนับสนุนด้านวิชาการจากชุมชน	4.36	0.68	มาก
3. โรงเรียนได้รับความช่วยเหลือสนับสนุนด้านแรงงานจากชุมชน	4.46	0.68	มาก
4. โรงเรียนได้รับความช่วยเหลือสนับสนุนด้านงบประมาณจากชุมชน	4.18	0.80	มาก
5. โรงเรียนได้รับความช่วยเหลือสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์จากชุมชน	4.23	0.79	มาก
6. โรงเรียนได้รับความช่วยเหลือสนับสนุนด้านแนวคิดและข้อเสนอแนะต่าง ๆ จากชุมชน	4.28	0.74	มาก
7. โรงเรียนเชิญวิทยากรผู้มีความรู้ในชุมชนมาให้ความรู้แก่นักเรียน	4.34	0.75	มาก
8. โรงเรียนเชิญผู้นำทางศาสนาเข้าร่วมเป็นที่ปรึกษาด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมแก่นักเรียน	4.45	0.65	มาก
9. โรงเรียนได้รับความช่วยเหลือและสนับสนุนในการสร้างแหล่งเรียนรู้จากชุมชน	4.38	0.69	มาก
10. โรงเรียนเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการแก่นักเรียน	4.38	0.68	มาก
11. โรงเรียนเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้าร่วมแสดงความคิดเห็น และเสนอแนะในการดำเนินงานต่าง ๆ ของโรงเรียน	4.44	0.69	มาก
12. โรงเรียนออกเกียรติบัตรหรือเครื่องหมายตอบแทนตามระเบียบราชการแก่บุคคลที่ช่วยเหลือสนับสนุนในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน	4.36	0.73	มาก
ภาพรวม	4.37	0.55	มาก

จากตารางที่ 3 โรงเรียนในกลุ่มโรงเรียนอำเภอเมืองตาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตากเขต 1 มีการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนด้านการรับความช่วยเหลือจากชุมชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.37$, S.D.= 0.55) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ โรงเรียนเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ($\bar{X}=4.62$, S.D.= 0.55) รองลงมา คือ โรงเรียนได้รับ

ความช่วยเหลือสนับสนุนด้านแรงงานจากชุมชน ($\bar{X}=4.46$, S.D.= 0.68) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ โรงเรียนได้รับความช่วยเหลือสนับสนุนด้านงบประมาณจากชุมชน ($\bar{X}=4.18$, S.D.= 0.80)

1.3 การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนด้านบทบาทร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน แสดงดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ในกลุ่มโรงเรียนอำเภอเมืองตาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตากเขต 1 ด้านบทบาทร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

ด้านบทบาทร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน	$\bar{x}$	S.D.	การแปลผล
1. โรงเรียนร่วมกับคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการกำหนดนโยบายและวางแผนพัฒนาสถานศึกษา	4.50	0.67	มาก
2. โรงเรียนร่วมกับคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานพิจารณาและเห็นชอบแผนปฏิบัติการประจำปีของโรงเรียน	4.49	0.66	มาก
4. โรงเรียนร่วมกับคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานทำหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น	4.43	0.70	มาก
5. โรงเรียนร่วมกับคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเสนอแนวทางและมีส่วนร่วมในการบริหารด้านวิชาการ	4.43	0.72	มาก
6. โรงเรียนร่วมกับคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเสนอแนวทางและมีส่วนร่วมในการบริหารงานด้านงบประมาณ	4.40	0.74	มาก
7. โรงเรียนร่วมกับคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเสนอแนวทางและมีส่วนร่วมในการบริหารงานด้านบริหารงานทั่วไป	4.44	0.69	มาก
8. โรงเรียนร่วมกับคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานระดมทรัพยากรและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการศึกษา	4.49	0.66	มาก
9. โรงเรียนร่วมกับคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการประสานงานทั้งภาครัฐและเอกชน	4.43	0.66	มาก
ภาพรวม	4.45	0.60	มาก

จากตารางที่ 4 โรงเรียนในกลุ่มโรงเรียนอำเภอเมืองตาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตากเขต 1 มีการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนด้านบทบาทร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.45$, S.D.= 0.60) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ โรงเรียนร่วมกับคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการกำหนดนโยบาย และวางแผนพัฒนาสถานศึกษา ($\bar{x}=4.50$, S.D.= 0.67) รองลงมาคือ โรงเรียนร่วมกับคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานพิจารณาและเห็นชอบ

แผนปฏิบัติการประจำปีของโรงเรียน ($\bar{x}=4.49$, S.D.= 0.66) และโรงเรียนร่วมกับคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานระดมทรัพยากรและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการศึกษา ($\bar{x}=4.49$, S.D.= 0.66) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ โรงเรียนร่วมกับคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเสนอแนวทางและมีส่วนร่วมในการบริหารงานด้านงบประมาณ ($\bar{x}=4.40$, S.D.= 0.74)

1.4 การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนด้านการสร้างเสริมความสัมพันธ์กับชุมชนและหน่วยงานอื่น แสดงดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ในกลุ่มโรงเรียนอำเภอเมืองตาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตากเขต 1 ด้านบทบาทร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

ด้านการสร้างเสริมความสัมพันธ์กับชุมชนและหน่วยงานอื่น	$\bar{x}$	S.D.	การแปลผล
1. โรงเรียนมีส่วนร่วมและช่วยเหลือชุมชนในการจัดกิจกรรมวันสำคัญทางชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ประเพณีและวัฒนธรรมที่ชุมชนจัดขึ้น	4.58	0.59	มากที่สุด
2. โรงเรียนส่งครูและบุคลากรเข้าร่วมเป็นกรรมการตัดสินกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน	4.48	0.69	มาก
3. โรงเรียนติดต่อสัมพันธ์กับชุมชนโดยการมีจดหมายถึงผู้ปกครอง	4.52	0.69	มากที่สุด
4. โรงเรียนจัดครูออกเยี่ยมบ้านนักเรียน	4.74	0.50	มากที่สุด
5. โรงเรียนเชิญผู้ปกครองเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ	4.67	0.55	มากที่สุด
6. โรงเรียนจัดกิจกรรมจิตอาสาในการพัฒนาชุมชน	4.53	0.63	มากที่สุด
7. โรงเรียนส่งเสริมให้มีวิทยากรบุคคลภายนอกมาให้ความรู้กับนักเรียน	4.51	0.64	มากที่สุด
ภาพรวม	4.57	0.49	มากที่สุด

จากตารางที่ 5 โรงเรียนในกลุ่มโรงเรียนอำเภอเมืองตาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตากเขต 1 มีการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนด้านการสร้างเสริมความสัมพันธ์กับชุมชนและหน่วยงานอื่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.57$, S.D.= 0.49) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ โรงเรียนจัดครูออกเยี่ยม

บ้านนักเรียน ($\bar{x}=4.74$, S.D.= 0.50) รองลงมาคือ โรงเรียนเชิญผู้ปกครองเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ($\bar{x}=4.67$, S.D.= 0.55) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือโรงเรียนส่งครูและบุคลากรเข้าร่วมเป็นกรรมการตัดสินกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน ($\bar{x}=4.48$, S.D.= 0.69)

1.5 การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนด้านการประชาสัมพันธ์ แสดงดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ในกลุ่มโรงเรียนอำเภอเมืองตาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตากเขต 1 ด้านการประชาสัมพันธ์

ด้านการประชาสัมพันธ์	$\bar{x}$	S.D.	การแปลผล
1. โรงเรียนจัดทำเอกสาร สื่อสิ่งพิมพ์ วารสาร ในการเผยแพร่ข่าวสารกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนให้ชุมชนได้ทราบ	4.50	0.66	มาก
2. โรงเรียนจัดให้มีเสียงตามสายให้ชุมชนรับทราบในเรื่องราว ข่าวสารต่าง ๆ	4.27	0.85	มาก
3. โรงเรียนจัดเจ้าหน้าที่รับผิดชอบการประชาสัมพันธ์	4.45	0.77	มาก
4. โรงเรียนจัดตั้งศูนย์บริการข่าวสารข้อมูลแก่ชุมชน	4.23	0.90	มาก
5. โรงเรียนจัดทำรายงานผลการเรียนของนักเรียนให้ผู้ปกครองรับทราบ	4.60	0.59	มากที่สุด
6. โรงเรียนจัดทำรายงานความประพฤติและผลการตรวจสอบคุณภาพของนักเรียนให้ผู้ปกครองรับทราบ	4.53	0.63	มากที่สุด
7. โรงเรียนจัดประชุมผู้ปกครอง	4.68	0.53	มากที่สุด
8. โรงเรียนประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครองเข้าร่วมกิจกรรมและทราบถึงความก้าวหน้าในการดำเนินงานของโรงเรียน	4.62	0.59	มากที่สุด
ภาพรวม	4.49	0.53	มาก

จากตารางที่ 6 โรงเรียนในกลุ่มโรงเรียนอำเภอเมืองตาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตากเขต 1 มีการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนด้านการประชาสัมพันธ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.49$, S.D.= 0.53) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ โรงเรียนจัดประชุมผู้ปกครอง ($\bar{x}=4.68$, S.D.= 0.53) รองลงมาคือ โรงเรียนประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครองเข้าร่วมกิจกรรมและทราบถึง

ความก้าวหน้าในการดำเนินงานของโรงเรียน ($\bar{x}=4.62$, S.D.= 0.59) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ โรงเรียนจัดตั้งศูนย์บริการข่าวสารข้อมูลแก่ชุมชน ($\bar{x}=4.23$, S.D.= 0.90)

2. การเปรียบเทียบการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ในกลุ่มโรงเรียนอำเภอเมืองตาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตากเขต 1 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน แสดงดังตารางที่ 8

ตารางที่ 7 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ในกลุ่มโรงเรียนอำเภอเมืองตาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตากเขต 1 จำแนกตามขนาดโรงเรียน

การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน	แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	P
1. ด้านการให้บริการชุมชน	ระหว่างกลุ่ม	.724	2	.362	1.539	.217
	ภายในกลุ่ม	52.171	222	.235		
	รวม	52.894	224			
2. ด้านการรับความช่วยเหลือจากชุมชน	ระหว่างกลุ่ม	.652	2	.326	1.094	.337
	ภายในกลุ่ม	66.182	222	.298		
	รวม	66.834	224			
3. ด้านบทบาทร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน	ระหว่างกลุ่ม	.200	2	.100	.272	.762
	ภายในกลุ่ม	81.585	222	.368		
	รวม	81.785	224			
4. ด้านการสร้างเสริมความสัมพันธ์กับชุมชนและหน่วยงานอื่น	ระหว่างกลุ่ม	.097	2	.048	.199	.819
	ภายในกลุ่ม	53.968	222	.243		
	รวม	54.065	224			
5. ด้านการประชาสัมพันธ์	ระหว่างกลุ่ม	.013	2	.007	.023	.977
	ภายในกลุ่ม	62.978	222	.284		
	รวม	62.991	224			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	0.337	2	0.169	0.625	
	ภายในกลุ่ม	63.377	222	0.286		
	รวม	63.714	224			

จากตารางที่ 2 พบว่า การเปรียบเทียบการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน จำแนกตามขนาดโรงเรียนโดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย

1. กลุ่มโรงเรียนอำเภอเมืองตาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตากเขต 1 มีการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. โรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ทั้งโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การอภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยนำเสนอการอภิปรายตามวัตถุประสงค์ดังนี้

1. การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในกลุ่มโรงเรียนอำเภอเมืองตาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตากเขต 1 โดยภาพรวมมีการสร้างความสัมพันธ์อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ากลุ่มโรงเรียนอำเภอเมืองตากเน้นการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม ผู้บริหารโรงเรียนเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาโรงเรียน โดยแต่งตั้งคณะกรรมการสถานศึกษา ซึ่งประกอบด้วยบุคคลหลายฝ่ายในชุมชนให้เข้ามาร่วมกำหนดนโยบาย วางแผนพัฒนาสถานศึกษา และส่งเสริมการบริหารงานของโรงเรียนให้สอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ทำให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างชุมชน ผู้ปกครองนักเรียน ผู้บริหารโรงเรียนและครูมากขึ้น ดังที่อภิสิทธิ์ ภาชนะวรรณ (Pachanavon, 2021) ได้กล่าวไว้ว่า การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนเป็นงานสำคัญที่ทำให้ชุมชนมีความเข้าใจที่ดีต่อโรงเรียน อันจะทำให้โรงเรียนได้รับการส่งเสริมสนับสนุน ตลอดจนได้รับความร่วมมือและความช่วยเหลือจากชุมชน สอดคล้องกับกัญจนพร ศรีมงคล (Srimongkol, 2022) ที่ศึกษาพบว่า การสร้างความสัมพันธ์ของโรงเรียนกับชุมชนช่วยให้การบริหารสถานศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และมีการสร้างความสัมพันธ์อยู่ในระดับมาก (Chaiyabin, 2021; Tangkhud, 2021)

เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน มีประเด็นที่น่าสนใจอภิปรายผลดังนี้

1.1 ด้านการสร้างเสริมความสัมพันธ์กับชุมชนและหน่วยงานอื่น พบว่า มีการสร้างความสัมพันธ์อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากโรงเรียนในกลุ่มอำเภอเมืองตากตระหนักว่าชุมชนมีความสำคัญต่อการพัฒนาโรงเรียน อีกทั้งโรงเรียนเปรียบเสมือนศูนย์กลางและเป็นที่พึ่งของชุมชนในด้านต่าง ๆ เช่น การเผยแพร่ความรู้

การอบรม การสัมมนา การประชุม การจัดกิจกรรม ประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น การจัดกิจกรรมการแข่งขันกีฬา เชื่อมความสัมพันธ์ภายในชุมชน จึงทำให้ชุมชนกับโรงเรียนในกลุ่มโรงเรียนอำเภอเมืองตากมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดคอยช่วยเหลือ สนับสนุนการดำเนินงานของโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง ดังที่จริยพร แดงขุด (Tangkhud, 2021) ได้กล่าวไว้ว่า การสร้างเครือข่ายชุมชนที่เข้มแข็งในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ จะทำให้ชุมชนเห็นความสำคัญของการทำกิจกรรมร่วมกันจะช่วยสร้างความสามัคคีและส่งผลดีต่อความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและชุมชน สอดคล้องกับมัลลิกา แก้วจ้อน (Kaewchon, 2022) ที่ศึกษาพบว่า การเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนและหน่วยงานอื่น จะช่วยให้โรงเรียนได้รับการส่งเสริมสนับสนุน และได้รับความร่วมมือในการดำเนินงานต่าง ๆ ให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ (Srimongkol, 2022; Lertyosanan, 2019)

1.2 ด้านการประชาสัมพันธ์ พบว่า มีการสร้างความสัมพันธ์อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ากลุ่มโรงเรียนอำเภอเมืองตาก มีนโยบายให้โรงเรียนดำเนินการประชาสัมพันธ์เพื่อขอความร่วมมือในการช่วยเหลือโรงเรียนในรูปแบบต่าง ๆ และให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ปี พ.ศ. 2542 ที่ได้กำหนดให้สถานศึกษาต้องมีการประเมินคุณภาพภายนอก โดยโรงเรียนจะต้องรายงานผลการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนแก่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทราบ เช่น คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ผู้แทนชุมชน ผู้แทนหน่วยงาน เป็นต้น เพื่อประชาสัมพันธ์ความก้าวหน้าในการจัดการศึกษาของโรงเรียน ปัญหาอุปสรรคข้อเสนอนะและความต้องการช่วยเหลือจากชุมชนในการพัฒนาโรงเรียน ดังที่จริยพร แดงขุด (Tangkhud, 2021) ได้กล่าวไว้ว่า การประสานงานและการประชาสัมพันธ์ทำให้ชุมชนได้รับทราบข่าวสารและความเคลื่อนไหวของโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง ช่วยสร้างความเข้าใจแก่ชุมชนและผู้ปกครองนำไปสู่การให้ความร่วมมือพัฒนาโรงเรียน สอดคล้องกับมัลลิกา แก้วจ้อน (Kaewchon, 2022) ที่ศึกษาพบว่า การประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข่าวสารข้อมูลให้ชุมชนได้ทราบจะช่วยสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน (Klaesamut, 2019; Homsombat, 2022)

1.3 ด้านการให้บริการชุมชน พบว่า มีการสร้างความสัมพันธ์อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มอำเภอเมืองตากได้เปิดให้ชุมชนเข้ามาใช้อาคารสถานที่ วัสดุ และอุปกรณ์ต่าง ๆ รวมทั้งอำนวยความสะดวกประสานงานการให้บริการวิชาการ และให้คำปรึกษาการจัดกิจกรรมของชุมชน ตลอดจนให้บริการข้อมูลข่าวสาร ส่งผลให้ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนอยู่ในระดับมาก ดังที่จริยพร แดงขุด (Tangkud, 2021) ได้กล่าวไว้ว่า การให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานให้บริการชุมชน จะช่วยให้โรงเรียนสามารถให้บริการตรงตามความต้องการของชุมชน และมีความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างชุมชนกับโรงเรียน สอดคล้องกับรณกร ไช่เนา (Kainark, 2019) ที่ศึกษาพบว่า การให้บริการชุมชนจะช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ส่งผลให้ชุมชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน (Klaesamut, 2019; Lertyosanan, 2019; Srimongkol, 2022)

1.4 ด้านบทบาทร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า มีการสร้างความสัมพันธ์อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นตัวแทนของชุมชนที่มีบทบาทการทำงานร่วมกับสถานศึกษาในการกำหนดนโยบายวางแผนดำเนินงาน ให้ข้อเสนอแนะปรับปรุงพัฒนาสถานศึกษา ช่วยประสานงานและประชาสัมพันธ์ข้อมูลกิจกรรมของโรงเรียนเพื่อให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมสนับสนุนและส่งเสริมการจัดการศึกษาของโรงเรียนให้มีคุณภาพและตอบสนองความต้องการของชุมชนได้อย่างดี ดังที่นาวัน แกะสมุทร (Klaesamut, 2019) ได้กล่าวไว้ว่า การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการดำเนินงานของโรงเรียน จะช่วยส่งเสริมให้ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับชะโลม คุ่มวงษ์ (Khumwong, 2020) ที่ศึกษาพบว่า การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษากับการบริหารวิชาการของโรงเรียนจะช่วยให้โรงเรียนสามารถนำข้อเสนอแนะไปปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำนองเดียวกับพิกรี แก้วนวล (Kaewnuan, 2020) ที่ศึกษาพบว่า การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาในการบริหารงานโรงเรียนสามารถช่วยส่งเสริมการจัดการ

ศึกษาของโรงเรียนให้มีคุณภาพ (Patitang, 2021)

1.5 ด้านการรับความช่วยเหลือจากชุมชน พบว่า มีการสร้างความสัมพันธ์อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนในกลุ่มอำเภอเมืองตากมีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร และความรู้ต่าง ๆ ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนให้เป็นไปด้วยความรวดเร็ว ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ชุมชนเข้าใจในบทบาทและหน้าที่ของตนเอง และส่งผลให้โรงเรียนได้รับความร่วมมือช่วยเหลือและสนับสนุนในการดำเนินงานจากชุมชนเป็นอย่างดี ทั้งด้านวิชาการ ด้านงบประมาณ และด้านแรงงานจากชุมชน ดังที่จริยพร แดงขุด (Tangkud, 2021) ได้กล่าวไว้ว่า การสนับสนุนด้านต่าง ๆ จากชุมชน ส่งผลให้ชุมชนตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ที่มีต่อการจัดการศึกษา สอดคล้องกับนาวัน แกะสมุทร (Klaesamut, 2019) ที่ศึกษาพบว่า การพัฒนาการบริหารความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนจะช่วยให้โรงเรียนรับความช่วยเหลือจากชุมชนและเป็นการส่งเสริมให้ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนดีขึ้น (Kainark, 2019; Phuangsomjit, 2019)

2. การเปรียบเทียบการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ในกลุ่มโรงเรียนอำเภอเมืองตาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตากเขต 1 จำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า โรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ มีการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าทุกโรงเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในการพัฒนาทรัพยากร สภาพแวดล้อม และสมาชิกในชุมชน โรงเรียนและชุมชนต่างมีความสำคัญในพัฒนาสมาชิกของชุมชนเพื่อให้ทุกคนเป็นสมาชิกที่ดีมีคุณภาพของสังคม ดังที่รัตนสุวรรณ (Rattanasuwan, 2021) ได้กล่าวไว้ว่า โรงเรียนทุกขนาดต่างให้ความสำคัญกับชุมชนเพื่อช่วยให้สถานศึกษาสามารถบริหารงานบรรลุตามเป้าหมาย สอดคล้องกับ พานัน บูละ (Buloh, 2019) และเพชรพิศา แซงลอยเลื่อน (Sengloiluen, 2019) ที่ศึกษาพบว่า สถานศึกษาขนาดต่างกันแต่ให้ความสำคัญต่อการสร้างความสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมกับชุมชนไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ด้านการให้บริการชุมชน พบว่า การเผยแพร่ให้ความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศที่จำเป็นให้กับชุมชนมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ดังนั้นโรงเรียนควรจัดกิจกรรมบริการวิชาการหรือแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อพัฒนาให้สมาชิกในชุมชนมีสมรรถนะด้านเทคโนโลยี ซึ่งจะเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชนและส่งผลให้โรงเรียนเป็นแหล่งความรู้ ศูนย์กลางพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของชุมชน

2. การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ด้านการรับความช่วยเหลือจากชุมชน พบว่า โรงเรียนได้รับความช่วยเหลือสนับสนุนด้านงบประมาณจากชุมชนมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ดังนั้นโรงเรียนควรจัดกิจกรรมที่สร้างความสัมพันธ์กับชุมชนในการช่วยเหลือสนับสนุนด้านงบประมาณ เช่น การจัดกิจกรรมการกุศล การจัดทำบุญผ้าป่าสามัคคี เป็นต้น เพื่อนำงบประมาณมาส่งเสริมคุณภาพของการศึกษาของโรงเรียน และจัดการศึกษาให้ตรงกับความต้องการของชุมชน

3. การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนด้านบทบาทร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า โรงเรียนร่วมกับคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเสนอแนวทางและมีส่วนร่วมในการบริหารงานด้านงบประมาณ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ดังนั้น โรงเรียนควรมีการบริหารจัดการโดยแต่งตั้งให้คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีส่วนร่วมเป็นคณะดำเนินงานการแก้ไขปัญหาการจัดการศึกษาของโรงเรียน เพื่อแสวงหาแนวทางร่วมกันในการพัฒนาโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพ

4. การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ด้านการสร้างเสริมความสัมพันธ์กับชุมชนของโรงเรียนและหน่วยงานอื่น พบว่า โรงเรียนส่งครูและบุคลากรเข้าร่วมเป็นกรรมการตัดสินกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ดังนั้นโรงเรียนควรกำหนดเป็นนโยบายในการส่งเสริมสนับสนุนครูและบุคลากรในโรงเรียนเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน อย่างจริงจัง เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมในการให้ความร่วมมือพัฒนาที่เป็นประโยชน์กับชุมชน ส่งผลให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

5. การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ด้านการประชาสัมพันธ์ พบว่า โรงเรียนจัดตั้งศูนย์บริการข่าวสารข้อมูลแก่ชุมชน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ดังนั้นโรงเรียนควรดำเนินการจัดตั้งศูนย์บริการข่าวสารข้อมูลแก่ชุมชนอย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรม โดยมอบหมายให้มีฝ่ายงานหรือผู้รับผิดชอบการประชาสัมพันธ์กับชุมชนให้ชัดเจน เพื่อเผยแพร่ข่าวสารและกิจกรรมต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดขึ้นให้กับชุมชนได้รับทราบ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ในกลุ่มโรงเรียนอำเภอเมืองตาก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตากเขต 1 เพื่อวางแผนการบริหารจัดการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนให้เกิดประสิทธิภาพต่อไป

2. ควรมีการศึกษาแนวทางการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนโดยใช้กระบวนการวิจัยแบบกรณีศึกษาเพื่อให้ได้แนวปฏิบัติที่ดี (Good Practice) สำหรับสถานศึกษานำไปปรับใช้บริหารสถานศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- Boonmee, W. (2012). *Building relationship between schools and communities of schools under the Chonburi Provincial Administrative Organization*. (Master's thesis of Education, Education Administration, Burapha University). [In Thai]
- Bulah, P. (2019). *The participation in school administration of community according to teacher's opinion of under the Office of Songkhla Primary Educational Service Area Office 2*. (Master's thesis of Education, Education Administration, Thaksin University). [In Thai]
- Chaiyabin, A. (2021). *Current situations, desirable situations and guidelines for developing relationship between schools and communities of secondary schools in Bueng Kan Province*. (Master's thesis of Education, Educational Administration and Development Program, Nakhon Phanom University). [In Thai]
- Homsombat, S. (2022). Has studied the development of an effective public relations model for educational institutions. Under the Office of Nakhon Phanom Primary Educational Service Area, Region 2. *Journal of Modern Learning Development*, 7(11), 1–15. [In Thai]
- Kaewchon, M. (2022). *Conditions for building relationships between school and communities of basic education institutions under the Nan Primary Educational Service Area Office District 1*. (Master's thesis of Education, Education Administration, Phayao University). [In Thai]
- Kaewnuan, F. (2020). *Studied the participation of basic education school committees in administration: The school expands educational opportunities under the jurisdiction of the Educational Service Area Office Primary education in Pattani province*. (Master's thesis, Education Administration, Songkhla University). [In Thai]
- Kainark, R. (2019). *The guidelines of relationship building between school and community based on buddhist educational administration of schools under Office of Phra Nakhon Si Ayutthaya Secondary Educational Service Area 3*. (Master's thesis of Education, Education Administration, Mahachulalongkornrajavidyalaya University). [In Thai]
- Khumwong, C. (2020) *Studied the relationship between the participation of the basic education committee and the academic administration of elementary schools in Pathum Thani Province*. (Master's thesis, Education Administration, Thanyaburi Rajamangala University). [In Thai]
- Klaesamut, N. (2019). *The enhancing of school and community relation in Wat Yai Ban Bor School under SamutSakhon Primary Education Service Area Office*. (Master's thesis, Department of Educational Administration Graduate School, Silpakorn University). [In Thai]
- Lertyosanan, N. (2019). *A study of the relationship between the school and the charitable school community of Buddhist temples in Roi Et Province*. Mahamakut Buddhist University Journal Roi Et Campus Mahamakut Buddhist University, Roi Et Campus. [In Thai]
- Ministry of Education. (2010). *National Education Act BE 2542 and amendments (2nd edition) BE 2545 and (3rd edition) BE 2553*. Bangkok: Express Transportation Organization (E.T.O.). [In Thai]
- Pachanavon, A. (2021). *The relationship enhancement between school and communities of schools under Saraburi Primary Education Service Area Office 2*. (Master's thesis, Education Administration, St. John's University). [In Thai]

- Panarach, Y. (2021). *Statistics for educational research*. Bangkok: Chulalongkorn University Press. [In Thai]
- Patitang, Y. (2021). School students under the Office of Krabi Primary Educational Service Area. *Academic MCU Buriram Journal*, 6(2), 1–18. [In Thai]
- Phuangsomjit, C. (2019). Establishing school–community relationships. *Veridian E –Journal Silpakorn University*, 10(2), 152–162. [In Thai]
- Pungkhor, S. (2015). *The administrative relationship between the school and the school community expands educational opportunities in the Khao Chakan network Under the jurisdiction of Sa Kaeo Primary Educational Service Area Office, Region 1*. (Master’s thesis of Education, Education Administration, Burapha University). [In Thai]
- Rattanasuwan, R. (2021). *Guidelines for community participation in the administration of education institutions under Nakhon Si Thammarat Primary Education Service Area Office 2*. (Master’s thesis of Education, Education Administration, Nakhon Si Thammarat Rajabhat University). [In Thai]
- Sengloiluaen, P. (2019). *Community participation in school management Under the Songkhla Secondary Education Service Area Office, Satun*. (Master’s thesis, Faculty of Education and Liberal Arts, Hatyai University). [In Thai]
- Srimongkol, K. (2022). *Relationship building between schools and communities affecting school administrations under Rayong Primary Educational Service Area Office 1*. (Master’s thesis of Education, Education Administration, Rambhai Barni Rajabhat University). [In Thai]
- Tak Primary Educational Service Area Office Region 1. (2021). *School information of Tak Primary Educational Service Area Office Region 1*. Retrieved from <http://www.takesa1.go.th/website> [In Thai]
- Tangkud, J. (2021). *The guidelines of relationship between schools and communities based on Sanghavatthu 4 of special education centre region 7*. (Master’s thesis of Education, Education Administration, Mahachulalongkornrajavidyalaya University). [In Thai]

จริยธรรมการตีพิมพ์บทความเพื่อเผยแพร่ในวารสารบัณฑิตวิจัย (Publication Ethics for Publication in the Journal of Graduate Research)

วารสารบัณฑิตวิจัย เป็นวารสารวิชาการที่รับตีพิมพ์เผยแพร่บทความวิจัย (Research Article) และบทความวิชาการ (Academic Article) ในสาขาวิชาการบริหารการศึกษา วิทยาการจัดการเรียนรู้ การศึกษาปฐมวัย การประถมศึกษา หลักสูตรและการสอน วิทยาศาสตร์ศึกษา จิตวิทยาการศึกษา สังคมศึกษา การวิจัยและประเมินผลทางการศึกษา พลศึกษาและสุขศึกษา เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา การศึกษาพิเศษ และสาขาวิชาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องด้านการศึกษา เพื่อให้การเผยแพร่วารสารเป็นไปอย่างถูกต้อง จึงได้กำหนดแนวปฏิบัติและจริยธรรมการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานไว้สำหรับการดำเนินงานของวารสารให้สอดคล้องกับมาตรฐานการตีพิมพ์นานาชาติ เพื่อให้ผู้นิพนธ์บทความ บรรณาธิการวารสาร และผู้ประเมินบทความ ได้ดำเนินการและปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ดังนี้

บทบาทหน้าที่ของผู้นิพนธ์

1. ต้องรับรองว่าผู้นิพนธ์ที่มีชื่อปรากฏในบทความทุกคนเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในการดำเนินการวิจัยจริง
2. ต้องระบุแหล่งทุนที่สนับสนุนในการทำวิจัย และระบุผลประโยชน์ทับซ้อนให้ชัดเจน (ถ้ามี)
3. ต้องเขียนบทความให้มีความสมบูรณ์ ถูกต้อง และเป็นไปตามรูปแบบที่กำหนดไว้ในวารสาร
4. ไม่คัดลอกผลงานวิชาการของผู้อื่นและต้องรับรองว่าผลงานที่ส่งมานั้นเป็นผลงานใหม่ที่ไม่เคยตีพิมพ์ที่ไหนมาก่อน หรืออยู่ในระหว่างการเสนอเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารฉบับอื่น (ไม่ว่าจะเป็นภาษาใด ๆ) หากตรวจพบว่ามีงานตีพิมพ์ซ้ำซ้อนถือเป็นความรับผิดชอบของผู้นิพนธ์แต่เพียงผู้เดียวในการละเมิดลิขสิทธิ์
5. ตรวจสอบว่าการวิจัยทั้งหมดได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นธรรมและมีจริยธรรม
6. ต้องรายงานผลที่เกิดขึ้นจากการทำวิจัยโดยไม่บิดเบือนข้อมูลหรือให้ข้อมูลที่เป็นเท็จ เมื่อเกิดข้อผิดพลาดหรือพบการบิดเบือนข้อมูลหลังจากที่ได้ส่งบทความแล้วให้รีบแจ้งบรรณาธิการวารสารทันที
7. หากมีการนำผลงานของผู้อื่นมาใช้ในผลงานของตนเอง ผู้นิพนธ์ต้องอ้างอิงผลงานดังกล่าวรวมทั้งต้องระบุไว้ในเอกสารอ้างอิงท้ายบทความและต้องอ้างอิงแหล่งข้อมูลให้ถูกต้อง

8. หากมีการร้องเรียนเกี่ยวกับการละเมิดทางจริยธรรมการวิจัยหรือจริยธรรมการตีพิมพ์ เมื่อกองบรรณาธิการได้พิจารณาแล้วเห็นว่าการละเมิดจริง ผู้นิพนธ์จะต้องถอนบทความ

9. บทความที่เกี่ยวกับการวิจัยในมนุษย์ควรผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน (ถ้ามี) โดยผู้นิพนธ์ต้องแนบหลักฐานการรับรองจากคณะกรรมการฯ มาพร้อมบทความที่ส่งให้กับกองบรรณาธิการ

10. ต้องรับรองว่าข้อมูลทั้งหมดในบทความไม่มีการละเมิดลิขสิทธิ์หรือทรัพย์สินทางปัญญา

11. ผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการถือเป็นกรรมสิทธิ์ของวารสาร ห้ามผู้นิพนธ์นำข้อความทั้งหมดหรือบางส่วนไปพิมพ์ซ้ำ ยกเว้นจะได้รับอนุญาตจากกองบรรณาธิการวารสาร

บทบาทหน้าที่ของบรรณาธิการ

1. จัดหากองบรรณาธิการที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขาที่กำหนดตามนโยบายของวารสาร รวมทั้งเปิดเผยชื่อและสังกัดที่ถูกต้องของกองบรรณาธิการในเว็บไซต์ของวารสาร

2. ให้ข้อมูลการติดต่อที่ถูกต้องของวารสารในเว็บไซต์ของวารสาร

3. ให้ข้อมูลแก่ผู้นิพนธ์บทความและผู้ประเมินบทความเกี่ยวกับขั้นตอนการส่งบทความ และค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายใด ๆ ที่จำเป็นสำหรับผู้นิพนธ์บทความอย่างชัดเจน

4. คัดเลือก กลั่นกรอง และพิจารณาคุณภาพของบทความเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสาร โดยพิจารณาจากความสอดคล้องของเนื้อหากับวัตถุประสงค์และขอบเขตของวารสาร

5. ดำเนินการออกวารสารให้ตรงตามเวลาที่กำหนด

6. ไม่เปิดเผยข้อมูลของผู้นิพนธ์บทความและผู้ประเมินบทความแก่บุคคลอื่น ๆ ในทุกกรณี

7. ตีพิมพ์เผยแพร่บทความที่ผ่านกระบวนการประเมินจากผู้ประเมินบทความแล้วเท่านั้น

8. ตรวจสอบและปฏิเสธการตีพิมพ์บทความที่เคยเผยแพร่ที่อื่นมาแล้ว

9. ไม่ปฏิเสธการตีพิมพ์บทความโดยใช้เหตุผลและความรู้สึกส่วนตัว

10. ไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อนกับผู้นิพนธ์บทความ ผู้ประเมินบทความและกองบรรณาธิการ

11. ตรวจสอบการคัดลอกผลงานทางวิชาการของผู้อื่นในบทความอย่างเคร่งครัด หากพบการคัดลอกผลงานดังกล่าวจะต้องหยุดกระบวนการประเมินบทความและติดต่อผู้นิพนธ์บทความหลักเพื่อขอคำชี้แจง

12. ตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องของบทความที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสาร รวมทั้งชี้แจงการแก้ไขและการถอนบทความเมื่อจำเป็น

13. ตรวจสอบบทความที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต้องไม่ละเมิดกฎหมายและทรัพย์สินทางปัญญา

14. ตรวจสอบขั้นตอนการประเมินบทความของวารสารให้เป็นความลับ มีความเป็นธรรม ปราศจากอคติ และตรงตามเวลาที่กำหนด

15. ต้องจัดการและแก้ไขปัญหาเมื่อเกิดการละเมิดทางจริยธรรมของบทความที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารอย่างถูกต้องและเป็นธรรม

บทบาทหน้าที่ของผู้ประเมินบทความ

1. ต้องรักษาความลับและไม่เปิดเผยข้อมูลบางส่วนหรือทุกส่วนของบทความแก่บุคคลอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องในระหว่างการประเมินบทความ

2. ปฏิเสธการประเมินบทความนั้น ๆ เมื่อพิจารณาว่าผู้ประเมินอาจมีผลประโยชน์ทับซ้อนกับผู้นิพนธ์บทความ เช่น เป็นผู้ร่วมโครงการ หรือเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ หรือเหตุผลอื่น ๆ ที่ทำให้ไม่สามารถให้ข้อเสนอแนะได้อย่างอิสระภายหลังจากได้รับบทความจากกองบรรณาธิการ

3. ประเมินบทความในสาขาวิชาที่มีความเชี่ยวชาญ โดยพิจารณาความสำคัญด้านเนื้อหาในบทความ คุณภาพของการวิเคราะห์ข้อมูลและความเข้มข้นของผลงาน

4. ประเมินบทความบนพื้นฐานความเป็นจริงตามหลักวิชาการ เป็นกลาง ไม่มีอคติและตรงตามเวลาที่กำหนด

5. หากมีข้อสงสัยว่าข้อมูลบางส่วนหรือทุกส่วนของบทความมีความเหมือนหรือซ้ำซ้อนกับผลงานอื่น ๆ ผู้ประเมินบทความต้องแจ้งให้บรรณาธิการทราบทันที

คำแนะนำในการส่งบทความ เพื่อตีพิมพ์ในวารสารบัณฑิตวิจัย

วารสารบัณฑิตวิจัย มีกำหนดเผยแพร่เป็นราย 6 เดือน (ปีละ 2 ฉบับ) คือ ฉบับที่ 1 (มกราคม – มิถุนายน) และฉบับที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม) เป็นวารสารวิชาการที่เผยแพร่บทความวิจัย (Research Article) และบทความวิชาการ (Academic Article) ด้านการศึกษาที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดการศึกษา พัฒนาการเรียนการสอน และพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ผลงานที่ได้รับการพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารจะต้องไม่เคยเผยแพร่ในวารสารอื่นใดมาก่อน เพื่อให้การตีพิมพ์บทความในวารสารบัณฑิตวิจัยมีรูปแบบเดียวกันและถูกต้องตามหลักวิชาการ กองบรรณาธิการจึงคำแนะนำการเตรียมต้นฉบับบทความเพื่อตีพิมพ์ในวารสารบัณฑิตวิจัย ดังนี้

การเตรียมต้นฉบับ

1. **ต้นฉบับภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ** ของบทความวิจัยหรือบทความวิชาการ ให้ปฏิบัติตามคำแนะนำนี้ บทความส่วนที่เป็นภาษาอังกฤษ ควรให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษตรวจสอบความถูกต้องด้านการใช้ภาษา

2. **การพิมพ์** ให้จัดพิมพ์ด้วยโปรแกรม Microsoft Word โดยจัดหน้ากระดาษ ขนาด A4 (8.5 x 11 นิ้ว) ตั้งค่าหน้ากระดาษสำหรับการพิมพ์ห่างจากขอบบนกระดาษ 1 นิ้ว (1.25 นิ้ว เฉพาะหน้าแรก) ขอบล่าง 0.8 นิ้ว ขอบซ้าย 1.25 นิ้ว ขอบขวา 0.8 นิ้ว จัดสองคอลัมน์ (ยกเว้นบทความย่อภาษาไทย บทความย่อภาษาอังกฤษ ตาราง ภาพ แผนภูมิ และเอกสารอ้างอิงจัดหนึ่งคอลัมน์) ความกว้างคอลัมน์ 2.98 นิ้ว ระยะห่างระหว่างคอลัมน์ 0.25 นิ้ว ใส่เลขหน้ากำกับอยู่ด้านบนขวาทุกหน้า

3. **รูปแบบตัวอักษรภาษาไทยและภาษาอังกฤษ** ใช้ตัวอักษรแบบ TH Niramit AS ขนาดเดียวกัน ดังนี้ ชื่อเรื่องใช้ตัวอักษรขนาด 18 pt. ตัวหนา ชื่อผู้พิมพ์บทความใช้ตัวอักษรขนาด 14 pt. ตัวปกติ ชื่อหน่วยงานที่สังกัดและตำแหน่งทางวิชาการของผู้พิมพ์บทความ (ถ้ามี) ใช้ตัวอักษรขนาด 12 pt. หัวข้อหลักใช้ตัวอักษรขนาด 16 pt. ตัวหนา หัวข้อรองใช้ตัวอักษรขนาด 14 pt. ตัวหนา สำหรับเนื้อหาทุกส่วนใช้ตัวอักษรขนาด 14 pt. ตัวปกติ

4. **จำนวนหน้า** ไม่ควรเกิน 15 หน้า รวมตาราง รูปภาพ และเอกสารอ้างอิง

5. **ตาราง รูปภาพ ภาพลายเส้น แผนภูมิ และกราฟ** ให้จัดเป็น 1 คอลัมน์ ควรคัดเลือกเฉพาะที่จำเป็นเท่านั้น เรียงลำดับให้สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง ชื่อตารางอยู่ด้านบนของตาราง ส่วนชื่อรูปภาพ แผนภูมิ และกราฟ

อยู่ด้านล่างพร้อมคำอธิบายสั้น ๆ สื่อความหมายได้ชัดเจน

6. **การส่งต้นฉบับ** ให้ส่งบทความต้นฉบับในรูปแบบไฟล์ word พร้อมแบบนำเสนอบทความเพื่อตีพิมพ์ และหนังสือรับรองการตีพิมพ์ ทางระบบวารสารออนไลน์ที่ <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/banditvijai> และส่งเอกสารฉบับจริงทางไปรษณีย์

ประเภทของบทความ

1. **บทความวิจัย (Research Article)** เป็นบทความที่มีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่องค์ความรู้ที่ได้จากงานวิจัย มีกระบวนการศึกษาที่ชัดเจน โดยอาจเป็นผลจากบางส่วนของการวิจัยหรืองานวิจัยที่เสร็จสมบูรณ์แล้ว

2. **บทความวิชาการ (Academic Article)** เป็นบทความที่มีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่องค์ความรู้ และความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ทางวิชาการของสาขาต่าง ๆ ที่ผู้พิมพ์เรียบเรียงจากการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบ มีความรู้ที่สะท้อนมุมมอง แนวคิดเชิงทฤษฎีที่ได้จากการสังเคราะห์เอกสารหรือการวิจัยจากประสบการณ์ของผู้พิมพ์

ส่วนประกอบของบทความ

1. **ชื่อเรื่อง (Title)** ควรสั้น กระชับ และตรงกับเนื้อเรื่องให้ขึ้นต้นชื่อเรื่องเป็นภาษาไทยและตามด้วยภาษาอังกฤษ โดยภาษาอังกฤษใช้ตัวพิมพ์ใหญ่ทั้งหมด จัดกึ่งกลางหน้ากระดาษ

2. **ชื่อผู้พิมพ์บทความ (Authors and co-authors)** ใช้ชื่อและนามสกุลเต็มทั้งชื่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ สำหรับภาษาอังกฤษใช้ตัวพิมพ์ใหญ่

เฉพาะอักษรตัวแรกของชื่อตัวและนามสกุล ไม่ระบุคำหน้าและตำแหน่งทางวิชาการ จัดไว้ที่กลางหน้ากระดาษ ต่อจากชื่อเรื่อง ถ้ามีผู้นิพนธ์ร่วมหลายคนให้ใส่หมายเลข¹ หรือ² กำกับไว้ท้ายชื่อตามจำนวนผู้นิพนธ์ หากเป็นนักศึกษาให้ใส่ชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เป็นผู้นิพนธ์ร่วม

3. สังกัดผู้นิพนธ์บทความ (Affiliation)

ใส่ชื่อหน่วยงานที่สังกัดทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยเรียงลำดับตั้งแต่หน่วยงานระดับต้นไปจนถึงหน่วยงานหลักต่อจากชื่อผู้นิพนธ์บทความ และใส่สถานะของผู้นิพนธ์ โดยระบุตำแหน่งทางวิชาการ (ถ้ามี) ที่เชิงอรรถของหน้าแรก กรณีเป็นนักศึกษาให้ระบุระดับการศึกษา ชื่อหลักสูตร สาขาวิชา และสถาบันการศึกษา

4. บทคัดย่อ (Abstract) ภาษาไทยความยาวไม่เกิน 500 คำ และภาษาอังกฤษ ความยาวไม่เกิน 300 คำ จัดเป็น 1 คอลัมน์ โดยให้บทคัดย่อภาษาไทยขึ้นก่อน ตามด้วยบทคัดย่อภาษาอังกฤษ

5. คำสำคัญ (Keywords) ให้เขียนคำสำคัญทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ แต่ละชุดไม่เกิน 5 คำ โดยให้ระบุไว้ท้ายบทคัดย่อของแต่ละภาษา

6. เนื้อหาในบทความ (Main Texts)

6.1 บทความวิจัย ประกอบด้วย

6.1.1 บทนำ (Introduction) นำเสนอภูมิหลังความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัย รวมทั้งการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาและเหตุผลของการทำวิจัย

6.1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย (Objectives) นำเสนอจุดมุ่งหมายที่ต้องการศึกษา ค้นคว้าแสวงหาคำตอบในการวิจัย

6.1.3 สมมุติฐานการวิจัย (Hypothesis) (ถ้ามี) นำเสนอคำตอบที่คาดการณ์ไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นเหตุเป็นผลต่อปัญหาที่ศึกษา ระบุความสัมพันธ์ตัวแปรที่ศึกษา

6.1.4 วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methodology) นำเสนอแบบแผนการวิจัย เช่น การวิจัยเชิงสำรวจ การวิจัยเชิงทดลอง การวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นต้น ในหัวข้อนี้ประกอบด้วย

6.1.4.1 ประชากร (Population)

นำเสนอคุณลักษณะและจำนวนประชากรที่ใช้ในการศึกษาทั้งหมด

6.1.4.2 กลุ่มตัวอย่าง (Sample)

นำเสนอจำนวนตัวอย่าง หลักเกณฑ์การกำหนด และวิธีการได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่าง

6.1.4.3 เครื่องมือการวิจัย

(Research instrument) นำเสนอชนิดของเครื่องมือการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

6.1.4.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

(Data Collection) นำเสนอขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลและระยะเวลาการเก็บรวบรวมข้อมูล (ระบุช่วงเวลา)

6.1.4.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

(Data Analysis) นำเสนอวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

6.1.5 ผลการวิจัย (Results) นำเสนอ

ผลการวิจัยจากการวิเคราะห์หรือสังเคราะห์อย่างชัดเจน และตรงประเด็น โดยสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย อธิบายผลการวิจัยด้วยคำบรรยายเป็นหลัก ถ้ามีตัวแปรที่ศึกษาหรือข้อมูลตัวเลขเป็นจำนวนมากให้นำเสนอเป็นรูปภาพตาราง แผนภูมิ และกราฟ แทรกในเนื้อหา พร้อมคำอธิบายให้ได้สาระครบถ้วนอย่างสั้น ๆ กระชับ

6.1.6 สรุปผลการวิจัย (Conclusion)

นำเสนอสรุปประเด็นสำคัญที่เกิดจากผลการวิจัย

6.1.7 การอภิปรายผลการวิจัย

(Discussion) นำเสนอว่าผลการวิจัยเป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้หรือไม่ เป็นเพราะเหตุผลใด โดยใช้ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาสนับสนุนการอภิปรายผล

6.1.8 ข้อเสนอแนะ (Suggestion)

แบ่งเป็น

6.1.8.1 ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ ให้ข้อเสนอแนะว่าสามารถนำผลการวิจัยที่ค้นพบไปใช้ประโยชน์ได้อย่างไร เขียนให้เป็นรูปธรรม

6.1.8.2 ข้อเสนอแนะการวิจัย

ครั้งต่อไป ให้ข้อเสนอแนะว่าการวิจัยครั้งต่อไปควร จะศึกษาประเด็นหรือตัวแปรอะไรเพิ่มเติมเพื่อให้เรื่อง ที่ศึกษามีความสมบูรณ์มากขึ้น

6.2 บทความวิชาการ (Academic Article) :

6.2.1 บทนำ (Introduction) กล่าวถึง

ความน่าสนใจของเรื่องที่น่าสนใจ ก่อนเข้าสู่เนื้อเรื่อง

6.2.2 เนื้อเรื่อง (Body) นำเสนอให้เห็นถึง

ปรากฏการณ์หรือองค์ความรู้ใหม่ที่เกิดขึ้นในวงวิชาการ ที่เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน แสดงความเชื่อมโยง ของเหตุที่นำไปสู่ผล (Causal Relationship) การอ้างอิง ข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ และเหตุผลที่พิสูจน์ได้ทางวิชาการ ซึ่งได้จากการศึกษาค้นคว้าและประสบการณ์ของผู้นิพนธ์ เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือให้แก่ผู้อ่าน

6.2.3 สรุป (Conclusion) สรุปประเด็น

สำคัญ ๆ จากบทความให้สั้นกระชับได้เนื้อหาสาระ ครบถ้วน และกล่าวถึงผลลัพธ์ว่าสิ่งที่กล่าวมา มีความ สำคัญอย่างไร สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้อย่างไร

7. เอกสารอ้างอิง (Reference) ให้มีเฉพาะ

เอกสารที่ผู้นิพนธ์นำมาอ้างอิงในบทความอย่างครบถ้วน

การอ้างอิงเอกสาร

เอกสารที่นำมาใช้อ้างอิงไม่ควรเกิน 10 ปี และให้ แปลเอกสารอ้างอิงภาษาไทยและภาษาอื่น ๆ ให้เป็นภาษา อังกฤษ โดยอ้างอิงระบบ APA (American Psychological Association Citation Style) โดยแยกเป็น

1. การอ้างอิงในเนื้อความ (In-text Citations)

เป็นการระบุแหล่งที่มาของข้อมูลในเนื้อความ ใช้วิธีการอ้างอิงแบบนาม-ปี (Author-date in text Citation) โดยระบุชื่อผู้แต่ง ปีที่พิมพ์ ต่อท้ายข้อความ ที่ต้องการอ้างอิง เช่น (Treesopanakorn, 2019) แต่ถ้า ชื่อผู้แต่งที่อ้างถึงเป็นส่วนหนึ่งของบทความให้เขียนชื่อ ผู้แต่งเป็นภาษาไทยไว้หน้าวงเล็บ แล้วเขียนนามสกุล ผู้แต่งและปีที่พิมพ์ต่อจากชื่อผู้เขียน เช่น ขจร ตรีโสภณากร (Treesopanakorn, 2019) รูปแบบการอ้างอิง มีดังนี้

1.1 การอ้างอิงบุคคล

ตัวอย่างการอ้างอิง

ผู้แต่ง 1-2 คน

กรณีชื่อผู้แต่งเป็นส่วนหนึ่งของบทความ

...สมเจตน์ ภูศรี และขจร ตรีโสภณากร (Phoosri

and Treesopanakorn, 2018)

...Smith (2019)

กรณีชื่อผู้แต่งไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของบทความ

(Phoosriand and Treesopanakorn, 2018)

(Smith, 2019)

ผู้แต่ง 3 – 5 คน

กรณีชื่อผู้แต่งเป็นส่วนหนึ่งของบทความ

ขจร ตรีโสภณากร, พรเทพ ลีทองอิน และมงคลชัย

บุญแก้ว (Treesopanakorn, Leethong-in and Boonkaew, 2018)

กรณีชื่อผู้แต่งไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของบทความ

(Peterson, Smith, & Clare, 2019)

หากเป็นการอ้างผลงานเดิมในครั้งที่สอง ให้ใช้ ชื่อสกุลของผู้แต่งคนแรก และคำว่า “และคนอื่น ๆ” หรือ “et al.” แล้วตามด้วยปีที่พิมพ์

พรเทพ ลีทองอิน และคนอื่น ๆ (Leethong-in

et al., 2019)

(Peterson et al., 2019)

ผู้แต่ง 6 คน ขึ้นไป

ขจร ตรีโสภณากร และคนอื่น ๆ (Treesopanakorn

et al., 2019)

(Treesopanakorn et al., 2019)

การอ้างอิงผลงานหลายชิ้น ให้เรียงตามตัว

อักษรของชื่อสกุลผู้แต่ง คั่นระหว่างด้วยเครื่องหมาย ;

(Johnson, 2019; Ortega, 2018; Peterson, 2019)

1.2 การอ้างอิงนิติบุคคล หน่วยงาน องค์การ

ที่ทำเอกสารให้ระบุชื่อหน่วยงานตามที่ปรากฏ

ตัวอย่างการอ้างอิง

(Chiang Mai Rajabhat University, 2019)

2. เอกสารอ้างอิง (References)

เป็นการอ้างอิงส่วนทำยบทความ โดยรวบรวมรายการเอกสารทั้งหมดที่ผู้พิมพ์ได้ใช้อ้างอิงในเนื้อความ พร้อมจัดเรียงรายการเอกสารตามลำดับตัวอักษรของผู้แต่ง แปลรายการอ้างอิงเป็นภาษาอังกฤษทุกรายการ โดยให้ระบุภาษาต้นฉบับของเอกสารอ้างอิงไว้ท้ายรายการอ้างอิงนั้น ๆ เช่น [In Thai] [In Chinese] เป็นต้น มีรายละเอียดดังนี้

หนังสือ

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์). ชื่อหนังสือ. (ครั้งที่พิมพ์). สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

ตัวอย่าง

Treesopanakorn, K. (2560). *Handball*. (2nd ed.). Chiang Mai: Chiang Mai Rajabhat University. [In Thai]
Buchanan, D. A., & Huczynski, A. A. (2019). *Organizational behaviour*. (3rd ed.). New York: McGraw-Hill.

วารสารและนิตยสาร

ชื่อผู้เขียน. (ปีที่พิมพ์). ชื่อบทความ. ชื่อวารสาร, ปีที่ (ฉบับที่), เลขหน้า-หน้า.

ตัวอย่าง

Sakulsriprasert, S. (2022). The psychometric properties of teacher attributions testing. *Journal of graduate research*, 13(2), 103–116. [In Thai]
Ryve, A., & Hemmi, K. (2019). Educational policy to improve mathematics instruction at scale: Conceptualizing contextual factors. *Educational Studies in Mathematics*, 102(3), 379–394.

สื่ออิเล็กทรอนิกส์

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่เผยแพร่สารสนเทศบนอินเทอร์เน็ต). ชื่อเรื่อง/ชื่อบทความ. สืบค้นจาก <http://www>

ตัวอย่าง

Phonvichai, T. (2016). *Aec go on*. Retrieved from <http://www.thairath.co.th/content/613039> [In Thai]
Lawson, H. A. (2019). *Social Determinants of the Physical Education System*. Retrieved from <http://www.radpsynet.org/docs/wollman-attitude.html>

รายงานการประชุมหรือสัมมนาทางวิชาการ

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์). ชื่อเรื่อง. ชื่อเอกสารรวมเรื่อง รายงานการประชุม, วัน เดือน ปี สถานที่จัด. เมืองที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

ตัวอย่าง

Pinsuwan, S., & Keawnopparat, S. (2006). *Experimental and computational studies of epithelial transport of mefenamic acid ester prodrugs*. In *The Thailand Research Fund (Ed.), RGJ-Ph.D. Congress VII*, April 20–22, 2006 Jomtien Palm Beach Resort Pattaya Chon Buri (p. 88). Thailand: The Thailand Research Fund.

วิทยานิพนธ์และการศึกษาค้นคว้าอิสระ

ชื่อผู้พิมพ์. (ปีที่พิมพ์). ชื่อวิทยานิพนธ์. (ระดับปริญญาของวิทยานิพนธ์, สาขาวิชา สถาบันการศึกษา).

ตัวอย่าง

Katang, K. (2018). *The management of learning resources to support the philosophy of the sufficiency economy, Ban Mae Daet Noi School, Galyani Vadhana district, Chiang Mai province*. (Master thesis, Education and Administration Program, Graduate School Chaing mai Rajabhatuniversity). [In Thai]

ตัวอย่างการพิมพ์ตาราง แผนภาพ และภาพ (ให้ใช้ 1 คอลัมน์)

1. การพิมพ์ตาราง (Table)

1.1 ตัวอย่างตารางภาษาไทย

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์ระหว่างคะแนนก่อนและหลังการจัดกิจกรรม

คนที่	คะแนน (ก่อนเรียน)	คะแนน (หลังเรียน)	คะแนน (ความก้าวหน้า)	ร้อยละของความก้าวหน้า
1	7	10	3	30
2	6	9	3	30
3	4	8	4	40
4	6	9	3	30
5	7	10	3	30
รวม	30	46	16	160
เฉลี่ย	6.00	9.20	3.20	32.00

1.2 ตัวอย่างตารางภาษาอังกฤษ

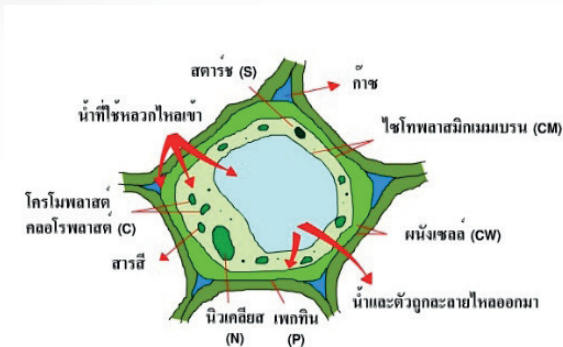
Table 1 Chang in the Employment Rates of Young Black Men, by Age and Educational Status, 1992 – 2000

Age and Educational Status	Employment rate		Absolute change
	1992	2000	
Enrolled in school			
Ages 16 – 24	22.5	29.4	6.9
Ages 16 – 19	17.4	22.8	5.4
Ages 20 – 24	35.8	46.7	10.9
Not enrolled in School, age 20 – 24			
All Levels of Education	62.2	66.2	40.0
Less than High School Diploma	41.6	48.4	6.8
High School Diploma Only	64.2	66.7	2.5
Some College, no Bachelor's Degree	73.8	79.6	5.8
College Graduate	85.7	88.1	2.4

2. ภาพ (Picture, Figure and Graph) ให้ใช้

1 คอลัมน์และต้องมีความคมชัด

2.1 ตัวอย่างภาพภาษาไทย (Picture)

ภาพที่ 1 การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของเซลล์พืชระหว่างการลอก

2.2 ตัวอย่างภาพภาษาอังกฤษ (Picture)

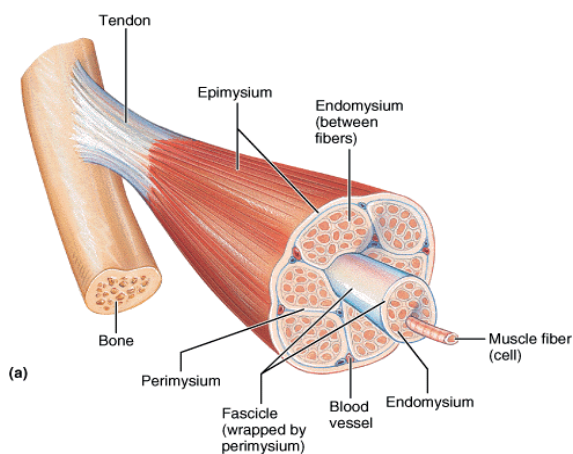
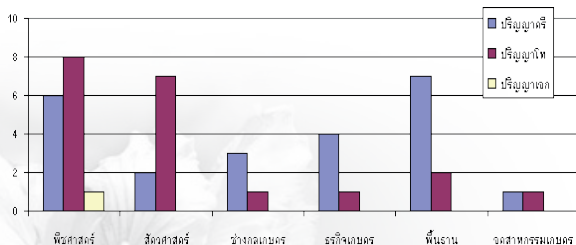

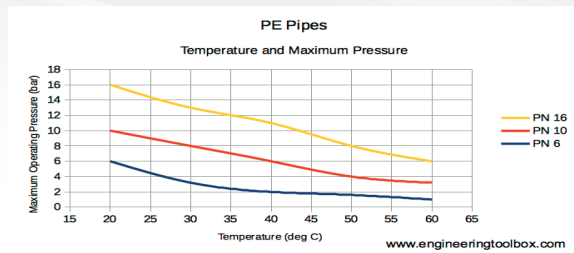
Figure 1 Muscle Coverings

2.3 ตัวอย่างแผนภูมิภาษาไทย (Graph)

แผนภูมิที่ 1 การเปรียบเทียบร้อยละของจำนวนข้าราชการครูจำแนกตามคณะวิชาต่าง ๆ

2.4 ตัวอย่างแผนภูมิภาษาอังกฤษ (Graph)

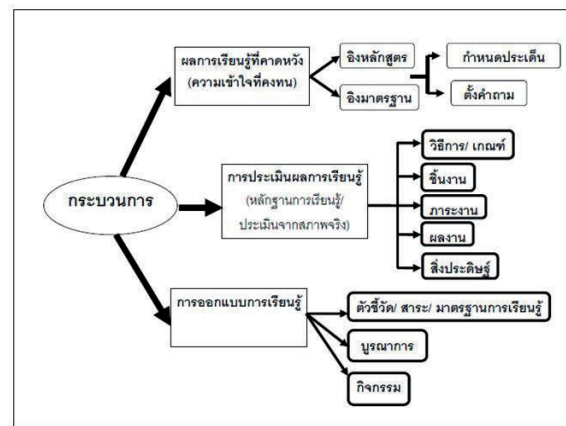

Graph 1 Pe Pipe Temperature Operating Pressure

3. ตัวอย่างแผนภาพและแผนภูมิ (Diagram)

ให้ใช้ 1 คอลัมน์และต้องมีความคมชัด

3.1 แผนภาพและแผนภูมิภาษาไทย (Diagram)

แผนภาพที่ 1 การจัดการเรียนรู้สู่ศตวรรษที่ 21 แบบย้อนกลับ
ที่มา: เอมอัชมา วัฒนบูรณนธ์, 2554

3.2 แผนภาพและแผนภูมิภาษาอังกฤษ (Diagram)

(Diagram)

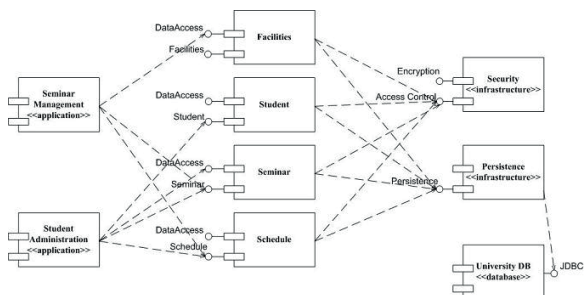

Figure 1 UML 2.x Component Diagram

1.25 นิ้ว

ตัวอย่างการจัดรูปแบบบทความวิจัย**ชื่อเรื่องภาษาไทย (TH Niramit AS ขนาด 18 pt. ตัวหนา)****ชื่อเรื่องภาษาอังกฤษ (TH Niramit AS ขนาด 18 pt. ตัวหนา)**เมธาวดี ศรีคช¹ ยูพิน อินทะยะ² และ ชาตรี มณีโกศล³Methawadee Srikoch¹, Yupin Intaya² and Chatree Maneekosol³มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ถนนช้างเผือก ตำบลช้างเผือก อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 50300^{1,2,3}Chiang Mai Rajabhat University, Chang Puak Road, Chang Puak Sub-district, Mueang District, Chiang Mai Province 50300^{1,2,3}**บทคัดย่อ (TH Niramit AS ขนาด 16 pt. ตัวหนา)**

xxxxxxxxxxไม่ควรเกิน 500 คำ.....

1.25 นิ้ว

0.8 นิ้ว

.....(TH Niramit AS ขนาด 14 pt. ตัวปกติ)

คำสำคัญ : ไม่เกิน 5 คำ (TH Niramit AS ขนาด 14 pt. ตัวปกติ)¹ นักศึกษาลัทธิสุตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์² รองศาสตราจารย์ ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์

(TH Niramit AS ขนาด 12 pt. ตัวเอน)

0.8 นิ้ว

2.98 นิ้ว ←-----→ บทนำ (TH Niramit AS ขนาด 16 pt. ตัวหนา) xxxxx..... (TH Niramit AS ขนาด 14 pt. ตัวปกติ) วัตถุประสงค์ของการวิจัย (TH Niramit AS ขนาด 16 pt. ตัวหนา) xxxxx1..... (TH Niramit AS ขนาด 14 pt. ตัวปกติ) xxxxx2..... (TH Niramit AS ขนาด 14 pt. ตัวปกติ) สมมติฐานงานวิจัย (ถ้ามี) (TH Niramit AS ขนาด 16 pt. ตัวหนา) xxxxx1..... (TH Niramit AS ขนาด 14 pt. ตัวปกติ) xxxxx2..... (TH Niramit AS ขนาด 14 pt. ตัวปกติ) วิธีการดำเนินการวิจัย (TH Niramit AS ขนาด 16 pt. ตัวหนา) xxxxx..... (TH Niramit AS ขนาด 14 pt. ตัวปกติ) ประชากร (TH Niramit AS ขนาด 14 pt. ตัวหนา) xxxxx..... (TH Niramit AS ขนาด 14 pt. ตัวปกติ) กลุ่มตัวอย่าง (TH Niramit AS ขนาด 14 pt. ตัวหนา) xxxxx..... (TH Niramit AS ขนาด 14 pt. ตัวปกติ)	0.25 นิ้ว ←-----→ เครื่องมือการวิจัย (TH Niramit AS ขนาด 14 pt. ตัวหนา) xxxxx..... (TH Niramit AS ขนาด 14 pt. ตัวปกติ) การเก็บรวบรวมข้อมูล (TH Niramit AS ขนาด 14 pt. ตัวหนา) xxxxx..... (TH Niramit AS ขนาด 14 pt. ตัวปกติ) การวิเคราะห์ข้อมูล (TH Niramit AS ขนาด 14 pt. ตัวหนา) xxxxx..... (TH Niramit AS ขนาด 14 pt. ตัวปกติ) ผลการวิจัย (TH Niramit AS ขนาด 16 pt. ตัวหนา) xxxxx..... (TH Niramit AS ขนาด 14 pt. ตัวปกติ) สรุปผลการวิจัย (TH Niramit AS ขนาด 16 pt. ตัวหนา) xxxxx..... (TH Niramit AS ขนาด 14 pt. ตัวปกติ) อภิปรายผลการวิจัย (TH Niramit AS ขนาด 16 pt. ตัวหนา) xxxxx..... (TH Niramit AS ขนาด 14 pt. ตัวปกติ)
---	---

อภิปรายผลการวิจัย (TH Niramit AS ขนาด 16 pt.
ตัวหนา)

XXXXX.....
.....
.....
..... (TH Niramit AS ขนาด 14 pt. ตัวปกติ)

ข้อเสนอแนะ (TH Niramit AS ขนาด 16 pt. ตัวหนา)

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ (TH Niramit
AS ขนาด 14 pt. ตัวหนา)

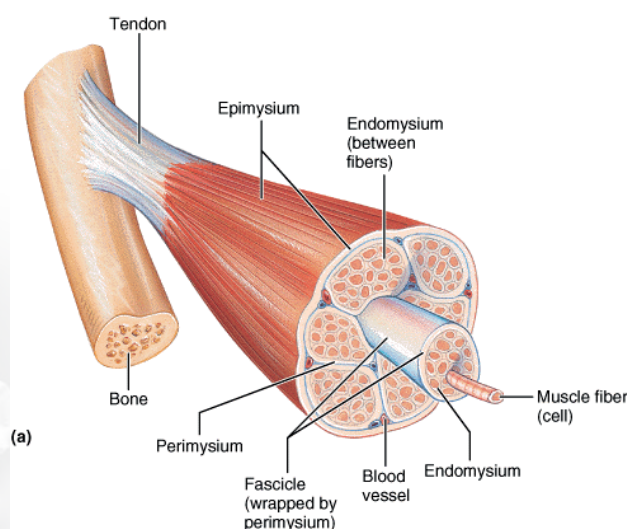
XXXXX.....
.....
.....
..... (TH Niramit AS ขนาด 14 pt. ตัวปกติ)

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป (TH
Niramit AS ขนาด 14 pt. ตัวหนา)

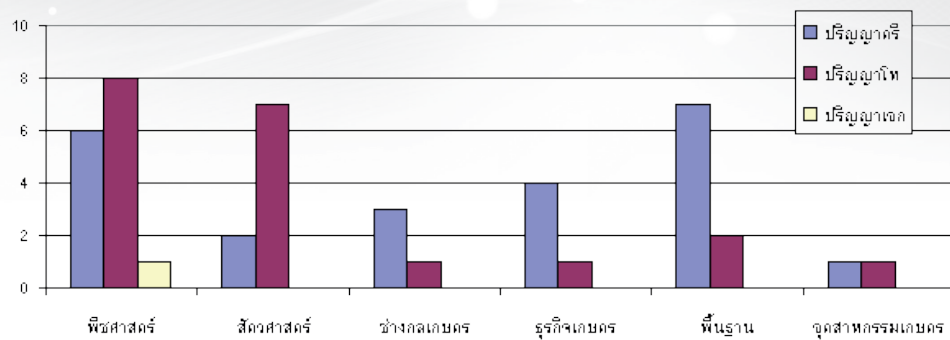
XXXXX.....
.....
.....
..... (TH Niramit AS ขนาด 14 pt. ตัวปกติ)

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความกว้างทางของผลสัมฤทธิ์ระหว่างคะแนนก่อนและหลังการจัดกิจกรรม

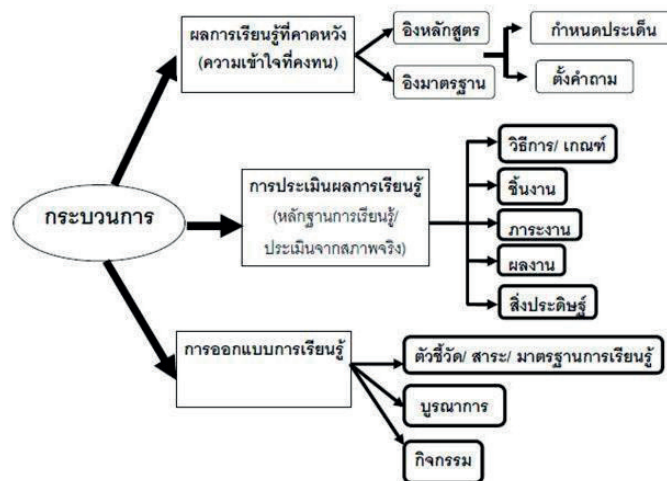
คนที่	คะแนน (ก่อนเรียน)	คะแนน (หลังเรียน)	คะแนน (ความก้าวหน้า)	ร้อยละของความก้าวหน้า
1	7	10	3	30
2	6	9	3	30
3	4	8	4	40
4	6	9	3	30
5	7	10	3	30
รวม	30	46	16	160
เฉลี่ย	6.00	9.20	3.20	32.00

ภาพที่ 1 เส้นใยกล้ามเนื้อ

แผนภูมิที่ 1 การเปรียบเทียบร้อยละของจำนวนข้าราชการครูจำแนกตามคณะวิชาต่าง ๆ

แผนภาพที่ 1 การจัดการเรียนรู้สู่ศตวรรษที่ 21 แบบย้อนกลับ

ที่มา: เอมอัชฌา วัฒนบุรณนท์, 2554

เอกสารอ้างอิง (TH Niramit AS ขนาด 16 pt. ตัวหนา)

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์). ชื่อหนังสือ. (ครั้งที่พิมพ์). สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

ชื่อผู้เขียน. (ปีที่พิมพ์). ชื่อบทความ. ชื่อวารสาร, ปีที่(ฉบับที่), เลขหน้า-หน้า.

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่เผยแพร่สารสนเทศบนอินเทอร์เน็ต). ชื่อเรื่อง/ชื่อบทความ. สืบค้นจาก <http://www.....>

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์). ชื่อเรื่อง. ชื่อเอกสารรวมเรื่องรายงานการประชุม, วัน เดือน ปี สถานที่จัด. เมืองที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

ชื่อผู้พิมพ์. (ปีที่พิมพ์). ชื่อวิทยานิพนธ์. (ระดับปริญญาวิทยานิพนธ์, สาขาวิชา สถาบันการศึกษา).

(TH Niramit AS ขนาด 14 pt. ตัวปกติ)

แบบนำส่ง ☐ บทความวิชาการ ☐ บทความวิจัย

บวจ. - 1

เพื่อพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารบัณฑิตวิจัย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

วันที่ส่งบทความ.....

ชื่อ-สกุล ผู้นิพนธ์บทความ (ภาษาไทย).....

(ภาษาอังกฤษ)

ตำแหน่งทางวิชาการ ☐ ศ. ☐ รศ. ☐ ผศ. สถานะผู้นิพนธ์บทความ ☐ อาจารย์ ☐ นักวิจัย ☐ นักศึกษา (ป.เอก/ป.โท)

สถานที่ติดต่อได้สะดวก.....ตำบล.....

อำเภอ.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....

โทรสาร.....โทรศัพท์มือถือ.....E-mail.....

ชื่อเรื่องภาษาไทย.....

ชื่อเรื่องภาษาอังกฤษ.....

ชื่อผู้นิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) 1.ภาษาไทย.....ภาษาอังกฤษ.....

ตำแหน่งทางวิชาการ.....สังกัด.....

ชื่อผู้นิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) 2.ภาษาไทย.....ภาษาอังกฤษ.....

ตำแหน่งทางวิชาการ.....สังกัด.....

ชื่อผู้นิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) 3.ภาษาไทย.....ภาษาอังกฤษ.....

ตำแหน่งทางวิชาการ.....สังกัด.....

คำรับรองของผู้นิพนธ์

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าบทความนี้ ปฏิบัติตามจริยธรรมการตีพิมพ์บทความเพื่อเผยแพร่ในวารสารบัณฑิตวิจัย

ลงชื่อ.....ผู้นิพนธ์บทความ
(.....)

คำรับรองของอาจารย์ที่ปรึกษา (กรณีผู้นิพนธ์บทความเป็นนักศึกษา)

ข้าพเจ้าได้พิจารณาถ้อยแถลงและให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงพัฒนาบทความ และนักศึกษาได้แก้ไขตามข้อเสนอแนะดังกล่าวแล้ว

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าบทความของนักศึกษามีคุณภาพและสามารถนำไปเผยแพร่ในวารสารหรือสิ่งตีพิมพ์ทางวิชาการได้

ลงชื่อ.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(.....)

สำหรับเจ้าหน้าที่

ลำดับบทความ.....วันที่รับบทความ.....

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ได้รับค่าลงทะเบียนบทความ “วารสารบัณฑิตวิจัย” ประจำปีที่ เล่มที่

จาก.....สังกัด.....ชำระวันที่.....

เป็นจำนวนเงินบาท (.....) ไว้เป็นที่เรียบร้อยแล้ว

จึงลงนามรับทราบ

ลงชื่อ.....ผู้ตรวจสอบ
(.....)

...../...../.....

หนังสือรับรอง
ก่อนการตีพิมพ์บทความในวารสารบัณฑิตวิจัย
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

เรียน ประธานกรรมการวารสารบัณฑิตวิจัย

ตามที่ข้าพเจ้า.....
ได้ส่งบทความเรื่อง.....
.....

เพื่อตีพิมพ์ในวารสารบัณฑิตวิจัยและกองบรรณาธิการได้รับพิจารณาบทความของข้าพเจ้าเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

ทั้งนี้ ข้าพเจ้าและผู้นิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) ขอรับรองว่า บทความที่เสนอมานี้ยังไม่เคยได้รับการตีพิมพ์หรือไม่ได้อยู่ระหว่างกระบวนการพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารหรือแหล่งตีพิมพ์อื่นใด หรือได้รับการตอบรับให้ตีพิมพ์ในวารสารฉบับอื่น และปฏิบัติตามจริยธรรมการตีพิมพ์บทความเพื่อเผยแพร่ในวารสารบัณฑิตวิจัย

ข้าพเจ้าและผู้นิพนธ์ร่วม ยอมรับนโยบายการพิจารณาตีพิมพ์ผลงานของวารสารบัณฑิตวิจัย ทั้งยินยอมให้กองบรรณาธิการมีสิทธิพิจารณาและตรวจแก้ต้นฉบับได้ตามที่เห็นสมควร พร้อมนี้ขอมอบลิขสิทธิ์บทความที่ได้รับการตีพิมพ์ให้แก่วารสารบัณฑิตวิจัย หากมีการฟ้องร้องเรื่องการละเมิดลิขสิทธิ์เกี่ยวกับภาพ แผนภูมิ ข้อความส่วนใดส่วนหนึ่ง และ/หรือข้อคิดเห็นที่ปรากฏในบทความ ข้าพเจ้าและผู้นิพนธ์ร่วม ยินยอมรับผิดชอบแต่เพียงฝ่ายเดียว

หาก กองบรรณาธิการวารสารบัณฑิตวิจัยตรวจพบว่าคำรับรองดังกล่าวไม่เป็นความจริง รวมทั้งหากข้าพเจ้าไม่ปฏิบัติตามนโยบายการพิจารณาตีพิมพ์ผลงานของวารสารบัณฑิตวิจัย กองบรรณาธิการ มีสิทธิ์ยกเลิกบทความของข้าพเจ้าออกจากวารสารบัณฑิตวิจัยได้ทันทีโดยไม่ต้องแจ้งให้ข้าพเจ้าทราบล่วงหน้า และข้าพเจ้าขอรับรองและยินยอมปฏิบัติตามข้อตกลงดังกล่าวข้างต้น พร้อมทั้งลงนามรับรองไว้ที่ข้างท้ายของหนังสือรับรองฉบับนี้

ลงนามผู้นิพนธ์หลัก (คนที่ 1)

.....
(.....)
...../...../.....

ลงนามผู้นิพนธ์ร่วม (คนที่ 2)

.....
(.....)
...../...../.....

หมายเหตุ: ให้ผู้นิพนธ์หลักและผู้นิพนธ์ร่วมลงนามให้ครบทุกท่าน หากมีผู้นิพนธ์มากกว่า 2 ท่าน สามารถเพิ่มเติมรายชื่อผู้ลงนามข้างท้ายได้ตามจำนวนผู้นิพนธ์บทความทั้งหมด

ลิขสิทธิ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

วารสารบัณฑิตวิจัย ฉบับออนไลน์

<https://so02.tci-thaijo.org/index.php/banditvijai>

ออกแบบ/พิมพ์ที่

เจริญปรีนท์เอ็กซ์เพรส

83/1 หมู่ 14 ตำบลสุเทพ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่

โทรศัพท์ 088 291 1758

วารสารบัณฑิตวิจัย

JOURNAL OF GRADUATE RESEARCH

ปีที่ 14 ฉบับที่ 1 (มกราคม – มิถุนายน 2566) Vol.14 No.1 (January - June 2023)

JOURNAL OF GRADUATE RESEARCH

Vol. 14 No. 1 (January - June 2023)

- Research Article**
- 1 The Effects of Learning Management Basing on Integrating Communicative Language Teaching with Learning Strategies to Develop English Speaking Ability of Mattayomsuksa 3 Students in Schools under the Secondary Educational Service Area Office Nakhon Si Thammarat
Narongrit Suttirak, Areerug Mejang and Sita Yiemkuntitavorn
- 17 The Effects of Blended Learning in Butterfly Stroke on Learning Achievement for Mathayomsuksa Two Male Students
Suwanan Wiriyasuk, Luxsamee Chimwong and Chankit Kumpuang
- 31 The Development of Instructional Model for Life Skills with Massive Open Online Courses (Moocs)
Pornteap Leethong-in, Chanin Thitipetchakul, Asada Ploysopon and Lumyai Sananram
- 51 The Development of Analytical Thinking Ability of Matthayomsuksa 1 Students Using Phenomenon-Based Learning (Phbl)
Suphattharachai Sripanwong, Chedtharat Kongrat and Jutiporn Weluwan
- 67 Development Ability and Attribute of Listening and Speaking English by Using the Learning Activity Package Based on Natural Approach for Grade 4 Students of Chiang Mai Primary Educational Service Area Office 2
Phra Artit Intib and Weerasak Chomphucome
- 81 Guidelines Development of English Teachers' Learning Management Competency in the Digital Age Under the Office of Nakhon Sawan Primary Educational Service Area Office 2
Panumas Kesonsuriwong, and Sathiraporn Chaowachai
- 99 The Development Guidelines of Technology Utilization for Learning Management of Ban Hong Rattana Wittaya School in Lamphun Province
Panisara Intachum, Sangwan Wangcham and Janchai Yomsoongnern
- 113 A Coparative Study of School-Community Relationship Building in Muang Tak District School Group under the Tak Primary Educational Service Area Office 1
Kanokrekha Cheenawut and Jaruwan natun

ISSN 2229-2756 (Print) ISSN 2651-1401 (Online)

GRADUATE SCHOOL CHIANG MAI RAJABHAT UNIVERSITY

202 Chang Puak Road, Chang Puak Sub-district, Muang District, Chiang Mai, 50300 Thailand

Tel. 097 970 4563 Website: <http://www.graduate.cmru.ac.th>